

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

زه‌ویی چاک

پیرل باک

زهوی چاک

وهرگپرانى له فارسىبهوه
محهمهد بههرهوه

ناوى كتيپ: زهوى چاك - رومان
نووسينى: پيرل باك

وهرگپرانى له فارسىبهوه: محهمهد بههرهوه

بلاوكراوهى ئاراس- ژماره: ۳۵۲

دهرهينانى هونهرى ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهكرهم

پيت ليدان: شيوهن شيرزاد

ههلهگرى: دلشاد مستهفا

ههلهگرى سهركۆمپيوتهر: عهزىز عهبدوخالىق

سهرپهرشتى چاپ: ئاورهحماني حاجى مهحموود

چاپى دووهم، ههولير- ۲۰۰۵

له كتيبخانهى بهرپوههراپهتبي گشتى رۆشنبرى و هونهر له ههولير ژماره (۷۱)ى سالى

۲۰۰۵ى دراوته

پیشکش به پرووچی به رزی هیمن و هه ژار

ئهم کتیبه به سه رهاتی خه لکیکی به ههست و داماره که نه داری و سه روهت و سامان بۆ وان وهک بهک وایه. و اچاکه ئه و خه لکه به سه رهاتی خۆیان بخویننه وه. ئه گهر له گه ل دهرد و ئیشی قاره مانه کانی هاتنه وه... له بهر دلی وان یا له بهر خاتری خۆیان تۆزیک بگرین و دلۆپیک فرمیسک هه لوه رین.

پیرل باک

چاوی مال و ناشپه‌زخانه که بیان وهک مالی هممو گوندیتیکی تر به‌خشت و گل و پووش و په‌لاش نووسانده‌بوو. هممو که ره‌سه‌که بیان له زهوی خویان پی‌که‌پیتنا‌بوو. ئەو تهن‌دووره‌ی له ناشپه‌زخانه دایاننا‌بوو دست‌کردی با‌پیری بوو. به‌لاوی له گلی مووچه‌ی خویان دروستی کرد‌بوو. ئەوه‌نده‌یان ناشپه‌زی له‌سه‌ر ئەو تهن‌دووره کرد‌بوو، به‌ته‌واوی خارابوو و ره‌ش هه‌لگه‌را‌بوو؛ ده‌رخۆنه‌که‌شیان سی‌لیتیکی ناسن بوو.

به‌کوله‌که‌سه‌راوی که‌میکی ئاو له‌کوپه‌یه‌ک کرد و له‌سه‌ر تهن‌دووره‌که‌ی دانا، له‌پاشان زۆر به‌ئارامی ئاو‌ه‌که‌ی به‌تال د‌کرد، چونکه‌ ئاو وه‌ده‌ست نه‌ده‌کوت، ئەوه‌نده‌ به‌قیمه‌ت بوو له‌زیر و زیو نه‌ده‌ماوه. هیندی‌ک راوه‌ستا، له‌پاشان کووپه‌که‌ی هه‌لگرت و ئاو‌ه‌که‌ی له‌سی‌له‌که‌کرد؛ ده‌یوست به‌و ئاو خۆ بشوا.

له‌و رۆژه‌وه‌که‌له‌ دایکی جو‌ی بی‌وه‌وه تا ئیستا که‌س به‌رووتی نه‌یدی‌بوو به‌لام ئەم‌رۆ قه‌راو بوو یه‌کی‌ک به‌رووتی بی‌ینی، بۆیه‌ که‌وت‌بووه‌ خۆ خاوتین کرد‌نه‌وه! باوه‌ش‌تیکی ته‌لاش و چیلکه‌ هه‌لگرت و ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ گلی چنی. ئەوه‌ ئاخ‌رین به‌یان‌بیه‌ک بوو به‌ده‌ستی وی تهن‌دوور داده‌خرا. به‌در‌یژایی سا‌ل هه‌موو به‌یانان کاری ئەوه‌ بوو که‌ ئاور هه‌لکا، ئاو بکول‌ینی و قاپ‌یک ئاوی شیله‌وگه‌رم بۆ باوکه‌ پیر و په‌ککه‌وته‌که‌ی دانی؛ چونکه‌ باوکی جگه‌ له‌ دانیشتن و کۆخ‌ین چی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات.

کاتی ئەوه‌ هات باوک و کوپ‌ر به‌سه‌ین‌ه‌وه و کار نه‌که‌ن؛ ژنی‌ک هاته‌ ماله‌که‌یان، به‌دوا‌ی ئەوه‌دا وه‌نگ لانگ هیندی دیکه‌ سه‌ساوه و ناچار نه‌بوو که‌ له‌به‌ر سه‌رما و گه‌رمای هاوین و زستان خه‌وی شیرنی به‌یانان له‌خۆی تال بکا و خه‌ریکی تهن‌دوور و ئاور بچ. له‌مه‌وبه‌دوا ده‌یتوانی له‌جی‌گاو‌بانی گه‌رم و نه‌رمدا یه‌ک به‌مه‌یدانی راکشی و دیمه‌نی جوانی ئاوابوون و هه‌لاتنی رۆژ چاو لی بکا، هه‌روه‌ها له‌هۆده‌ی خۆیدا بمی‌نیت‌ه‌وه به‌بچ ئەوه‌ی که‌س پی‌یه‌وه ماندوو بچ. به‌کورتی، ورده‌ ورده‌ له‌خه‌م رست و به‌خته‌وه‌ری رووی تیکرد. ئەگه‌ر حاس‌ل و داهات چاک با ده‌یتوانی به‌جی‌گای قه‌نداغ خوار‌دنه‌وه‌ چه‌ند گه‌لای چا له‌ ئاو‌ه‌که‌ بکا. ده‌بچ ئەوه‌ش بزانی‌ن که‌ زه‌ویوزار هه‌ر به‌چه‌ند سا‌ل جار‌یک به‌روبووی چاک ده‌بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئەگه‌ر ژنه‌ ماندوو ده‌بوو، منداله‌کانی ده‌یان‌توانی یارمه‌تی بدهن و ئاوره‌که‌ی بۆ هه‌لگه‌ن.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا وا باو بوو که‌ ژن چه‌زی به‌مندالی زۆر ده‌کرد و پی‌اویش زۆری پی‌توه ماندوو و نار‌ه‌حه‌ت بوو. به‌لام کاتی‌ک بیری له‌ مندال کرده‌وه له‌جی‌گای خۆی چه‌په‌سا،

رۆژی ژن ماره‌کردنی وه‌نگ لانگ بوو، له‌سه‌ره‌تاوه‌ هه‌ردوو‌ک چاوی له‌ بن جی‌گه‌که‌یه‌وه هه‌لینا و ته‌ماشای ده‌وربه‌ری خۆی کرد. نه‌یده‌توانی هه‌ست به‌وه‌ بکا بۆچی به‌ره‌به‌یانی ئەم‌رۆ وه‌ک رۆژانی دیکه‌ نییه‌! جگه‌ له‌ نه‌رمه‌کۆخه‌ و هه‌ناسه‌بر‌کی‌ی با‌به‌پیره‌که‌ی که‌ له‌ ژووره‌که‌ی به‌ران‌به‌ری دانیشت‌بوو، سه‌یوه‌ نه‌ده‌هات. هه‌موو به‌یانان یه‌که‌م شتی‌کی که‌ له‌و ماله‌ ده‌بیسرا ده‌نگی کۆخه‌ی ئەو پیره‌پیاوه‌ بوو.

وه‌نگ لانگ کاتی‌ک را‌ده‌کشا گو‌ی له‌ کۆخه‌ کۆخ و ناله‌نالی باوکی ده‌بوو، به‌لام ئەو رۆژه‌ چاوه‌روانی رووداویکی ئەوتۆ نه‌بوو. هه‌ستا و په‌رده‌ی ژووره‌که‌ی لا‌دا، به‌یان‌تیکی رووناک بوو، له‌ ده‌لاقه‌ی ژووره‌که‌یه‌وه ئاسمانی سه‌پی و شینی لی وه‌ده‌ر که‌وت، به‌و ده‌لاقه‌دا با ده‌هاته‌ ژوور و ورده‌کاغه‌زی ده‌وربه‌ری وه‌جوول‌ه‌ جوول‌ ده‌خست. هه‌ستا ورده‌کاغه‌زه‌کانی کۆ کرده‌وه و تووری هه‌ل‌دان، له‌ حال‌یکدا له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌بی‌ولاند، گو‌ی: «به‌هاره‌ و نیازم به‌و کاغه‌زانه‌ نییه‌». هه‌روه‌ها چه‌زی ده‌کرد ماله‌که‌ی له‌و رۆژه‌دا خاوتین را‌بگری، به‌لام زۆری شه‌رم ده‌کرد.

ده‌لاقه‌که‌ ئەوه‌نده‌ ته‌نگ بوو زۆر به‌نار‌ه‌حه‌تی ده‌یتوانی ده‌ستی به‌ر‌یت‌ه‌ ده‌ر و هه‌وا تا‌قی بکاته‌وه. له‌لای رۆژه‌لاته‌وه‌ بایه‌کی ئارام و فی‌ینک ده‌هات، لای ا‌بوو ئەوه‌ سه‌ره‌تای کاریکی سه‌ره‌وخ‌یره‌. زه‌ویوزار پی‌یوستی به‌باران بوو، به‌لام باران نه‌ده‌باری! له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ هاتنی ئەو بایه‌ دل‌نیای ده‌کرد له‌ چه‌ند رۆژی داهات‌وودا باران ده‌باری و زه‌ویوزاره‌که‌ نیاز‌یکیان به‌ئاودان نابچ. له‌ پی‌شدا به‌باوکی گو‌ت‌بوو: «ئ‌گه‌ر ئەو تاو و ساوه‌ گه‌رمه‌ هه‌روا به‌رده‌وام بچ، بی‌گومان ده‌غ‌لودان گو‌ل نا‌کا و له‌ ئاکامدا تووشی گرانی و قاتی و قری و وشکه‌سالی ده‌بن». به‌لام زه‌مانه‌ رووی خۆشی بچ نیشان دا و زه‌وی خه‌ریک بوو ده‌بووژاوه‌. خیرا پانتۆله‌ شینه‌که‌ی هه‌ل‌کیت‌شا، پشت‌یندی به‌ست و رووی کرده‌ هۆده‌یه‌ک. له‌ نیوکی به‌ره‌ژوور رووت بوو! ده‌یوست ئاو گه‌رم بکا و ده‌ستی‌ک به‌سه‌ر و سینگی‌دا بیتی؛ چووه‌ نیو که‌پر‌ت‌که‌وه‌ که‌ به‌جی‌گای ناشپه‌زخانه‌ که‌ل‌کیان لی وه‌رده‌گرت. له‌ سوو‌چی‌کی هه‌وشه‌که‌ش مانگایه‌ک به‌سه‌ترا‌بووه‌وه، مانگه‌که‌ رووی له‌ وه‌نگ لانگ کرد و بو‌راندی.

به‌خه‌يال مندالنه‌كاني ده‌هاته به‌رچاو كه له‌م هۆده بۆ نه‌و هۆده هاتوچۆيان ده‌کرد. سێ هۆده‌يان لێ زباد بوو، جگه له‌وه‌ش له‌و رۆژه‌وه كه داكي مردبوو ماله‌كه‌يان نه‌و گهرم و گوربييه‌ي جاراني نه‌مابوو. خزم و كه‌سوکار زۆريان سهر خستنه‌ سهر و نه‌وانيش له به‌راهرياندا راوه‌ستان. مامي هه‌ميشه و به‌رده‌وام وه‌نگ لانگ و باوكي ده‌دا به‌ر ته‌وس و توانج و ده‌يگوت:

- چلۆن ده‌كړی دوو ئينسان نه‌و‌يش سه‌لت و ره‌به‌ن نه‌و هه‌موو جیگايه‌يان هه‌بێ؟! ناکړی باب و کوپ له‌لای به‌کتر به‌خه‌ون؟ ناخه له‌شی گهرم و گورپي لاو ده‌توانی تين و ته‌وژميک بدا به‌و پياوه پيره.

به‌لام باب هه‌ميشه وه‌لامی ده‌داوه و ده‌يگوت:

- من نه‌و جیگايه‌م بۆ نه‌وه‌که‌م پراگرتوه، چونکه له‌کاتی پيريدا هه‌ر نه‌و له هانام دێ و له‌شم گهرم دادێ.

کاتی نه‌وه هات و نه‌وه به‌دوای نه‌وه‌دا سه‌ريان وه‌ده‌ر نا؛ بيگومان نه‌و جار ده‌بوايه له‌بيري جیگادا بان و نويني زياديان له وه‌تاغي نيوه‌راستدا راخستبا.

له‌ حالیکدا وه‌نگ لانگ بييري له مندالنه‌کان و جیگاو‌بان ده‌کرده‌وه، ورده ورده ته‌ندووره‌که‌ش رۆمرکا و سارد بووه‌وه. پيره‌ش وه‌ک تارمايي له‌به‌ر ده‌رگا به‌جلويه‌رگيکی تیتۆل تیتۆله‌وه، به‌کۆخه کۆخ و تف فريدان وه‌ده‌رکه‌وت و گوتی:

- ناوه گهرمه‌که‌شم چوو، چابوو جاروبار سينگی گهرم دادێنام.

وه‌نگ لانگ كه‌ميکی تيوه‌روانی و به‌لاره‌ملي له‌به‌ر خۆيه‌وه گوتی: «ناخه نه‌و پووش و چيلکه و چاله بۆ ته‌ندوور و ناوړ نابێ، هه‌ر ده‌بيسته دوکه‌ل و ناوی پێ گهرم نابێ. چ بکه‌م؟ چلۆن وه‌لامی باوکم بده‌مه‌وه و حالی بکه‌م كه له‌به‌ر بێ ناوردوویی له‌کاتی خۆيدا ناوم بۆ گهرم نه‌کردووه؟». سه‌ره‌نجام دوای ماوه‌يه‌کی زۆر ناوه‌که هاته‌ کۆل. وه‌نگ لانگ كه‌ميکی ناو له‌ قاپتيک کرد و چه‌ند گه‌لاچای وشکی تیتکرد و له پيش باوكي دانا. باوكي زۆر تامه‌زرۆي چا و قه‌نداغ بوو؛ له خۆشيان گه‌شاوه. به‌لام ده‌ست به‌جی ده‌ستی کرد به سکا‌لاکردن و گوتی:

- نه‌تۆ بۆچی وا ده‌ست بلاوی؟! ده‌ست پتوه بگره؛ نازانی چا و زيو له قيمه‌تتيک دان؟ وه‌نگ لانگ به‌پتيکه‌نينيکی پر له ماناوه وه‌لامی داوه و گوتی:

- نه‌مړۆ بيخۆ تا به‌لکو کۆخه‌که‌ت له کۆل بيته‌وه، بۆ سه‌به‌ش خودا گه‌وره‌يه.

پيره‌باب به‌ده‌سته قه‌لشي‌و و چلکنه‌که‌ي پياله چايه‌که‌ي گرت، به‌لام له‌به‌رخۆيه‌وه هه‌ر ده‌بيولاند و ده‌يگوت: «نه‌و گه‌لا چايه‌ي بۆ تیتکردووه؟» وا دياربوو حه‌زی نه‌ده‌کرد چايه‌کی بخواته‌وه كه پوولي زۆر تێ بچي.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا بزهي له‌سه‌ر ليتو بوو گوتی:

- بيخۆوه سارد ده‌بيته‌وه.

بابی له وه‌لامدا گوتی:

- به‌لێ ده‌يخۆمه‌وه، په‌له‌م چييه.

دوای نه‌وه‌ي چايه‌که‌ي خوارده‌وه وه‌ک ترياکی کيش بوژاوه. ناگای له وه‌نگ لانگيش بوو كه ناوی گهرمی به‌تال ده‌کرد. سه‌ري هه‌لينا، له کوره‌که‌ي خورپي و گوتی:

- کورم! به‌و ناوه دارتيک وه‌به‌ردی، كه‌ميک ده‌ست پتوه بگره.

وه‌نگ لانگ گوتی نه‌دايه و ته‌شته‌که‌ي پر کرد له ناو. بابی به‌سه‌ريدا گوراند و گوتی:

- من نازانم تۆچ ده‌که‌ي؟

وه‌نگ لانگ له وه‌لامدا گوتی:

- له سه‌ره‌تای سالی تازه‌وه تا ئيستاستا هه‌ر نبوه و نبوه‌چل خۆم شتووه.

هه‌روه‌ها شه‌رمی ده‌کرد له رتوه به‌باوكي بلێ له‌به‌ر خاتري ژنيک به‌خۆيدا دێ.

به‌په‌له ته‌شته ناوه‌که‌ي هه‌لگرت و چوو هۆده‌که‌ي خۆي. هۆده‌ش چ هۆده، ده‌رگا‌که‌شي کيپ نه‌ده‌بوو! پيره‌باب گوتی به‌کونی ده‌رگا‌که‌وه نا و گوتی:

- نه‌گه‌ر بمانه‌وي هه‌ر له ئيستاستاوه نه‌و ژنه وا بار بينين، ده‌رنايه‌ين.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- له‌مه‌به‌دوا نه‌گه‌ر خۆم شوت ناوه‌که‌ي خه‌سار ناکه‌م.

پيره‌باب به‌و قسه كه‌ميک هاته‌وه سه‌رخۆ. له پاشان وه‌نگ لانگ پشتينيده‌که‌ي کرده‌وه و لیباسه‌کانی دا‌که‌ند. هه‌رچه‌ند هه‌وا گهرم بوو فۆته‌که‌ي ته‌ر کرد و ره‌خۆي خست. له‌سه‌رمان ته‌زروي به‌له‌شيدا هات و وه‌په‌له که‌وت تا له‌شی گهرم داها.

له پاشان رووی کرده به‌روبوخچه‌که‌ي داکی؛ لیباسينيکی خاوتي شيني هينا ده‌ر. لیباسه‌کانی خۆي دانا، هه‌رچه‌ند له‌وانه‌بوو به‌و لیباسانه‌وه سه‌رمای بێ به‌لام حه‌زی

نەدە کرد دووبارە بەو جلوبەرگە چلکن و پینەکراوەی پیتشوی لەشی خۆی چلکن کاتەو. لە لایەکی دیکەشەو نەیدەویست هەر بەو بەرگەو لەگەڵ ژنیک رووبەر و بی که بناغە ی ژین پیکەو دادەمریتن. کۆت و شالوارەکی لەبەر کرد و عەباکە ی لەسەر وانهو بەسەر خۆی دادا، ئەو کەوا داوین درێژە ی تەنیا بۆ دە روژە ی جیژنی سالی لەبەر دەکرد و خۆی پیتو دادەنا. لە دواییدا شانە یەکی هینادەر و سەر و کاکۆلە ئالۆزاو کە ی شانە کرد. باوکی دیسانیش لە کونی دەرگا کەو تاشای کرد و گوتی:

– من نابێ ئەمڕۆ هیچ بخۆم؟ بەو تەمەنەو لە جیاتنی ئەو ی زیاترم پین پابگەن لە بەیانییەو جگە لە ئاو روژووم لە هیچ شتیک نەشکاوه، بۆ دەبێ کەس ئاو پم وئ نەدا؟

وہنگ لانگ گوتی:

– ہەر ئیستا دیم.

دوای ئەو ی کەوا درێژە کە ی دانا و قژی بەست، تەشتە ئاو کە ی هەلگرت و ویستی کەمیک سەرداری لە ئاو کا و بیدا بەباوکی؛ بەلام بۆخۆی ئیشتیای لە هیچ نەبوو. هەرچۆنیک بوو تەشتە ئاو کە ی تا بەر دەرگا برد و قلپی کردەو. کاتییک ئاو کە ی رشت وەبیری هاتەو کە ئاو گەرمە کە ی هەموو خەسار کردوو و دەبێ دووبارە ئاو ی دیکە گەرم بکاتەو. لەو کاتەدا زۆر لە باوکی توورە بوو، لەبەر خۆبەو بۆلە ی دەهات و دەبگوت: «ئەم پیرە پیاو تەنیا لەبیری خواردن دایە».

ئەو ئاخیرین بەیانی بوو کە خۆراکی بۆ ئەو پیرە پیاو دروست دەکرد. کەمیک ی ئاو لە دیزە یەک کرد، دوای ئەو ی ئاو کە کولێ ورتکە نانی تیکوشی و لە پیتش باوکی دانا و گوتی:

– بابە ئەوشۆ برینج دەخۆین بەوندە تلتە بیگوزەرینە.

باوکی گوتی:

– خۆ هیندەمان برینج نەماو؟

وہنگ لانگ لە وەلامدا گوتی:

– تۆلە ی دەکەینەو. لە جیژنی بەھاردا برینج کەم دەخۆین.

بەلام باوکی لەبەر خواردن ئاگای لە قسەکانی نەبوو. وەنگ لانگ گەراو وەتاغە کە ی خۆی، یەک دوو جار کەواکە ی لەبەر کرد و دایکەندەو. کاکۆلەکانی بەرداو و پەیتا پەیتا

دەستی بەسەر و ردینی تازە تاشراویدا دینا؛ نەیدەهیشت سەر و دەرنی. روژتیک بەر لەو ی بچی بۆ لای ژنە کە تەمای گرت لە هەوڵین هەل کەلک وەربگێ و سەریک لە گوزەری سەلمانییەکان بدا و ردینی بتاشی، بەلام لە گیرفانی رانەدەدی ئەو کارە بکا. کیسە یەکی چلکن و بۆری لە قەدی پشتیندە کە ی هینا دەر و پوولەکانی حیساب کرد، شەش پوولێ زیو و لالۆچتیک پوولێ مس بوو. هینتاش بەباوکی نەگوتبوو کە چەند کەسی لە دۆستەکانی بانگ هیشتوو. کورە مامە کە ی و سێ کەسی دیکە لە وەرزی رانی گوندی خۆبانی بۆ شینو دەعوەت کردبوو. لە پاشان گوتی: وا چاکە لەبەر خاتری باوکم مامیشم بەسەرکەمەو. تەمای گرت لە کاتی گەرانەو لە شار کەمیک گۆشتی بەراز، ماسییەکی چووک، هیندیک بەروو و چەند لق دارحە یزەران و بریک گۆشتی گوتلک بکری، ئەویش بەومەر جە ی کە پوولێ بۆ مینیتەو. بەلام ئەگەر ردینی تاشیا ریسە کە ی دەبوو خوری و تەنانت گۆشتی گوتلکیشی بۆ نەدەکردا.

بێ ئەو ی لەگەڵ پیرەباب قسە بکا و دەدرکەوت. هیشتا بەیان بوو، بەیانیک ی تاریک کە بەرە بەرە دەهات و ئاسمان سوور هەلدەگەرا، تاو لەسەر ووی هەوران سەری و دەدرنا بوو، ئاونگی سەر گەلای گەنم و جۆی وەک زێر و ترووسکە ترووسک خستبوو. بەچاوپیکەوتنی ئەو دیمەنە دلرفینە کە دللیک و هەزار دل تاشقی دەبوو وردە وردە هەستی وەرزی رانی بزوو و کەوتەو بیری مووچە و مەزراکە ی. داھاتەو و دوو سێ گولە گەنمی لێ کردەو، بەلام بەتەواوی پر نەبوون و پیتووسیان بەباران بوو. هەوا یەکی زۆر خۆش بوو، سەری بەرز کردەو و تەماشای ئاسمانی کرد. هەر هەتا دەهات ولاتی زیاتر تاریک دەکرد لە لایەکی دیکەشەو شە ی با مزگینی بارینی پین بوو.

کاتییک پیتی لەناو شار نا، وەبیری هاتەو کە دەبێ لقیک عود بکری و لە پەرەسگای بچوکی خودای خاک هەللی بکا، چونکە پیتی وابوو ئاگای لە هەموو شتیکە. سەری خۆی داخست و ملی رینگای گرت. دوای ماوہیەک دیواری تۆزگرتووی شاری لێ و دەدرکەوت، ئەو جیگایە ی کە دەبووست بچی دەوران دەوری حەوشە بوو. نەیدەزانی چۆن بچیتە ژوور، زۆری لەبەر گران بوو، هەر دەبا چووباش، چونکە ئەو ژنە ی دەبووست بیھیتنی هەر لە سەرەتای مندالییەو بەکلفەتی لەو مالدەدا گورە ببوو. ئەو مالدە، مالدی هوانگ بوو.

تاقمیک لاتاویان داویشت و دەیانگوت:

پیاو بەتەنیا بژی چاکترە لەو ی کلفەتیک بپین.

به لّام کاتیک ئەو به باوکی گوتبوو من نابێ ژن بینم، باوکی گوتبووی:

- کورم! ژنهینان هینده ساده نییه و خه رجیکی زۆر هه لده گرئ، هه ره که سیک دهستی له سه ره دانیتی ئەنگوستیله ی ئەلّماس و پارچه ی ئاوریشمی دهوئ! که و ابو ئیمه ی نه دار و هه ژار جگه له و کلفه تانه ناتوانین ژنی دیکه بخوازین.

باوکی وهک داواکاریک قوئی هه لّمالی و چوو بۆ مالی هوانگ و پرسى:

- کلفه تتان زۆرن؟

له به ینی ئەو قسانه شدا که یاندى که کلفه ته که نه زۆر جوان بێ و نه زۆر ناحه ز. گوتی:

- بابه تی ئیمه مانان بێ.

به لّام وهنگ لانگ به دلّ نه یده و یست ژنیکی ناحه ز بێنی. له به ره ئەوه پیتی خووش بوو جوان بێ که خه لک به و بۆ نه وه تاریفی بکه ن. له حالیکدا به و ژنه ی گوتبوو ژنی ژیکه له و جوان بۆ ئەو نابێ، گوتی:

- ده بێ ئەوه ش بزاین که ژنیکی بۆ ئیمه ده بێ که به کاروباران رابگا، مندالی ببی، ههروه ها له کاروباری موچه ش رانه وهستی.

له پاشان گوتی:

- بلێ بزائم ژنی جوان له به ره به خو داها تن ده توانی به و کارانه رابگا؟ که و ابوو ژنی جوان و به پۆز و ئیفا ده، به که لکی مالی ئیمه نایه، ئیمه جوتیارین، ئیمه و ئەو قسانه! جگه له وهش تا کو ئیستا نه بیستراوه کلفه تی جوان له مالیکی و اگه وه به ساغی نه جاتی بووی و به کچیتی مابیتته وه! ئەوه شتیکی حاشا هه لّنه گره که کوره ده ره به که کان به ته وای مانا له کلفه ته کان که لک وه ره گرن و دوا ی ئەوه ی لییان تیر بوون وه ده ریان ده نین و پیتان ده لّین وه شوین کاری خو تان که ون. به بروای من ژنیکی جلوه رگ پینه کرا و هه زار مه ره ته به چاکتره له و ژنه ی که خو به زل ده زانی. تو پیت وایه ژنیکی خو خو لّ و نه رمونو لّ و دلّته ر، دهسته چلکن و قه لّشیوه که ی باوکت که له به ره تا و سووتا وه، له گه لّ ئەو دهسته سپیی و سو لّ و قه لّ وه نه ی کوره ده و له مه ندیک - که پیکه وه خه ریکی ده ست بازی و گالته و گه پین - به چاو یک ته ماشا ده کا؟

وهنگ لانگ ده یزانی قسه کهانی باوکی راستن، به لّام پیتش ئەوه ی وه لّامی بداته وه له ده روونی خویدا زۆر نارچه ت بوو. سه ره نجام به دلّیکی پر له په ژاره و خه مه وه گوتی:

- زۆر چاک با زۆر جوان نه بێ، به لّام لانی که م پرووزه و لیوکه ت نه بێ.

باوکی زۆر له سه ره خو وه لّامی داوه و گوتی:

- با بزاین چمان به سه ره دئ، و ا بزانه ژنه که ت جوانه و هیچ عه یبی نییه.

باوک و کور دوو ئەنگوستیله و جووتیک گواره ی زیویان کړی و به ناوی دیاری بر دیان بۆ ئەربابی کلفه ته که.

وهنگ لانگ سه به ره ت به و ژنه ی که بریار بوو ماره ی بکا، جگه له وه ی که بچێ و له ئەربابه که ی وه رگری شتیکی دیکه ی نه ده زانی. ورده ورده له حه وشه ی مالی ئەرباب نزیک بووه وه. له پشت ده روازه وه چهن د ئاوکیشی چا و پیکه وت که به چه رخی دهستی و کووپه ی زل زل ئاویان ده کیشا.

دیواری حه وشه ی مالی ئەرباب ئەوه نده ئەستور بوو ته نانه ت هاوینانیش پیا و ههستی به گه رما نه ده کرد! به م هۆبه کاله ک فرۆشه کان ئەو بن دیواره یان کرد بووه بازاری خو یان له لایه کی دیکه شه وه سه رتاسه ری دیواره که یان به قه رتاله ی هولوی کال و نه گه یشتوو چینیوو و بێ پسانه وه هه رایان ده کرد و ده یانگوت:

- نۆیه ره به هولوو، هولوی به هاره هولوو، بکړه و ببخو ده رمانی زه ردوویه هولوو!

وهنگ لانگ له به ره خو یه وه گوتی: «کاتیک گه راینه وه ئەگه ر پیتی خو ش بوو که میکی بۆ ده کړم». هیشتا با وه ری به وه نه کرد بوو کاتی گه رانه وه، به دهستی به تالّ ده گه ریتته وه یا ده ست پر و ژنیکی به دا وه.

کاتیک گه یشته ده روازه ی شار رووی کرده گوزه ری سه لمانییه کان. ته مای گرت نۆزه بگریته وه، به لّام زیاتر له دوو سی که سی له پیتش نه بوو. ئەو دوو سی که سه ش له و جوتیاره روح سووکانه بوون که سه ره له شه وی وه ری که وتبوون، بۆ ئەوه ی به ره له وه ی تا و بکه وی شته که یان خورد که نه وه و بگه ریتنه وه موچه که یان و به کاروباری رۆژانه یان رابگه ن. به شه وه هه ره به لای قه رتاله کانی خو یانه وه هه لّده له رزین و خه ونوچه ده ییردنه وه.

وهنگ لانگ به ئانقه ست خو ی له وان دزییه وه و به لایه کی دیکه دا رۆیشت، چونکه نه یده و یست له و رۆژه تایبه تییه دا تووشیان بێ و لاتاوی پیداده ن.

سه لمانییه کان هه موو له په نا مه کینه کانی خو یان را وه ستا بوون و چا وه روانی مشت ه ری بوون. وهنگ لانگ راسته وخو چووه لای ئاخیرین سه لمانی و له سه ره کورسییه ک دانیشته.

سهلمانی له گه‌ل جیرانه‌که‌ی خه‌ریکی ده‌مه‌قالی و چه‌قه بوو! به‌په‌له هاته پیش و چادانه‌که‌ی له‌سه‌ر مه‌نقه‌له‌که هه‌لگرت و که‌میکی ناوی گه‌رم له جامیک کرد. له پاشان به‌زمانیکی لووس و مشتته‌ری په‌سندانه‌ گوتی:

- هه‌مووی بتاشم؟

وه‌نگ لانگ گوتی:

- نه‌خیر ته‌نیا سه‌ر و پيشم.

کابرای سهلمانی گوتی:

- گوئ و که‌پوشت خاوین بکه‌مه‌وه؟

وه‌نگ لانگ به‌دوودلی گوتی:

- ده‌بئ چه‌ندت زیادی بده‌می؟

سهلمانی گوتی:

- چوار شایی.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- دوو شایی چاکه؟

کابرای سهلمانی گوتی:

- که‌وابوو منیش گوتیه‌ک و لایه‌کی کونه‌لووتت بۆ خاوین ده‌که‌مه‌وه، جا ئه‌وجار بۆ خۆت سه‌رپشک به، کام لایان؟

کابرای سهلمانی به‌شوتین ئه‌و قسانه‌دا چاوی له ه‌اوسیکه‌ی هه‌لته‌کاند و له قاقای پیکه‌نینیان دا. وه‌نگ لانگ هه‌ستی به‌وه کرد که سهلمانی پیاویکی فیلبازه و به‌و زوانه ده‌ست به‌رداری نابئ. جگه له‌وه‌ش له به‌را به‌ر شاره‌بیه‌کاندا شه‌رمی ده‌کرد و به‌خۆیدا ده‌شکاوه، نه‌شی ده‌زانی هۆیه‌که‌ی چیبیه! به‌تایبه‌ت له به‌را به‌ر سهلمانییه‌که‌دا زمانی به‌سترا و تووشی چه‌شنیک دل‌ه‌کوته و پشوو‌سواری بوو! پاشان زۆر به‌ناپه‌رحه‌تیبیه‌وه گوتی:

- هه‌رجۆریک پیت خۆشه‌ واکه.

کابرای سهلمانی دواي تاشینی سه‌ر و ریشی به‌بیانوی خاوین‌کردنه‌وه، دوو سین نه‌قورچی له وه‌نگ لانگ گرت و داخی خۆی پین رشت. له‌به‌رخۆشیه‌وه ده‌یگوت:

- ئه‌م وه‌رزیرانه ئه‌گه‌ر مووی سه‌ریان به‌گویتزانی‌ش لی دهن ناحه‌ز نابن تیک ناچن، که‌چی وه‌ک لاوانی شار دینه سهلمانی و به‌مۆدی تازه سه‌ریان کورت ده‌که‌نه‌وه.

کابرای سهلمانی ورده ورده تا نیوچاوانی هات. وه‌نگ لانگ گوتی:

- ده‌ست رابگره، به‌بئ نیوجازه‌ی باوکم نابئ کاکۆلم بتاشم.

سهلمانییه‌که له قاقای پیکه‌نینی دا و نیوچاوانیشی دامالی.

وه‌نگ لانگ دواي ئه‌وه‌ی پووله‌که‌ی له ده‌سته چه‌رچه‌کانی سهلمانی کرد، مات بوو و گوتی: «سه‌رتاشینیک و ئه‌و هه‌موو پووله؟» به‌لام دواي ئه‌وه‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و با له سه‌روسه‌که‌تی دا، فینک بووه‌وه و هاته‌وه سه‌رخۆ. گوتی: «هیچ نییه، خۆ دووپات نابیته‌وه؟». له پاشان راسته‌وخۆ به‌ره‌و بازار پویشت و کیلۆیه‌ک گۆشتی به‌راز، هیندیک گۆشتی گوتیلک، بریک شیرنی و دوو لقی عودی کرپی و به‌ره‌و مالی هوانگ وه‌رپی که‌وت.

کاتیک گه‌یشته به‌ر ده‌رگا، له ترسان هه‌موو له‌شی ده‌له‌رزی؛ چونکه قه‌ت نه‌چوو بووه جیتگای وا. جگه له‌وه‌ش ده‌بوو مامی یا که‌سیکی دیکه‌ی له‌گه‌ل خۆی بردبا. جا بۆیه شه‌رمی ده‌کرد که به‌خۆی و قه‌رتاله‌یه‌کی پر له شتومه‌که‌وه له بنه‌ماله‌یه‌کی وا ماقوول و گه‌وره وه‌ژووور که‌وئ و بلنی هاتووم بۆژن. دواي ماوه‌یه‌ک راوه‌ستان له‌به‌ر ده‌رگا و ته‌ماشاکردنی وینه‌کانی هه‌لکه‌ندراوی سه‌ر ده‌رگا، سه‌ری سوپامبوو و نه‌یده‌زانی چ بکا! جگه له‌و دوو وینه‌ی که وه‌ک نیگابانی به‌سام به‌رچاو ده‌که‌وتن که‌سی دیکه‌ی لی دیار نه‌بوو، خیرا گه‌راوه و گوتی: «نه‌خیر خراب حالی بووم من و ئیره؟».

له پاشان برسبه‌تی هیرشی بۆ هینا و که‌وته بییری په‌یداکردنی خوارده‌مه‌نییه‌ک. به‌یانیش نانی نه‌خواردبوو، چوو قه‌وه‌خانه‌به‌کی بچووک و له په‌نا میتریک دانیشت، دوو شایی له پشتینه‌که‌ی ده‌رهینا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. مندالیک پیس و پۆخلی لی هاته پیش و گوتی:

- دوو قاپ هه‌ریشه‌ت بۆ بئیم؟

دواي ئه‌وه‌ی خۆراکه‌که‌ی له پیش دانا به‌قامیش بریکی تیک وه‌ردا و ملی لینا. منداله‌که له سووچیک راوه‌ستا و به‌رامبه‌ر به وه‌نگ لانگ پووله‌که‌ی هه‌لداویشت و بییری له بئ خه‌یالی وی ده‌کرده‌وه، دواي ماوه‌یه‌ک پرسی:

- ده‌خۆی بۆت بئیم؟

وهنگ لانگ به سهر وهلامی داوه نه خیر. ئاخیرین پارووی که خوارد سهری هه لیتنا و ته ماشایه کی ده ور بهری خوئی کرد. چاوی به ناسیاویک کهوت که له گه ل چه ند که سی دیکه خه ریکی نان و چا خواردن بوون.

ئه و قاوه خانه جینگای خه لکی فه قیر و ده ست کورت بوو. وهنگ لانگ که له وانای دیکه بهر چاوتر و پاک و خاوتنتر بوو سه رنجی سوالکه ریکی بو لای خوئی راکیشا، لیتی نریک بووه وه و گوتی:

- ماموستا زور برسی و هیلاکم، پوولیک، شتیکم بدهیه.

ئه وه یه کهم جار بوو که وهنگ لانگ داوا یه کی ئه وتوئی له فه قیریک ده بیست، به لام زوری پی خوشحال بوو که به نیوی پیاوکی پوولدار یا ماموستا دهیناسن.

دهستی برد بو گیرفانی و دوو شایی دایه. کابرای سوالکه ریش دهستی رهش و چرچی راداشت و پاره کهی وه رگرت و له گیرفانی هاویشت.

وهنگ لانگ هه ر له وئی دانیششت تا رۆژ هاته دهر. هیندهی پی نه چوو مندالیک لیتی هاته پیش و گوتی:

- ئه گهر ته واو بووی فه رموو دهنه ده بی کیری ئه و چوارپایه ش بدهی که له سهری دانیشتووی.

وهنگ لانگ له قسهی ئه و کوره زور نارحهت بوو، به لام له بهر کاره کهی هیچی نه گوت. زیاتر له بیری ئه وه دا بوو که چلۆن بچیتته مالی ئه رباب و ژنه که بان لی وه رگرئی. هه موو جاریک ئاره قه ی رهش و شینی دهرده کرد! له پاشان به کوره کهی گوت:

- چایه کم بو بیتنه.

چایه کی بو دانا و گوتی:

- پوولکه کی؟

وهنگ لانگ به بو له بو ل شاییه کی دایه و گوتی:

- ئه وه شت فروشتن نییه، دزییه.

له و ماوه یه دا یه کیک له و جیرانانیه که بو زه ماوه ند بانگی هیشته بوو له و قاوه خانه یه په یدا بوو، به په له پوولتی چایه کهی له سهر میتزه که دانا، جایه کهی خواردوه و وه دهر کهوت.

کاتیک پیتی له شه قام نا به داماوی له بهر خو یه وه گوتی:

کار له پیوان ده قه ومی هیچ نییه. له پاشان ورده ورده به ره و مالی خان وه ری کهوت. کاتیک له دهرگا نریک بووه وه ته ماشای کرد لایه کی دهرگا ئاوه لایه و دهرکه وان خه ریکی پیاسه و قه دهم لیدانه. جار جاریش به چیلکه یه ک که لیتی ددانی ده کولیییه وه.

دهرکه وان پیاوکی بالابه رزی شله ی چاو و برۆ رهش و سهر و قز لول بوو. کاتیک وهنگ لانگ لیتی نریک بووه وه دهرکه وان پیتی و ابوو ئه و پیاو قه رتاله به دهسته چه رچییه و بو شت فروشتن هاتوه! به سه ریدا گوران و گوتی:

- ها چ خه به ره؟

وهنگ لانگ گوتی:

- من وهنگ لانگی جوتیارم.

دهرکه وان که له حالیکدا جگه له دۆستانی ده وه مه ندی خان ئیحتیرامی که سی نه ده گرت به لالوتی و لاتاوه وه گوتی:

- زور چاکه بلتی بزائم وهنگ لانگی جوتیار یانی چی؟

وهنگ لانگ له شهرمان زمانی تیک هالا و گوتی:

- هاتووم... هاتووم...

دهرکه وان دهستی به سهر و قژی داهینا و گوتی:

- ده زانم هاتووی...

وهنگ لانگ له شهرمان ئاره قه ی کرد و گوتی:

- له بهر مه سه له ی ژنه که هاتووم.

دهرکه وان قاقایه کی لیدا و گوتی:

- ئه تو هه وی؟ پییان گوتبووم که ئه ورۆ چاوه روانی زاوا یه ک بم، به لام به و قه رتاله وه نه مناسیت.

وهنگ لانگ گوتی:

- بیوره له چند پل گوشت زیاتر شتیک کی تاییه تی له و قه رتاله دا نییه.

له پاشان وهنگ لانگ چاوه روان بوو که دهرکه وان بیباته ژوور، که چی هه ست و خوستی له خوئی بری. وهنگ لانگ پرسی:

- بۆخۆم به تهنی پرۆم؟

دهرکه وان به توور په بیه وه گوتی:

- خانی پیر ده تکوژی.

دوای نه وهی دهرکه وان ههستی به وه کرد که وهنگ لانگ زۆر ساده و بی پیچ و په نایه و

سه ری له هیچ دهرناچی گوتی:

- به پرئیک پولی زیو کاره که ت جیبه جی ده بی.

وهنگ لانگ تیگه یشت که دهرکه وان پاره ی گهره که، به گریانه وه گوتی:

- من ئینسانیکی هه ژار و نه دارم.

دهرکه وان گوتی:

- بزانه بهر پشتینده که ت چندی پولۆ تیدایه؟

وهنگ لانگ قهرتاله که ی له سه ر سه کوی بهر ده رگاکه دانا و کیسه یه کی بچووی له بهر

پشتینده که ی هیتا دهر و نه و بره پولی که بریتی بو له سه که یه کی زیو و هه ژده شایی

مس له سه ر دهستی دانا. دهرکه وان پیکه نی و گوتی:

- زیوه که بو من.

بهر له وهی وهنگ لانگ بهو سه و دایه رازی بی. دهرکه وان پولی زیوه که ی له قوئی

کراسه که یدا شارده وه، به وهش رازی نه بو، نه و جار په یتا په یتا هه رای ده کرد.

- زاوا... زاوا...

وهنگ لانگ له داخان نه یده زانی چ ده کا، به لام چاره شی نه بو. سه رجه م قهرتاله که ی

هه لگرت و وه دوای کهوت. نه وه یه که م جار بو که چوی به مالتیکی ناوا گه وره و خوش

ده کهوت، نه یده زانی روو له کوئی بکا، له حالیکدا سه ری له بهر خوی نابوو جار جار له

دهور به ری خوی گوتی له دهنگه دهنگ و پیکه نین ده بو. دوای نه وهی له چند هه وشه

چوونه ژوور ده که وانه که به وهنگ لانگی گوت:

- لیتره پاره سته.

دهرکه وان چوو ده یوه خان و دوای چند ده قیقه گه پاره و گوتی:

- خاتوونی پیر فه رموویه تی به خزمه تیان بگه ی.

وهنگ لانگ ویستی وه ری که وی، به لام دهرکه وان رایگرت و به ته وسه وه گوتی:

- بهو قهرتاله وه نایی بچییه خزمهت خاتوونی گه وره، چونکه دهستت ده گیری و

ناتوانی ریزی بو دانیتی.

وهنگ لانگ به ترس و لهرز له بهر خوی وه گوتی:

- به سه رچاو قوریان بمووره.

به لام له دلی نه ده بو وه قهرتاله که ی به جی بیلی، پپی وابوو شتیکی لی

ده دزن! نه یده زانی خه لک وه ک وی چاویان لهو کیلو گوشته نییه. دهرکه وان که ههستی بهو

مه سه له کرد به چاویکی سووک و پر له بیزار بیه وه گوراندی و گوتی:

- پرۆ ئاسوده به، نهو گوشته خواردنی ئیمه نییه. ئیمه نه و جوهره گوشتانه نادهین

به سه گیش.

له پاشان دهرکه وانه که قهرتاله که ی له پشت دهرگا دانا و وهنگ لانگی نارده ژووره وه.

کاتیک چوو ژوور له بهر نه قش و نیگار چاوی هه لنه ده هات! جگه له وهش له عومریدا

ژووری وا گه وره ی نه دیوو! بیست مالتی وه ک مالتی خوی تیدا جی ده بو وه، نه گهر

رئینو نییان نه کردیا له وانه بو سه ری لی بشیوی و ریگا ون بکا.

سه ره رای نه وهی ماله که زۆر گه وره بو، هه موو ولات وه ک ئاوینه ده دره وشاوه! پیاو

ویستبای چاو له میچی بکا نه گهر ئاگای له خوی نه با ته پلتی سه ری وه عهرزی ده کهوت.

دهرکه وان گوتی:

- نه و جار ده توانی راست برۆی و له بهر اهر خاتوونی پیردا بهر نه بییه وه.

وهنگ لانگ زۆر به نارچه تی هه ستا ریشت، له نیو نهو کوشکه دا چاوی به ژنیکی پیر

و به سالآچوو کهوت، که به لیباسیکی ئاوریشمی و جوان خوی رازاند بو وه. له لایه کی

دیکه شه وه تریاکی ئاماده کراوی له سه ر چرایه کی بچووک دانا بو و جاروبار مژتیکی لی

ده دا، نه وه ندهی تریاک کیشابوو چاوه کانی له قووله وه چوو بوون و زۆر وه ک مه میون ده چوو.

به لام له بهر نه وهی ده و له مه ند بوو هیچی پیوه دیار نه بو. وهنگ لانگ کاتیک لی پی نریک

بو وه، چۆکی دادا و کرئوشی بو برد. خانمی به سالآچوو به پوز و ئیفاده یه کی خانمانه وه

به دهرکه وانه که ی گوت:

- راستی که وه، ئیمه نیازمان بهو چه شنه ره فتاره نییه، بزانه نهو ژنه هاتووه؟

دەرکه وانه که وهلامی داوه و گوتی:

- بهلئ خاتوونی گه وره.

خاتوون گوتی:

- ئەدی بۆ بۆخۆی قسه ناکا؟

دەرکه وان له وهلامدا گوتی:

- دهبی بیبووری خاتوونی گه وره، هەر ئەوهنده تی دهگا.

کاتییک وهنگ لانگ ئەو قسهی گوئی لئ بوو. زۆر نارەحەت بوو به چاویکی پر له رق و بیزاریبه وه ته ماشای دەرکه وانی کرد و گوتی:

- ئەی خاتوونی به پرێز. من ئینسانیکی ساویلکه و ساکارم و نازانم له خزمەت گه وره یه کی وهک تۆدا به چ شپوهیهک قسه کانم دەست پێ بکه م.

خاتوونی پیر له حالیکدا حۆقه کهی به دهسته وه بوو، به پروالته خۆی گیل کرد! هەرچه ند دهیویست قسه بکا و وهلامی وهنگ لانگ بداته وه به لام وای خۆ نواند که هیچ کهسی له لا نییه. له پاشان کلّفه تیک هات و کهمیکی دیکه ی تریاک بۆ له سه ر حۆقه کهی دانا و دهستی کرد به مژ لیدان، دوا ی ماوه یهک ئاگای له خۆی پرا. به لام وهنگ لانگ هه روا دهسته ونه زهر له به رابه ریدا پراوه ستابوو تا خانم چاوی هه لئنا و پرسی:

- ئەو پیاوه بۆ لپه ر پراوه ستاوه، چ کاریکی هه یه؟

ده تگوت هه موو شتیکی له بیر چۆته وه! دەرکه وانی ش هه یچی نه گوت.

وهنگ لانگ به سه رسورمانه وه گوتی:

- خاتوونی به پرێز من چاوه پروانی ئەو ژنه م.

- ژن؟ کام ژن؟

به ر له وهی خاتوونی پیر درپه به قسه کانی خۆی بدا، کلّفه تیک چوه بن گوئی و به سه رته شتیکی پێ گوت. خاتوون پرێک پاما و گوتی:

- ئەها به لئ به لئ... بۆ له حزه یهک تووشی فه رامووشی بووم، کاریک نییه، زۆر هاسانه. ده زانم تۆ به شوپن ئەو کلّفه ته دا هاتووی که نیوی ئۆلانه. وه بیرم هاته وه که برپارم داوو بیده م به جوتیاریک، تۆ هه مان جوتیاری؟

وهنگ لانگ وهلامی داوه:

- به لئ من ئەوم.

خاتوون به کلّفه ته کهی خۆی گوت:

- داده ی ئۆلانی بانگ که.

ئەوهنده به په له بوو، پیاو پیتی وابوو ده یه وی هه رچی زووتر ئەو مه سه له راپه رپینی و ده ست بکاته وه به تریاک کیشان. دوا ی ماوه یهک کلّفه ته که ئۆلانی له گه ل خۆی هینا. ژنه که کۆت و شالواریکی مه یله و شینی له به ر داوو. وهنگ لانگ به سیله ی چاو ته ماشای کرد و پاشان پرووی خۆی وه رگێرا و وه دلّه کوته کهوت. خاتوونی پیر زۆر بێ په رده سه ری هه لئنا و گوتی:

- وهره پینش کلّفه ت! ئەو پیاوه له به ر تۆ هاتوه.

ژنه پرووی کرده خاتوونی پیر و دهسته ونه زهر پراوه ستا. خاتوون پرسی:

- تۆ ئاماده ی؟

ژنه که له سه ره خۆ وهلامی داوه:

- به لئ ئاماده م.

ئەوه هه وه لئ جار بوو که وهنگ لانگ گوئی له دهنگی ده بوو. له پاشان ته ماشای قه د و بالای کرد، ژنیکی دهنگ خۆش بوو، نه زۆر که له گه ت و نه زۆر کورته بالا، ژنیکی زۆر ئارام و له سه ره خۆ و بێ دهنگ بوو، ساکاری و بێ فرۆفیتلی له قسه کانی را دیار بوو، سه ر و قریشی جوان جوان شانە کردبوو. به لام کاتییک وهنگ لانگ چاوی به پێ و پلی کهوت، بۆ له حزه یهک تووشی ناهومیدی بوو، چونکه پیلای له پیدای نه بوو، به لام ماوه ی ئەوه ی نه بوو بیر له و شتانه بکاته وه. خاتوونی پیر به دەرکه وانه کهی گوت:

- برۆ بوخچه کهی تا به ر ده رگا بۆ به ره و به رتی که.

له پاشان خاتوونی پیر بانگی وهنگ لانگی کرد و پیتی گوت:

- له لای کلّفه ته که پراوه سته و بزانه ده لئیم چی؟

وهنگ لانگ له لای ئۆلان پراوه ستا. خاتوون پرووی تی کرد و گوتی:

- ئەو ژنه م له ته مه نی ده سالییدا کربوه و ماوه ی ده ساله له ماله منه، ئەوه ش بزانه له سالیکی قاتی و قریدا، دایک و باوکی له به ر نه داری ئەو کچه یان به من فرۆشت. دایک و

باوکی ئەو کچه دانیشتووی «شان تۆنگ» بوون، دوو جار گه‌رانه‌وه ولاتی خو‌بان و له پاشان نه‌مزانی چیان لی هات، به‌کورتی بلتیم زۆر جوان و له‌به‌ر دلان نییبه، ره‌نگه تۆش زۆر به‌وه ماندوو نه‌بی. چونکه ئەوه ویستی پیاوی خو‌شگوزهران و پوولداره که ژنی جوانیان گه‌ره‌که، ئەویش بۆ ئەوه‌یانه که سه‌رگه‌رمیان بکه‌ن. زیه‌ک نییبه به‌لام هه‌ر کاریکی پیتی بسپیتری چاکی ئەنجام ده‌دا. ئینسانیکی دەم به‌پیکه‌نن و سه‌ر و روو خو‌ش نییبه، به‌لام تا ئەو جیگایه‌ی بزانه‌م کچه و ده‌ستی لی نه‌دراوه، چونکه ئەوه‌نده له‌به‌ر دلان نه‌بووه که کوپ و نه‌وه‌کانی ئیمه‌ ته‌ماچی تی بکه‌ن. ئەگه‌ر وه‌ک کلفه‌ته‌ جوانه‌کانی دیکه هه‌میشه به‌به‌رچاوانه‌وه با، یا هات و چۆی هه‌وشه و هۆده‌کانیشی کردبا که‌س پیتی وانه‌بوو سه‌ری پتیه‌یه، چونکه نه‌زهری هه‌رام نه‌بوو. ها ئەوه خو‌ت و ژنت به‌چاکی که‌لکی لی وه‌رگه‌ره. گوتم که‌میتک که‌م زه‌ینه دره‌نگ حاللی ده‌بی به‌لام ئەوه‌نده‌ی خودا هه‌ز ده‌کا کلفه‌تیکه‌ی چاک و له‌سه‌ره‌خۆیه. ئەوه‌ش بزانه‌ بو‌یه به‌مبێردی ده‌ده‌م که خودا له‌قیامه‌تدا بۆم به‌کاریکی چاک بنووسی و ئیوه‌ش مندالتان لی بکه‌وێته‌وه. ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەوه نه‌با بۆخۆم رام ده‌گرت، چونکه زۆر کابانه. ده‌بی ئەوه‌ش بلتیم من به‌وه مه‌رحه کلفه‌ته‌کانم به‌مبێرد ده‌ده‌م، یه‌که‌م داواکاریان هه‌بی، دووهم ئەریابه جحیله‌کان نه‌یانه‌وین.

له پاشان رووی له کلفه‌ته‌که کرد و گوتی:

– له قسه‌ی مێرده‌که‌ت ده‌رمه‌چۆ، دوا‌به‌دوای یه‌ک کوپت بیی و هه‌وه‌لین مندالیش بیته لای من چاوم پیتی بکه‌وی.

ژنه‌که گوتی:

– به‌سه‌ر چا و خاتوونی به‌رێز.

وه‌نگ لانگ ئەوه‌نده نیگه‌ران بوو ده‌ست و پیتی خۆی لی گوم بوو، نه‌یده‌زانی چ بکا. له پاشان خاتوونی پیر تووره‌ بوو و گوتی:

– برۆن، بۆچی راوه‌ستاون؟

وه‌نگ لانگ دوای ئەوه‌ی ریزی خاتوونی گرت وه‌ده‌رکه‌وت و ژنه‌که‌ی به‌دوایدا رۆیشت. ده‌رکه‌وانه‌که‌ش به‌ر و بوخچه‌که‌ی به‌کوژ دادا و بریدییه هۆده‌یه‌ک که وه‌نگ لانگ قه‌رتاله‌که‌ی له‌وی دانا‌بوو. له‌ دواییدا به‌بی ئەوه‌ی یارمه‌تیان بکا به‌جیتی هێشتن. وه‌نگ لانگ گه‌راوه لای ژنه‌که‌ی و بۆ یه‌که‌م جار به‌چاکی ته‌ماشای کرد و بۆی ده‌رکه‌وت که ژنیکی بی پینچ و په‌نا و ئەم لا و ئەولایه، چی له‌ دلدا نییبه و زۆر بی فر و فیله. ژنیکی

بوو سه‌ر و ده‌م و چاوپان و که‌پۆ کورت و فش، ره‌نگ ره‌ش و زار زه‌لام و چا و چکوژله. سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش زۆر خه‌مناک. هه‌ر به‌وه چا و پیکه‌وته‌ بۆی ده‌رکه‌وت که ئینسانیکی تارام و له‌سه‌ره‌خۆیه. وه‌ک په‌یکه‌ر ده‌چوو، ده‌نگی لی نه‌ده‌هات! وه‌نگ لانگ ته‌ماشای ده‌کرد و ئەو هه‌یچی نه‌ده‌گوت.

وه‌نگ لانگ پاش ئەوه‌ی زۆری تیه‌وه‌روانی حاللی بوو که ده‌م و چاوی جوان نییبه و ره‌نگی نامال به‌قاوه‌یی سووتاوه، بۆیه هه‌ینده ته‌ماشای ده‌کرد تا بزانی لیوکه‌ت و گروی نییبه، چونکه له‌ پێشدا گوتبووی لانی که‌م لیوکه‌ت نه‌بی، ته‌نیا شتیکی زۆر جیگای سه‌رنج بوو، گواره و ئەنگوستیله‌یه‌ک بوو، که پێشتر وه‌نگ لانگ بۆی کرپبوو. وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا نه‌یده‌ویست خو‌شحاللی خۆی ده‌رپری گوتی: «ئیمه‌ش بووین به‌پیاو و خاوه‌ن ژن و مال». له‌ پاشان گوتی: «ئوه‌ به‌ر و بوخچه‌ی خه‌زانم و ئەوه‌ش قه‌رتاله‌که‌ی من».

تۆلان بی ئەوه‌ی قسه‌ بکا به‌ر و بوخچه‌که‌ی به‌کوژیدا دا.

وه‌نگ لانگ بریکی ته‌ماشای کرد و گوتی:

– بیده به‌من کاری تۆ نییبه قورسه، تۆ وه‌ره قه‌رتاله‌که هه‌لگه‌ره.

وه‌نگ لانگ به‌بی ئەوه‌ی بییر له‌وه بکاته‌وه که لیباسه‌کانی تازهن و چلکن ده‌بن چه‌مدانی ژنه‌که‌ی به‌کوژیدا دا و ژنه‌که‌شی قه‌رتاله‌که‌ی هه‌لگرت. وه‌نگ لانگ بییری له‌وه هه‌موو هه‌وشه ده‌کرده‌وه که به‌جییان هه‌یشتبوو، چونکه تا گه‌یشتبووه به‌ر ده‌رگا زیاتر له‌ سه‌د هه‌وشه‌یان ئەژمارد، ده‌ستی به‌ پرته‌ویۆله کرد و گوتی:

– خۆزگه له‌ که‌لینیکه‌وه خۆمان ده‌گه‌یاند به‌ر ده‌رگا و چاومان به‌وه هه‌موو هه‌وشه نه‌ده‌که‌وت.

ژنه‌که زۆری بییر له‌وه قسه‌ کرده‌وه، به‌لام له‌ مه‌به‌ستی وه‌نگ لانگ حاللی نه‌بوو. له پاشان مێرده‌که‌ی به‌حه‌وشه‌یه‌کی بچووکدا رینوینی کرد و هاتنه سه‌ر شه‌قام. وه‌نگ لانگ دوو سی جار ناویری داوه و ته‌ماشای ژنه‌که‌ی کرد.

گوتمان ژنه زۆر جوان نه‌بوو به‌لام پی و پلی زۆر زل و خروخوژ و گوشتن بوو، ریتگا رۆیشتنه‌که‌شی وه‌ک خه‌لک نه‌ده‌چوو، نه‌یده‌زانی پی هه‌لینیته‌وه هه‌ر ده‌تگوت قه‌ت به‌ریتگادا نه‌رۆیشتوه.

کاتیکی گه‌یشتنه ناو شار وه‌نگ لانگ ده‌ستی برد بۆ پشتینه‌که‌ی و باقی پاره‌که‌ی که

بریتی بوو له چهند شایې دهرهیتنا و دای بهشش هولوی کال و گوتی:
- هانې ئه هولوانه بخو.

ژنه که وهک مندال هولوه کانی لئ وهرگرت و هیچی نه گوت. کاتیک گه یشتنه مووچه، وهنگ لانگ یهک دوو جار ته ماشای کرد بزانی ژنه که چ دهکا؟ ژنه خه ربیک بوو گازی له هولوه که دهگرت بهلام که چاوی بهمپرده کهی کهوت وه پنا خوئی دا و راوهستا. ورده ورده رویشتن تا گه یشتنه چیگایهک بهنیتی پهرهسگای خاک، ئه و پهرسگایه له نیتو مووچه یه کدا بوو و باپیری به دهستی خوئی داینا بوو. که رهسه کهشی له شاروه به چهرخی دهستی هینا بوو. پروکاری دیواره که هه موو گپچکاری کرابوو. کاتیک بهرهم زیاد ده بوو نه قاشی گونده که یان به کریی دهگرت و وینهی جوړاو جوړیان ده کیشاوه که دلنیک و هه زار دل ناشقی ده بوو. بهلام به هوئی باران و دلنپوهه زورهی ئه و شتانه پاک بیوونه وه.

له نیتو پهرسگاکه دا دوو پهیکه ری گل به نیتوی خودای خاک و خیزانی له سووچتیک داندرا بوون و به کاغزی سوور و زرد رازاند بوو یانه وه. له گهل سال تازه ده بووه وه، وهنگ لانگ به کاغزی رهنگا ورهنگ لیباسه کانی بو تازه ده کرده وه، ئه وه کاری هه موو سالیکی بوو؛ چونکه به هوئی به فر و باران و تینی روژوهه لیباسه کانیان کون و کال ده بوونه وه. بهلام چونکو تازه سال نوئی بیووهه لیباسه کانیان هر وهک خوئی مابووه وه. وهنگ لانگ پاک و خاوتینی وانی پئ خوشبهختیبه کی گوره بوو و شانازی پتوه ده کرد.

قهرتاله کهی له ژنه کهی وهرگرت و عووده کهی دهرهیتنا. ده ترسا له وهی که عوده کهی شکابئ چونکه پیتی و ابوو ته گهر عووده کهی بشکی تووشی به دبه خستی ده بی، بهلام خوشبهختانه هیچی لئ نه هاتبوو. ئه و نده یان عوود له پنا ئه و پهرسگایه سووتاند بوو ته پوکتیک خو له میتش کهوتبووه سهر یهک.

وهنگ لانگ وهک هه موو جوتیاره کانی دیکه ی ئه و دوروبه ره، له بهر اهر ئه و پهرهسگایه دا به ملکه چی و لاره ملی چوکی دادا و له پاشان ئه و عووده ی که نه زری وانی کردبوو له سووچتیک چه قاند و هه لیکرد. له پاشان ژن و میتد له بهر اهر خودای مووچه دا راوهستان تا عووده که سووتا و بوو به خو له میتش. ژنه به قامکی شاده ی خو له میتشی سهر عووده کهی لادا، بهلام پیتی و ابوو کاریکی دروستی نه کرده وه، له ترسان ته ماشای وهنگ لانگی کرد. به پیچه وانه ی پروای خوئی وهنگ لانگ به و ته ماشا کرده ی زور خوشحال بوو. ژنه که ههستی به وه کرد که ئه و لقه عووده ئی ههردو کیانه. لیک نزدیک بوونه وه و ژن و

میتد زور ساده و ساکار پتوهندی سهره تایبان دامه زراند. ورده ورده روژ درهنگ بوو، وهنگ لانگ چه مه دانه کهی به کولدادا و به ره و ناوی وهری کهوتن.

پیره باب له بهر به ربه روچکه ی ماله که راوهستا بوو و خوئی له بهر تاو هه لختی بوو. کاتیک وهنگ لانگ و ژنه کهی لئ نزدیک بوونه وه قسه ی له گهل نه کردن؛ چونکه خوئی له وه به زیاتر ده زانی قسه له گهل ژن بکا. به بیانونوی ته ماشا کردنی په له هور له ناسمان خوئی خافلاندا و گوتی:

- ته ماشای ئه و په له هه ورا نه ی پنا مانگه کهن چهند جوان شوپرا به یان هاتووه ته خواری!
مزگینی بارانیان پتوهیه و دهبارئ.

دوای ئه وهی وهنگ لانگ قهرتاله کهی له ژنه وهرگرت، پیره باب به دهنگیکی بهرز گوتی:

- دیسانیش پارهت خه رج کرده وه؟

وهنگ لانگ قهرتاله کهی دانا و گوتی:

- ئه مشه و میوانمان ههیه.

له پاشان چه مه دانه کهی برده هوده یهک که بوخوئی له ویی ده خهوت له پنا سندو و قی لیباسه کانی خوئی دانا. له حالیکدا به سهر سورمانه وه ته ماشای ده کردن پیره باب هاته بهر دهرگا، دهستی کرد به منگه منگ و گوتی:

- له م ماله دا پوول خه رج کردن ته و او نابئ و بنه ی نایه.

پیره باب سهره رای ئه وهی له قولایی دلوه به میوانداری کوره کهی خوشحال بوو، بهلام بو ئه وهی بوو که کهی ههر له سهره تاوه عادهت بگری که دست بلاو نه بی، له بهر خو به وه ههر دهیولاند و ئیرادی دهگرت.

وهنگ لانگ هیچی نه گوت، قهرتاله کهی برده ناشپه زخانه. شته کانی یهک یهک هینا دهر و به ژنه کهی گوت:

- ئه وه گوشتی بهراز، ئه وهش گوشتی گوپلک و ماسی، حهوت نانخورمان میوانه. دهتوانی شتیکی چاکمان بو ساز کهی؟

وهنگ لانگ له کاتی قسه کردندا ته ماشای ژنه کهی نه کرد، چونکه داب نه بوو، جگه له وهش پیتی و ابوو ژنه کهی سامی لئی دهشکی. ژنه به دهنگیکی نه رم و نارام گوتی:

وهنگ لانگ بهیانی رۆژی دوابی له حالیکدا بهدهم خهوهوه لهسههر جینگای خۆی دهتلاوه، لهبن لیفتهوه تهماشای خیزانی دهکرد و له ژبانی خۆی رازی بوو.

ژنهکه قۆلنجی شکاند و ههستا خۆی کوو کردهوه و پیلارهوهکهی له پێ توند کرد. له کهلینی پهنجهره تاو بهسههری کشابوو، ئالوگۆرپیکي بهسهردا نههاتبوو، تیک نهچووو.

وهنگ لانگ لهو مهسهله سههری سورمابوو، پیتی وابوو شهوی رابردوو له ههموو باریکهوه ئالوگۆری بهسهردا هیناوه. بهلام ژنهکه وهک ئهوه دهچوو که چهند ساله لهگهڵ ئهوه پیاوه ههستاه و دانیشتوه، دهستهوهجه دست بهکار بوو. دهنگی کوخه ی پیرهباب بهیانی زوو له ههموو لاره دهییسرا. وهنگ لانگ بهژنهکهی گوت:

- جارێ هیهچ مهکه بریک ئاو بوو سینگی باوکم گهرم که.

ژنه پرسى:

- گهلاى چای تیکه م یا ههروا؟

وهنگ لانگ بهو پرسیاره نارحعت بوو، بهلام ژنهکه مهبهسته خرابی لهو قسه نهبوو. وهنگ لانگ گوتی:

- دياره بێ گهلا نابێ. بو پیت وایه ئیمه فهقیر و دەس تهنگین؟

زۆری پێ خۆش بوو ژنهکهشی وهک خۆیان وا بیهر بکاتهوه که چا له لای وان شتیکی بێ کهلک و بێ بایهخه. ئهوهشی دهزانی که له مالى هوانگ ئاوی بێ چا نهبوو، تهناهنهت رهنجبههر و کلفهتهکانیش بهقهنداغ رازی نهبوون. بیری لهوه دهکردهوه که ئهگهر خیزانی له رۆژی ههوه لهوه له جیاتی قهنداغ چای بدا بهباوکی نارحعت دهبێ. بیهجگه لهوهش بهپراستی ئهوهیان بوو نهدهکرا، چونکه نهیانسوو ههتا خۆی پێ رانین. له پاشان بو ئهوهی مهسهلهکهی بگۆرێ و خو نهشکینیتتهوه، وهلامی داوه.

- چا؟ نانا نهکهی؛ بو کوخه ی باوکم خراپه.

ئهو دهمه ی ژنهکه له ناشپهزخانه خهربکی ئاور کردنهوه و ئاو گهرم کردن بوو وهنگ

لانگ لهنیو جینگاوبانی گهرم و نهرمدا لهسههر پشت راکشابوو. پیتی خۆش بوو دیسان بخهویتتهوه بهلام لهبههر ئهوهی عادهتی به زوو ههستان گرتبوو نه ههساوه. هیشتا شهرمی دهکرد له باره ی ژنهکهیدا بیهر بکاتهوه. بیری له مووچه و مهززا و خهله و خهران و دهغلووان دهکردهوه و دهیگوت: «ئهگهر خودا بکا باران بیاری و تاو و ساو بێ ههروهها چینگى جیرانم سهودام لهگهڵ بکا هیندیک دهبووژیمهوه و دیمهوه سههر حال». جارچاریش دهکهوته سههر بیری ژبانی تازه بهسهردا کهوتوو، کاتیک شهوی رابردوو و هبیهر کهوتهوه گوتی: «دهبێ ژنهکهشم منی خۆش بوی؟ یا بهسهرجیبی و ماله من رازی بێ؟».

سههرای ههموو ئهوه فیکر و خهیاڵانه لهشی قهلهو و خرخۆل و نهخاراوی خیزانی لهبیهر نهدهچوووه. ههر که وهبیری دههاتهوه پیکه نین دایدهگرت و شهوی زاویهتی دههاتهوه بهرچاوی؛ چونکه ئهوه شهوه کاتیک شهمهکهی کوژاوه لهبههر پیکه نین خۆی بو رانهگیرا. له پاشان بۆی روون بووهوه که بهچکه ئهربابهکان جگه له دهه و چاوی ناحهز هیهچی دیکهیان لهو کلفهته چاوی پێ نهکهوتوه. کهچی لهشی زۆر جوان و گوشتن و سهرنج راکیش بوو.

وهنگ لانگ ئارهزووی ئهوهی دهکرد که ژنهکهشی وهک مێردیکي چاک خۆشی بوی، کاتیک ئهوهی بهدلداهات شهرم دایگرت.

له پاشان دههراگی وهتاغهکه کراوه و ژنهکهی بهجامیک ئاوی گهرمهوه وهژوور کهوت. لهنیو جینگا ههستا سههر قوون و جامهکهی لێ وهرگرت و تهماشای کرد گهلا چا لهسههری ئهه لا و ئهولای دهکرد.

وهنگ لانگ سههری ههلیئا و تهماشای ژنهکهی کرد. ژنه بهترس و لهرزهوه گوتی:

- چام بو پیرهباب نهبردوو، ههروهک توو گوتت وام کرد، بهلام بووتوو...

وهنگ لانگ پیتی خۆش بوو ژنهکهی لیبی دهترسێ، بهر لهوهی ژنهکهی قسهکهی تهواو بکا گوتی:

- مهسهلهیهک نییه من چام پێ خۆشه و زۆریشی ههز پێ دهکهه.

دواى ئهوهی چایهکهی خواردوه، دهیویست شتیکی بلێ، بهلام له رووی ههلهندههات ئاشکرای کا. ئهوهش ئهوه بوو که پیتی وابوو ژنهکهی زۆری خۆش دهوی.

دواى ئهوهی ژنهکهی هینا مالى ههساوه و دهستی له رهش و سپی نهدهدا. تهنیا کاری ئهوه بوو له سووچیک تهماشای ژنهکهی بکا و بهس! بهلام ورده ورده ههوسهلهی

به‌سه‌رچوو، وهك جارن ده‌ستی داوه پیمه‌ریه‌یه‌ك و به‌رهو مووچه وه‌ری كهوت. راوه‌ستانی نه‌بوو، جاریتك به‌پیمه‌ریه‌یه‌كه‌ردوو هیله‌ده‌دا و جاریتك به‌گاسن زه‌وی شیتو ده‌كرد. هیچ ماندوو نه‌ده‌بوو؛ جار له‌گه‌ل جاریش خۆش‌حالت‌تر ده‌بوو. تا سه‌عاتی دوازه‌ده‌كاره‌كاني ته‌واو ده‌كرد و ده‌گه‌راوه‌مالتی و له‌سه‌ر حازری و بزری داده‌نیشت و ده‌ستی ده‌كرد به‌خواردن، له‌ حالیتكدا له‌ پیتشدا جگه‌ له‌وه‌ی نه‌و كارانه‌ی ده‌كرد و خواره‌مه‌نی دروست ده‌كرد؛ خزمه‌تی باوكیشی به‌ئه‌ستو بوو. به‌لام ئیستا ژنه‌كه‌ی نه‌و كارانه‌ی هه‌موو له‌كۆل كرده‌بووه‌وه.

لیته‌دا پیتوسته‌ بلتین كه‌ له‌خۆرا نه‌یانگوتوه‌ ژن و مالت، به‌راستی ژن وه‌ك وه‌ستایه‌کی چاك وایه‌ كه‌ ناهیتلی هیچ كه‌ره‌سه‌یه‌ك خه‌سار و زایه‌ بئ؛ جگه‌ له‌وه‌ش وه‌نگ لانگ كاتیتك ده‌گه‌راوه‌ و چاوی به‌ ئاوپرژیتنی هه‌وشه‌ و ده‌ركه‌ و بان و وه‌تاغی گه‌سك لی دراو و سوپه‌ی پر له‌ دار ده‌كه‌وت له‌ خۆشیان هه‌ر بزهی سمیتلی ده‌هات. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش هه‌موو به‌یانان و پیرای وه‌نگ لانگ ده‌ستی ده‌دا درمغیتکی دار و ده‌رۆیشته‌ به‌ندنه‌ و خه‌ریکی كۆ كرده‌وه‌ی چیلکه‌ و چال و كیتوبلکه‌ و شتی وا ده‌بوو. له‌ پاشان ده‌وربه‌ری نیسه‌رۆ خۆی ده‌گه‌یانده‌وه‌ مالتی نه‌هاری ئاماده‌ ده‌كرد. وه‌نگ لانگ به‌و كاره‌ زۆر خۆش‌حال بوو، چونكه‌ له‌مه‌وبه‌دوا ئاوردوووه‌كه‌شی بۆ كه‌وتبووه‌ خۆرای.

ژنه‌كه‌ی زۆر به‌كار و ئازا و هه‌لسووراو بوو. دوا نیسه‌رۆیانیش بێكار دانه‌ده‌نیشت؛ ده‌ستی ده‌دا پیمه‌ریه‌یه‌ك و ده‌چوو سه‌ر ریگای مه‌رو مالات، ریخی كۆ ده‌كرده‌وه‌ و ده‌یكرده‌ ته‌پاله‌. به‌م چه‌شنه‌ قه‌لاغیتکی گه‌وره‌ی پیتكه‌وه‌ نا. به‌بئ نه‌وه‌ی كه‌سیتك بیی بلتی نه‌و كارانه‌ی ته‌نجام ده‌دا، شه‌وانه‌ش بێكار دانه‌ده‌نیشت! ئیواران كه‌ مالات به‌ره‌و مالت ده‌بوونه‌وه‌ و داده‌كران، تفاقی له‌به‌ر ولاغه‌كان ده‌كرد و ئاوی بۆ داده‌نان. له‌ پاشان ده‌ستی ده‌دا ده‌ززی و ده‌زوو و پینه‌وپه‌رۆی ده‌كرد. یا له‌به‌ر ده‌رگا لیغه‌ی راده‌خست و به‌ شوولیتك لۆكه‌كه‌ی ده‌كرده‌وه‌. مه‌لافه‌ی ده‌شوت و لۆكه‌كه‌شی له‌به‌ر تاو هه‌لده‌خست تا زیندوو تییدا نه‌مینئ. به‌كورتی هه‌موو رۆژیتك كاریکی تازه‌ی ده‌كرد تا سه‌ره‌نجام هه‌ر سیتك هۆده‌كه‌ی وه‌ك ئاوتینه‌ خاوتین كرده‌وه‌.

ورده‌ ورده‌ كۆخه‌ی پیره‌بابیش كه‌م بووه‌وه‌ و به‌پیتی خۆی ده‌رۆیشت و خۆی له‌به‌ر به‌ریه‌رۆچكه‌ هه‌لده‌خست. له‌به‌ر تینی خۆر گه‌رم داده‌هات، ده‌وتیرینكا و سه‌رخه‌ویکی ده‌شكاند.

ژنه‌كه‌ی زۆر بئ ده‌نگ بوو، له‌خۆرا قسه‌ی نه‌ده‌كرد و خه‌ریکی كاروباری خۆی ده‌بوو.

كاتیتك ده‌هات و ده‌چوو و كاری ده‌كرد، وه‌نگ لانگ وه‌ك مشته‌ری چاك چاوی لی نه‌ده‌ترووكاند و له‌ لاق و له‌ته‌ری ده‌روانی! به‌لام هیچی لی حالی نه‌ده‌بوو و نه‌یده‌زانی چ جۆره‌ ژنیتكه‌.

شه‌وانه‌ له‌گه‌ل له‌شی پته‌ و نه‌رمی راهاتبوو، به‌لام به‌رۆژ نه‌وه‌نده‌ی لیباس له‌به‌ر ده‌كرد له‌گه‌ل كلفه‌ت لیكت نه‌ده‌كرده‌وه‌! بئ ده‌نگ كاری خۆی ده‌كرد؛ وه‌نگ لانگیش به‌پیتوستی نه‌ده‌زانی بلتی بۆ قسه‌ ناكه‌ی؟ نه‌وه‌نده‌ بۆی به‌س بوو كه‌ به‌چاکی به‌كاروباری ماله‌كه‌ی راده‌گه‌یشت.

وه‌نگ لانگ كاتیتك له‌ مووچه‌ش كاری ده‌كرد بییری له‌و سه‌د هه‌وشه‌ی مالتی ته‌رباب ده‌كرده‌وه‌ كه‌ له‌وی چ قه‌وماوه‌؟ چه‌زی نه‌ده‌كرد راسته‌وخۆ چۆنیه‌تی ژبان‌ی رابردوو ژنه‌كه‌ی له‌ خۆی بپرسی. ژنه‌كه‌ی زۆر خۆش ده‌ویست به‌لام له‌ رووی هه‌لنه‌ده‌هات هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل باس بكا، جارجاریش ده‌یگوت: «ژن بۆوه‌ نابئ پیاو هیتنده‌ی خۆ پیتوه‌ ماندوو بكا». بییری له‌ كاره‌كاني ده‌كرده‌وه‌ و ده‌یگوت: «بۆژنیتکی كه‌ له‌ به‌یان‌ی را تاكو شه‌و له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی وا گه‌وره‌دا كلفه‌تی كرده‌وه‌، پاك و خاوتین كرده‌ی سئ وه‌تاغ و سازكردنی دوو ژهم نان و چیتش كاریکی سه‌خت و گران نییه‌».

له‌ لایه‌ك ده‌غلتودان فه‌ریكه‌ بسوون و له‌ لایه‌كیش بژار هیتشی هینابوو. له‌ حالیتكدا وه‌نگ لانگ پشتی هه‌لنه‌ده‌هاته‌وه‌، پیمه‌ریه‌ی ده‌ست دایه‌ و ده‌ستی كرد به‌بژار كردن. كاتیتك سه‌ری هه‌لینا چاوی به‌ژنه‌كه‌ی كه‌وت، له‌ حالیتكدا پیمه‌ریه‌یه‌کی له‌سه‌ر شانی بوو گوتی:

- هاتووم یارمه‌تیت بده‌م.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- نه‌دی ماله‌كه‌ت بۆ كئ به‌جئ هیتشتوه‌؟

- كاره‌كانم هه‌موو ته‌نجام داوه‌ و تا شه‌و كارم نییه‌.

له‌ پاشان بئ نه‌وه‌ی له‌ وه‌نگ لانگ بپرسی چ بكه‌م، له‌ په‌نا میترده‌كه‌ی له‌ دیراویك دامه‌زرا و ده‌ستی كرد به‌بژار كردن. دواي نه‌وه‌ی كه‌میتکی كار كرد تاره‌قه‌ی به‌نیوچاوانیدا هاته‌ خوار و لیباسه‌كاني هه‌موو خووسان و به‌له‌شیه‌وه‌ نووسان. وه‌نگ لانگ هه‌ستی به‌یه‌كه‌تی و هاوده‌نگی ژنه‌كه‌ی كرد و هه‌موو شتیکی له‌بیر چوووه‌وه‌. بییری له‌ شتیکی تایبه‌تی نه‌كرده‌وه‌، جگه‌ له‌و مووچه‌ی كه‌ هۆی به‌ریتچوون و ژبانیان بوو.

خاکه‌که‌ی خاکیتیکی چاک و به‌قه‌وه‌ت و نهرم بوو، به‌پیتمه‌ره‌ش ده‌یتوانی کاری له‌سه‌ر بکا و خوئی به‌ری بیبا. جارو بار دار و خشتیان له‌ژیتر خاک ده‌دوژیبه‌وه، چونکه له رابردوویه‌کی زۆر دووردا ئەو مووچه گۆرستان بوو. وه‌نگ لانگ بییری له‌وه ده‌کرده‌وه که رۆژیکی ماله‌که‌ی وانیش تیک ده‌ته‌پت و ده‌بیته‌وه گۆرستان. سه‌ره‌رای ئەوه‌ش له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی به‌دلگه‌رمیبه‌کی زۆر کاریان له‌سه‌ر مووچه‌که ده‌کرد و رانه‌ده‌وه‌ستان.

رۆژیکی وه‌نگ لانگ ته‌ماشای کرد ژنه‌که‌ی به له‌شی ئاره‌قاوی هاته لای و زۆر ساده و بی‌په‌رده گوتی:

- من زگم پره!

وه‌نگ لانگ له جیگای خوئی راوه‌ستا، نه‌یده‌زانی وه‌لامی ئەو قسه‌ج بداته‌وه. به‌لام بۆ ژنه‌که‌ی شتیکی عادی بوو. له پاشان وه‌نگ لانگ گوتی:

- با برۆین ئەو مه‌سه‌له به‌باوکم بلێین.

به‌ره‌و مال وه‌ری که‌وتن. ژنه‌که دوو سه‌ه‌نگاو دوور له‌ میترده‌که‌ی ده‌رۆیشت؛ چونکه باو نه‌بوو ژن شان به‌شانی میتردی پروا. کاتیکی گه‌یشته‌وه، ته‌ماشایان کرد پیره‌باب زۆر برسی و بی‌حه‌وسه‌له چاوه‌رپییانه. دواي ئەوه‌ی وه‌نگ لانگ ئەو ژنه‌ی هینابوو که‌س ده‌ستی له ره‌ش و سپی نه‌ده‌دا. پیره‌باب گۆراندی و گوتی:

- پیتان وایه هه‌ره‌تی جوانیمه؟! نازانن پیرم و بی‌خۆراک خۆم بۆ راناگیری؟

وه‌نگ لانگ چووه په‌نای و گوتی:

- ده‌بی سه‌برت بی‌خیزانم زگی پره.

باوکی دواي ماوه‌یه‌ک بی‌رکردنه‌وه تیگه‌یشت که کورپه‌که‌ی ده‌لی چی، بزهی هاته سه‌ر لیو و به‌بووکه‌که‌ی گوت:

- که‌وابوو نزیکه ژانت بیته‌ی.

له‌ حالیکدا ژنه‌که له شه‌رمان سه‌ری هه‌ل نه‌ده‌هات گوتی:

- جاری زۆر نارچه‌ت نیم، هه‌ر ئیستا نان و چات بۆ تاماده ده‌کم.

دواي ئەو قسه‌نه پیره‌باب وه‌ک مندال به‌شوین بووکه‌که‌یدا چووه ئاشپه‌زخانه. بییری نه‌وه، خۆراکی له‌بیر برده‌وه. وه‌نگ لانگ له‌سه‌ر میزیک دانیشته و بییری له‌ چۆنیه‌تی له‌دایکبوونی منداله‌که‌ی ده‌کرده‌وه.

ده‌وربه‌ری مندال بوون وه‌نگ لانگ به ژنه‌که‌ی گوت:

- ئیتمه ده‌بی له بییری مامان یا که‌سیکی دیکه دابین یارمه‌تیمان بدا.

ژنه‌که له حالیکدا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی ولات بوو، به‌سه‌ر هه‌لته‌کاندن تیی گه‌یاند پیوست ناکا. پیره‌باب خوئی بۆ رانه‌گیرا و چوو راکشا، به‌لام ژن و میترده‌ه‌روا به‌ده‌م فیکر و خه‌بالی مندال بوونه‌وه له‌بهر رووناکایی فتیله دانیشته‌بوون. وه‌نگ لانگ به‌نیگه‌رانیبه‌وه پرسی:

- مامانت ناوی؟

ژنه هه‌ر له‌بییری نه‌وه‌دا بوو که‌نگی رۆژ ده‌بیته‌وه. وه‌نگ لانگ درپژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و گوتی:

- ئەو کاره به‌من و باوکم ناکری، چونکه ئەوه کاری تایبه‌تی ژنانه. راستیبه‌که‌ی سه‌رم له‌و کارانه ده‌رناچی. له‌ مالی ئه‌رباییش که‌سیکی وا نیبه یارمه‌تیمان بدا.

ئوه هه‌وه‌لین جار بوو که وه‌نگ لانگ باسی مالی ئه‌ربایی له لای ژنه‌که‌ی ده‌کرد. ژنه په‌نگ و رووی گۆرابوو، ته‌ماشای میترده‌که‌ی کرد و گوتی:

- باسی مالی ئه‌رباب مه‌که.

وه‌نگ لانگ ئەوه‌ی که بیست سه‌بیله‌که‌ی دانا و به‌سه‌ر سوپمانه‌وه رووبه‌رووی ژنه‌که‌ی راوه‌ستا. به‌لام ژنه‌که‌ی دواي ماوه‌یه‌ک هاته‌وه سه‌ر حال و ده‌ستی کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی چیلکه و چال. وه‌نگ لانگ گوتی:

- زۆر سه‌یره به‌پراستی سه‌یره!

ژنه‌که‌ی هیچی نه‌گوت.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- من و باوکم له‌باره‌ی مندال بووندا هیچ شتیکیمان له ده‌ست نایه و خزمه‌تیکیمان پین ناکری. جگه له‌وه‌ش باوکم بۆ خیزانم نامه‌هره‌مه و نابجیته وه‌تاغی وی، بۆخۆشم

تهنانهت چاوم له زانی مانگاش نه بووه. ههروهها ئهوه دهسته قهلهو و ناله بار و ئهستوروهی من زیان به منداله که دهگه یهنتی، ئهوه کاری من نییه. ئهگه که سیک له مالی خاتوونی پیر هاتبا زۆر چاک دهبوو، چونکه ئهوان لهو کارانهدا شارهزان و رۆژ نییه کلفه تیک مندالی نه بئی.

ژنه که له حالیکدا ته لاشی برینج خۆری له سههه میتز داده نا ته ماشای میتزده کهی کرد و گوتی:

- من وهختیک دهگه ریمه وه مالی خاتوونی پیر که منداله کهم به باوه شه وه بئی و لیباسی جوانم له بهر کرد بئی و خۆشم پازاند بیتته وه. له پاشان یه کسهه روو ده کهمه ئه و ئاشپهه زخانهی که ته مه نیکم تیدا رابردوه. له و پیرا ده چمه لای خاتوونی پیر و خۆم و کورپه کهم پیشانی هه موو لایه ک دهدهم.

ئهوه هه وه له ئین جار بوو که وهنگ لانگ ئه وهنده قسه ی له ژنه کهی ده بیست. وهنگ لانگ له سه ره تا وه لای وابوو که ئه و ژنه ئه وهی له بیریدا نه بئی منداله که یه تی، گوتی بۆ راگرت تا قسه کهی خۆی کرد. له پاشان سیغاره کهی داگیرساند و به ژنه کهی گوت:

- ده زانم پیتوستت به پاره هه یه.

ژنه کهی به ترس و له رزه وه وه لامی داوه.

- سئ پوولی زیو، ده زانم پوولیک زۆریشه به لام ئه وهش بزانه زۆری ده ست پیتوه ده گرم، نابه جئ خه رجی ناکه م. هه موو شتیکم لیک داوه ته وه به پارچه فرۆشیش ده لیم پارچه کهم زردایکانه بۆ لئ نه کاته وه.

وهنگ لانگ رۆژی پیتشوو بار و نیوکی دار حه یزه ران له بازار فرۆشتبوو؛ پوولته کهی هینا ده ر و دای به ژنه کهی. هه رچه ند ژنه کهی داوای سئ پوولی لیکردبوو، بۆی کرده چوار پوول و له ده ستی نا.

ئه و پوولته ی له میتز بوو له گیرفانیدا بوو. به ته ما بوو رۆژیک بچیتته شار و له قاوه خانه قوماری بئی بکا به لام له وه ده ترسا که پاره کهی له ده ست ده ره یتن و بیدۆرینتی، ناچار له سووچیک داده نیشت و ته ماشای ده کردن؛ یا ده چوه لای چیرۆک بیتز و گوتی ده دایه قسه کانی، به م چه شنه خۆی رازی ده کرد. له پاشان مژیکه ی له سیغاره کهی دا و گوتی:

- ئیستا که ئه و ته مه ایه ت گرتوه ئه و پاره ش هه لگره و کوئی منداله که له کوته پارچه ی ئاوریشم بدروو. نابئی دلمان زۆر به شته وه بئی؛ نۆیه ره یه.

ژنه که له هه لگرتنی پاره که، زۆر به په له نه بوو! ماوه یه ک چاوی تی بری، له پاشان بئی ئه وهی ئالوگۆرینکی به سه ردا بئی به نارامی گوتی:

- ئه وه هه وه له ئین جار ه که پوولی زیو به خۆمه وه ده بینم!

پوولته کهی توند له مسستی گرت و به په له چوه وه وه تاغه کهی خۆی. وهنگ لانگ دانیشتبوو سه بیله کهی داده گرتته وه؛ بیبری له و پوولته ده کرده وه و ده یگوت: «ئه و پوولته به ره مه می ئه و خاکه یه، خاکیکه که ته مه نیک زه حمه تی له سه ر کیتشاوه و هه ر دلۆپه ئاویکی که له سه ر ئه و خاکه رشتوویه تی به خه سار نه چوه، ئه وه نده پوولته زیوه به ره مه می ئه و زه حمه ته یه».

له بهر ئه وهی زۆری زه حمه ت له سه ر ئه و خاکه ده کیتشا ده تگوت له گه ل قرائیک گیانی ده کیشن و له چنگی نه ده هاته ده ر. به لام ئه و پوولته ی که ئیستا دهیدا به ژنه کهی زۆری پیتوه نارحمت نه بوو، چونکه ئه و پوولته ی له ده ست تاجریکی شار نه کردبوو، به لکو پیتی وابوو پوولته کهی بۆته شتیکه چاکتر له زیویانی لیباسیکه که کورپه کهی له بهری کردوه.

ژنه کهی بئی ئه وهی شتیک بلتی به م لا و ئه ولادا هه لده سوورا و کاری ده کرد، ئه و ژنه هه وه له ئین که سیک بوو که به خه یال خه ریک بوو لیباسی له بهر منداله کهی ده کرد.

وهختی ئه وه هات که مندالی بئی، به لام ژنه که نه یه یشت ه یچ کهس بچیتته لای! له به ره بری رۆژتا وابووندا ژان دایگرت، به و حاله شه وه له گه ل میتزده کهی له مووچه دا کاری ده کرد.

له لایه ک گه نه کان فه ریکه بیوون، له لایه کیش به چه قانندی شه تلی برینج مووچه که یان پازابووه وه. ورده ورده برینجه که شیان ره سیده بوو، ژن و میتز ده ستیان دا داس و ملیان له دروینه نا. به لام ژنی بیتچاره له بهر زگی دانه ده هاته وه و نه ده گه یشته میتزده کهی. دوو سئ که رخ وه دوو که وتبوو. له پاشان وهنگ لانگیش حالی بوو که له کورتی داوه و به جئ ماوه گه رپاوه سه ری و ته ماشای کرد ئه وه ژنه کهی به پیتوه رپاوه ستاوه و داسه کهی له ده ست که وتوته خواری. دیاربوو ژانی ده هاتن و خه ریک بوو مندالی بئی. ژنه که گوتی:

- من ده چمه وه خۆم بۆ راناگیرئ، مه یه لاشم تا بانگت ده کهم؛ به لام له پیتشدا قامیشیکم بۆ په یداکه نیوکی منداله کهی بئی بپرم.

دوای ئه و قسانه به ره و مال بووه وه، هه ر ده تگوت ه یچ نه قه و ماوه و وه سه ر خۆی نه هیتنا.

وهنگ لانگ دواى ماوهيهك چاو تيبيرين قاميشيكي بهداس دوو لهت كرد و له پيشى دانا.

ههوا تاريخك داهات و ئهويش داسهكهى لهسه شانى دانا و بهرهو مال بووهوه. كاتييك گهيشتهوه تهماشاي كرد ورك جاران شيو نامادهيه و باوكى خهريكي نان خواردنه. سهير ئهوه بوو بهو حالهش ژنهكهى خوړاكي بو ناماده كرديون له بهر خوښهوه گوتى: «بهراستى كهس ژنى واى نيبه». له پاشان چوهوه وهتاغهكهى خو و ههراى كرد:

- قاميش نامادهيه.

چاوهروان بوو ژنهكهى وهلام بداتهوه و قاميشهكهى لى ودر بگرى، بهلام نهيتوانى له جيگاي خوښ بجهوليتتهوه. بوخوښ چوهوه بهر درگا و ژنهكهى له كه ليتيكيهوه قاميشهكهى لى ودرگرت و هيچى نهگوت: له حالتيكدا وهنگ لانگ گوتى له هانكه هانكي ژنهكهى بوو كه ورك حيوانيتيكي ماندوو پشورى سوار ببوو، پيرهباب سهري ههليتينا و گوتى:

- شوږباوهكوت سارد مهكهوه، خوښ نارحمت مهكه لهبیرمه خيزانم ههوه لى مندالى كه دهبوو تا به يانى بهژانانوه بوو. كورم نيمه ده دوازده مندالمان بووه، ههه تو ماوى. جارئ له كوښته، ورده ورده حالى دهبي كه بو دهبي ژن مندالى زور بي؟

له پاشان گوتى:

- ږهنگه سبهى ئهوده مانه بيمه باپيره گهورهى پياويك.

له ناکاو پيكيه نى و دهستى له خواردن كيشاوه. بهلام وهنگ لانگ ههروا له پشت درگا ږاوهستا، تاكو بزاني چاره نووسى ژنهكهى به كوښ دهگا. دواى ماوهيهك بوښي خوييتيكي گهرمى له كه ليتيكيهوه درگا كهوه بو هات و خهريك بوو برشيتتهوه. دهنگى ههناسه سواري خيزانى ههه دههات و زياتر دهبوو بهلام دهتگوت هاوارپكه له گهروودا گيرى كردهوه. وهنگ لانگ له تاوان حهجميني لى هه لگيرا و خهريك بوو به پيتلاقه درگا كه بشكيتي و بچيته زور بزاني چ خه بهره. هيتدى پى نه چوو، دهنگى گريانى مندالتيكي بيست. ئهوه دهنگه هه موو شتيكي له بېر بردهوه ته نيا ئه وهندهى قسه كرد و گوتى:

- كوره؟

ديسانيش دهنگى گريانيتيكي ناخوش بهرز بووهوه، وهنگ لانگ پرسى:

- كوره؟ لانى كهم ئه وهندهم پى بلتى كوره؟

ژنهكه له حالتيكدا نوزهى نه دههاته دهر گوتى:

- خاترجهم به كوره!

له پاشان وهنگ لانگ چوو له سووچييك دانيشت، لهو ماوهدا باوكيشى له سههه كورسييهك خرپ خهوى لى كه وتبوو! شانى باوكى گرت و به حاله تتيكي سهركه وتوانه گوتى:

- منداله كه كوره، من بوومه باوك و توښ بوويه بابه گوره.

پيره باب له ناکاو له خهوه ههستا، دهستى كرد به پيكيه نين و گوتى:

- به لى به لى، دروسته، بووم به بابه گوره.

له حالتيكدا له بهر خوښهوه قسهى ده كرد و پيندهكه نى؛ چوهوه وهتاغهكهى خوښ. وهنگ لانگ له برسان قاپه برينجهكهى ههروا به ساردى له پيش خوښ دانا، بهلام له بهر نالهى ژنهكهى و زيقه زيقى مندالهكهى به گياني نه كهوت. له بهر خوښهوه گوتى: «تازه ئهوه ماله ږووى ناسايش و هيمنى به خوښهوه نابيني». كاتييك نانهكهى خوارد و زگى تير بوو، دووباره چوهوه لاي خيزانى. ئهه مجار ژنهكهى گوتى:

- ودره زورور.

ته ماشاي كرد بوښي خويښ دى، بهلام هيچى وه بهرچاو نه كهوت. ژنهكه دواى ئهوهى مندالهكهى بوو، به پيى داب و دهستوروى خوښان له كوښه بانتيولى باوكيبهوه پيچا و له پهنا خوښ دريښى كرد. وهنگ لانگ ورده ورده لى نزيك بووهوه، بهلام هيچى نه گوت. ماوهيهك له خوښيان نه يده زانى چ بكا، داهاتهوه مندالهكهى ته ماشا بكا چاوى بهدهم و چاويكي خر و نيوچاوان گنجواوى و ږهه كهوت كه چاوى له سهريهك دانا بوو و خهوتبوو. ژن و ميترد ته ماشاي به كترين ده كرد و نه يانده زانى چ بكن. ژنه له نارحه تيان چاوى له قوولتهوه چوهو بوو. وهنگ لانگ له حالتيكدا هوښى به سههه ئهوه دووانهوه بوو نه يده زانى چ بلتى، دواى ماوهيهك گوتى:

- سبهى دهچمه بازار و برپكت شه كر بو دهكرم، له ناوى بكه و بيخووه بو تو زور چاكه.

له پاشان جاريكي ديكهش ته ماشاي كورهكهى كرد و گوتى:

- دهبي قهرتاله يه كيش هيلكهى گهوره بكرم و سووربان بكن چونكه خه لكي ناوايى دين. دهبي به مجوره پييان ږا بگه يه نم كه كورمان بووه.

دوای ماوه‌یه‌کی کورت ژنه‌که‌ی گه‌راوه مووچه و وه‌ک جاران ملی له کارکردن نا، به‌لام دروینه ته‌واو ببوو. ئەم‌جار نۆیه‌ی جه‌نجه‌ر و شه‌ن کردن، باله‌که‌و و قوونه‌که‌و هات و ئەویشیان به‌رێک‌و‌پێکی ئەنجام دا. زمهه‌ری زستانیان داخست و له پاشان ده‌ستیان کرد به شێو‌برین و تۆو چاندن.

ژنه‌که‌ی هه‌موو کارێکی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، کاتێک وه‌نگ لانگ ده‌یویست جوت و گا دابه‌ستی و شێورد بیری خیزانی ده‌ستی ده‌دا پیمه‌رپه و که‌سه‌که‌کانی ده‌شکاند، که‌ردووی هه‌لده‌دا و بنه‌ی ده‌ناوه. ژنی بیچاره له کاتی کارکردنیشدا منداله‌کی هه‌ر له لایبوو. له لیفیه‌یه‌کی کۆنی ده‌پێچاوه و له‌سه‌ر عه‌رزێ درێژی ده‌کرد! هه‌ر که ده‌گریا یا له‌خه‌و هه‌لده‌ستا تۆزێکی مه‌مک ده‌دایه و که ده‌خه‌وته‌وه ده‌چووه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی. له‌به‌ر ئەو تاوه گه‌رمه‌ی ئاخری مانگی پایز تاوێک نه‌ده‌حه‌ساوه! دایک و کو‌ر له‌به‌ر تاو وه‌ک ئەو خاکه‌ر هه‌ش هه‌لگه‌ر‌ابوون.

منداله‌که له باری خۆراکه‌وه زۆر خۆشه‌خت بوو، چونکه مه‌مکی دایکی وه‌ک‌کانی هه‌لده‌قولی! کاتێک یه‌کیک له مه‌مکه‌کانی ده‌مژت، ئەوی دیکه‌ی راده‌سا. جاری وابوو به‌ئه‌نقه‌ست شیره‌که‌ی داده‌دۆشی تا کراسه‌که‌ی ته‌ر نه‌کا؛ هیندی‌ک جار عه‌رزیشی ته‌ر ده‌کرد.

منداله‌که ورده ورده وه‌ گروگال‌که‌وت. زۆر خوی‌ن شیرین ببوو، پیاو له‌وانه‌بوو بیخوا! چونکه شیرێ دایکی پێده‌که‌وت زۆر جوان و خه‌په‌تۆله‌ بوو.

پایز ته‌واو بوو، زستان به‌سه‌رداهات. ژن و می‌رد زۆر خۆش‌حال بوون، له زستان نه‌ده‌ترسان، چونکه به‌ته‌واوی خۆیان بۆ ته‌یار کردبوو. حاسل و به‌ره‌می ئەو ساله‌یان ئەوه‌نده زۆر بوو، ته‌نانه‌ت وه‌تا‌غه‌کانیشیان پر کردبوو له گه‌نم! هه‌روه‌ها بۆ رۆژی مه‌بادا کووپه‌هه‌سیریان بۆ فرۆشتن پر کردبوون له گه‌نم. وه‌نگ لانگ له‌و پیاوه‌ ده‌ست بلایانه نه‌بوو و پوول و به‌ره‌می خۆی وه‌ک جوتیاره‌کانی دیکه به‌فیرۆ له قوما‌رخانه یا به‌کرپنی خۆراکی جۆریه‌جۆر خه‌رج بکا. هه‌روه‌ها مه‌جبوو نه‌بوو به‌ره‌م و حاسلی خۆی شین خۆر کا. وه‌نگ لانگ له‌جیاتیی ئەوه‌ی به‌ره‌می خۆی شین خۆر بکا، پاشه‌که‌وتی ده‌کرد و ئاخری زستانان به‌گرانتر ده‌یفروشت.

مامی زۆر جاران هه‌ر به‌شینی سه‌له‌می ده‌کرد و ده‌یفروشت، خۆشی نه‌ده‌شکانده‌وه و ده‌یگوت بۆیه به‌پێوه ده‌یفروشم زه‌حمه‌تی دروینه‌که‌م له‌کۆل ده‌بیته‌وه. ده‌توانین بلتین که

ژنه‌که رۆژێک دوای ئەوه‌ی مندالی بوو، له‌سه‌ر ئەوه‌ رانه‌وه‌ستا هه‌وتوی بچیی، هه‌ر به‌ زه‌یستانی وه‌ک هه‌میشه نان و چیشتی بۆ هه‌مووان دروست کرد، به‌لام نه‌یتوانی له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی بچته‌ دروینه و یارمه‌تی بدات.

وه‌نگ لانگ رۆژێک به‌ته‌نیا کاری کرد و له پاشان لیباسه‌ تازه‌کانی له‌به‌ر کرد و رۆبشت بۆ شار. له بازار په‌نجا هیلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌گه‌ڵ که‌مێک کاغه‌زی سوور کړی، له ئاودا کولاندنی تا جوان سوور بوون. له دوو‌کانی‌کیش نیوکی‌لوی شه‌کر کړی و به‌کابرای گوت بۆم له کاغه‌زێکی قاوه‌یییه‌وه پێچه. دوکانداره‌که به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی:

- بۆ ژنی زه‌یستانه‌؟

وه‌نگ لانگ زۆر به‌پۆز و ئیفا‌ده‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی:

- بۆ نۆیه‌ره‌مه.

کابرای دوکاندار ته‌ماشای مشتبه‌ریه‌که‌ی کرد و گوتی:

- به‌هه‌ به‌ه! پێ و قه‌ده‌می پیرۆز بی.

کابرای دوکاندار رۆژ نه‌بوو ئەو قسه‌ی دووپات نه‌کاته‌وه، به‌لام وه‌نگ لانگ پێی وابوو ته‌نیا له‌گه‌ڵ وی ئاوا سه‌ر و روو خۆشه! هه‌ر بۆیه‌ش کاتێک وه‌ده‌رکه‌وت رێزێکی زۆری لێ گرت.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌بگوت: «ده‌بێ که‌سێک له من خۆشه‌ختتر و خۆش‌حالت‌تر هه‌بێ؟». له سه‌ره‌تاوه زۆری بیری له‌و مه‌سه‌له‌ کرده‌وه، به‌لام له پاشان ترس و له‌رز دایگرت و گوتی: «پیاو نابێ دل به‌و ژبانه‌ خۆش بکا، شه‌یتان و دووزمان زۆرن و پێیان خۆش نییه‌ چاویان به‌خۆشه‌ختی ئیمه‌ی هه‌ژار بکه‌وی.»

له پاشان چوار لقی عوودی کړی و به‌ره‌و په‌رسگای خوداکان وه‌رێ که‌وت، عووده‌کانی له به‌رابه‌ر خوداکاندا چه‌قاند و ئاوری دان. دوای ئەوه‌ی عووده‌کانی سووتاند پێی وابوو ئەرکی خۆی سه‌رکه‌وتووانه به‌جێ هیناوه و به‌خاتره‌می گه‌راوه. ئەو دوو خودایانه‌ی زۆر لا گه‌وره‌ بوو و رێزی بۆ داده‌نان.

زیاتر پۆز و ئیفا دهی ژنه کهی ئەو کارانهی پێ دهکرد، چونکه له پاده به دهر خهرجی دهکرد و لاسای ژبانی خه لکی شاری ده کردهوه، سه ره پرای ئەوهش له پرته و پۆله نه ده کهوت. داوای شتی سهیر سهیری دهکرد، بۆ وینه شیرنی و پیتلاوی پانیه بلیند، کهس نه بوو بلتی دپهاتی و شیرنی؟ دپهاتی و پیتلاوی پانیه بلیند؟

له بهر اهردا خیزانی وهنگ لانگ سه ره پرای ئەوهی پیتلاوی میرد و خه زوور و منداله کهی بۆخۆی ده درووی کارتیکی وای نه ده کرد بۆ پیتلاوی خۆی میرد کهی تووشی خه رج بکا.

مالی مامی بهر ژه وهندی کارانیان نه ده کرد، به پیتچه وانه وهنگ لانگ و خیزانی زۆر به مشوور بوون و له هه موو شتیکی که لکیان وه دره گرت. جیرانه که بیان چینگ به رازه کهی نه خۆش کهوت و سه ری بری. وهنگ لانگ رانیکی کرپی و بر دیه وه مالی، ژنه کهی له گه ل دوو مامری خۆیان که نیوزگی ده ره پینا بوون خۆیی کردن و هه لیسو سین تا بۆ زستان وشک بن و کاتی سه رما و سۆل ده ست بۆ ئەم و ئەو درێژ نه کهن. زستان له بهر ئەوهی زۆر دوور و درێژ و سارد بوو، ده بایه له بهیری پاشه پۆژدا بن. ژن و میرد له گه ل یه ک زۆر ته با بوون و که موکو رپی به کیان نه بوو، جگه له وهش به گرو گالی منداله که یانه وه سه رگه رم بوون.

مانگیکی دواي له دایکبوونی منداله که بیان خه لکیکی زۆریان بانگه یشت و دۆکلیویان دانن، بۆ ئەوهی عومری منداله که بیان درێژ بێ. وهنگ لانگ به وانهی که له ژن گوێزته وه دا به شدارییان کردبوو، هیلکه یه ک و به وانیه که له ئاوی را بۆ پیرۆزیایی هاتبوون دوو هیلکه ی دانن. میوانه کان سه ره پرای ئەوهی کو ره که بیان زۆر پێ خه په تۆله و جوان بوو، ئیره ییشیان پێ ده برد...

کاتیکی گه نم سه ری وه در دنا و له خه م ده رست، خه لک به شوکرانهی ئەو به ره که ته ده چونه مالی یه کتر. وه رزیره کان ده یانگوت ئەم جار ده بی ئاسمان مووچه که مان بۆ پاراو بکا، چونکه به ره له وهی باران بیاری به سه تلان زه وییه کانیان ده داشت. پیاوه کان لیک کۆ ده بوونه وه و ده ستیان ده کرد به قسه و یاس و چا خوار دانه وه. ژنه کانی به کاروباری نیومال، پیتلاو دروون و پینه و په پۆ و هه ره ها ته داره کی جیژنی سالی تازه وه خه ریک بوون. به لام وهنگ لانگ و ژنه کهی خۆیان له و شتانه نه ده گه یاند.

له و پینج شه ش ماله ی که له و گونده دا بوون ژبانی وهنگ لانگ و بنه ماله کهی له هه مووان خۆشتر بوو. وهنگ لانگ پیتی وابوو ئەگه ر سلاویان لێ بکا و له گه لیان سه ر و روو خۆش بێ دیسانیش تووشی قه رز و قۆله ده بیته وه. به ره به ری سالی تازه خه لک

پیتوستانیان به لیباسی تازه بوو، به لام پوولییان نه بوو! وهنگ لانگ بۆ ئەوهی داوای پوولی لێ نه کهن، وه در نه ده کهوت. ژنه کهی خه ریکی پینه و په پۆ بوو، وهنگ لانگ گوتی: «وا چاکه منیش بیکار دانه نیشم و چاوتیک له شه نه و درمغ و بیژینگ و ئەو جو ره شتانه بکه م و ئاماده یان که م».

ژنه کهی زۆر به مشوور بوو، نه یده هیشته هیج شتیکی به فیپۆ پروا، ته نانه ته گه ر گۆزه یه ک ئاوی لێ چووبا وه ک ژبانی دیکه فرپی نه ده دا و بیسانووی گۆزه ی تازه ی نه ده گرت. به لکو پنجی ده کرده وه. به م چه شه نه پیتکه وه ده ژبان و له کاروباری یه کتر رازی بوون. به راستی شه ریکی ژبانی یه کتر بوون و قسه یان له هه موو شتیکی ده کرد، بۆ وینه له ئاوردوورا بگه ر تا ده غلۆدان و خوار دمه نی، باسیان له سه ر ده کرد و به مه سه له حه تی یه کتر ئەنجامیان ده دا. جاری وابوو وهنگ لانگ ده یگوت:

- چیشتی ئەورۆ زۆر به تام بوو، ده ستت خۆش بێ.

ژنه کهی هه رچه ند ئەو قسانه ی زۆر پیتخۆش بوو، به لام ئاشکرای نه ده کرد و ده یگوت:

- نه خیر ئەوه ده ست و پوختی من نییه به لکو ئی ئارده که یه به چاکی ره عه مه ل هاتوه.

وهنگ لانگ زۆر چاک به مووچه و مه زراکه ی پاده گه یشت، شته کانی به وه خت ده فروشت و ده یکرد به پوولی زیو. به لام نه یده و پیرا وه ک جار ان له قه دی پشتینده که ی بنی. جگه له ژنه کهی کهس نه یده زانی چی هه یه و چی نییه. روژتیک له گه ل ژنه کهی دانیشته و گوتی:

- به پروای تو چ بکه یین؟

سه ره نجام ژنه کهی پیتنیاری پیتکرد و گوتی:

- کونیک له دیواری و تاغه که ده که یین، له وی ده یشارینه وه، پیت چۆنه؟

وهنگ لانگ گوتی:

- زۆرم پیت چاکه.

به لتی پووله که بیان له که لپیتیکی دیواری و تاغه که ناو سه ریان سواغ دا. ئەو پووله بووه هۆی ئەوه که وهنگ لانگ و ژنه کهی لافی ده وله مه ندی لێ دن. وهنگ لانگ قه تی وا به خۆیه وه نه دیبوو، هه رچه ندی ئاره زووی لێ با خه رجی ده کرد. ئەوه شی کاتیکی هه ست پێ ده کرد که له گه ل دۆستان هه لده ستا و داده نیشت.

سالی تازه ورده ورده نزيك بووه وه و خه لکی ئاوايي خه ريك بوون خويان بو نه و جيژنه تاماده ده کرد.

وهنگ لانگ که يه کيک بو له وه که سانه ي له بييري به رتوه بردني جيژن دابوو، بو شت کرين چوو بو شار. له سه ره تاوه چوو دوکانتيکی شه مساز و برتيکی کاغه زي سووري چوارگوشه کري، که به خه تيکی جوان وشه ي خوشبه ختي له سه ر کيشرا بووه وه. دوو سي دانه ي له سه ر نير و ئاموور و بيژينگ و که و و شته که ي دانا، تا له سالی داهاتوودا به ره مه که ي زور بي و پيت و به ره که تي تي بکه وي. به کورتي دهرک و بان و هه وشه ي به و کاغه زانه رازانده وه و دروشي له سه ر نووسين. بو جلويه رگی خودا کانبش هه ر له و کاغه زانه که لکی وهرگرت. هيئديکی دا به باوکی و پيي گوت نه وه ش کاری تو. پيره بابيش سه ره راي بييري نه رگی خو ي به جت هينا. دواي نه وه ي لیباسه کان تاماده بوون، وهنگ لانگ له به ري کردن و عوودي بو سووتاندين. هه روه ها بو خودا که ي مالى خو شيان دوو شه مي کري، تا شه وي جيژن بو ي هه لکا.

وهنگ لانگ جاريکی ديکه ش چوو وه شار، برتيکی پيوي به راز و شه کري کري. ژنه که ي له گه ل ئاردي برينج تيکه لي کرد و وه ک مالى هوانگ شيرنييه کی تاييه تي به ويته ي مانگ لي دروست کرد. کاتيک وهنگ لانگ چاوي به ده سه کردی ژنه که ي که وت، له خوشيان له وانه بوو بال بگري! چونکه ته نيا ژنيک بوو که ده يتواني له ئاواييدا نه و جوړه کارانه بکا! نه و شيرنييه يانه تاييه تي پياوه ماقو له کان بوو که بو شه وي جيژن بويان دروست ده کردن. ده تگوت له شيرنيخانه کاری کردوه، ميوي له نيو شيرنييه کان دنا و ويته ي جوړيه جوړي له سه ر ده کيشانه وه. وهنگ لانگ گوتي:

– حه يفه پياو نه وانه بخوا.

پيره بابيش وهک خول خوله به ده ورو به ري ميژه که دا هه لده سوورا و ته ماشاي شيرنييه کاني ده کرد و زاري پر ببوو له ئاو! گوتي:

– رۆله گيان مامت و منداله کانبشي بانگکه با نه وانيش بين و نه و شتانه ته ماشا کهن.

وهنگ لانگ به و ئالوگۆره ي ژباني له زور شت خو ي ده پاراست و کاره کاني هه موو له رووي حيساب و کيتابه وه بوو پتي و ابوو نابي خه لکی نه دي و بدی بو ته ماشا کردني شيرني ده عوه ت بکا، بو به له به ر خو به وه گوتي:

– نابي پيش نه وي سال تازه بيته وه شيرنييه کان ته ماشا بکه ين، دنا بي به ره که ت ده بي و خي و خوشي له خو مان نابيين.

خيژانبشي گوتي:

– ئيمه نابي نه وانه بخوين، ميوانه کانبش بو تام کردن يه ک دوو دانه يان به سه. جگه له وه ش ئيمه نه وه نده ده و له مه نده و ده ست رۆيو نين که بتوانين شه کري سي و پيوي به راز بخوين. ده بي له قه دهر به ري خو مان بي رابکيشين. هه روه ها نه وانه م بو خاتووني پير تاماده کردوه، رۆژي دوو مه ي جيژن له گه ل منداله که م ده چمه لاي خاتوون و نه و شيرنييه ي به دياري بو ده به م.

وهنگ لانگ نه وي که بيست هيئده ي ديکه، شيرنييه که ي لا گه وره بوو، به دل خوشحال بوو له وي که ژنه که ي به ده ستي پر و مندال به ئاميتزه وه به نيوي ميوان ده گه رتته وه نه و ته لار و کو شکه ي که رۆژتيک به ناوي کلفه ت کاری تييدا ده کرد. چون بو مالى خاتووني پير له سالی تازه دا بو وان له هه موو شتيکی ديکه گرنگتر بوو. وهنگ لانگ کاتيک جلويه رگی ده سه کردی ژنه که ي له به ر کرد و گوتي:

– نه گه ر ژن و منداله که م برده مالى خاتووني پير، بو خوشم نه و لیباسانه له به ر ده که م.

رۆژي هه وه لي سالی تازه مامی و جيرانه کان بو پيرۆزبايي سالی تازه له مالى وهنگ لانگ کو ببوونه وه ده ستيان کرد به مه شرووب خواردنه وه و هه را و هوريا. به لام وهنگ لانگ هه ر له بييري نه وده دا بوو نه هيلتي ميوانه کان چاويان به شيرنييه کان بکه وي، چونکه پيي خوش نه بوو بيانداتي. ده يو بست به ده ستي پر و سه ر بليندي له مالى خاتووني پير وه ژوور که وي.

رۆژي هه وه لي سالی تازه تاييه تي پياوان بوو. رۆژي دوو م ژن ماله و مال ده گه ران و جيژنه پيرۆزه يان ليکتر ده کرد.

ژن و ميترد به ياني زوو هه ستان و خو يان رازانده وه. له پاشان وهنگ لانگ کوره که ي له باوه ش کرد، ژنه که شي قه رتاله شيرنييه که ي هه لگرت و به ره و شار وه ري که وتن. کاتيک گه يشتنه به ر ده رگاي هوانگ ده رکه وان گوتي:

- وهنگ لانگی جوتیار، تا ئیستا یهک بوو ئەمجار بۆته سێ کەس.

دوای ئەوێ دەرکەوان سەرنجی لیباسەکانی دا قسەکە ی گۆری و گوتی:

- ئەمجار پتیبست ناکا پیاو بلتی ئیشاللا ئەمسال له سالی پیتشوو چاکترن، تەماشاشا چەند کۆک و پۆشتهن!

وهنگ لانگ زۆر بە پۆز و ئیفا دەوه، وەک لە گەڵ یه کیتیک له ژێردەستانی خۆی قسە بکا گوتی:

- بەلێ بەرھەم و حاصل و داھاتە کەمان زۆر چاک بوو.

له پاشان بێ ئەوێ ئیجازە له دەرکەوانەکە وەرگری چوو ژووری. دەرکەوان گوتی:

- دەکرێ تکات لێ بکەم لێرە دانیشی تا بچمە دیوہ خان و بلیم وهنگ لانگ ژن و کورپەکە ی هیناوه؟

وهنگ لانگ راوہستا تا دەرکەوان گەراوه و گوتی:

- فەرموون!

وهنگ لانگ له حالیکدا تەماشای ژن و کورپەکە ی دەکرد و بیبری لەوه دەکردهوه که ژنهکە ی دیاری بۆ خاتوونی پیر دەبا، شانازی بەخۆی دەکرد. چونکە له پیتشدا جگە لەوه ی بەچاویکی سووک تەماشایان دەکرد، پینگایان نەدەدا بچیتە ژووریش! دوای ئەوێ ژن و مندالەکە ی له پیتش چاوی ون بوو، چووہوه وەتاگی دەرکەوانەکە و لەسەر سەندەلێک دانیشت. ژنه دەرکەوان که له پیتشدا قسە و سەدقە نیشی لە گەڵ نەدەکرد، زۆری ئیحترام لێ نا و بەدووریدا دەهات و دەچوو، چای بۆ دینا و له لای سەرووی خۆیەوه دایدەنا. وهنگ لانگ چایەکە ی لێ وەرگرت و سپاسی کرد، بەلام لەبەر ئەوێ بەئیشتیای نەبوو نەبخواردەوه. راست دەکەن که دەلین: «کەوای سوور پلاو دەخوا!». سەفەری پیتشوو بەسەد حال پینگایان دا بچیتە لای خاتوونی پیر، ئەمجار ئەو ئیحترامەشی بێ کەم بوو!

لەو ماوہدا که ژن و مندالەکە ی چوونە لای خاتوونی پیر، وهنگ لانگ بیبری لەوه دەکردهوه که ژنهکە ی رازی دەگەریتەوه یا وەک جارن بەچاوی کلفەتیک وەری دەگرن؟ بەلام بە پیتچەوانە ی بروای وهنگ لانگ زۆر رازی و خۆشحال گەراوه. وهنگ لانگ مندالەکە ی لێ وەرگرت و گوتی:

- بلتی بزائم چیت دیوہ؟

ئۆلان گوتی:

- ئەو پۆز و ئیفا دە ی جارنیان نەماوه و دەس تەنگ دینە بەرچاوه.

له قسەکانی ئۆلان وا دەردەکەوت ئەوانە که وەک خوداکان له ناز و نیعمەتدا بوون، ئیستا وەزعیکی خراپیان بەسەر هاتووہ. وهنگ لانگ گوتی:

- یانی چی؟ ئەو قسانە چن دەیانکە ی؟ خەونت دیوہ؟

ئۆلان گوتی:

- بۆ خەونم دیوہ؟ خاتوونی پیر رۆژ نەبوو لیباس نەگۆرێ! کەچی هەر لیباسی سالی پیتشووی لەبەردایه! ئەوہ نیشانە ی چیبیہ؟ مندالەکە ی ئیمە له هەموو مندالەکانی مالی ئەریاب کۆک و پۆشته تر و پاک و خاوینتر بوو!

له پاشان وهنگ لانگ بە پیتکە نینەوه مندالەکە ی بەخۆیەوه کوشی و گوتی:

- چەندە مندالێکی خۆشبەخت و جوانە.

له خۆشیان نەیدەزانی چ دەکا، بەلام لەناکا و ترس دایگرت و گوتی: «ئەوہ چ کارێکی ناشیانە بوو من کردم؟! بۆ دەبێ من وا سادە و ساکار بم و بیبر لەوه نەکەمەوه که لەباوہش گرتنی مندالێکی وا جوان و ژن بەدواوه پرە له مەترسی؟!». وهنگ لانگ لەوه دەترسا دوو زمان و شەبتانیک تووشیان بێ و مندالەکە یان لێ بستینێ. بۆ ئەوێ شوینەونکە یان لێ بکا، بەپەلە ئاتەکی کۆتەکە ی هەلداوه و سەری مندالەکە ی له بن کۆتەکە ی نا و بەدەنگێکی بەرز گوتی:

- بەراستی جیگای داخە، مندالێمان هەیه و ئەویش کچە! سەرەرای ئەوہش هەموو لەشی خولپێرکە یه! خودایه بەناشکوری مەزانە لیتمان بستینەوه.

ژنهکە ی که له مێردەکە ی حالی بوو مەبەستی لهو قسانە چیبیہ گوتی:

- خودا له زارت پرواتی مێردەکە.

دوای ئەوێ له هەموو باریکەوه خەیاالیان ئاسودە بوو، وهنگ لانگ دووبارە لە گەڵ ژنهکە ی دەستی کرد بە وتووێژ تا قەسە ی لێ دەرکیشی. گوتی:

- بلتی بزائم تینگە یشتی بۆ وەزعیان خراپتر بووه؟

ئۆلان گوتی:

- من هەر ئهوهندهم له دهست هات كه بچمه ناشپهزخانه و سهريك له و ناشپهزه بدهم كه ماوهيهك له بهر دهستيدا كارم دهكرد. ليم پرسى چۆن؟ ئه و ماله ناتوانن ههتا سهر به و شيوه برۆنه پيش و دهست پتوه نهگرن، له وهش خراپتر دهبن، دهزانی ئه و ئهريابه جحيلانه له ولاتانی دهرهوه به ليشا و پوول خهرج دهكهن و خوشگوزهرانی له سهر دهكهن، بنيشی له ئاودا بى رۆژتيك تهواو دهبن. جگه له وهش خانى پير سالى دوو سيغهى تازه دهكا. خاتونى پيريش خهرجى ترياك كيشانه كهى بارته قاي هه موويانه. له هه موو شتيك خراپتر ئه و ئهريابه جحيلانه دوای ئه وهى كه يفي خويان له گه ل ژنه كان دهكهن و ليشان تير دهبن دهياننيزنه مالى باوكيان.

وهنگ لانگ به بيستنى ئه و قسانه سهرى سورما و گوتى:

- به راستى ئه وانه ئه و كارانهش دهكهن؟

ئۆلان له دريژهى قسه كانيدا گوتى:

- به هارى ئه مسال برپاره سببه مين كچيان شوو بكا، خودا دهزانی جيازی چهند دهوى؟ وهك ده ليش قيمه تى خويى پادشايه كى دهوى؟ پياو به و پوول ده توانى يه كيك له كاربه دهستانى پايه به رزی دهوله تى له شارى كى گه وره بكرى. حه قه ن ده بى لى باسه كانيشى له هه ره چاكه كان بى و ته رح و نه خشه ي تايبه تى لى چن درابى، هه روه ها خه ياتيش له «شانگ هاى» بيتن، نه كا لى باسه كانى خانم له مۆدى خانمه كانى دهره وه دو اكه و توتر بى و ئا برووى بچى.

وهنگ لانگ له و هه موو خه رج و سه روه ت به فيرۆدانه سهرى سورما و گوتى:

- به و هه موو خه رجه وه ده بيته ژنى كى؟

ئۆلان گوتى:

- ده بيته بووكى كورى دو وه مى قازيبه كى خه لكى «شانگ هاى».

له پاشان گوتى:

- ده بى وه زعيان چاك نه بى، چونكه خاتونى پير بوخوى به منى گوت ده مه وى كه ميك زهوى بفرۆشم.

وهنگ لانگ گوتى:

- زهوى ده فرۆشن؟ كه وابوو فه قير و بيتچاره بوون! چونكه زهوى وهك گوشت و خويى

ئاده ميزاد وايه، ده بى پياو ئاگای لى بى.

دوای ماوه يهك بىر كرده وه به ژنه كهى گوت:

- ئيمه ئه و مووچه يان لى ده كرين.

له حالتيكدا ئۆلان له و قسه سهرى سورما بوو به خوش حالتيه وه گوتى:

- مووچه... تو مووچه ده كرى؟

وهنگ لانگ وهك ئه ريبان ده ستى له لاکه له كهى نا و گوتى:

- به لى زهوى ده كرم و له مالى ئه ريبايش ده كرم، بو ئيمه نه هه و؟

ئۆلان به نىگه رانيه وه گوتى:

- ئه و مووچه ي ده ته وى بى كرى زۆر دووره، لانى كه م ده بى دوو سى سه عات به رپتوه بى تا ده گيه سه ر كار.

وهنگ لانگ ده تگوت منداله و قسه ي داىكى نا بىسى و ده بى شتيكى دوو سى جار بو دووپات كاته وه، نيوچاوانى تىك نا و گوتى:

- من ئه و مووچه ده كرم.

خيزانى گوتى:

- زهوى كرين كارى كى چاكه هه رچى بى له وه چاكتره، پياو پوول كهى له كه ليش ديواردا بشاريتته وه. به لام بو پارچه يهك زهوى له مامت ناكرى؟ خو زورى پيتخوشه كه ئيمه ئه و مووچه ي به نا مووچه ي خومانى لى بكرين.

وهنگ لانگ به دهنگيتى به رز گوتى:

- مووچه ي مامم به خو راييش ناوى، چونكه بىست ساله له سه ريهك دايده چين و كووتيان لى نه داوه، له وانه يه به م زووانه بى ته وه به يار. نه خير مووچه ي هوانگ ده كرم.

ئه وهنده ساده گوتى هوانگ ده تگوت ده لى زهوى چينگى هاوسيمان ده كرم. وهنگ لانگ پى و ابو له پياوه كانى مالى ئه ريباب كه متر نيه هيج، به لكو خوشى پى زياتر بوو.

هه روه ها له بهر خو يه وه ده يگوت: «من كه پوولم هه يه، باكم له هيج كه س نيه. ده ليم ئه و مووچه ي ده تانه وى بى فرۆشن قيمه تى چنده؟». به خه يال پى و ابو له گه ل خانى گه وره و كو يخا قسه ده كا. ده يگوت: «ئه منيش وهك خه لكى ديكه، ناليم به خو زرايى، قيمه ته كه م

پنج بلتين ها نهوش پوول». ژنهكهى زورى شانازى بهميردهكهى دهكرد، چونكه چندين سال بوو كارهكهرى بنه ماله يهكى وا خو به زورزان و قوردده ماغ بوو. ههروه ها خوشحال بوو له وهى كه ميردهكهى دهبيتته خاوهنى پارچه زهوييهك كه چهند وهچيه بنه مالهى هوانگ ناغايه تى به سهره وه دهكهن. ئولان ورده ورده له مهبهستى ميردهكهى حالى بوو و گوتى:

- نهو مووچه بکړه، بۆ برينج چاکه و له جۆگهى تاویش نزيکه؛ جيتى نيگه رانى نيبه.

له پاشان يهك دوو جار بزهى هاته سهر ليتو و گوتى:

- پارهكه نهو وهختانه من كلفه تى نهو ماله بووم.

دواى نهوى بيربان له ماناى واقيعى نهو وشه كرده وه له سهرخو و تارام وهري كه وتن.

۶

وهنگ لانگ به كرپنى نهو پارچه زهوييهى مالى نه رباب ئالوگورپكى زورى به سهردا هات. دواى نهوى پوولهكهى له كه ليتنى ديوار هينادهر، رويشت بۆ مالى نه رباب و شانازى چاوپتیکه وتنى له گهل پله يهكى به رزى وهك نه ربابى گه وره بۆ هاته پيش. پيتى وابوو له مهودوا ده بچ شان به شانى وان دانيشى و شهرم نهكا به لام بهو حالهش خوشحال نه بوو. ههركه چاوى به كه ليتنى ديوارهكه كهوت پوولهكهى وه بير هاته وه. هه رچهند نيازى بهو پووله نه بوو به لام پيتى خووش بوو بيده نه وه؛ چونكه قسه كهى ئولانى لي وه راست گه را و ده بزانى مووچه كه زور دووره و پياو تا ده گاته سهر كار ده بيتته نيه وړو. رتورسى سه وداكش وهك وهنگ لانگ خوئى بۆ ناماده كرده بوو و شانازى پيتوه ده كرد و انه بوو. به يانى زوو كه گه يشته بهر ده رگاي مالى نه رباب، خانى پير هيشتا له خه وه له نه ستابوو. سهره راي نهو ريگا دوور و دريژهى كه پيتو ابوى كاتيك گه يشته جى، گوتى:

- به خانى پير بلتى نهوه هاتوومه خزمه تى و مهسه لهى پوول له گورپدايه.

دهر كه وان به سهريدا گوراندا و گوتى:

- نه گهر ته واوى پوولتى نهو دونيا يه م بده يهى خانى پير وه خه بهر ناهيتيم، چونكه ده زانم له گهل ژنه تازه كهى كه سى روزه كرپوبه تى دهسته ملان بووه و له خهوى شيريندايه و نامه وئى بۆ كارتكى وا بچ بايه خ گيان و ژيانى خو م بخره مه مه ترسييه وه. له پاشان دهر كه وان كه نيتو چاوانى تيك نا و گوتى:

- نهو بيره له ميتشكت ده راوى كه پوول و پله، خان له خه وه هستيتنى. چونكه لهو روزه وه له دايك بووه ههر له سهر پاره خه وتووه و نه بوونى نه كيتشاه. كه وابوو بۆ وى پوول و پدين وهك يهك وايه.

سهره نجام وهنگ لانگ ناچار بوو له گهل كوئخا قسه بكا، كوئخاش چ كوئخا! له وانى هه ره زورزان و زيرهك و فيلباز بوو! له زورزانيدا له كل هاتبووه دهر و كهس دهسكى له دوا نه ده كرد. كوئخا نه وهندهى بهم لا و نهو لا دادا، ماندووى كرد و له وانه بوو په شيمان بيتته وه. پيشى ناخوش نه بوو؛ چونكه به ته ماشا كردهى پووله كهى زياتر خوشحال ده بوو

به‌لام تازه سه‌ودا که یان ببوو و هیچی بۆ نده‌کرا.

وهنگ لانگ رۆژتیک چوو سه‌ر مووچه‌که‌ی و به شه‌قاو درێژایی و پاناییه‌که‌ی که بریتی بو له سێ سه‌د شه‌قاو درێژایی و سه‌د و بیست شه‌قاو پانایی پیتوا. سنووره‌که‌شیان به‌چار گاشه به‌رد دیاری کرد، ناوی بنه‌ماله‌ی هوانگ له‌سه‌ر به‌رده‌کان هه‌لکه‌ندرابوو. وهنگ لانگ گوتی: «ئه‌گه‌ر پوولم بوو ئه‌و ناوه‌ش له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌گۆرم و ناوی خۆم ده‌نووسم». چونکه نه‌یده‌ویست زاری خه‌لکی له‌خۆی بکاته‌وه و بلێن چ زوو ده‌وله‌مه‌ند بووه که بتوانی له بنه‌ماله‌یه‌کی وا گه‌وره و به‌ناویانگ زه‌وی بکړی. کاتییک ته‌ماشای پارچه زه‌وییه‌که‌ی ده‌کرد گوتی: «هه‌رچه‌نده ئه‌و زه‌وییه بۆ مائی ئه‌ریاب شتییک نییه، به‌لام بۆمن زۆر گرینگه». له پاشان خۆی زۆر چکۆله هاته به‌رچاو و گوتی: «بۆ ده‌بی پارچه‌زه‌وییه‌کی وا چووک لای من هینده گرینگ بی و به‌که‌وچکییک ئاو وه‌مه‌له که‌وم؟ ئه‌وه هه‌موو ئیشی فه‌قیریه!» سه‌ودا که یان سه‌ری گرت و پوولته‌که‌ی دا به‌کوپخا. کوپخا گوتی:

- هه‌رچه‌ند که‌میشه به‌لام به‌شی چه‌ند رۆژی تریاک کیشانی خاتوونی پیر ده‌کا.

وهنگ لانگ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پوولی زۆر بوو، به‌و حاله‌ش له به‌ره‌و‌روو بوون له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌ی ئه‌ریاب خۆی ده‌پاراست و شه‌رمی ده‌کرد. له پاشان ته‌مای گرت ئه‌وه‌نده زه‌وی له ئه‌ریاب بکړی تا له پیش چاوی ده‌که‌وی.

با و بۆران و ته‌روتووشی به‌هار په‌یدا بوو و هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرت، وهنگ لانگ له‌کۆل بیکاری بووه‌وه، کار و کوپه‌وه‌ری رۆژه‌رۆژ زیاتر ده‌بوو. وهختی ئه‌وه هاتبوو که باوکی ئاگای له منداله‌که‌ بی، چونکه ژنه‌که‌ی و پیرای ئه‌و ده‌چوو مووچه و کاری ده‌کرد. کاتییک وهنگ لانگ له زگ پرپوونی خێزانی ئاگادار بوو به‌ناپه‌ه‌تییه‌وه گوتی:

- جا ئیستا وهختی زگ پر بوونه؟ مه‌گه‌ر نازانی کاتی دروینه‌یه و یه‌ک ته‌نم؟ نه‌ده‌کرا وهختیکی دیکه‌ت هه‌لپه‌ژاردبا؟

ژنه‌که‌ی له وه‌لامدا گوتی:

- ناپه‌ه‌تی ناوی، ئه‌وه نۆبه‌ره نییه، تووشی گپه‌ر و کیشه‌ت ناکه‌م.

دوای ئه‌وه‌ی زانی کار له‌کار ترازاو و چی بۆ ناکری مه‌سه‌له‌که‌ی وه‌پشت گوئی دا و باسیان نه‌کرده‌وه.

له‌به‌ر هه‌ور و باو و بۆران چاوت به‌ئاسمان نه‌ده‌که‌وت! ورده ورده تاو و ساو په‌یدا بوو و دروینه‌گه‌شیتتی. به‌ر له‌وه‌ی تاو بپه‌ری، ژنه‌که‌ی به‌ زگی پووچاوه‌وه گه‌راوه لای وهنگ لانگ و گوتی:

- ئه‌تۆ ئه‌ورۆ زۆرت زه‌حمه‌ت کیشاوه برۆ به‌سه‌یتوه.

له‌ حالیکه‌دا هه‌ردووکیان ماندوو ببوون وهنگ لانگ گوتی:

- بلێ بزائم نی‌ره یا می؟

ئۆلان له‌سه‌ره‌خۆ و ئارام وه‌لامی داوه:

- ئه‌وه‌ش نی‌ره.

وهنگ لانگ زۆر خۆش‌حال بوو. هیچی دیکه‌یان نه‌گوت. ژن و می‌رد ئه‌مجاریش وه‌ک هه‌میشه شان به‌شانی یه‌ک کاریان ده‌کرد تا سه‌ره‌نجام مانگ له هه‌وران سه‌ری وه‌ده‌رنا. ده‌ستیان له‌کار کیشاوه و به‌ره‌و ماله‌ بوونه‌وه. وهنگ لانگ دوای شیو خواردن، خۆ شوشتن هه‌ستا چوو وه‌تاغی ژنه‌که‌ی تا دووه‌مین کوری خۆی چاو پی بکه‌وی. ئۆلان دوای ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی خوارد و خۆی شوشت راکشا. منداله‌که‌ی کرده مه‌لوته‌که و له په‌نا خۆی درێژی کرد. منداله‌که‌ی زۆر خه‌په‌تۆله و ئارام بوو، به‌لام نه‌ده‌گه‌یشه مندالی پیشوویان و زۆر ورد بوو. وهنگ لانگ زۆر رازی و خۆش‌حال گه‌راوه وه‌تاغه‌که‌ی خۆی و گوتی:

- ئیستا که ئیمه هه‌موو سالی کوریکمان ده‌بی پتویست به‌هیلکه سوور کردن نییه. جگه له‌وه‌ی بۆمان ده‌ست نادا رهنگه ئه‌و ره‌سمه هه‌ر بۆ نۆبه‌ره بی!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئۆلان هۆی خۆشبه‌ختی وهنگ لانگ بوو له نیو ماله‌شدا زۆر ته‌با بوون. له پاشان وهنگ لانگ گوتی:

- بابه خه‌به‌رت هه‌یه نه‌وه‌کان بوونه دوو؟ ده‌بی یه‌کیان له‌گه‌ڵ تۆ بخه‌وی جیگامان نابیته‌وه.

پیره‌باییش له‌و پیشنیاره زۆر خۆش‌حال بوو، چونکه له‌میژبوو به‌ئاواته‌وه بوو ئه‌و منداله له‌گه‌ڵ خۆی بخه‌ویتنی تا به‌لکو له‌شی گه‌رم دایینی. هه‌رچی ده‌یانکرد منداله‌که له دایکی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام کاتییک خۆی گه‌یانه‌ دایکی و چاوی به‌ براکه‌ی که‌وت حالی بوو که جیگا‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه. له پاشان رازی بوو له‌گه‌ڵ باپیری بخه‌وی. دیسانیش به‌ره‌م زۆر چاک بوو. وهنگ لانگ به‌ره‌مه‌که‌ی فرۆشت و پوولته‌که‌ی له‌ که‌لینی دیواریدا شارده‌وه.

ئەو زەووییەییە لە هوانگی کەریبوو دوو بەرابەری زەووییە کەیی خۆی پوول دەرھینا، چونکە خاکە کەیی ئمدار و بەقەوەت بوو. قەت شتی وانەبوو بۆ برینج کردن. دواي ئەو هی خەلە و خەرمانی کۆ کردووە خەلک زانیان کە وەنگ لانگ ئەو مووچەیی کەریبوو. لە ئاوایدا دەرمانی داو و لە هەموو کۆلانییک باس، باسی وەنگ لانگ بوو. لەسەر ئەو ساغ بوونەووە کە بیکەن بە کۆیخای ئاوايي.

۷

وەنگ لانگ هەر وەک لە پیتشدا بیری لێ کردبوو وە مامی واتە برا چوکی باوکی زۆری ناپەحەت دەکرد و نەیدەهیتشت نانیکی بە ئاسوودەیی بخوا. بە پیتی داب و دەستووری نیتوخیان ئەگەر مامی خۆی پێ بەرێ نەچووبا دەبا وەنگ لانگ بەختیوی کردبا.

تا ئەو رۆژەیی کە وەنگ لانگ و باوکی نەدار و دەستکورت بوون، مامی کاری پیتیان نەبوو، پیاویکی زۆر دەستەووەستان و بیکارە بوو! هیچی لە دەست نەدەهات. جاری وابوو لەخۆی دەرمانی و نانیکی نەمر نەژی لە زەووییە کەیی بۆ حەوت سەر خیتزانە کەیی پیکەووە دەنا. بەلام هەر کە زگیان تیر دەبوو دەستیان لە رەش و سپی نەدەدا.

ئامۆژنی ئەو نەندە تەمبەل و تەووەزەل بوو تەنانەت ئاوپرژینی دەرک و بان و گەسک لیدانی وەتاغە کەشی لە دەست نەدەهات. مندالەکانیش لە دایکیان تەمبەلتر بوون، دەم و چاوی خۆشیان بۆ نەدەشۆردرا! بەراستی شەرم و شوورەیی بوو لە بنەمالەییە کەیی ئەوتۆدا کەس خەتی کەسی نەدەخویندەووە! کچەکانیشیان کە لەسەر مراد و حازەب بوون، بە لینگیی پرووت و سەری شانە نەکراووە لە کوچە و کۆلانەکانی ئاوایدا دەخولانەووە و هەلبەز هەلبەزیان دەکرد. بەو هەش رازی نەبوون هیتندیک جار لەگەل پیاوی بیگانە رادەووەستان و قسەیان دەکرد.

وەنگ لانگ رۆژتیک تەماشای کرد ئەو کچی مامی خەریکی کۆلان گەریبە! زۆری پێ ناخۆش بوو. لەبەر خۆیەووە گوتی: «ئاخیری ئەو کچانە تووشی ئابروو چوونمان دەکەن». یەکسەرە چوو لە ئامۆژنی و گوتی:

- بەلێ بزانی بۆ و پیتی ئەو کچانەت بەرەللا کردووە، هیچ دەزانی ئەو کچەیی شەو و رۆژ بەکووچە و کۆلاناندا بگەری، کەس نایخوای؟ سێ سالی تەواووە بۆ میترد دەبێ بەلام هیتشتا خەریکی کۆلانگەریبە و بەم لا و ئەولادا دەسووریتتەووە! بۆخۆشی نازانی چ دەکا! ئەمرۆ تەماشای دەکەم لەگەل یەکیک لەو هەتیووە بێ دایک و بابانە قۆلیان تیک کردووە و بەقاقا لیدان قەدەم لێ دەدەن.

ئامۆژنی جگە لە زمان دریتی هیچ هونەریکی دیکەیی نەبوو! وەنگ لانگیش بیاووی

دایه دست و زاری ئهو زمان دریژهی لهخوی کردهوه. وهنگ لانگ گوتی:

- کاتییک کچه کانت به شوو دان، کی جیازیان بو ده کړی؟

ناموژنی گوتی:

- ئهو کهسانه ی که مووچه و مه زرایه کی زوریان هه به و نازانن چی لی بکه ن و له گه ل بنه مالیه گی هوره تهره فن ده بی ئهو قسانه ش بکه ن، به لام مامی تو که پیاویکی فه قیبر و چاره رهش و به دبه خته، چاره نووسی خوشی به ده ست خوی نییه، جگه له وه زه مانه ش پی پی نه یاره، ده توانی چ بکا؟ له گه ل قه زا و قه دهر چ ناکری. ههر شتییک دهستی بو ده با به ده ستییه وه نایه! مووچه ی خه لک به ره ه می زور چاک دینی به لام به ره ه می مووچه که ی وی ده بیته چیودان و فریزوو.

دوای ئهو قسانه دهستی کرد به شین و گریان و گوتی:

- کهس له دهردی کهس ناگادار نییه! تو نازانی چاره رهش بوون یانی چی؟ مووچه ی خه لک برینج و گه فی لی شین ده بی و مووچه ی نیمه فریزوو. خانووبه ره ی خه لک سه د سال ته مه ن ده کا به لام خانووی نیمه وه ک تره که له که وایه و ههر روزه ی لایه کی دپته خوار! به راستی چاره ره شین! ژنی خه لکی کوری ده بی به لام سه ره رای ئه وه ی ده زانم زگم به کور پر ده بی که چی کاتی مندال بوون ده بیته کچ! به دبه ختی و چاره ره شی له وه زیاتر چی؟

له پاشان دهنگی هه لیتنا و ته وای ژن و مندالی کووچه ی له خوی کو کرده وه، به لام وهنگ لانگ گوپی بو راکرت تا ته و او بوو. له پاشان گوتی:

- ئه من کارم به و گوره گوپ و شین و واوه یلایه نییه. حه دی ئه وه شم نییه مام ناموژگاری بکه م به لام ده مه وی ئه وه بلیم که کچ به کچی و ده ست لی نه دراوی میرد بکا چاکتره. کچ نابج به ری به ره لالا بکری، وه ک داری به ری وایه هه موو کهس ته ماحی تی ده کا. جگه له وه ش سه گی به ره لالا هه موو کهس به ردی پیدا ددها و چه غه ی ده کاتی.

دوای ئه وه ی بی په رده قسه ی خوی کرد گه راوه مالی. به لام ناموژنی ههر به خویدا ددها و هات و هاواری بوو.

وهنگ لانگ له لایه ک بییری له وه ده کرده وه که ئه مسال یا سالیکی دیکه هیندیکی دیکه ش زوی له بنه مالیه ی هوانگ بکری و وه تاغیکی دیکه دروست بکا. له لایه کی دیکه شه وه که ورده ورده ده وله مه ند ده بوون و بنه مالیه یه کی خاوه ن ملک و ماشیان پییک دپنا، ناموزاکانی پی نهنگی بنه مالیه بوو که وه ک توله سه گی به ره لالا ده خولانه وه.

روژتیک مامی له مووچه به سه ر و وه زعیکی شپزه و دووگمه دانه خراو چوه لای وهنگ لانگ. وهنگ لانگ خه ربکی دپراو هه لدان و بژار بوو. له بهر خویه وه به لومه گوتی:

- ده مپووری که ناتوانم له گه لت راوهستم، خیزانم زگی پره و ته نیام. بژاریشم زور ماوه، حه تمه ن نیوه ته و او بوون. من زور له سه رخو کار ده کم. وه رزتیکی هه ژار و فه قیبرم کاره کانم له وه ختی خویدا بو ته و او نابج، نازانم چی بکه م بریک به سه سیمه وه؟ مامی تیگه یشته که وهنگ لانگ به ته شه ر ئه و قسانه ده کا. زور نارام و له سه رخو وه لامی داوه و گوتی:

- من نیسانیتیکی چاره ره ش و به دبه ختم. ئه و سال له ته وای ئه و باقله ی که چاندوومه ته نیا یه کیان شین بووه. وه ختییک حاسل و خراب بی پیتمه ره له عه رز وه ژانندن بی هوده یه.

له پاشان ناخیتی هه لکیشا و گوتی:

- هپچ کهس لایه نگری لی قه و ماو نییه.

وهنگ لانگ خوی بو شل نه کرد، چونکه ده یزانی که مامی له خوشه ویستی نه هاتوته لای و ده یه وی شتیکی بداتی. خوی هاویشته سه ر پیتمه ره که ی تا کو بزانی مامی ده لی چی؟ سه ره نجام مامی قسه که ی درکاند و گوتی:

- خیزانم ئه و قسانه ی تو ی له باره ی کچه گه وره که مدا بو گپرامه وه. قسه کانی تو م هه موو قه بو له، راسته ده بی ئه و کچه به شوو به دین چونکه ته مه نی پازده سال زیاتره و ئه گه ر شووی کرد با نیستا مندالی یه ک ساله ی له بهر ده بوو. هه روا منیش له و ماوه دا ترسی ئه وه م هه بووه که له ناکاو له سه گیکی به ره لالا زگی پر بی و بیته هوی نهنگ و ئاپروو چوونی بنه مالیه که مان. بییری لی بکه وه که ئه گه ر شتیکی ئه و تو له بنه مالیه نییه و له مالی من روو بدا ئاپرووی به هه زار سالمان ده چی.

وهنگ لانگ له حه یفان پیتمه ره که ی به عه رزی دادا و به رچاوی تاریک بوو. حه زی ده کرد دهردی دلی هه لرتیژی و بلتی: «که و ده زانی بو به رت به ره لالا کردووه؟ وه ک باوکی چاک ناگاداری لی بکه با نه بیته هوی ئاپروو چوون. بوخوت تاوانباری، نابج پیشی به ره لالا بکه ی. ده بی مه جبووری که ی به کاروباری مالی رابگا، دهرک و بان گه سک لیدا، چیشته لی بنی و لیباسی هه موو لایه ک بدروی». به لام جوان نه بوو لایکی که م سین و سال به م جوړه له به رابه ر له خوی گه وره تر ئه ویش له بنه مالیه ی خوی به م چه شنه قسه بکا. مامی به په ریشانی و ناره حه تییه وه دریژه ی به قسه کانی دا و گوتی:

- ئەگەر منىش شانسىم ھەبا ژىنىكم دىنا ۋەك ژنى باوكت. ژنىك كە كارى كىرپا، كورى بىا ۋەك ژنەكەى تۆ؛ ئەك ئەو ژنەى من كە جگە لە تەمبەلى و بەخۆداھاتن و كچ بوون ھىچى لە دەست نايە. ئەگەر كورىشى بىى ھىندە سالىخ ناپن، لە رادەبەدەر بەدەفەر دەبن و دەبى بلىى سەد خۆزگە بە مېيەكان. ھەر ۋەك گوتم ئەگەر خاۋ و خىزانىكى چاكم ھەبا منىش دەۋلەمەند دەبووم. ئەو ۋەختە دار و نەدارى خۆم لەگەل تۆ نېو دەكرد. مېردى چاكم بۆ كچەكانت پەيدا دەكرد. كورەكەتم دەكردە شاگردى تاجرېك و زەمانەتم دەكرد. جگە لەۋەش لەگەل خۆم تۆفېرم دانەدەنا؛ چونكە ئىمە ھەموومان خوين گر و خوين ئەستىنى بەكتىرن.

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- بۆخۆت دەزانى كە من ئىنسانىكى پوولدار و دەۋلەمەند نىم. جگە لەۋەش بەك تەنم، باوكىكى پېرم ھەبە و پېنج نانخۆر و يەكى دىكەش بەرپوئەبە.

مامى بە قەلسى گوتى:

- ئەتۆ پىاۋىكى دەۋلەمەندى و پوولدار. ناتوانى لىمان بشارىبەۋە. چونكە سەۋدا لەگەل بنەمالەبەكى ۋەك مالى ھوانگ بە پوولى زۆر دەكرى، دەزانم مووچەت لى كرىون! جگە لەتۆكەس لەخۆ رانا بىنى دەست بۆ كارىكى وا بەرى.

كاتىك مامى ئەو قىسانەى كرد ۋەنگ لانگ بەتورەبى پىمەرەكەى بەعەرزى دادا و گوتى:

- ئەگەر من ئىستا پوولم ھەبە و زەوى پى دەكرم لەبەر ئەۋەبە كە خۆم و خىزانم وچان نادەبن و كار دەكەبن؛ بۆ نەتبىستوۋە دەلېن: «دەستى ماندوۋ لەسەر زگى تېرە؟». ئىمە ۋەك ھىندىك كەس ۋەختى خۆمان بە قومار كردن و تەمبەلى رانا بۆرېن، ھەرۋەھا لەبەر دەرگای ئاوپرژىن نەكراۋ و گەسك لى نەدراۋى مالەكەمان دانانىشىن قىسەى بېھوۋدە بەكەبن و گالته بەخەلكى بەكەبن. ناتوانىن بىكار دانىشىن و مووچەكەمان ۋەبن بژار كەۋى و مندالەكامان توونى و برسى و لە پاشان دەست بۆ لای ئەم و ئەو رادېرن و بپارېنەۋە.

مامى كاتىك ئەو قىسانەى بىست لە ھەبەفان بەرچاۋى تارىك بوو! وردە وردە خزى و بۆ لای ۋەنگ لانگ دوو شەپەلاغەى توندى تى سرەۋاند و گوتى:

- بگرە بزانم لەگەل خزمى باوكت ئاۋا قىسە دەكەى؟ بى ھەيا گەۋرە و چكۆلەبىت لەبىر

چۆتەۋە؟ مەگەر نازانى لە قانونى پېرۆزدا ھاتوۋە كە پىاۋ ناپى عەبب و ئىراد لە خۆى گەۋرەتر بگرى؟

ۋەنگ لانگ سەرەراى ئەۋەى دەيزانى ھەلەى كىردوۋە و بەپىچەۋانەى قانون جولاۋەتەۋە، بەلام بەدل پىتى خۆش بوو دوورى لە مامى بكا. مامى بەدەنگىكى لەرزۆك نەپراندى و گوتى:

- تەۋاۋى ئەو قىسانەى تۆ بۆ خەلكى ئاۋابى دەگىرمەۋە و دەلېم دوتىنى چوۋبە مالە من و ئامبازى خىزانم بوۋى و پىت گوتوۋە كچەكەت كچىنى نەماۋە و ئەمپروش لۆمەى من دەكەى. كاتىك باوكت مرد من بۆتۆ دەبە باوك، شەرمى بەكە. رەنگە كچەكانى من كچىنىيان نەماپى بەلام ئەو قىسە لە ھىچ كام لەۋان نابىسم.

ھەر دەرپۇشت و دەبىگوت:

- ئەۋەى گوتوۋتە بۆ خەلكى ئاۋابى دەگىرمەۋە.

سەرەنجام ۋەنگ لانگ ۋەدەنگ ھات و گوتى:

- دەتەۋى چ بەكى؟

ۋەنگ لانگ ھەزى نەدەكرد ئەو قىسانەى بەگوتى خەلكى ئاۋابى بگاتەۋە چونكە نەدەكرا خۆ لە خزمایەتى مامى بشواتەۋە. مامى خىرا رەفتارى گۆزا، ھاتەۋە سەرخۆ و رقى نىشتەۋە، بەپىكەنېنەۋە باسكى ۋەنگ لانگى گرت و گوتى:

- من لە سەرەتاۋە دەمزانى تۆ ئىنسانىكى چاك و پاكى، مامت لە تۆ رازىبە و ۋەك كورى خۆم ۋاى رۆلەگىيان ئەگەر كەمىكم پوولى زىو بەدەستەۋە با دەمتوانى بىدەم بە دەلالىك و مېردىكى بۆ كچەكەم پەيدا بەكەم. ئاخىر لەگەل نەبوونى دەلېتى چى؟ فەرموو لېرە چەۋەندەرتىكم بۆ ھەلكەنە، بزانم دەتوانى؟

لە پاشان ۋەك ئىنسانىكى خوداپەرسى تاخىكى ھەلكىشا و دەستە و دوعا پروۋى لە ئاسمان كرد. ۋەنگ لانگ پىمەرەكەى دانا و گوتى:

- فەرموو با بچىنەۋە بزانم چ شك دەبەم؟ خۆ من شازادە نىم پوولم لەگەل خۆم بگىرم.

بەرەۋ مال ۋەپىش مامى كەوت، زۆرى پى ناخۆش بوو پوولىكى كە بۆ زەوى كرىن پاشەكەۋتى كىردبوو بىدا بەمامى، بەلام ناچار بوو، ئەۋەشى دەزانى كە مامى لەجىياتى ئەۋەى لە دەرد و مەرگ خۆى خەرج كا دەيكاتە قومار.

کاتییک گه یشته وه ته ماشای کرد کوره کانی به لینگی پروت و پیتی پیخواس خه ربیکی کایه و گالتن. مامی له حالیکدا خۆی کز و داماو و فه قیر پیشان ده دا کوره کانی بانگ کرده لای خۆی و به کی پوولتیکی مسی دانئ. له پاشان به خۆ به وه کوشین و گوتی:

- بئ خه بهر نه بن ئیوه دوو پیاوی چکۆلن و هیوا و ئاواتی دوا رۆژی ئیمه ن.
وهنگ لانگ رانه وه ستا، به کسه ر چوو وه تاغه که ی خۆبان، ماوه یه ک راره ستا و له پاشان گوتی:

- چ خه بهر ديسان؟ بونی خونی گهرم بۆ دئ.

ژنه که ی له نئبو جینگا و بانه که ی هاته دهر و گوتی:

- جاریکی دیکه ش لئ بوومه وه، چت لئ وه شارم قهره واشیکی تۆم بوو.

وهنگ لانگ له جینگای خۆ وشک بوو، خیرا کچه کانی مامی وه بیره که وته وه و گوتی: «تازه به دبه خت بووین جا من چ بکه م؟». له دوا بیدا چوو وه لای ئه و دیواره ی که پووله که ی تیدا شار دبو وه وه، دهستی له که لئینی دیواره که ناو و به ئه ژمار که میکی پوول هه لگرت. ژنه که ی گوتی:

- ئه و زیوانه بۆ هه لده گری؟

وهنگ لانگ وه لامي داوه و گوتی:

- به قهرز ده یده م به مام.

ژنه که ی دوا ی ماوه یه ک گوتی:

- ههرچی بئ خزمه ت، چاک نییه نئوی قهرزی لئ بنیتی.

وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه به و مه سه له وه زۆر ماندوو بوو گوتی:

- ئه وه چاک ده زانم به لام ده لئیی گۆشت له به دهنم ده که مه وه و دیدم به مام!

هیچ چاره شم نییه، به قه ولی تۆ خزمه و چی له گه ل ناکرئ.

له پاشان وه دهر که وت و له بهر دهرگا پووله که ی له ده ست مامی ناو گه رابه وه بۆ مووچه .

وهنگ لانگ وه ک په پوله ههر به ده وری پووله کانیه وه بوو، بیبری له وه ده کرده وه و ده یگوت: «بلایی چ دهستیکی خوتیری له سه ر میتری قومار هه لیگرئ؟ نازانی ئه وه به ره می زه ویه که مه که به خوتینی خۆم و خیتانم وه سه ریه کمان ناوه.»

سه ره تای شه و بوو، ورده ورده رقه که ی نیشته وه، دهستی له کار کیشاوه و که وته بیبری مال و ژیان و شتیو خواردن. له پاشان بیبری له و نان خۆزه کرده وه که تازه له دایک ببوو. گوتی: «ناخر کچیک که بۆ دایک و باب که لکی نییه و ده بی بۆ خه لکی گه وره بکه ی به کاری چ دئ؟». له حه یفی مامی نه ده پرژا ته ماشای کچه که شی بکا، له گۆشه یه ک راره ستا خۆی هاویشته سه ر پیمه ره که ی و غه م و په ژاره وه ک نۆیه تی دایگرت. به لام نه یده توانی هیچ بکا ده بوو راره ستی تا دروینه ده گاتی تا به لکو بتوانی که میکی پوولتی دیکه په یدا بکا و ئه و مووچه ی په نا مووچه که ی خۆی بکرئ. سه ره رای ئه وه ش بیبری له و نان خۆزی جئ گره ده کرده وه که تازه له دایک ببوو. کاتییک رۆژ ئاوا بوو وهنگ لانگ چاوی به دهسته یه ک قه له سا بوونی که وت که به قاره قار به سه ر ویدا دین و ده چن؛ پیتی وابوو گالتهی پنده که ن. دهستی دا پیمه ره که ی و بۆ لایان چوو. قه له کان هه لفرین و دوور که وتنه وه، وهنگ لانگ گوتی: «ئه وانه شومیان خراپه خودا بمانبارتیزی.»

پیتیان و ابوو ئەگەر خوداكان له هەر كهسێك روو وەرگێڕن تازه دانی به خێری پێدا ناهێنن و ئاوری وێ نادەن.

باران كه له كاتی خۆیدا نهباری هیچ، ئاسمانیش رۆژبه رۆژ سافتر دهبوو زهوی له توونیان له وانه بوو و شك بێ و بفهوتی بهلام ئاسمان گوتی له وانه نهبوو. ئەو خهڵكه ههژاره له بهیانی را تا رۆژ ئاوا دهبوو، چاویان له ئاسمان دهبری، بهلام بۆ وینه پهله ههورێکیان وهبهەر چاوه دهكهوت. شهوانهش ئهستیرهكان به ئاسمانهوه وهك دور دهردهوشانهوه و هیندهی دیکهیان خهڵك تازیه بار دهکرد.

سههرهراي ئهوهش وهنگ لانگ لهوپهري داماوپی و دهس تهنگیدا پیمهههه له دهست نهدهكهوت و له مووچه کاری دهکرد و پیتی رادهگه یشت بهلام ئەو تهلاشهشی بووهوه هیچ و خاكه كه یان وشك و قه لَش قه لَش بوو. بپه رده پسته یه کی كه تازه سه ری هینابووه دهه، ئه ویش زهرد هه لگه را و وشك بوو. ئەو زه و بیانه ی كه كرده وونی به شیوه رد و ئاماده ی كرده وونی له دووره وه هه ر ترووسكه ترووسکیان بوو. وهنگ لانگ دواي ئه وهی له گه مة كان ناهوێد بوو گوتی: «واچا كه دهست له سه ر دهست دانه نیم و تا باران دهباری بۆخۆم خه ریکی ئاودانیان بم». دهستی دا دار حه یزه رانیك و دوو سه تلی به و سه ره وه سه ریدا كرد. ورده ورده له چالاوێك ئاوی هه لده كیشا و برینجه كه ی ئاوا، به لام باران هه ر نهباری. سه ره نجام ئەو چالاهوش وشك بوو. ئولان گوتی:

- ئەگەر بمانه وێ منداله كان لیویان ته ر كه ن و باوكت ئاوی گه رم بخواته وه ده بی زه و بیه كه مان بفه وتی.

وهنگ لانگ له حالێكدا گریانی له ئەوكیدا قه تیس ببوو گوتی:

- ئەگەر بریار بێ مووچه كه مان بفه وتی ئەوان بۆ مین؟ نازانی ژبانی ئیمه په یوهندی به و خاكه وه هه یه؟ ئەگەر خاك نه بی ژیا مان هه لئاسووړی.

له و هه موو زه و بیانه ته نیا پارچه زه و بیهك به رهه می دا، چونكه باران نهباری وهنگ لانگیش به دهستی هه ر ئەو پارچه زه و بیه ی بۆ ئاوا درا. وهنگ لانگ به رهه می ئەو وشكه

سالییه ی فرۆشت و وهك ئه سپیتی دهست كوێری توند له مستی گرت، پیتی وابوو به و پووله به ره ره كانی له گه ل دونه ا دهكا! به خۆی دهگوت: «سه ره را ی ئیراده و ویستی خوداكان، هه ره ها ئەو وشكه سالییه ناخۆشه له سه ر خۆم واته كړینی زه وی سوورم». به كورتی خه و و خۆراکی له خۆی هه لگرت تا سه ره نجام مستیكی پوولتی زبو و ده دهست هینا و به په له به ره و مالی هوانگ وه پێ كه وت. كوێخای دینه وه و گوتی:

- ئەو مووچه ی په نا مووچه ی خۆم دهكړم.

ئوه له كاتیكدا بوو كه وهنگ لانگ له خه لکی بیستبوو كه مالی هوانگ چی چاکیان بۆ نایه و له وانه یه سه گ و شوانیشیان بینه وه. خاتوونی پیریش له و چه ند رۆژه ی ئاخردا نیوه و نیوه چل به شه تریاكه كه ی خۆی وه رگرتبوو، به لام وهك به بری برسی شالای بۆ كوێخا دهبرد و جنیوی پێده دا و به باوه شین له سه ر و سه كوتی ده دا و ده بیگوت:

- پیم بلتی بزانه له زه و بیه كان چ خه بهر، هیچ ماوه یان نا؟

ئوه ونده ی ئەو قسه له كوێخا دووپات كرده وه، كوێخا له وانه بوو دهست له ده لالییه كه ی خۆشی هه لگرتی. جگه له وه خانی پیریش تازه كلفه تێکی هینابوو، هه ر جاره ی بیانووی شتیکی پێده گرت. دایکی كلفه ته كه ی ژنی یه كێك له ره نجه ره كانی مالی ئه رباب بوو. كچه كه تازه ی خۆ ناسیبوو به لام خانی پیر هیچی له باردا نه ماوو.

هه موومان ده زانین تیپه ر بوونی زه مان له هه موو باریكه وه شوین ده كاته سه ر ئینسان و خانی پیریش یه كێك بوو له و ئینسانانه كه رۆژ له گه ل رۆژ له كه می ده دا، به لام زۆر دلته ر بوو، هه میشه له بییری ئه وه داوو ژنیکی جوان بیتی و خۆی پێوه بخافلینی.

هه ره ها خاتوونی پیر له وه ختی تریاك لیپراندا شالای بۆ هه موو شتیك ده برد. خانی پیریش بۆ خۆشگوزهرانی خۆی هیچ کاریکی ناخه ز نه ماوو نه یكا، كه سیش نه یده وێرا پیتی بلتی دهست له خۆشگوزهرانی هه لگه ره، پوول نه ماوه شت كړین بۆ گراوییه كانت ویتل كه.

كوپه ئه ربابه كانیس كه ره فتاری خان و خاتوونیان به م جوژه چاوه پێده كه وت شانیان هه لده ته كاند و ده یانگوت حه مهن ئه وه نده پوول و سه ره وت ماوه كه ته مه نیک پیتی بژین. ته نیا له یه ك شتدا بیر و باوه ریان یه ك بوو ئه ویش ئه وه بوو كه به سه ر كوێخادا ده هاتن و ده یانگوت به چاکی به ملک و ماله كه مان راناگا. ئه وه نده یان كوێخا وه ته نگ هه لئینابوو، ئەو كوێخا قه له و و زمان لووسه رۆژ له گه ل رۆژ كزتر و لاوازتر ده بوو.

مووچه‌ی مائی هوانگیش یه‌کیتک بوو له‌و مووچانه‌ی که له‌بهر بی بارانی هیچی لی پیدا نه‌بوو، وه‌نگ لانگ پیتی هه‌لیکی چاک بوو چوووه‌ه لای کوپخا و گوتی:
- زیوم هه‌یه.

وه‌ک نه‌وه ده‌چوو یه‌کیتک بچیته لای ئینسانیتکی برسی و بلتی چ ده‌خۆی؟ کوپخا خیرا به‌پیتجه‌وانه‌ی جارن زۆری به‌خیر هینا و ده‌ستیان کرد به‌قسه‌کردن. به‌ر له‌وه‌ی قسه‌کانیان ته‌واوبی، سه‌ودا‌که‌یان پراوه و وه‌نگ لانگ کاغه‌زی مۆرکراوی زه‌وییه‌که‌ی وه‌رگرت.

هه‌روه‌ک پیتستر گوتمان وه‌نگ لانگ پوولته‌که‌ی خۆی خوشتر ده‌ویست، ناهه‌قیشی نه‌بوو چونکه به‌خوینی جه‌رگ په‌یدای ده‌کرد. به‌لام نه‌مجار زۆری پیتوه ماندوو نه‌بوو. له‌بهر نه‌وه‌ی به‌ئاواتی خۆی گه‌یشته‌بوو و زه‌ویی کرپبوو.

وه‌نگ لانگ به‌کرینی نه‌وه مووچه زۆر خوشحال بوو، چونکه دوو به‌راه‌ری نه‌وه زه‌وییه‌ی بوو که له‌پیتشدا کرپبووی، گرینگتر له‌وه‌ش نه‌وه‌بوو که بپرو به‌خاوه‌ن پارچه زه‌وییه‌ک له زه‌وییه‌کانی ئه‌ریاب به‌لام نه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت به‌ئۆلانیس نه‌گوت.

چه‌ند مانگ تیپه‌ری و باران هه‌ر نه‌باری! به‌ره به‌ری پایز په‌له‌په‌له هه‌وری چووک به‌ری ئاسمانیان گرت. خه‌لک له‌کووچه و کۆلانه‌کانی ئاوابی لیک کۆبوونه‌وه. هه‌ریه‌کی شتیکیان ده‌گوت؛ یه‌ک ده‌یگوت نه‌وه هه‌وره، هه‌وری بارانه و یه‌ک ده‌یگوت ناباری. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی په‌له هه‌وره‌کان ویک که‌ون و مزگینتی باران بدن، گیتزه‌لوکه‌یه‌ک هات و هه‌موو هه‌وره‌کانی رامالی و له‌گه‌ل خۆی بردن و خه‌ونه‌که‌یان لی پووچه‌ل بووه‌وه. به‌م چه‌شنه شه‌و و رۆژ چاویان پرپبووه ئاسمان که‌چی جار له‌گه‌ل جار ئاسمان سافت‌تر و رۆوناکتر ده‌بوو.

وه‌نگ لانگ نه‌وه سه‌اله جگه له‌که‌میتک باقله و گه‌مه‌شانی که‌مدان به‌ره‌می زۆر که‌م بوون. کاتی به‌ره‌م هه‌لگرتن ته‌نانه‌ت نه‌به‌یشت ده‌نکیکیش به‌فیرو پراوا! دواي نه‌وه‌ی له‌گیتره بوونه‌وه، مندا‌له‌کانی به‌په‌ریزه‌کاندا ده‌گه‌ران. ده‌نکه ده‌نکه گه‌مه‌شانییه‌کانیان دیتنا ده‌ر. پاش نه‌وه‌ی لاسکه‌کانیان روتانده‌وه، ته‌مای گرت ته‌وانیش بکا به‌ئوردوو به‌لام ژنه‌که‌ی گوتی:

- له‌بهر خاتری ئوردوو خه‌ساریان مه‌که، نه‌وانه‌ش رۆژی خۆیان به‌کاردین. له‌بیرمه سالتیک له "شان تۆنگ" قاتی و قری بوو، لاسکی سه‌ردارییه‌کامان ده‌کولاند و ده‌مانخوارد. چونکه پیمان وابوو هیچ نه‌بی له‌گیا چاکتره.

کاتیک نه‌وه قسانه‌ی ده‌کرد هه‌موو بیده‌نگ بوون، چونکه زه‌وییه‌کانیش شتیکی وایان لی پیدا نه‌بوو. چاوه‌روانی رۆداویکی شووم بوون. هه‌موو ناره‌حه‌ت بوون، جگه له‌کچه چکۆله‌که‌یان، چونکه نه‌وه نیده‌توانی بی‌ر له‌و جۆره‌شانه بکاته‌وه. هه‌ر له‌بیری مه‌مکی دایکی دابوو، وه‌ختی خۆی؛ نه‌ویش وه‌ک کانی هه‌لده‌قوتی. دایکی مه‌مکی له‌زاری ده‌نا و ده‌یگوت.

- بخۆ چاره‌ره‌ش، بخۆ تا ده‌توانی.

له‌پاشان ئۆلان دووباره‌ی زگی پر بوو، مه‌مکی ئیشکی کرد له‌برسان مندا‌له‌کانیان ده‌ستیان کرد به‌گریان و گرووگرتن و نووکه نووک. هینده‌ی دیکه ماله‌که‌یان ناخۆش بوو. نه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا یه‌کیتک له‌وه‌نگ لانگی پرسبیا پاییز چ ده‌خۆن؟ بی شک وه‌لامی ده‌داوه نازانم؟ به‌لام که‌س نه‌بوو نه‌وه پرسبیره‌ی لی بکا، چونکه جگه له‌خۆی که‌س له‌بیری نه‌ودا نه‌بوو. قسه‌ی هه‌مووان نه‌وه بوو که نه‌ورۆچ بخۆین؟

وه‌نگ لانگ هه‌لی بو‌هاته پیتش که له‌گایه‌که‌ی ئاگاداری بکا و نه‌هیتلی برسی بی. له‌مووچه‌کای له‌به‌رکرد و له‌ده‌ره‌وه‌ش گه‌لی بو‌ده‌کرد. سه‌ره‌نجام زستان به‌سه‌ردا هات و گه‌لیش ته‌واو بوو.

جگه له‌وه‌ش زه‌وییه‌که نه‌مابوو بیکیلن. نه‌گه‌ر شتیکیان به‌عه‌ززی وه‌رکردبا شین نه‌ده‌بوو! بنه‌تۆوه‌که‌شیان خواردبوو! ناچار گایه‌که‌یان به‌ره‌للا کرد تا بو‌خۆی له‌ده‌ری کرۆکاشی بکا. به‌لام کوره‌که‌ی بو‌ته‌رخان کرد ئاگای لیت بی نه‌کا بیدزن.

له‌و ئاخیرانه‌دا مه‌ترسی نه‌وه‌ش هاته پیتش که خه‌لکی ئاوابی گایه‌که له‌ده‌ست کوره‌که بپننه‌ده‌ر و به‌خزمه‌تی بگه‌ن. له‌و ترسانه‌ سینگیکی له‌به‌ر ده‌رگا داکوتا و گایه‌که‌ی به‌سته‌وه، سه‌ره‌نجام گای به‌سته‌زمان له‌برسان و له‌توونیان نه‌وه‌نده کز بوو جگه له‌تیسک و پیتست هیچی پیتوه نه‌ما. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه زمه‌ه‌ریشیان به‌ره‌و ته‌واو بوون ده‌چوو. به‌شی یه‌ک دوو رۆژیان باقله و سه‌رداری له‌عه‌مباردا مابوو. گایه‌که‌ش له‌برسان هه‌ر ده‌یه‌ژراند. پیره‌باب گوتی:

- دواي نه‌وه‌ی باقله و سه‌ردارییه‌که ته‌واو بوو گایه‌که‌ش ده‌خۆین.

وه‌نگ لانگ کاتیک نه‌وه‌ی بیست ده‌نگی به‌رز بووه‌وه، چونکه نه‌وه قسه‌بووی وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که یه‌کیتک بلتی له‌مه‌وبه‌دوا ئینسان ده‌خۆین! نه‌وه گایه‌ بو‌وه‌نگ لانگ وه‌ک دۆست و هاو‌ده‌م وابوو. هه‌میشه به‌لایه‌وه بوو؛ جاری وابوو تارینی ده‌کرد. هیندی‌ک جار

لیتی توورده دهبوو و باری دهکرد. لهو وهخته که به گوتیلپاری کرېبووی تا ببووه گا به چاکی دهیناسی؛ بویه گوتی:

- چلون دهکړئ نهو گایه بخوین؟ خو نیمه به بی نهو گایه بهرپتچوونمان نابی؟
بهلام بیره باب له وهلامدا گوتی:

- یو خوت سهریشک به یا دهې نیمه ببین یا گایه که، کامانت دهوئ؟ پیاو دهتوانئ زور ساده گایه کی دیکه بکړئ بهلام له دهست دانی ئینسان زور چه تونوه و ههرگیزا و ههرگیز نابیتته وه.

ههر جوړتیک بوو وهنگ لانگ ملی نهدا گایه که بکووژنه وه. بهم جوړه یهک دوو رۆژ تپسه پری. بهلام منداله کان هاواری نانیان لئ بهرز بووه وه و بیتدهنگ نه ده بوون. ئولان بهزیی به منداله کانداهات و داوینئ وهنگ لانگی بادا و بهرۆکی له بهر دارنی. وهنگ لانگ دهستیکی کهوته ئەملا و یهک نهولا، سهره نجام تیگه یشت که ده بی گایه که بخون، نیوچاوانی تیک نا و گوتی:

- زور چاکه سهری بېرن بهلام من نهو کاره ناکه م.

چوه وه وه تاغه کهی خوئی پاکشا و لیفیه کی له سهروچاوی خوئی هالاند بو نه وهی له کاتی سهر بریندا بورهی گایه کهی گوئ لئ نه بی. له پاشان ئولان وه ده رکوت له ناشپه زخانه گاکووژتیک هیئا و سهری گایه کهی بری. بهم چه شنه دواپی به ژیان هیئا! بهلام نه هیشت خوئنه که شی به فیرو پروا. کاسه یه کی وه بهرگرت و بو چیشت دروست کردن له سووچتیک دانا. له پاشان دهست به جئ نه وهندهی بلئی یهک دوو گایه کهی لهت و پت کرد. وهنگ لانگ نه هاته دهر تا سفره داندر و گوشت سوورکراوه، بهلام له گهروی نه ده چو خوار، ته نیا که میکی له ناوه کهی خوارده وه. ئولان که میکی دلخوئی داوه و گوتی:

- کابرا هیئده خوت نارحهت مه که، خودا تا سهر بدا رۆزیش دهدا. بو خویمان سهلامهت ببین گا ههر ده بیتته وه، جگه له وهش زور پیر ببوو بهو نیه تهی که رۆژتیک گایه کی زور له وه چاکتر بکړی.

وهنگ لانگ بهو قسه یه که میک هاته وه سهرخو و ملی له خواردن نا. سهره نجام ههرچی بوویان خواردیان، نه گوشت ما نه ئیسک، ته نیا چه رمه کهی ماوه ئولان نه ویشی له سهر چه یزه رانیک پان کرده وه تا نه ویش بکا به کاله.

له سهره تاوه له ناواییدا کردبوویانه چاووړاو که وهنگ لانگ پوولی زبوی زوره و شار دوویه ته وه! له بهر نه وه پتی به دبین بوون و سهد خهونیان بو ددیت به تایسه تی دواي نه وهی که به درۆ بیستبوویان نازووخه و خوړاکی هه یه و بو رۆژی مه بادا عه مباری کردوه.

مامی هوه لئین برسییه ک بوو که زور بی شهرمانه خوئی به مالی وهنگ لانگ داگرد. به خوئی و ههشت سهر خیزانه وه هیچیان شک نه ده برد بیخون! وهنگ لانگ ناچار دوو سین لالوئیچی باقله و سهرداری بو دانا، بهلام پتی و ابو له جهرگی خوئی ده کاته وه، له پاشان گوتی:

- له وه زایا ترم نییه چونکه بو خو شم کهرکیتکم خیزان هه یه و ده بی له بیرباند ا بم.

وهنگ لانگ بو جاری دوو مامی دنگ دا و گوتی:

- مام نه بی برپه ی پشتیش بی، چم له دهست هه لئاوهری.

بهم چه شنه مامی به ناهومیدی و دهستی خالی گتپراوه. مامی وهک سهگی هار و دار له سهر دراو ههر خوئی بهم لا و نهولا داده دا و له ناواییدا ئالای دژایه تی دژی وهنگ لانگ هه لگرت! قسه ی بو هه لئده به ست و ده یگوت:

- برازاکه م سهره رای نهو هه مووه پوول و نازووخه ی که هه یه تی، نه وه نده مان ناداتی له سهر چاومانی دانئین! ناچار ده بی به برسیایه تی سهر بنیینه وه و برین.

له حالیکدا نهو مالانه به دوازده سهر خیزانه وه هیچیان نه مابوو، سهرمای زستانیش لییان ببوو براگه وره و لای ژوو روی لئ گرتبوون. خه لکی ناوایی له برسان هه موو زگیان به پشتیان وه نووسابوو! زاق و زروقی مندالی برسیش سهرباری دهردان بو!

مامی وهنگ لانگ زور کز ببوو؛ سهگ کلکی لییدا ده کهوت! بهلام بهو حاله ش به کوچه و کولانه کانی ناواییدا ده سووړاوه و ده یگوت:

- ئی و امان هه یه له گوند زور تیر و ته سه له و منداله کانی خه په تو له و به که یفن.

سهره نجام خه لکی ناوایی شه ویک په یاغ به دهست رژانه مالی وهنگ لانگ و دهرگایان وه بهر پیتلاقان دا. وهنگ لانگ به هات و هاواری دراوسیکان دهرگای کرده وه، هه موویان رژانه سهری و به پاله ستو وه دهریان نا و ته نانهت به زه ییان به منداله کانیشدا نه هات، که لئین و قوژنی مالی هه موو گه ران و ته وای نازووخه کهی که بریتی بوو له چند دهنک

باقله و کاسه یهک سهرداری دۆزبیهوه، کاتیک به ناهومیدی گهراڤانهوه، له نوین و بانی پیرهباپرا بگره تا میتز و نیمکته ههچ و بههر دهستیان کهوت به تالانیان برد. له پاشان ئۆلان خۆی پێ رانهگیرا، دهستی کرد به هات و هاوار و گوتی:

- بۆ شهرم ناکهن و دانارزن ئه و شتانه بۆ دهبهن؟! بۆ ئیمه له چا و ئیوه شاین؟! خۆ هیشتا واتان لێ نههاتوووه شتهکانی ئیمه بهرن. تا ئیره ئیمهش وهک ئیوه ههچ نابهین دهتوانم بلیم له ئیمهش چاکترن! ئیمهتان له سهر ساجی عهلی داناوه! ئهوهش بزانه ئهگهر کهلوپهلی ماله کهمان بهرن رۆژگار پهتتان له مل دهکا و خه لک سینگتان لێ دهکوتی:

ئۆلان له حالیکدا دهستی لهسهر زگی له ژیللا هاتووی داناوو درێژهی به قسهکانی دا. پیاوهکان به بیستی ئه و قسانه خهجالته بوونهوه، سهریان له بهر خۆیان نا و یهک یهک دهکرهوتن. دهبی ئهوهش بلین که برسبیهتی ببوه هۆی ئه و کردهوه ناحهزه، دهنا خه لککی خراب نهبوون.

جگه له چینگ ههموویان وهدهرکهوتن ئه ویش بۆ مایه ماوه که سهبارته به پهشیمانی خۆی قسه بکا و بلتی دهردی نهبوونی تووشی ئه و رۆژهی کردم. ئه و دوو سی دهنکه باقلهشم له دهستی رفاڤاندوووه. دهترسا له وهی قسه یهک بکا و مهجبوو بێ ئه و دوو سی دهنکش بداتهوه به خاوهنهکی! چاوتیکی له وهنگ لانگ کرد و وهدهر کهوت.

وهنگ لانگ له حالیکدا زۆر نارهحهت بوو له بهر خۆیهوه دهیگوت: «خۆ ههچمان له مالتیدا نهماوه بیدهه به باوکم و منداله کانم! خیزانم به زگی پرهوه چ لێ بکهه؟ ههر نه بی له بهر منداله کهی دهبی شتیکی بۆ پهیدا بکهه، چونکه ئه و منداله ی له زگی دایه به خۆینی دایکی دهژی».

بۆ ماوه یهک ترس سهراسهری وجودی داگرت و پاشان له بهر خۆیهوه گوتی: «خۆ ئه وانه ناتوانن زهویوزاره کهم لێ بستین، بهلام ئه گهر زهوییه کهم کردبا پوول ههموویان لێ دهستاندم، خۆشیه ختانه زهوییه کهم ماوه و ئی خۆمه».

وهنگ لانگ له بهر دهرگای ماله کهی خۆیان دانیشتیوو، جار جار بۆله یهکی لێ دههات و دهیگوت: «ئه و کهرکه خیزانه بی نان و ئاو بهری ناچن له وانه یه بمرن دهبی له بیریاندا بم و په له قازدهیهک بکهه». هه رچه ند رۆژ به رۆژ کزتر و بی تاقت تر ده بوو به لام وره ی به رنه دا، چونکه ههستی به وه کردبوو که به ره و ئه وه ده چی ببیته پیاو و خه لک حیسابی له سهر بکهن. له و سه رده مه دا جاری وابوو ئه وه نده قه لس ده بوو که س نه یده و تیرا خۆی لیتدا!! که سیکی نه یناسیبا ده یگوت شیتته و له که لله ی داوه. له سه ر چی خرمانی به ر دهرگای ماله که یان وه ک شیتان دهستی ده قووچاند و به م لا و ئه ولادا هه لده هات و جیتی به عهرز و ئاسمان ده دا! یا له خۆرا هاواری ده کرد و ده یگوت:

- ئی پیاوه پیره ی ئاسمانه کان به راستی له راده به دهر په ست و شه رانی و به دفه ر و خۆین خۆری!

هیندییک جاریش به دهنگیکی به رزتر ده یگوړاند و ده یگوت:

- له و رۆژه ره شتر تووش ده بم؟

له حالیکدا له برسان ههنگای هه لنه ده هاته وه رووی کرده په رستگای خاک. له وه پیری بیزاریدا تفیکی له سه ر و سه کوتی خودا که ی کرد. ماوه ی چه ند مانگییک بوو هه یج که س ئاوری و ئ نه ده دان؛ لیبسه کانیا ن درابوو و له پاشان وه دهرکه وتبوو. به لام ئه و دوو خودایه به بی ئه وه ی نیگه ران بن یا خۆ سل بکهن هه ست و خوستیا ن له خۆیا ن بری. وهنگ لانگ دوا ی ئه وه ی له به رامبه ر خودا کاند ا رق و توورپه یی خۆی پرشت، به شیوه ن و واوه یلا گه راره مالتی و له سه ر جیتگا و بانه که ی راکشا. وه ک جار ان پرکار نه بوون و خودا خودایان بوو شتییک بی و خۆی پتیه بخافلین. جاری وابوو له به ر ئه وه ی هه یجیا ن نه بوو بیخۆن خۆیا ن له خه و ده کرد!

برسیایه تی هیرشی بۆ هینا و له برسان شالای برده سه ر لاسکه سه رداری وشک و گه لا و پستی داره کان. ته نانه ت ته پۆلکه کانی ده وره به ری گونده که شیا ن رووتانده بووه و هه رچی پتیه ی بوو خوارده بویا ن! چاوت به هه یج مالتییک نه ده که وت. مندال له برسان

زگیان به پشتیانوه نووسابوو و برسییه تی برستی لی بریبوون. تهنیا سه رگهرمی کورپه کانی وهنگ لانگ ئه وه بوو که بیته بهر دهرگا، تاویک خویان هه لخنه و تاو بیانسوتینی. کچه که ی سهره رای ئه وه ی دهبوو گاگولکه بکا و دابنیشی زور بی هیز بوو و هه میسه ده کوروزاوه! کاتیک برسییه تی هیرشی بو دینا پیاو ئاوری بو تیهه ده بوو! به لام ئه وه ی ناهومید ده بوو که هیچ له گوریدا نییه له حاست خوی بیته ده بوو. ئه و دیمه نه دلته زینه شتیک نه بوو له بیر بچیته وه، به لکو سهره رای هه موو نارحه تیهه کی دیکه زوری پیوه ماندوو بوون؛ به تاییه تی وهنگ لانگ. به لام هیچی له ده ست نه ده هات، جاری وابوو به دم ته ماشا کردنه وه ده یگوت:

- شیتکه! بچکولانه ی چاره رهش! جگهر گوشه کهم! به سته زمانی هیچ نه زان!

هیندیک جار چاوی هه لدینا و بزیه ده هاته لیتو، باوکی کول دایده گرت و چاوی پر ده بوو له ئاو. په نجه نهرم و نوله کانی له نیو ده سته زوره کانی خوی دهنه و ده یلاوانده وه، یا له باوه شی ده کرد و دوو سی سه عات روویه رووی موچه فه وتا و بی حاسله که ی راده وه ستا. له و نیوه دا وه زعی پیره باب تا راده یه ک له وانی دیکه چاکتر بوو، چونکه ههر شتیک په یدا یان کردبا بهر له هه مووان بو ئه ویان داده نا. وهنگ لانگ به لینی دابوو سه بارت به باوکی لومه ی نه یه ته وه سهر و ئهرکی کوریه تی خوی به جی بینی و ته نانه ت ئه گهر گوشتی خوشی بداتی نه هیلی برسی بی.

کار و پیسه ی پیره بابیش شه و رۆژ خه و خواردن بوو، جاری جاریش له خوی دهنوسا و نیوه رۆیانه ده وریکی حه وشه ی ددها و خوی له بهر تاوی هه لده خست. پیره باب له هه موویان هیوادارتر بوو، رۆژیک به دهنگیکی له رزۆک و پیرانه وه گوتی:

- من بیرم له نیوه زیاتره و دهور و زهمانی زور ناخوشرتم چاوپیکه وتوو. بیرم دی ژن و میرد، مندالی خویان خواردوو.

وهنگ لانگ کاتیک ئه وه ی له باوکی بیست به یه ک دنیا سهری سورمانه وه هاواری کرد و گوتی:

- ئه و مه سه له له مالی من روو نادا.

رۆژیک چینی دراوسیتیان به لاکه لاکه خوی گه یانده مالی وهنگ لانگ و له بهر خوی وه ده یگوت:

- خه لک له نیو شاردا ده ستیان کردوو به ئه سپ و بالنده خواردن و ته نانه ت له سه گیش راناوه ستن و نیمه ش لیره گوشتی مالات و گیا و پیستی داره کان ده خوین، به راستی چ ماوه بیخوین؟

وهنگ لانگ له حالیکدا کچه که ی له ئامیزدا بوو به خویه وه ده کوشی، جگه له وه ی زوری ناهومید بوو بیری له چاره ره شی و چاره نووسی خویان ده کرده وه. چینگ لیتی نزیک بووه وه و گوتی:

- هیچ ده زانی له نیو ئاوییدا گوشتی ئینسان ده خون؟ ده لین مام و ماموژنیش ههر به وه بهر پی ده چن. ئه گهر ئه وه یان نه کردبا تا ئیستا له حه وت سالان راست ده بوونه وه، چونکه هه موو کهس ئه وه ده زانی که له عهرز و ئاسمان هیچ شک نابه ن.

چینگ رهنگی مردووی لینیشتبوو جگه له وه ش ئه گهر له گه ل یه کیک قسه ی ده کرد وه ک چه قه پیوه ی دهنوسا و بهری نه ددها. وهنگ لانگ به ههر جوریک بوو له کول خوی کرده وه، به لام له پر ههستی به وه کرد که ده ترسی! نه شیده زانی هوی چیه! پاش ماوه یه کی گوتی:

- نیمه ئیره به جی دلین و به ره و جنوب دهرۆین، خو له و سه رزه وییه پان و به رینه هه موو له برسان نامرین؟ رۆژگار هه رچه ند په ست و بی روحمیش بی وا ههر نییه بنه چه که یه ک له ناو به ری.

پیره بابیش به و قسانه چاوی پی زه ق بوو و دنیای لی بووه چه رمی چوله که و ترسی برسییه تی هیرشی بو هینا. نا هه قیشی نه بوو چونکه وهنگ لانگ بو هه وه لین جار بهر له باوکی چیشتی بو ژنه که ی دانا.

ژنه که ی له بهر ئه وه ی له سه ر مانگ و رۆژی خوی بوو به بی مه یلی چیشته که ی کیشا پیش خوی و بریکی خوارد، چونکه پیی وابوو ئه گهر شتیک ناویته بهر دلی به ژانی منداله وه ده مرئ.

وهنگ لانگ بو خوشی دوو سی دهنکی وه پاش قولی دا، دوا ی ئه وه بریکی له زاریدا هینا و برد وه ک له گ له گ زاری به زاری کچه که یه وه نا و ده زاری هاویشت! کاتیک دیتی کچه که ی لیتی ده بزوی، له خو شیان پیی وابوو بو خوی شت ده خوا! ئه و شه وه وهنگ لانگ تا به یانی له وه تاغه که ی خوی نه هاته دهر. کورپه کان له لای پیاوه پیره خه وتن، ژنه که شی له وه تاغیکی دیکه به ژانانه وه بوو.

تۆلان دواى سى منداليش له پروى هه لئه دههات هيج كهس بئيتته لاي خوئى، به بئيدهنگى داده نيشت تا لئ ده بووه. وهنگ لانگ وهك جار ان چاوى له وه نه بووه كه ژنه كهى كچى ده بئى، يا كور به لكو بئيرى له وه ده كرده وه كه نان خوئىكى ديكه له داىك ده بئى و ده بئى به خئوى بكا. له بهر خوئيه وه گوئى:

- خودا بكا به مردووى له داىك بئى، ئاسووده ده بئى بلئى خودا ئه وهنده روحمه مان بئى نه كا؟

له پاشان گوئى له دهنگىك بووه كه به ناچارى ده يگوت:

- ئه و روژانه رحم و پياوه تى نه ماوه.

دواى ماوه بهك گوئى هه لئه خستى گوئى له هيج نه بووه، ده يگوت قه برستانه سربوه نه دههات! له بهر ئه وهى ده ستبان وه هيج كوئى رانه ده كه يشت هه موو چاوه روانى مه رگ بوون. وهنگ لانگ سهره راي ئه وهى زور ده ترسا و نارحه ت بوو خوئى كه يانده وه تاغه كهى تۆلان و له كه لئبئى ده رگاوه ژنه كهى به نئبو بانگ كرد و گوئى:

- چۆن ده خۆت ده گهى؟ چاكي؟

وهنگ لانگ له وه ده ترسا كه ژنه كهى مرده بئى، به لام جار جار گوئى له خشپه خشپىك ده بووه، سهره نجام ژنه كهى به دهنگىكى زور په روئش و نارحه ته وه گوئى:

- وه ره ژوور.

وهنگ لانگ كاتىك چوه ژوور، ژنه كهى به جئى و بان راكشابوو. هئيزى له به ردا نه ما بووه؛ ده تگوت مردووه! پرسى ئه دى منداله كه كوا؟ به ده ست ئيشارهى به تهر مى منداله كه كرد، وهنگ لانگ چاوى به تهر مى منداله كه كهوت و هاوارى كرد.

- مردووه؟

ژنه كهى له سه ره خو گوئى:

- به لئى مردووه.

وهنگ لانگ دواى ئه وهى بوئى روون بووه وه منداله كه كچه ده بوست بلئى خو گوئى له دهنگى بووه. ژنه كهى ئه وهنده كز و بئى تا قهت بووه په راسووى هه موو به ده ره وه بوون. وهنگ لانگ بئيرى له وه كرده وه كه چ بكا تا به لكو كه ميئك ژنه كهى بئيتته وه سهر حال و نارحه تى منداله كهى له بئير به ريتته وه؛ چى له ده ست نه دههات. له پاشان تهر مى منداله كهى له

هه سئيرى كه وه پئچا و بردييه گوئى ستانئىكى قه دئى و كوئره وه بووه له روژ ناوى مووچه كهى. هئيشتا ته سلئيم به خاكي نه كرده بووه سه گئىكى برسى وهك گورگ لئى په يدا بووه، وهنگ لانگ سهره راي ره بئى نان و بهرد پئدادان كه ميئك دوور كه وه وه و راهه ستا. سهره نجام وهنگ لانگ له حه بئيه تان ده ستى به چاوى گرت، خوئى بو رانه گئيرا و تهر مى منداله كهى به جئى هئيشت. به لام ئيستاش زمانى هه لئه پچرا كه بلئى كاره و هاتوته پئيش، زور نارحه ت و نا هومئيد بووه، به لام هئىچى بو نه كرا.

به يانئى روژئى دواى هاته سهر ئه و پروا به كه: «سه فسه له گه ل ئه و پياوه بئيره و ئه و مندالانه خه ونه و به زگى برسئيه وه ناتوانن سه د مايل به رئى گادا بوون. بئى جگه له وه ش ئه گه ر بگه نه جئى گايه كى پر له نئعمه ت و به ره كه ت پئيم وانئيه تازووخه يان وه ده ست كه وئى». هئىندىك جار دههاته سهر ئه و پروا به كه: «ئاسمان هه ر ئه وه به كه هه به؛ بگه ينه جنووبئيش تووشى خه لئكىكى له خو مان برسئير و توونئير ده بئى و ناشئانئاسئىن كه و ابووه چا كتر ئه وه به كه لئره بئئئينه وه، له مالى خو مان بمرئى نهك له خو رئا ئواره و لا تان بئى».

وهنگ لانگ دهسته و ئه ژئو له بهر ده رگا دانئيشتوو و له وه پرى نارحه تى و نا هومئيد يدا چاوى برئبووه مووچه وشك و بئى حاسله كانى. چونكه هؤى به رئى چوونئيان ته نئا ئه و خاكه بووه. پوئى هئىچ نه ما بووه ماوه بهك له مه و پئيش ئاخري ن شايئى خوئى خه رج كرده بووه تازه به پوولئيش هئىچ كارئىك نه ده كرا، چونكه شتئىك له گوئىدا نه بووه بئى كرن. هه رچه نده له پئيشدا بئىستبووى كه پوولداره كانى شار تازووخه ي زبائىيان هه به و ده يفرؤشن به لام به وه ش نارحه ت نه بووه، چونكه به خئيرائئيش شتئيان دابا خه لئك نه يده توانئى به پئىيان بچئته شار.

دواى ماوه بهك هاته سهر ئه و باوه ره كه ته نانه ت به ده رخوارد دانئى خاكي مووچه ش بئى، منداله كانئى له مه ترسى مه رگ نه جات دا و نه هئىلئى بمرئى. ماوه ي چهنه روژ خاكي مووچه كه يان له گه ل ئه و ده خوساند و ده يانخوارد، له بهر ئه وهى ئه و خاكه ماده به كى خو راكئى تئيدا بووه پئىيان ده گوت «خوداى ره حمه ت». هه رچه نده به خواردنى ئه و خاكه مه ترسى مه رگ نه جاتئيان بووه، و تا راده بهك هاتنه وه سهر حال و بوورانه وه، به كورتنى چاوه و گوئى منداله كانئى ده نووساند و بو ماوه به كى كورتنى برسئيا به تئىيان له بئير ده چوووه وه.

له حالئىكدا نانئىك به حه وت برايان په يدا نه ده بووه تۆلان چهنه دنكى لووبئيا به دهسته وه بووه جار جار دهنگئىكى له زارى داوئيشت. وهنگ لانگ وه سه رخوئى نه هئئا و

زۆرىشى پى خوشحال بو، چونكه دهيزانى زهستانه و پىوستى به خوراك ههيه.

دواى ماوهيهك تهماشاي كرد له دوورهه چهند كهس ديارن، راوهستا تا نزيك بوونهه، يهكيك له وان مامى بو، بهلام سى كهسهكهى ديكهى نهناين. مامى به روالهت خوشحالي خۆى دهبرى و گوتى:

- وهك ئهوه دهچى خوشت رابورادى، بلى بزائم براگهورهى من واته باوكت چلونه؟ چاكه؟

وهنگ لانگ پى سهر بو كه مامى له وقاتى و قريبهدا وا چاك ماوه. جگه لهوهش له هيفان مووى لى گرژ بوون و به دهنگىكى لهرزوك گوتى:

- زور چاكت خواردوه و چاك به خوت راگهيشتوى.

له داخان بىرى لهوه نهكردبووه كه له لاي پىگانه نابى قسهى وا بكا چونكه چاوى ههر مامى دهديت. مامى دهسته و دوعا راوهستا و گوتى:

- چاكم خواردوه، خو سوتىدى كهسم لهسهر نيهه، وهلاهي زهوادمان له مالىدا نيهه، خبزانت ديوو چهند قهلهو و پتهو بوو؟ ئىستا ئىسك و پىست! مندالهكانيش تهنيا چواربان ماون، سى چكولهكان عومرى درىشان دا بهئيه، بو خوشم ئهوهم كه دهمبىنى.

دواى ئهوه قسانه به قولى كراسهكهى فرمىسكى چاوهكانى پاك كردهوه و بىدنگ بو. وهنگ لانگ گوتى:

- وانبيه شتىكت پهيدا كردوه بىخۆى.

مامى گوتى:

- من بىجگه له تو و باوكت بىرم له هيج شتىكى ديكه نهكردوهتهوه، ئىستاش پىت سابىت دهكم. بهلى شتم لهو پىاوه چاكانه قهرز كردوه، شهرتيشمان ئهوهبوو پرىك له زهوى دهوروبهرى گوندى ئىمه بكرن. بو ئهوه مهبهستهش زهوى تووم له بهر چاو گرتوه. ئىستاش ئهوانه هاتوون زهوى تو بكرن و پوولت بدنى، پوول بوژيان و خوراك.

مامى دواى ئهوه قسانه پاشهوپاش كشاوه زور به ئهدهب دهستى لهسهر سىنگى دانا و راوهستا. بهلام وهنگ لانگ ههست و خوستى له خۆى برى و پىاوهكانى به هپند نهگرت. تهنيا كارىكى كردى ئهوهبوو كه سهرى ههلىنا و تى يانهوه روانى بزانتى چ كهسن؟ تىگهيشت كه خهلكى شارن و له خورا نههاتوون و دهنگيان له كهلهيانهوه دى. وهنگ

لانگ هزى نهدهكرد لىيان نزيك بىتهوه چونكه ئهوان تىر و تهسهل بوون و مندالهكانى وىش له برسان خاكى زهوييهكهيان دهخوارد، بهو حالهش هاتبوون زهوييهكان له دهست وهنگ لانگ دهريبن. بهلام وهنگ لانگ گوتى:

- زهوييهكهم نافرۆشم.

له حالىكدا وهنگ لانگ قسهى دهكرد، كورپه چكولهكهى به گاگولكه خزى و خۆى گهيانده بهر دهركا، ههرچهند پى ههنگرتبوو، بهلام وهك مندالى بهرمهكانى لىهاتبووه. مامى هاته پىشهوه و گوتى:

- ئهوه مندالى تۆيه؟ ئهوه كورپه خهپهتۆلهى هاوينى رابردوو نيهه كه پوولىكى مسم دايه؟

كاتىك ئهوه قسهى كرد ههموو تهماشاي مندالهكهيان كرد. وهنگ لانگ خۆى بو رانهگىرا و دهستى كرد به گريان. سهرهنجام پرسى:

- بهچهند دهيكرن؟

دواى ماوهيهك بىركردنهوه، بهو ئاكامه گهيشت تهگهر زهوييهكهى نهفرۆشى بهرى ناچن، دهكرا بو خويان دان به جهرگى خوياندا بگرن، بهلام مندالهكان نهبوونيان نهدهزاني و بى شت بهرى نهدهچوون. يهكيك له پىاوهكان به زمانىكى لووس دهستى كرد به قسه و گوتى:

- ئىمه دلّمان بهو مندالانهت دهسووتى له بهر خاترى وان كه خهريكن له برسان دهمرن به قىمهتى رۆژ لىت دهكرين. كهمىك بىدنگ بوو و له پاشان گوتى:

- ههر دههزار مىترى چوارگۆشه و پازده تمهنت دهدهينى.

وهنگ لانگ به پىكه نينهوه گوتى:

- وهلا با بام تهواوم كرد، تهگهر به خورايى بدهم بهو پوولانهى نافرۆشم دياره ئيه زهوى كر نين؛ له باب مردوو دهگهريبن! من تهگهر زهويم كرپىا، بىست بهرابهرى ئهوه پوولم پىدهدا.

يهكى ديكه له پىاوهكانى گوتى:

- راست دهكهى بهلام تو زهوى لهو كهسانه ناكړى كه خهريكن له برسان دهمرن.

وهنگ لانگ بهوردى تهماشاي ئهوه سى كهسهى كرد و خهريك بوو مل بدا، بهلام ورهى

بهرنده دا. وهك سه گيتكى چوست و چالاک نامبازی دوژمنه کانی بوو، به سه ريدا گوراند و گوتی:

- دلنیا بن زهوییه کهم نافرۆشم و دهیده م به مندالّه کانم بیخۆن و ئه گهر مردیشن ههر لیتره دهیاننیتیم. باوکیشم لیتره له دایک بووه، پیکه وه دهمرین.

وهنگ لانگ له داخان چاوی بهر پیتی خۆی نه ده دی، زۆر تووره بوو! وهك مه نجه ل هه لده چوو و ده نیشته وه! جگه له وهش ده گریا و وهك میژۆکه ده له رزی. ئه و سنج کهسه و مامیشی راوه ستابوون و ته ماشایان ده کرد، ده تگوت ره گی به زهیی و پیاوه تییان له لهش دانیه، پیتی پینده که نین و ده یانگوت شیت بوو! راوه ستان تا تیر و پر گریا و بیده نگ بوو. له پاشان ئۆلان هاته بهر ده رگا، زۆر به ئارامی و له سه ره خۆیی مه سه له که ی گۆزی گوتی:

- ئیمه زهوی نافرۆشین، چونکه دواي گه رانه وه له جنووب، جگه له زهوی شتیتکی دیکه مان نییه پیتی به ری بچین. به لام بریکمان میز و نیمکه ت و تهخت و پیتخه ف هه یه و ده یفرۆشین. که لوپه ل و نامرازی فه لایی وهك درمغ، پیمه ره و نیر و ناموور نافرۆشین، به لئ زه ویش نافرۆشین.

ئۆلان به و دهنگه نه رم و ئارامه ی خۆی باشتر له وهنگ لانگ قسه ی کرد. له پاشان مامی وهنگ لانگ به دوو دلئ گوتی:

- راست ده که ی ده تانه وی بچن بۆ جنووب؟

دواي ماوه یه ک پیاوه کویره که له گه ل ئه و دوو کهسه ی دیکه سرته یه کی کرد و گوتی:

- ئه و شتانه بۆ سووتانن نه بی، بۆ لای هیچی دیکه نابن، به دوو پوولئ زیو هه موویانم ده وی، ههر ئه وه ندهش دینن.

دواي ئه و قسانه رووی له ئۆلان کرد. ئۆلان له وه لامدا گوتی:

- ئه وه ههر پوولئ تهخت و خابه که یه! به لام زۆر چاکه پوولئه کهم ده یه و بیانه.

به لئ به م چه شنه سه ودا که یان براره و پیاوه یه ک چاره که دهستی برد بۆ بهر پشتینده که ی و دوو پوولئ زیوی دا به ژنه. له پاشان سنج کهسه که وهك چه ته لوور بوونه ژوور، له سه ره تاوه میز و تهخت و خاب و نیمکه ته کانی وه تاغی وهنگ لانگ و سیلئ سهر ته ندووره که یان گرچیک تیکه وه پیچا. به لام کاتیک چوونه وه تاغی پیره باب، مامی وهنگ لانگ له ده ره وه راوه ستا، چونکه نه یده ویست له و حاله دا که تهخت و خابه که ی

له بن براگه وره که ی ده ردینن چاوی به کاکي بکه وی، به کورتی شته کانیان هه موو پیچاوه و گه سکیان له ولات دا! له پاشان ئۆلان گوتی:

- کابرا هینده ساوه ساو مه که، وه ره تا ئه و دوو پوولئه زیوه مان هه یه و نامراز و دار و دیواره که شمان نه فرۆشتوه وه پیکه وین.

وهنگ لانگ به دل پری گوتی:

- ده رۆین.

دواي ئه وه ی مامی و وان رویشتن چاوی له زهوییه که ی بری، له بهر خۆیه وه گوتی: «چاک بوو زهوییه کهم له دهست نه بووه وه».

پیتویست بهوه نه بوو خوځيان ناماده بکن، تهنيا کاره که بیان نهوه بوو که دهرکه پیتوهدن و نالقه ریزی پیداکن، لیباسه کانیشیان هر نه وهنده بوو که له بهریان ده کرد. ئولان هر منداله ی کاسه یهک برینج و دوو ته لاشی پلاو خوځوری دانی، دوو منداله چکوله کهش وهک چهغه پیتانه وه نووسا بوون! پیاو پیتی و ابوو ده یانه وئی له و ریگایه وه خوځاکی خوځیان دابین بکن.

سه ره نجام له مووچه را وهریکه وتن. نهو سه فهره بو وان زور سهخت بوو، کهس پیتی وانه بوو ده گنه دیواری شار. وهنگ لانگ له حالیکدا کچه چکوله که ی به باو ه شه بوو، سه ری هه لیتنا و تهماشای کرد و باوکی له و لاوه که وتوه، منداله که ی دا به ئولان و باوکی له کول کرد. هه رچه ند پیره باب وهک په له پووشی لیها تپوو، به لام وهنگ لانگیش له وی به تاقه تتر نه بوو، نه ژنوی ده له رزین و هر جارهی به لایه کدا ده کهوت. له پاشان له بهر ابر په رسگای خودای خاک به ریز و حورمهت تیپه رین. سه ره پای نه وهی هه و ا سارد بوو وهنگ لانگ له بهر بی تاقه تی هه مسو له شی بوو به ناره قه! جگه له وهش بایه کی ده هات تفت هه لا ویشته ده یبه ست، منداله کان له حه یبه تان ده ستیان کرد به گریان. وهنگ لانگ له حالیکدا به پیکه نینه وه دلخوشی منداله کانی ده داوه گوتی:

- تازه نیوه گه وره بوون و بوونه پیاو، ده زانن که سه فهری جنوب ده که یین. له وئی هه موو شتیتیک به که یفی نیمه یه، هه م گهرمه و هه م خوارده مه نی زور. هه موو روژتیک برینجی ده خوین و نیوهش هر ده خوین و ده خه ون.

دوای ماوه یه کی زور ریگا برین و پشوودانی جاروبار گه یشته دیواری ده روازه ی شار، نهو جیگایه ی که روژتیک وهنگ لانگ بو پشوودان په نای برده بوو بهر سیبه ره فینکه که ی، به لام نیستا له سه رمان ددانیان نه ده گرت. له لایه کی دیکه وه ئولانیش منداله که ی لی ببوو بار و نه یده توانی پی هه لیتنه وه. وهنگ لانگ هر چو نیک بوو باوکی و منداله کانی له سووچیک دانا، به لام نه وهنده ماندوو ببوو چاوی ره شکه و پیشکه ی ده کرد و ناره قه ی له بهری پیتی ده رویشته! وهه ناسه برکه که وتبوو، بهو حالهش نهو کهرکه خیزانه له سه رمان هه لده له رزین و چاویان له دهستی نهو بوو.

به کورتی به هر فیل و ته له که یه ک بوو، له مالی نه ریاب نریک بوونه وه، به لام دهرگا به قفلکی زه لام گاله درابوو. له ولا و نه ولای دهرگا که وینه ی شیربان کیشا بووه وه، به لام به هو ی باو بوژان و تاو و ساو کویر ببوونه وه. له سه ر پلیکانه کان هه یکه لی چهنند پیاو و ژنی داماو بهرچاو ده کهوت که وهک نیسنانیکی برسی و قاتی دیتوو چاویان بریبوووه دهرگای گاله دراو. کاتیک له بهر ابر نهو وینانه تیپه رین دهنگیک ی له رزوک و نیوه گیان گوتی:

- دللی نهو پیاوه پوولدارانهش وهک دللی خوداکان سهخت و مردووه! سه ره پای نه وهی برینجیان هه یه و ده یخون زیادیه که شی ده کهن به شه راب! له حالیکدا نیمه له برسان خه ریکین ده مرین.

یه کی دیکه ده ینالاند و ده یگوت:

- خوژگه ده سه لاتم ده بوو، ته و او ی نهو دهرک و ده روازه و حهوشانه م ناور تیبه رده دا، با بو خو شم سوو تا با م. له عننهت لهو دایک و بابه ی که بنه ماله ی هوانگی لی بووه.

به لام وهنگ لانگ گوتی نه دا نهو تووک و دو عایه، زور به نارامی به ره و جنوب درتیه ی به ریگای خو ی دا. وهختیک گه یشته نهو سه ری شار، هه و ا تاریک بوو، تووشی تاقمیک ی زور بوون که وهک وان له بیری جیگا و ریگا دابوون، به لام خه لکه که نه وهنده زور بوون دهرزیت هه لا ویشته و ده عهرزی نه ده کهوت. یه کینک هاته پینش و گوتی:

- نهو خه لکه بو کو ی دهر و ن؟

پیاو نیک وه لامی دایه وه و گوتی:

- خه لکیک ی ناواره و برسی و لیقه و ماوین؛ به سواری قه تار پروین بو جنوب.

- نه دی بو و سواری سه ری یه ک بوون؟

- له بهر نه وهی پوولمان نیسه، ده مانه وئی خو بگه یه نینه قه تاری هه رزان بایی و به جی نه مینین.

له باره ی قه تاردا خه لک شتیان زور بیستبوو. وهنگ لانگ ماوه یه ک له مه و بهر له قاوه خانه دا بیستبووی خه لک ده یانگوت:

- نهو قه تارانه پیکه وه زنجیر کراون و به بی نه وهی نیسنان یا حه یوانیک له دووی خوځیان بکیشی، دهر و ن!

هه روه ها ده یانگوت:

- ئەو ماشىنىچىكە ۋەك ئەژدىبھا ئاۋ و ئاۋرى لە زار دېتە دەر و ئەو قەتارانە بە دوۋى خۇيدا دەكىشى.

ۋەنگ لانگ زۆر جارەن ۋەعدەى دابو بەخۆى كە لە رۆژتېكى تەعتىلدا لە نېكەۋە تەماشای ئەو قەتارانە بكا، بەلام لەبەر كاروبارى موچە لە دەستى نەدەھات.

سەرەراى ئەوھش دەترسا و ترسەكەشى لەبەرئەۋە بوو دەيگوت: «ئىنسان شتېكى پېى شارەزا نەبى، نابى لېى نېك بېتەۋە». جگە لەوھش دەيگوت: «ئىنسان شتېكى لە ژيانى رۆژانەدا كارى پېى نېيە، پېويست بەۋە ناكە خۆى زۆر پېتە مانوۋ بكا». لە پاشان بە دوۋ دلى روى لە ژنەكەى كرد و گوتى:

- كە ۋابو ئېمەش بەو قەتارە دەپۆين.

باۋكى مندالەكانيان لە نېو خەلكەكە دوور كردهۋە و بە حالەتېكى نېگەرانى و پەرۆش تەماشای يەكتريان دەكرد. پېرەباب كە خۆى بۆ رانەدەگېرا، لەسەر عەرز تخیل بوو، مندالەكانىش لەبەر پېى دا راکېشان. ورده ورده خەلكېش لە پەنايان دانېشتن. مندالە چكۆلەش لە ئامېزى داىكېدا چاۋى لەسەر يەك دانابو، ھەر دەتگوت مردوۋە! ۋەنگ لانگ كاتېك چاۋى بە مندالەكەى كەوت ھەمو شتېكى لە بېر چوۋەۋە و پرسی:

- كچە چكۆلەكەمان مردوۋە؟

ئۆلان ۋەلامى داۋە و گوتى:

- نەمردوۋە، نەفەس دەكىشى، بەلام ئەمشەۋ ئەويش و ئېمەش دەمرېن، مەگەر ئەۋە كە...

لە پاشان تف لە زارېدا وشك بوو، ھەر ئەۋەندەى بۆكرا تەماشای مېردەكەى بكا. ۋەنگ لانگېش ۋەلامى نەداۋە، بەلام لەبەر خۆبەۋە دەيگوت: «ئەگەر بېتو رۆژتېكى دېكە پېادەپروى بکەين ناگەنە شەۋ و ھەمو دەمرن». لە پاشان دلخۆشى دانەۋە و گوتى:

- ھەستن دەپۆين سوارى قەتار دەبېن.

ھېندەى نەخاياندا گوتيان قەتار ھات. بە بېستنى ئەو قسە كەمېك ھاتنەۋە سەر حال و وپراى خەلكەكە بەرەۋ ئېستېگى قەتار ۋەپرى كەوتن. بەلام نەياندەۋېرا لېك جوئى بنەۋە، تا سەرەنجام بە ھۆى پالەستۆى خەلك، گەيشتنە بەر دەرگايەك و لە وپوۋ چوۋنە ۋەتاغېكى چووك، دواى ماۋەبەك ئەو شتەى كە سوارى بېوون بە دەنگېكى سەرسورھېنەر لە جېى خۆى ھەلكەندرا و ۋەپرى كەوت.

ۋەنگ لانگ دوۋ پوۋلى زېۋى بوو، لەو پوۋلەى كرى سەد مايلى دا بە مەئموورى قەتارەكە. بە باقىيەكەشى كەمېك وردكە نان و كاسەبەكى برىنج بۆ كچە چكۆلەكەى كرى. ماۋەى چەند رۆژ بوو رۆژوويان نەشكابوۋ و چاويان بە نان نەكەوتېوۋ لەبەر ئەۋە زاربان ھەلنەدەپچرا و لە ئەوكيان نەدەچوۋە خوار، بە سەد ھەرەشە و گورەشە پاروۋبەكيان دەرخوارد دان. پېرەباب زۆر بە ئېشتىا پاروۋى دەكرد و بە پوۋكى ئەم لا و ئەولاي پېدەكرد؛ جگە لەوھش گالته و جەفەنگى خۆى پەك نەدەخست و دەيگوت:

- پېاۋ دەبى تا دەتوانى بخوا، كارم بەۋە نېبە كە ئەۋە چەند رۆژە زگم بە ھۆى كەم كارى تەمبەل بوۋە! دەبى شتېكى پېى بگا. من لەۋانە نېم سەر بەردەمەۋە و بېرم، تا ماوم پەلەقاژى خۆم ھەر دەكەم.

ئەۋانەى لە دەۋرۋبەرى بوون ھەموۋ لە قاقاي پېكەنېيان دا. ۋەنگ لانگ لېرەشدا دوارپۆزى لەبەر چاۋ گرت و پوۋلەكانى ھەموۋ خەرج نەكرد، كەمېكى ۋەپاش قولى دا. بۆ ئەۋەى ئەگەر گەيشتە جنوب دوۋ سى حەسېر بېرى و كەپرۆكېك دروست بكا.

قەتارەكە ژن و پېاۋى جۆرەجۆرى تېدا بوو، ئى ۋابوۋ چەند سال لە مەۋبەر سەفەرى جنوبى كردهۋو، ژمارەبەكېش كارى ھەموۋ سالىيان بوو و بۆ ئەۋەى دەچوون كە كارېك پەيدا بکەن، يا دەست بکەن بە سوال و لەو رېگايەرا شتېك پاشەكەوت بکەن. ۋەنگ لانگ لە سەرەتاۋە ھەر بۆى دەكرا تەماشای شتى سەير و دېمەنى جۆرەجۆر بكا و گوئى بداتە و توپزى خەلك و لېيان حالى بى. بەلام خەلكەكە كاتېك ئەۋەيان دەزانى ھېندەى دېكە لووتيان ھەلنەمساند و خۆيان ۋا ھەلنەخست كە زانا قسە بۆ نەزان دەكا. يەكېك لە پېاۋەكان كە لېۋەكانى ۋەك لېۋى و شتر بەرېۋونەۋە گوتى:

- بەر لە ھەموۋ شتېك دەبى شەش حەسېر بېرى، نرخى ھەركام لەۋان دوۋ پوۋلى مەسە! ئەويش بەۋ شەرتهى كە نەتناسن دېھاتى، دەنا زياترت بۆ حېساب دەكەن. ۋەنگ لانگ گوتى:

- بەۋە نارەحەت نابم، جگە لەوھش لەۋانە نېم تەنانەت پوۋلدارەكانى جنوبېش بتوانن كلاوم لەسەر نېن.

پیاوه که له درېژې قسه کانیدا چاوه پروانی نه وه بوو ته شویقی بکه ن. وهنگ لانگ که
گوټی بۆ قسه کانی شل کردبوو پرسى:

- زور چاک، له پاشان چی؟

هرچه ند دوتېژېنکا و به توز و خوټی نیوقه تاره که ی دتگوت ناشیتره و تازه له ناشی
گه پراوه ته وه، به لام نه دترسا له وهی که له وقه تاره دا چی به سهر دى. کابرا له درېژې
قسه کانیدا به دهنگیکی توند گوټی:

- دهبې نه وه حه سیرانه له سهر یه ک که یه وه و که پرؤکیکی بۆ خوټان دروست بکه ی و
دهست بکه ی به سوال کردن، نه وهش بزنان بۆ نه وهی سهرنجی خه لک راکیشن دهبې سهر و
چاوی خوټ خوټاوی که ی و خوټ فه قیر و بیچاره پیشان دهی.

به لام وهنگ لانگ نه سوالی کردبوو، نه له رووی هه لدهات سوال بکا! له بهر نه وه
پرسیاری کرد و گوټی:

- بۆ؛ پیاو دهبې سوال بکا؟

کابرا وه لامی داوه و گوټی:

- به لى دهبې سوال بکه ی، به لام دواى نه وهی پوولت لى برا. خه لکی جنوب
نه وه ندهیان برینج هه یه وه بهر چاویان نایه، پیاو ده توانی به پوولکی که م تا به یانان
بچیتته ناشیتره خانه ی گشتی و تا ده توانی دؤکلوی به برینج بخوا و له پاشان به زگی تیر
دهست بکا به سوال و نه وهی په یداى ده کا بیدا به لووبیا و که له م و سیر.

وهنگ لانگ که میک له خه لک دوور که و ته وه و پوولکه ی بژارد، ده ی توانی به و پوولکه
شهش حه سیر و خوټاکی چوارکه س بکړی و سى پوولیشی بۆ ده ماوه، به وه زور خوټحال
بوو که بتوانی به م چه شنه ژیانى خوټی درېژه بدا. به لام کاتیک بیری له وه ده کرده وه، که
کاسه یه ک به ده سته وه بگړی و له م و له و سوال بکا، زور نارحمت ده بوو. بۆ پیره باب و
منداله کان مه سه له یه ک نه بوو، چونکه چیان له دهست نه ده هات به لام بۆ خوټی حه زی به
کارکردن ده کرد و سوالی له بهر گران بوو، رووی له کابرا کرد و پرسى:

- کاریک نییه پیاو بیکا؟

کابرا به گه مه پینکردن گوټی:

- دیسان کار! نه گهر بته وى کار زوره، بۆ وینه ده توانی پیاوه پیره کان سواری گالیسه
بکه ی و بیانگیتری.

وهنگ لانگ گوټی:

- که و ابو سوال کردنه که م چاکتره.

له پاشان پیاوه که دهستی کرد به جنیو و قسه ی ناحهز، به لام وهنگ لانگ ناچار بوو تا
قه تار گه یشته جى گوټی بۆ بگړی.

وهنگ لانگ بهر له وهی بگه نه جى، به برنامه ی کاره که ی خوټی دپشتبوو، پیاوه پیره و
منداله کانی له په نا مالیک دانا و به ژنه که ی نه سپاردن. له پاشان بۆ خوټی وه شوین
حه سیر کړین که وت و به پرسیار خوټی گه یانده بازار، به لام له قسه کانیان حالى نه بوو
چونکه له هجه ی جنووبییه کان شیتوه یه کی تاییه ت به خوټی هه بوو. جگه له وهش له بهر
پرکاری خوټان نه دپرژانه سهر نه وهی به چاکى وه لامی پرسیارى خه لک بده نه وه. وهنگ
لانگ تینگه یشت. که دهبې چاو و گوټی خوټی پاک بکاته وه و بریک بۆ حالى خوټی وریا
بى. تیده کوټا له گه ل نه وه که سانه قسه بکا که سهر و روو خوټ بوون؛ چونکه ده یزانی که
نه و جنووبییه زور زوو هه لده چن.

سهره نجام دووکانی حه سیر فرؤشى له گوشه یه کی شار دؤزییه وه، له رتوه شهش حه سیری
لوه له کرد و پوولکه ی له پینش کابرا دانا؛ ده تگوت بۆ خوټی حه سیر فرؤشه و قیسه ته که ی له
دهست دایه؛ گه پراوه لای منداله کان. کاتیک منداله کان چاویان به باوکیان که وت له
خوټشبان ده ستیان کرد به چه قلّه سه ما؛ چونکه خوټان به غه ریب و بى سهر په رشت ده زانی.
ته نیا پیره باب نه بى زور خوټحال بهر چاو ده که وت به وهنگ لانگی ده گوت:

- چاوت لیکردوه نه و جنووبییه چه ند قه له ون؟ پیسته که یان چه ند چه ور و زرده؟
حه تمه ن هه موو روژى گشتی به راز ده خون؟

هرچه ند له سهر رتی خه لک بوون، به لام خوټان تی نه ده گه یانندن. جاری واشبوو
ژماره یه کی زور که به باره وه به په نایاندا ده هاتن، کاروانچییه کان له بهر به دفه ری که
ده گه یشتنه ئاستی وان، به قامچی ولاغه کانیان داده گرت و نه وانى وه خه بهر دینا، یا به
چاویکی زور سووک ته ماشای وهنگ لانگیان ده کرد و وهک سوال که ریک چاویان لى
ده کرد و ده تگوت شازاده ن لافیان به سهر دا لیده دا.

وهنگ لانگ کاتیک نه وهی چاویکه وت گه پراوه لای منداله کان. تا به لکو بتوانی
جینگه یه ک بۆ که پرؤکه که ی خوټان دیاری بکا. وهنگ لانگ دواى نه وهی چاوی له
که پرؤکه کانی دیکه کرد به ههر جوړیک بوو حه سیره کانی له سهر یه ک دانا. به لام ورده ورده

خەریک بوو ناھومید بئی ئۆلان دلخۆشی داوہ گوتی:

- من لەو کارەدا شارەزام بە مندالئی فیر بووم، مندالئەکەى دانا و ھەسیرەکانی راست و چەپ کرد، بە نێو پەستیوتیکیان دروست کرد و تیتیدا دانیشتن. ئەوئەندە گەرم و گور پیکەوہ دانیشتبوون پیاو پیتی و انەبوو ئاوارەن و لە ولاتى غەربایەتین.

مەودای ئەو ولاتەى خۆیان تا دەگاتە جنووب ئەوئەندە زۆر بوو لە توانای پیاوئەدا نەبوو، ھێچ شتیک لەوہدا نەبوو بە پیتیان نەدەگەشتنە جى و دەمردن ئەگەر ھەمووشیان نەمردبان یەک دوویەکیان لە پى دەکەوتن. کاتیک گەشتنە جى و دامەزران قاتى و قریبان لە بیر چووہوہ، ھەر کە وەنگ لانگ گوتى با برۆین بوئاشپەزخانەى گشتى ھەموو بە خۆشحالى ھەستان و وەرپى کەوتن. مندالئەکان بەو خەبەرە تا رادەبەک بووژانەوہ و لە خۆشى چیشت کاسە و کەوچکەکانیان لیک دەدا و ھەرا ھەرایەکیان ساز کرد و وەرە سەیری!

سەرتاسەرى ئەو دیوارە بە کەپرۆکە گیرابووہوہ و پر بوو لە خەلک! ھەر کە رۆژ دەبووہوہ دەستیان دەدا کاسە و کەوچک و بەرەو ئاشپەزخانەى تاییەتى لیتقەوماوان دەپویشتن. وەنگ لانگ ویرای خەلکەکە وەرپى کەوت تا گەیشتە دوو خانووی گەورە کە لە ھەسیر دروست کرابوون. ھەرکەسەى لە کونیکى خانووەکەوہ دەستى کرد بە ھات و ھاوار. پشت خانووەکان ژمارەبەکى کوورەى گلى لى بوو، وەنگ لانگ لە عومرى دا شتى وای نەدیوو! لەسەر ئەو کوورانەرا دەرخۆنەیان دانابوو، ھەموو گەورە و بە قەدەر ھەوزیکى چوو! کاتیک دەرخۆنەکانیان ھەلگرت، چاویان بە برینجیکى سپى کەوت کە قولتەقولت دەکولئى و بۆن و بەرامەى ئەو ناوہى داگرتبوو. ھەموو دەستە دەستە خۆیان دەکوئا بو پيششەوہ، جگە لەوہش ژمارەبەک لە خۆراھات و ھاواریان بوو، لە لایەکى دیکەشەوہ دایکەکان لە ترسى ئەوہى کە مندالئەکانیان وەبەر پیتیان بکەون دەیانزیراند. بیتجگە لەوہى زاق و زووقى مندالائیش گوتى پیاو کەر دەکرد. ئەوانەى دەیانویست دەرخۆنەکان ھەلگرن یەک بە خۆیان دەیانگوران و دەیانگوت:

- لەسەرخۆ بن بەشى ھەمووتان دەکا.

بەلام ھێچ کەس نەیدەتوانى بەر بە لافاوى ئەو خەلکە برسببە بگرئ، وەک مالائ تیک بەربسوون و دەچوونە سەر شانى یەکتر. وەنگ لانگ لە حالیکدا دەرەتانى بو ھێچ جیتگایەک نەبوو، تەنیا لە بیری ئەوہدابوو ئاگای لە مندالئەکانى بى. سەرەنجام بە ھۆى پالپتوونانى خەلک لە دەرخۆنەکە نزیک بووہوہ، کاسەکەى بردە پيش، دواى ئەوہى پر بوو

پولتیکى بو دانان، لە پاشان ھەولئى ئەوہى بوو کە چیشتەکەى لى نەپوژن. وەنگ لانگ برتیکى لە چیشتەکەى خۆى لەبەرماوہ و گوتى:

- ئەوہش لەگەل خۆم دەبەمەوہ بو شەوئ.

بەلام نیگابانەکە بە سەربدا گوراندى و گوتى:

- ھەرچەند دەخۆن لیرە بخۆن، نابى ھێچ لەگەل خۆتان بەرنەوہ.

وەنگ لانگ لەو قسەبە سەرى سوورما و گوتى:

- ئەمن پوولئى خۆم داوہ؛ بە تۆچى لە زگى دەکەم یا دەیبەمەوہ مالئ؟

نیگابانەکە لە وەلامدا گوتى:

- ئەوہ قانوونە و دەبى بەرپوہ بچئ، چونکە ھیتدیک ئینسانى ھەل پەرسەت لەو ھەلە کەلک وەردەگرن و بە ئیوہى فەقیر و ھەژار خۆراک وەردەگرن و دەیدەن بە بەرازەکانیان، ئەوہش بزانە ئەو پوولئەى تۆ لە دەرەوہ ھێچ ناکا.

وەنگ لانگ لە حالیکدا بە چاکى گوتى دابووہ قسەکانى بیتزارى خۆى لەو چەشنە کەسانە دەرپرى و گوتى:

- بەراستى ئینسانى واش ھەبە؟

لە پاشان درتتەى بە قسەکانى دا و گوتى:

- تیناگەم ئەو خۆراکە بو دەدەن بە فەقیران؟ بلئى ئەم کارە کارى کئ بئ؟

نیگابان وەلامى داوہ و گوتى:

- ئەو کارە لە لایەن پوولدار و گەورە گەورەکانى شارەوہ بەرپوہ دەچئ بو ئەوہى لەو دنیا پاداشتیان بدريتەوہ، ھەرەوہا پیتیان وایە بەم جۆرە کارانە دەتوانن بەھەشت بکرن.

وەنگ لانگ گوتى:

- بە ھەر مەبەستیک بئ کاریکى چاکە، ھێچ شک لەوہ دا نەبە کە مەبەستى ھیتدیک لەوان چاکەبە و بەس.

دواى ئەوہى کابرا ھێچى نەگوت وەنگ لانگ بو دیفاع لە قسەى خۆى گوتى:

- ئەگەر ھەمووشیان وانەبن خۆ چەند کەسیان مەبەستیان ھەر ئەوہبە.

بەلام کابرا بو ئەوہى لە کول خۆى بکاتەوہ، لەبەرخۆبەوہ دەستى کرد بە ورتە ورت. لە

لایه کی دیکه شهوه منداله کانی بهربینگیان پیگرت و مهجبووریان کرد بگه پیتسه وه. ههره موویان هاتنه وه نیو که پرۆکه کهی خوڤان، تا به یانی راکشان. به یانی رۆژی دوایی له بهرته وهی پووله که یان هه موو دابوو به برینج ناچار بوون له بییری پوولتی دیکه دا بن. وهنگ لانگ له حالیکدا چاوی له ئۆلان ده کرد نهیده زانی بلتی چی؟ دیاره ئه و چاوی لێ کردنه ی له گه ل چاوی لێ کردنی مووچه توفیری زۆر بوو، چونکه لیره له شار بوون و چاویان به پیاوی ماقوول و گه وره ده کهوت. پیاده ره و شه قامه کان پر بوون له گوشت و سه وزه ی و ماسی تازه؛ نه ده کرا مندال له برسان و له توونیان بمری. ئیره وهک ولاته که ی خوڤان نه بوو که به پاره شت وه ده ست نه که وئ! بهم هۆبه ئۆلان وهک هه میسه له سه ره خو و ئارام گوتی:

- من و منداله کان ده ست ده که یین به سوال کردن، و ایزانم پی ره بابیش بتوانی نه گهر ئاوریش وه ئیمه نه دهن لانی کهم به زه بیان به مووی سپی ویدا دی.

له حالیکدا منداله کانی وهک هه موو مندالیککی هاوته مهنی خوڤان زگیان تیر بیوو، هه موو شتیکیان له بییر چوو بووه وه. به لام له شاریککی غه رب بوون و چاوی له ده ست.

ئۆلان به نیو بانگی کردن و گوتی:

- کوره کانم! هه ره که ی کاسه یه ک ده ست دهنی، من چم کرد ئیوه ش چاوی له من بکه ن.

له پاشان بو ئه وه ی فییریان بکا چ بکه ن جامیککی ده ست دایه، چوو ه نیو خه لک و گوتی:

- ئاغایان! خانمه کان! لیم قه و ماوه یارمه تیم بدن، به زه بیه کتان به ئیمه ی هه ژاردایین. خودا له دنیا و قیامه ت چاکه تان بداته وه. نه گهر فریامان نه که ون له وانه یه منداله کانم له برسان بمرن به هاوارمه وه وهرن خودا به هاوارتانه وه یین.

وهنگ لانگ و دوو کوره که ی زاریان کرد بووه وه و ته ماشای ئۆلانیان ده کرد! ده یانگوت ئه و سوال کردنه له کوئی فییر بووه؟ ئۆلان زۆر شتی دیکه شی ده زانی که وهنگ لانگ له وان یی خه بهر بوو. کاتییک که میرده که ی ته ماشای ده کا و گوتی:

- من له کاتی مندالیدا بهم جووره پوولم کو ده کرده وه و زگی خووم تیر ده کرد! له و سه رده مه دا بوو که منیان به که نیزی فرۆشت.

به لئی پی ره بابیان هه ستاند و جامیککیان له ده ستی ناو هه رچواریان له نیو شه قام

ده ستیان کرد به سوال کردن. ژنه له حالیکدا کچه که ی به کو له وه بوو ده ستی کرد به دوعا و پاران ه وه له م و له و به ده نگیککی ئارام ده یگوت ئه ی ئاغا! ئه ی خانم! وهرن شتییکم بده نی، خودا بو تان به حج بنووسن، به زه بیستان به و منداله دابی خه ربکه له برسان و له توونیان گیان ده دا، نه گهر ده ستمان نه گرن هه موو ده مرین.

منداله که شی به راستی ده تگوت مردووه، ئه وه نده کز بوو سه ری خو ی بو رانه ده وه ستا! کاتییک خه لک چاویان به و منداله ده که وت به نابه دللی پوولتی خو ردیان بو ده کاسه که ی داویشت. به لام منداله کان سوال کردنه که یان یی به جه فه نگ و شوخی بوو. پی ره بابیش هه رچه ند به رواله ت یزه ی له سه ر لیبو بوو، به لام زۆری شه رم ده کرد. ئۆلان هه ر منداله کانی به م چه شنه چاوی پیکه وت، به پاله ستۆ له نیو که پرۆکه که ی کردنه وه و زۆریان به سه ر داها ت. له پاشان به نه قورچ و شه پلاغان دایگرتن و گوتی:

- ئیوه به گیانی ناخیرتان قسه له برسیه تی و مردن ده که ن و قاقاش پی ده که نن! که وا بوو ده بی له برسان بمرن.

ئه وه نده ی به شه په لاغه لیدان، جگه له وه ی بو خو شی ده ستی ته زی منداله کانیشی وه گریان خست. له پاشان هه ر دوو کی بردنه دهر و گوتی:

- ئه و جاره بو سوال کردن دهن، ئه وه نده ش بزائن نه گهر نه و جار یی بکه نن تا مردن ده تانکوتم.

وهنگ لانگیش بی کار دانه نیشتبوو، به پرسیار خو ی گه یانده شو تینیک که له وئ گالیسکه و فایتوونیان به کرئ ده دا، فایتوونیککی رۆژی به نیو سکه ی زیو به کرئ گرت، به و شه رته ی شه و او شه و کرپی خو ی بداتی. له هه وه له وه پیتی و ابوو هه موو که س ته ماشای ده که ن و پیتیان شیتسه، جگه له وه ش ده تگوت گای تۆره و به نییر و ئاموور نار ه حه ته! نه یه ده زانی به چاکی به ریتگادا بروا، به کورتی فایتوونه که ی به دوا ی خویدا کیتشا و چوو ه شه قامیککی ته نگ و باریک، که نه دوو کانی لئ بوو نه بازار. تۆزی له ولاتر چه ند مالی لئ بوو که نه وانیش ده رگیان گاله دابوو و که س به ده ره وه نه بوو. پاش ماوه یه ک ها توچۆ فکر دایگرت و گوتی: «سوال کردن له و کاره چاکتره». له و قسانه دا بوو که چی ده رگایه ک کراوه و مامۆستایه کی چاویلکه له چاوی بانگی کرد. وهنگ لانگ له بهرته وه ی تازه کار بوو ده ستی کرد به قسه کردن، به لام کابرا وهک گوپی له هیچ نه بی و ابوو! زۆر ئارام و له سه ره خو وهنگ لانگی حالی کرد که سه ری فایتوونه که ی دانیتته سه ر عه رز و سوار یی.

وهنگ لانگ کاتیک بوی پروون بووه وه که هه موو پوژئی به کرئی خوی و سوالکهری ئولان دهتوانی مندالکانی له برسیه تی نه جات بدا، دلئی ناسوده بوو. هاته سه ر ئه و پروایه که ورده ورده بگه ری و بزانی ئه و شاره چلون جیگایه که. هه لسوورانی پوژانه ی به و فایتونه، بوو به هوی ئه وه که تا رادهیه ک چاو و گوئی بکریتته وه و به که لئین و قوژینی شار ناشنا بی. هه ر ده هات و شت فیر ده بوو، بو وینه ئه گه ر موسافیره که ی ژن با، بی پرس و را ده بیرده بازار، ئه گه ر پیباو با ده بزانی ده چته قوتابخانه یا تجاره تخانه. به لام نه یده زانی ئه و قوتابخانه چن و چلون به ریته ده چن! جگه له وه ی که جاری و ابوو پیبان ده گوت قوتابخانه ی گه وره ی باره یینان و فیرکردنی غه ربی یا قوتابخانه ی گه وره ی چین چیدیکه ی نه ده زانی.

وهنگ لانگ له نزیکه وه قوتابخانه کانی نه دیبوو، چونکه ده بزانی ئه گه ر له خوړا مل پیونه ی و بچیتته ژوور پیتی پیده گرن و زوړیش خوی به و جوړه شتانه وه ماندوو نه ده کرد، ئه وه ی که به چاک ی پیتی ناشنا بوو ته نیا پوول بوو. وهنگ لانگ ههستی به وه ده کرد که خه لک شه وانه ده چنه گازینۆ و جیگای خوژگوزهرانی. هه روه ها خه ریکی عه ییش و نوّش و قومار و گوژانی و ره قس و سه ما دهن. به لام ئه وانه بو وه ی وه ک خه ون و ابو.

جگه له وه ش له و شاره گه وره دا زوړ غه رب و بیگانه بوو! ئه ویش چوّن بیگانه یه ک! ده تگوت مشکه خۆ له خاوه ن مالّ ده شاریتته وه؛ که سیش و هخوی نه ده گرت. له شت حالی بوو، ده بزانی که ریگای ئاوی ریگای وشکی وه ک یه ک نین. هه روه ها سه د مایل له گه ل هه زار مایل توّفیریان زوړه.

وهنگ لانگ و بنه ماله که شی به و نه ندازه له خه لکی ئه و شاره دوور بوون له هیچ بابته یکه وه یه کتریان نه ده گرتته وه، به تاییه ت له باری زمانه وه؛ بو وینه له "ئهن هوی" که مه وتنه نی وهنگ لانگ بوو خه لک ئارام و نه رم و به بن گه روو قسه یان ده کرد، به لام له شاری "کی یانگ سو" ئه و شاره ی که ئیستا لئی گیرسا بوونه وه خه لک دانه دانه به لئو و زمان قسه یان ده کرد. مووچه کانیشیان وه ک یه ک نه ده چو! وهنگ لانگ له مووچه ی خوی

هه موو سالی دوو جاری به ره هم هه لده گرت به لام له و شاره دا به سه د فیل و ته له که و کود و ئه م لا و ئه ولا جگه له برینج که میکیان سه وزی داده چاند. له ئاوی وهنگ لانگ پیباو به له تیک نان لقیک سیر تیری ده خوارد و مه یلی هیچ شتیکی دیکه ی نه ده ما به لام خه لکی ئیره ده بی ئه و شتانه یان له سه ر سفره بی؛ کفته ی به راز، گوشتا، جهرگ و دلئی مریشک؛ هه روه ها هه موو چه شنه سه وزی و میوه یه ک. ئه وه نه ده به هه وا و ئیفا ده بوون، چاویان له عه رزی نه ده کرد. به بوئی سیریش زوړ نارحه ت بوون، ئه گه ر به لای یه کیکدا رویشتبان و بوئی سیری لیها تبا جگه له لووت گرتن به لاتا و قسه ی سووک ده یانگوت:

- ته ماشای مووی ده لئی کلکی به رازه به ریوته وه! ئه وه له شیماله وه هاتوه.

هه ر ئه و بوته ده بووه هوی ئه وه که پارچه فروشه کانیش وه ک مشتته ری خاریجی به دوو به رابه ر شتیان بی بفروشن.

که پرۆکه کانیان زوړ له شار دوور بوو، پوژتیک وهنگ لانگ بیستی که لاویک له په رستگه ی "کوئفوسی یووس" قسه ده کا، به هه ر جوړتیک بوو خوی گه یاندی. کاتیک لاوه که گوتی ده بی له چین ئینقلاب بکرئی و خاریجیه کان دژی بیگانه کان راپه رن، وهنگ لانگ به بیستنی ئه و قسه خوی دزییه وه و هه لات، چونکه پیتی و ابوو مه بهستی لاوه که له بیگانه ئه وه و ده یه وی خه لک دژی وی راپه رن. پوژتیک دیکه لاویکی دیکه له سه ر قسه ی لاوه که ی پینشو رویش و گوتی:

- ده بی خه لکی چین له کارتیک ئه وتو دا ده ست بده نه دهستی یه ک و خو بان له جه هل و نه خوینده واری نه جات دهن و با سه ودا بن.

یه لام وهنگ لانگ ئه و جار هه لنه به زیوه و حالی بوو که مه به ست ئه و نییه سه رنجام بوی پروون بووه وه که ئه و شاره له ویشی بیگانه تر تیدا.

پوژتیک به په نا دوو کانیک ی ئاوریشم فروشیدا رویش، مشتته رییک بانگی کرد کاتیک ئاوری داوه شتیکی سه یری چاو پیکه وت نه یده زانی ژنه یا پیباو به لام هه تا ده ست هه لئینی که له گه ت بوو! لیبا سیکی ره ش و شالگه ردنیک ی له ملی هالا ندبوو، کاتیک وهنگ لانگ لئی نزیک بووه وه، پیتی گوت راوهسته، وهنگ لانگ راوهستا و گوتی:

- ئه وه ده بی چ جانه وهرتیک بی ئه ورو تووشی من بووه؟

به له هجه یه کی تیکه ل و پیکه ل گوتی:

- ده چم بو شه قامی پردان.

وهنگ لانگ بئی ئهوهی بزانی چ دهکا دواى ماوهیهک ریگا رۆیشتن تووشی
فایتووئنجیهکی ناشنای بوو گوتی:

- ته ماشاکه چم سوار کردوه!

ناشناکهی له وهلامدا گوتی:

- ئهوه خاربیجیه، ژنه و ئهمریکایی، خۆزگهه به خۆت پوولدار بووی.

بهلام وهنگ لانگ له ترسی موسافیرهکهی ئهوهی له بیرى نه بئ پوول بوو! ئهوهندهی له
توانایدا بوو ههلات تا گهیشته شهقامی پردان. زۆر ماندوو بوو تارهقهی له بهری پیتی
دهرۆیشت و لهوانه بوو له پشوو بکهوئ. ژنه که دابهزی و به دهنگه ناخۆشه کهی خۆی
گوتی:

- پتویست نه بوو وا خۆتان ماندوو کهن.

له پاشان دوو سکهی زبوی دایه که دوو بهرابهری کرتی ئاسایی بوو. ئهوجار وهنگ
لانگ دلنیا بوو که خاربیجیه. وهنگ لانگ شهوئ که چووه مالتی مهسه له کهی بۆ ئۆلان
باس کرد ئۆلان له وهلامدا گوتی:

- منیش ئهوانه زۆر چاوپێکهوتوو، سوالیشم لیکردون. دهزانم جگه لهوان کهس
پوولی زبو نادا به سوالکهه.

بهلام نه وهنگ لانگ و نه ژنه کهی باوهریان نه دهکرد که به دل ئه پوولهی دهدهن به
سوالکهه، به لکو له رووی نه زانی ئه کارهی دهکهن. جگه له وهش وهنگ لانگ تهجره به
بۆی روون بووه که لاوهکان له کوژبوونهوانه دا مه بهستیان کت بووه.

وهنگ لانگ بهوهی که به پهنا دیواری شار گیرسا بوونهوه زۆر خۆشحال بوو چونکه
له گه ل و لاتى خۆیان عهرز و ئاسمانی فهرق بوو. له ولاتی خۆیان پوولیش به کار نه دههات؛
چونکه هیچ شتییک وهگیر نه دهکوت. به پێچهوانه له و شاره روت له ههر جیههک دهکرد
شت به پیتی فیلان بوو، له سههر هیچ شتییک پهکت نه دهکوت! تا چاو ههتهری دهکرد ماسی
فروش دانیشتبوو و ماسیان دهفرۆشت. قرژالیش یهک بوو له و شتانهی که له سههر یهک
داندرابوون و دهیانفرۆشتن. هیندیکیش ماسیان دهفرۆشت، به کورتی پیاو له و بازارهدا
لهوانه بوو خۆی لئ گوم بئ. له برینجیرا بگره تا گهنم، لوبیای چینی، لوبیای سوور،
باقلهی شین و ههرز؛ بۆ هیچ شتییک پهکت نه دهکوت. جگه له وهش له بازاری
قهسابهکانیش بۆ هیچ چهشنه گوشتییک مهحتله نه دهبووی؛ بۆ وینه گوشتی بهراز، مراوی،

جهرگ و دل و سیکه تۆره و قاز. به کورتی دهستت بۆ ههرشتیکی بردبا حازر بوو. خۆ
سهوزیش بۆ قسه لیکردن نابئی که چهند زۆر بوو! بۆ وینه شتییک نه بوو پیاو داواى بکا و
نه بئی!

دهست فرۆشهکان باراریان گهرم بوو پیاو لاقی نه بوو بیته دهر، له لایهک ئاجیلی
رهنگاو رهنگ و شیرینی و میوه هه لدرابوووه! له لایهک یه رهلماسی گهرم و کولاو،
کولیچهی بهراز و نانی برینج، ههروهها زۆرشتی تر. به سهدان مندال دهوریان دابوو،
ئهوهنده قهلهو بوون له دووره وه پیتستیان بریقهی دهه دا. به کورتی دهتوانین بلتین که له و
شارهدا کهس له برسان نه دهکرد. بهلام وهنگ لانگ و بنه ماله کهی هه موو رۆژی پیش
ئهوهی تاو بکهوئ له که پرۆکه کهی خۆیان دههاتنه دهر و دهستیان دهه کاسه و کهوچک و
هاوړی له گه ل خه لک به ره و ئاشپه زخانهی گشتی وهړی دهکهوتن.

ئاو و ههواى ئه و شاره ئهوهنده سارد بوو هه موو له سهرمان هه لده له رزین جگه له وهش
لیباسی تازهیان له بهردا نه بوو تاکو سهرما بگپرتیهوه. ههر وهک گوتمان وهنگ لانگ ههم
بۆ خۆی کاری دهکرد و ههم ژنه کهی سوال. بهلام بهشی ئهوهندهیان پهیدا نه دهکرد که له
که پرۆکه کهی خۆیان بیخۆن، چونکه ههر پوولکه نه بوو، دهبا له بیرى چیلکه و چالیشدا بان
ئهوهشیان بۆ نه دهکرا. ئه گهر زیاتر له خۆیان پهیدا کردبا دهیاندا به که له م و دهیانخوارد،
بهلام که له م خواردنه کهش بۆ ئهوان گران تهواو ده بوو، چونکه پتویستی به چیلکه و چال
بوو، ئه وهش ئه رکی منداله کان بوو. ئه وانیش له بهر ئه وهی نه یانده و پیرا له که پرۆکه کهی
خۆیان دوور که ونه وه ده چوونه زگ منداله دیهاتی یا کاروانچییهکان، که چربی و
دارحه یزه رانیان دینا بۆ بازار، هیندیکیان لئ ده دزین و هه لده هاتن. بهلام جاری وابوو
تووش ده بوون و خوری شور دهیانکوتان. جارتیکی زۆریان له کوره گه وره کهی دا و به چاوی
هه لمساو گه راوه مالتی و زۆر له کردهوهی خۆی په شیمان بووهوه. به پێچهوانه برا
چکۆله کهی زۆری پێخۆش بوو. ئه و رووداوه بۆ ئۆلان مهسه له یه کی تاییهت نه بوو چونکه
دهیویست منداله کانی خۆ به خپوکهن. سوال کردنه که یان له بهر پیتکه نین بۆ نه دهکرا؛ چ
دهماوه؟ دزی! وهنگ لانگ وهلامتیکی ئه وتۆی نه بوو که ئۆلان رازی بکا، ههروهها به و
کارهی منداله کانیش نارحهت و په رۆش بوو. جاری وابوو له عه بیه تان بهر چاوی تاریک
ده بوو. بهلام ئیستاش کوره گه وره کهی له سههر ئه و کاره لۆمه نه کرد. وهنگ لانگ ژیانئ ئه و
پهنا دیواره دوور و درێژهی پێ ناخۆش نه بوو، حهزی دهکرد زه بییهک هه بئ کاسی له سههر
بکا.

شهویک که هاتهوه نیو مال و منداله‌که‌ی چاوی به پلیک گۆشتی به‌راز کهوت که له مه‌نجه‌لیکدا وه‌سه‌ر ئاوریان نابوو. ئەو هه‌وه‌لین جار بوو که دوا‌ی گایه‌که‌ی خۆیان گۆشتیان ده‌خوارد. وه‌نگ لانگ به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه تهماشای ئۆلانی کرد و گوتی:

- حه‌مه‌ن ئەو‌رۆ خاریجیبه‌کت له‌ داو خستۆ و پوولت لی وه‌رگرتوه.

به‌لام ژنه‌که‌ی وه‌ک هه‌میشه وه‌لامی نه‌داوه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کوربه‌ چکۆله‌که‌ی گوتی:

- من ئەوهم دزیوه، ئەو گۆشته ئی منه، کاتیکی قه‌سابه‌که روی وه‌رگیترا به‌ بن پیلای پیریتینیکدا رۆیشتم، ئەو پله‌ گۆشته‌م دزی و هه‌لاتم! خۆم له‌ په‌نا بۆشکه‌یه‌ک شارده‌وه تا کاکم هات.

وه‌نگ لانگ زۆر ناره‌حه‌ت بوو، قیژاندی و گوتی:

من دهم له‌و گۆشته‌ ناده‌م، گۆشتیکی که‌ ده‌خۆم که‌ به‌ پوولتی خۆمان ک‌ردایین؛ نه‌ک دزی. ده‌کرئ سو‌الکه‌ر بین به‌لام دز هه‌ر نا.

هه‌رچه‌ند کوربه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌ هاوار و زیر و هه‌ر گۆشته‌که‌ی به‌ دوو قامکان هه‌لگرت و فری‌ی دا.

له‌ پاشان ئۆلان گۆشته‌که‌ی هه‌لگرتوه، دوا‌ی دوو ئاوی شوته‌وه له‌ دیزه‌یه‌کی هاویشت و گوتی:

- گۆشت هه‌ر گۆشته، خۆت ناره‌حه‌ت مه‌که.

وه‌نگ لانگ هه‌رچه‌ند زۆر ناره‌حه‌ت بوو به‌لام هه‌یچی نه‌گوت. زۆر ده‌ترسا، چونکه‌ به‌و کاره‌ی منداله‌کانی نارازی بوو. ئۆلان دوا‌ی ئەوه‌ی گۆشته‌که‌ی له‌ دیزه‌ هه‌ینا دهر کردی به‌ چهند کوتی بچووک و دای به‌ پیره‌باب و منداله‌کان. پلیکی له‌ زاری کچه‌که‌ی هاویشت و بۆ خۆشی که‌میکی خوارد. به‌لام وه‌نگ لانگ به‌ که‌میکی که‌له‌م گوزه‌راندی.

دوا‌ی ئەوه‌ی شتیویان خوارد، کوربه‌ چکۆله‌که‌ی برده‌ دهر و به‌ مست و شه‌په‌لاغان دایگرت. هه‌رچه‌نده ده‌ستی کرد به‌ هات و هاوار و گریان به‌لام وه‌نگ لانگ هه‌ر لیبی ده‌دا و ده‌یگوت:

- هه‌قی خۆته، فیر ده‌بی و دزی ده‌که‌ی.

دوا‌ی ئەوه‌ی منداله‌که‌ی به‌ره‌للا کرد له‌ به‌رخۆبه‌وه گوتی: «ده‌بی بگه‌ریتینه‌وه ولاتی خۆمان».

رۆژگار ده‌گوزه‌ران و وه‌نگ لانگ وه‌ک هه‌میشه سه‌ره‌رای ئەوه‌ی شار پر بوو له‌ نیعمه‌ت له‌وه‌یری فه‌قیری و ده‌س کورتیدا ده‌ژیا. ده‌بی ئەوه‌ش بلتین که‌ زۆریه‌ی زۆری دانیشتیوانی شاره‌که‌ هه‌ژار و ده‌س ته‌نگ بوون.

جگه‌ له‌وه‌ی دووکان و بازار پر بوون له‌ که‌لوپه‌ل، پارچه‌ی ره‌ش و سوور و نارنجی، وه‌ک ئالا به‌ دار و دیواری پارچه‌ فرۆشه‌کانه‌وه هه‌لاوه‌سرابوو. پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان خۆیان به‌ لیباسی ئاوریشمی ده‌رازنده‌وه و به‌ پت خۆیان ده‌ته‌کاند و بۆ هه‌یج شتیکی دانه‌ده‌مان.

به‌لام وه‌نگ لانگ سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو ناز و نیعمه‌ته، چاو له‌ ده‌ست و په‌رۆش له‌ سووچیک جیگای خۆی کردبووه و نه‌مر نه‌ژی ده‌ژیا. جگه‌ له‌ خواردمه‌نه‌ی لیباسیشیان ئەوه‌نده له‌به‌ردا نه‌بوو که‌ ئیسکی سارد و سپیان گه‌رم دابینتی. ئەو خه‌لکه‌ بێ په‌نا و هه‌ژاره له‌ به‌یانی را تا رۆژ ده‌په‌ری پشوویان نه‌ده‌دا و هه‌دادانیان نه‌بوو! کاریان ده‌کرد و ئاره‌قه‌یان ده‌رشت بۆ ئەوه‌ی نان و شیرنی بۆ میوانی ئەشرفه‌کان دروست که‌ن و ئەوانیش پیاوه‌تی به‌سه‌روه‌ه بکه‌ن. جگه‌ له‌ خۆیان منداله‌کانیشیان سه‌ره‌رای ئەوه‌ی کاریکی زۆریان لی ده‌کیشان، هه‌ر به‌و لیباسه‌ چه‌ور و بۆرانه‌وه له‌سه‌ر کا یا پووش و په‌لاش بۆ ماوه‌یه‌کی کورت خۆیان مات ده‌کرد! ئەوه‌نده ماندوو ده‌بوون رۆژی دوا‌یی وه‌ک مندالیک که‌ تازه داره‌ داره‌ ده‌کا به‌ که‌وتن و هه‌ستانه‌وه خۆیان ده‌گه‌یانه‌ ئاشپه‌زخانه‌ی گشتی. زۆر به‌ ئاوات بوون پاروویه‌ک له‌ نانی تایبه‌تی ئەشرفه‌کان بخۆن، به‌لام ئیستاش ئەو ئاواته‌یان وه‌دی نه‌هات، چونکه‌ ئەوه‌نده‌یان پوول و ده‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که‌ بتوانن ئەو کاره‌ بکه‌ن.

ژن و پیاوه‌کان سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو هه‌ژاری و چاره‌ ره‌شیه‌ خۆیان به‌ دار و به‌رد داده‌دا، تا به‌لکو لیباسی هاوین و زستان بۆ ئەو ده‌وله‌مه‌نده‌ی که‌ له‌ ناز و نیعمه‌ت دا ده‌ژین پیک بیتن! له‌ به‌رابه‌ردا رووتی و ره‌جالی خۆشیان به‌ هه‌یندیک جاو داده‌پۆشی.

وه‌نگ لانگ له‌ نیو ئەو خه‌لکه‌دا ده‌ژیا که‌ بۆ شه‌ونشینی و خۆشگوزه‌رانی ئەعیان و ئەشرفه‌کان هه‌دادانیان نه‌بوو، به‌لام وه‌سه‌ره‌ خۆی نه‌دینا. هه‌رچه‌ند ژن و پیاوه‌ پیره‌کان کاریکیان به‌و کارانه‌ نه‌بوو و خۆیان پێوه‌ ماندوو نه‌ده‌کرد، به‌لام ر‌دین سپیه‌کان به‌

گالیسکه بهرده خه لوز و چرییان بو دهوله مه نده کان و دوو کانه کان دهرد. بهم چه شنه دانیان به جهرگی خوئیاندا دهگرت و نانیتیکی نهمر نهژی و فه قیرانه یان ده خوارد. شهوانهش نه وهنده ماندوو ده بوون چاویان له سهر یهک داده نا و بیدهنگ ده بوون. رهنگ و روویان وهک ئولان په ژاره ی لی ده باری و روونا کایی تیدا نه بوو. ههروه ها قسه کان یان زیاتر له باری ورده پولدار بوو، که متر هه لده کهوت که سه بارهت به پولی زیو قسه یان کردبا، چونکه کهم و ابوو پولی زیویان وهدهست کهوئی. ته نانهت له وهختی پشوودان و هسانه وهشدا و کینه یان له نیو چاوان ده باری! چونکه ته مه نیک بوو له نارچه تیدا بوون و خهریکی کالیسکه کیشان بوون؛ چرچی ملیان داکه وتبوو و هیچی له سهر شکل و وینه ی خوئیان نه مابوون. ده تگوت کتوبین، ته نانهت بو خوشیان بیزیان له خوئیان ده کرد و نه یان ده زانی چ مه وجود یکن؟!

روژیکی یه کیکی له وان ته ماشا دهکا ناوینه یهک له باره که ی دایه، دهست دها و ته ماشای خوئی دهکا، کاتیکی چاوی به خوئی ده کهوئی خوئی له پیش چاو ده کهوئی و ده لی نهو شکل و قه لافه ته وهک ئینسان نه بی وهک هه موو شتیکی ده چی! له پیشدا نه یده زانی بو خه لک گه پی پیده ده ن و پیده که ن، به للام دوا ی نه وهی خوئی له بهر ناوینه چاو پیکهوت ههقی پیدان.

ههروهک له پیشدا گوتمان وهنگ لانگ یه کیکی بوو لهو ناوارانه ی که به هه سیر و جه گه ن که پرۆکیکی پیکه وه نابوو و له ویدا ده ژیا. ژنه کانیش بو دا پویشینی عه یب و عاری خوئیان مه لو تکه کردنی یهک له دوا ی یه کی منداله کان یان کوته پارچه یان له ولاتی بریبوو. دیهاتییه کانیش له وان خراپتریان لبقه و ما بوو، بو نه وهی له برسان نه مرن له مووچه و بازار دهستیان کرد به دزی، له کاتی دروینه شدا وهک چوله که به شوین پاله و دروینه وان هه بوون؛ نه یان ده هیشته دنکه گه فیک زایه بی و هه لیان ده گرت هه.

لهو که پرۆکانه دا بی پسانه وه مندال ده بوون، به للام هینده یان خو نه ده گرت و ده مردن، له بهر نه وهی حیساب و کیتابیک نه بوو، دایکه کان نه یان ده زانی چه ند مندالیان بوو، چه ندیان ناشتوو، چه ندیان بو ماوه ته وه. بیریان له چاره نووسی منداله که یان نه ده کرده وه و دواروژیان له بهر چاو نه ده گرت، کهس نه بوو بلتی ئیوه که خو تان بو بهر ئی ناچی، نهو هه موو منداله تان بو چییه؟

له تا کامدا نهو ژن و پیانو مندالانه بو بهر ئیچووون ناچار بوون هه میسه به قوون دهرک و

کووچه و دووکان و بازاردا ویل و سهر گهردان بن. چاک بوو پیانو کان به کار کردن شتیکیان په یدا ده کرد، به للام ژن و منداله کان دزییان ده کرد و له م و لهو شتیان دهر فاند. وهنگ لانگیس به خوئی و خاو و خیزانی له گه ل نهو خه لکه ده ژیا.

ژن و پیانو به سالانچوو ناچار بوون به هه موو شتیکی رازی بن، به للام ورده ورده منداله کان یان گه وره ده بوون. له نیو پیانو کاندا لاه کان زور نارچهت و قه لاس بوون، به للام دوا ی نه وهی ژنیان دینا؛ نه وانیش گرفتاری مال و مندال ده بوون و هه موو شتیکیان له بیرو ده چوو هه. رقه که یان ده بوو به نا هومیدی و ده کهوتنه بیرو بهر ئیچووون و فریای شتی دیکه نه ده کهوتن.

وهنگ لانگ روژیکی ته ماشای کرد له پشت نهو دیواره ی که که پرۆکه که یان پیوه هه لوه سیبوو، دهنگه دهنگ دی. دوا ی ماوه یهک گوئی گرتن حالی بوو که چ ده گوزه ری.

شهویکی ناخرو توخری زستان خه لک لیک کو بوونه وه و گوئیان به هار نزیکه و ورده ورده دورو بهرمان ده بیته قور و لیته و دهرناچین. که و ابوو بهر له وهی زستان ته واو بی، ده بی کارتیکی وا بکه ین که نه گهر به فر توانه وه جیگامان پی لیژ نه بی. به للام بهر له وهی قه ول و قه راره که یان بهر پیوه بهرن دورو بهر یان هه موو بوو به ناو. وهنگ لانگ زور نارچهت بوو، دوا ی نه وهی شتیه که ی خوارد، ههستا وه ده رکهوت و چوو هه سهر شه قامیک راوهستا؛ پیره بابیش له چهنگ مندالان به قاپه چی شته وه چوو بوو له سهر شه قام راوهستا بوو! جگه له وهش کچه چکوله که ی به له تیک له پشتی نه که ی ئولان له خوئی به سستبوو و ناگاداری لی ده کرد و به دوا ی خویدا ده کیشا. کچه که شی نه وهی پی ناخوش بوو، چونکه له باوهشی دایکی هاتبووه خوار. له بهر نه وهی ئولان دوو باره زگی پر بوو پیره باب نهو منداله شی لی بوو به سه ربار و دها ناگاداری لی کردبا. منداله که لی کدا لی کدا هه لدهستا و ده کهوتنه وه، چونکه به چاکی خوئی نه گرتبوو. پیره بابیش نه یده و پیرا چاوی له سهر هه لیری و بهر له لالی کا.

وهنگ لانگ له حالی کدا ته ماشای نهو دیه نه ی ده کرد، هه وایه کی زور فیتنک و خوش له دم و چاوی دها، کهوته بیرو مووچه و مه زراکه ی و غوربهت هه لی گرت. سه ره نجام به دهنگیکی بهرز به باوکی گوت:

- له مه وه دوا ده بی بجمه سهر زه وییه کانم و دایان چی نیم.

پیره باب زور به نارامی و له سه رخو له وه لاما گوتی:

- رۆلّه گیان! دهزانم بېر له چی دهکه یتهوه، سه برت بې، منیش دوو جار تووشی دهره دهری بووم و له مال و حالی خۆم بووم. دوورکه وتوومه وه و مووچه و مه زرام به چی هیشتهوه، به لّام تو دهزانی و پرتنه دهکه ی و خهون ده بیینی؟! چاو بقووچینه بزانه ئیستا تو له کوتی؟

وهنگ لانگ گوتی:

- باب به تو دهگه راپه وه؟

پیره باب زور به ساکاری گوتی:

- رۆلّه گیان! زهویوزاره که دهستی لی نه ددرا.

وهنگ لانگ دهیگوت سه ره نجام ئیمهش دهگه پرتینه وه، نهوسال یا سالیکی دیکه. به لّام بیری له وه دهکرده وه که نهو ماوهی مووچه که یان به چی هیشتهوه، به فر و باران به سه ریدا باریوه و کهس نه بووه به سه ری رابگا. له دلّی خویدا پیی و ابوو زهوییه کان چاوه پروانن بگه پرتینه وه. به دم نهو خه یالانه وه به ژنه که ی گوت:

- نه گه ر شت بکمان هه با سبه یینی ده مانفرۆشت و دهگه راپه وه. دهستی نهو پیره باب به کورته دنا له برسانیش مردبان به پتبان ده پرتین و خۆمان دهگه باندوه و لاتنی خۆمان. به لّام نهو پیره باب به منداله سه رو پیچکانه چیان له گه ل ناکری؟ جگه له وه توش زگت پره! ئۆلان دوا ی نه وه ی قاپ و که وچکه کانی شوت له گوشه یه ک هه لپه ساردن و به وهنگ لانگی گوت:

- مه گه ر کچه که بفرۆشین.

وهنگ لانگ به و قسه یه زور نارپه حهت بوو گوتی:

- من حازر به و کاره نیم کچ بفرۆشم.

ژنه که له وه لّامدا گوتی:

- نهو مه سه له له خۆم رووی داوه، دایک و باوکم له کاتی خویدا به پوولی من گه رانه وه سه ر مال و حالی خویمان. به پروای من توش نه گه ر بته وی بگه پرتیه وه ده بی منداله که ت بفرۆشی.

ئۆلان درپتیه ی به قسه کانیدا و گوتی:

- دهزانم مندال کوشتن ناخۆشه، به لّام کلفه تیش هیچ هه ر نییه، دیسانیش له و

هه لومه رجه دا پووله که بو ئیمه چاکتره تا ئینسانیکی مردوو، من حه زده که م نهو کچه به خاتری تو بفرۆشم و بگه پرتینه وه سه ر زهویوزاری خۆت. وهنگ لانگ گوتی:

- نانا، من هه رگیز رازی نیم له بهر خاتری من نهو کاره بکه ی؛ ته نانهت نه گه ر بریار بی ته وای ژبانم له و شاره غه ربیه بمینمه وه مل به و کاره ناده م و رازی نیم.

به لّام کاتییک له که پرۆکه که ی وه در که وت فکر دایگرت و حالی شتوا، چونکه دیمه نی کچه که ی به دهست باوکی هینا بهر چاو، که ده که وت و هه لده ستاوه، موچرکیکی پیتا هات و گوتی: «چلۆن ده کری پیو ده ست له جگه ر گوشه ی خۆی هه لگری و بیفرۆشی! نه ویش له و پله له ژباندا که مندال گروگال ده کا له هه موو وه ختییک خۆشه ویستتره». هه رچه ند منداله که قسه ی نه ده کرد به لّام کاتییک چاوی به باوکی ده که وت بزهی ده هاته سه ر لیو و پیتده که نی. وهنگ لانگ له حالیکدا زور نارپه حهت بوو، له بهر خو به وه گوتی: «نه گه ر له باوه شمدا نه خه وتبا و نه یناسیبا م ره نگ بوو له دلّم بیته وه بیفرۆشم به لّام زه حمه ت تازه بتوانم بیفرۆشم». له پاشان که وته بیری زهویوزاره که ی، به قه لسی قیزاندی و گوتی:

- من نابی دووباره چاوم به زهوی و مووچه و مه زراکه م بکه وی؟ خو له و شاره دا که دیمه نی شاری سوال که رانی به خو به وه گرتوه، نه به سوال و نه به کارکردن، ته نانهت نه وه نده مان وه ده ست ناکه وی زگمان تیر که یین! که و ابوو هیچ وه ختییک پاشه که وتمان بو ناکری.

له و قسانه دا بوو که دهنگیکی نه رم و ناسک وه لّامی داوه و گوتی:

- تو له و شاره دا ته نیانی، به سه دان که سی وه ک تو چاره ره ش هه ن.

نه وه دهنگه دهنگی هاوسییه کی وهنگ لانگ بوو، به رۆژ که متر ده هاته در، چونکه داشقه که ی زور گه وره بوو بازاریش شلوغ ناچار شه وانه کاری ده کرد جاروباره له گه ل وهنگ لانگ تووشی به کتر ده بوون و دهردی دلّیان ده کرد.

وهنگ لانگ پیتش نه وه ی کاری شه وانه ی ده ست پی بکا، له گه ل خه لک راده وه ستا و قسه ی ده کرد، رۆژتیک گوتی:

- تاکه ی ئیمه ده بی و ابین؟ نهو کاره هه مبه شه مان ده بی؟

کابرا پیره مژیکى له قه‌ننه‌که‌ی دا، تفتیکى له عه‌رزى کرد و گوتى:

- دونیا هه‌روا نامینى و به‌رخ هه‌ر له بن سه‌وه‌ته‌دا نابى، خاترجه‌م به ئی‌مه‌ش هه‌روا هه‌ژار نامینین. کاتیک فه‌قیر و هه‌ژار زۆر بوون و پوولداره‌کان گیرفانیان پر بوو، ئه‌وجار نۆرى ئی‌مه‌ دى. زستانی رابردو دوو کچمان بوو، فرۆشتنمان و سه‌رى خۆمان پى راکرت. ئه‌وسالیش خیزانم زگى پره، ئه‌گه‌ر دیسان کچى بى ده‌یفرۆشم. کچى هه‌وه‌لم راکرتوه، به‌لام ئه‌وانى دیکه‌م فرۆشتوه، چونکه‌ فرۆشتنه‌که‌یان به‌ قازانجتره‌ تا ئه‌وه‌ی که بیانکۆژم. هه‌رچه‌نده‌ تا قمتیک پىیان وایه‌ به‌ر له‌وه‌ی نه‌فه‌س بکیشن بکۆژرین چاکتره، هه‌رچیتک بى ئه‌وه‌ش رینگایه‌ که بۆ بژتوی فه‌قیران. هه‌روه‌ک گوتمان کاتیک پوولداره‌کان چاویان سوور بوو و گیرفانیان پر بوو گۆله‌یان ده‌که‌ویتته‌ لیژى! ئیستاش ئه‌گه‌ر به‌ هه‌له‌ نه‌چووبم، کاتى ئه‌وه‌ هاتوه‌ خۆ خر که‌نه‌وه‌.

له پاشان به‌ سه‌ر له‌قاندن ته‌ماشای دیواری پشتى خۆیان کرد و گوتى:

نیو ئه‌وه‌ دیواره‌ت چا و لیکردوه‌؟

وه‌نگ لانگ چاوتیکى له‌ دیواره‌که‌ کرد و گوتى:

- نه‌خیر بۆ ده‌فه‌رمووی؟

کابرا درێژه‌ی به‌ قسه‌کانیدا و گوتى:

- من ده‌زانم چ خه‌به‌ره. جاریک یه‌کتیک له‌ کچه‌کانم برد له‌ لای وى بیفرۆشم، ته‌ماشام کرد ره‌نجبه‌ره‌کانیان به‌ ئیسکی فیلى ده‌سک زیوان ده‌خۆن، کله‌ته‌کانیشیان گواره‌ی یاقوتیان له‌ گوى دایه! مرواریان له‌ پیتلاوه‌کانیان داوه! جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌گه‌ر پیتلاوه‌کانیان قوراوی بوو، یا درایه‌وه‌ هه‌موو خشل و زینه‌ته‌وه‌ فریى ده‌ده‌ن؛ که‌چى ئه‌گه‌ر ئی‌مه‌مانان بى دلمان نایه‌ له‌ پىشى که‌ین.

کابرا لیکدا لیکدا مژى له‌ قه‌ننه‌که‌ی ده‌دا. وه‌نگ لانگیش به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه‌ زارى داچیربوو، له‌ حالیکدا گوتى دا‌بووه‌ قسه‌کانى له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت:

- ده‌بى ئه‌وه‌ قسانه‌ راست بن و شتى وا هه‌بى؟

کابرا گوتى:

- بۆ ئینسانی ده‌وله‌مه‌ند و پوولداریش رینگا زۆرن. پیاو نابى ناھومید بى، دنیا هه‌ر شه‌و و رۆژتیک نییه، که‌سێکى نه‌مرى رۆژى ئی‌مه‌ش دیته‌وه‌.

دوای ئه‌وه‌ قسانه‌ گوتى:

- واچاکه‌ وه‌دوای کار و کاسبى بکه‌وین.

ئه‌وه‌ی گوت و ون بوو. به‌لام وه‌نگ لانگ ئه‌وه‌ شه‌وه‌ خه‌وى لى نه‌ده‌که‌وت، بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ له‌ دیوی ئه‌وه‌ دیواره‌ چ ده‌گوزهرى؟ وه‌نگ لانگ زۆر رووت و ره‌جال بوو، لیباسبى تازه‌ی نه‌بوو هه‌یچ؛ رایه‌خیشى خشت و هه‌سیر بوو! دوای ماوه‌یه‌ک که‌وته‌ بیری ئه‌وه‌ که‌ منداله‌که‌ی بفرۆش، سه‌ره‌نجام به‌ خۆی گوت: «وا مه‌سه‌له‌حه‌ته‌ به‌ بنه‌ماله‌یه‌کى ده‌وله‌مه‌ندی بفرۆشم، به‌شکوو خودا بکا ئه‌ربابه‌که‌ی په‌سندی بکا و له‌ خۆراکی خۆش و زێر و زبو بى به‌ش نه‌بى». به‌لام دووباره‌ به‌ پىچه‌وانه‌ی مه‌یلی خۆی وه‌لامى خۆی داوه‌ و گوتى: «واى دانین ئه‌وه‌ کاره‌مان کرد، خۆ ئه‌وه‌نده‌ پوول ناكا پىی بگه‌ینه‌وه‌ ولاتى خۆمان! دامنا گه‌یشته‌ینه‌وه‌، ئه‌دی گا و مېز و نوین و بان و ئه‌وه‌ خرته‌ و پرتانه‌ به‌ چى بکړین. من بۆیه‌ منداله‌که‌م ده‌فرۆشم که‌ له‌ غه‌ریبى، له‌ برسان نه‌مرم و بچمه‌وه‌ ولاتى خۆم. به‌ ده‌ستى به‌تال چمان بۆ ناکړی».

وه‌نگ لانگ هۆشى هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی کابرا پیره‌ بوو که‌ گوتبووی: «ئه‌گه‌ر پوولداره‌کان گیرفانیان پر بوو رینگاچاره‌ هه‌یه». به‌لام نه‌یده‌زانى مه‌به‌ستى چیبه‌؟

وهنگ لانگيش له وان چاكثر نه بوو، به لآم خۆى نه دينا ريزى وان و ده يگوت:

«من خاوهن زهويم، پيشى و ابو زهوييه كه چاوه روانيه تى».

خه لكه كهى ديكه به پيچه وان هى وهنگ لانگ زياتر بيرى له وه ده كرده وه، كه سبه ينى چلون پارووه نانتيك په يداكهن، جگه له وهش وه ختى خويان به قومار كردن ده گوزهراند، چونكه له بهر بيكارى و دهس كورتى هيچ هيو و هوميدى كى ديكه يان له دلدا نه بوو. ناهه قيشيان نه بوو؛ چونكه له هه لومه رجيتكى نه وتودا ته نيا هوى سرگه رمى بز نينسان قومار و سرگه رميتره.

به لآم وهنگ لانگ سره رپاى نه وهى بيكار بوو، بيرى له مووچه كهى ده كرده وه، هه ميشه لهم ده رگا و نهو ده رگاي ددها، ده چوه لاي هم و نهو تا به لكو رتيگا چاره يهك بدوزيته وه و ده ستى بگاتوه مووچه كهى. هه ستى به وه ده كرد كه لهو چينه به رهللا و ريش و پروته جيايه وهك وان بهو ديواره وه نه نووساوه، هه روه ها له بنه ماله ماقوول و گه وره كانيش نيبه.

وهنگ لانگ ته نيا له گه ل زهوييه كهى ده هاته وه، كه ئى خوى بوو، ته نيا نه وهى به ژيان ده زانى، كه له سه زوى خوى بي و له گه ل نير و ناموور و جووت و گا و درويته و داس، سه رو كه له ليكدا. بهم هوى هه ميشه دوور له خه لك راده وه ستا و جاروبار گوتى ددها قسه كانيان.

هه رچه ند بو خوى زوى هه بوو، برتيكيشى زوى باوكى بي برابوو. جگه له وهش به كرپنى زوى نهو بنه ماله ده وه مهنده، هيندهى ديكه پشت نه ستوور بوو. پياوه كانى ديكه زياتر له بيرى پوولدا بوون و سه بارهت بهو مه سه له قسه يان ده كرد و ده يانگوت: «نه وه ندهم پوول داوه به نيو گه ز پارچه، يا ماسيى كى چكوله، هه روه ها نه ورؤ نه وه نده كاسب بووم». به كورتى سه ره نجامى قسه كانيان نه وه بوو كه نه گه ر پوولى نه شرافه كانيان به ده ستوه با، چو نيان بهم لا و نه ولادا ددها. به تاواتى زير و زبوى فلان و فيسار، هه ربه كهى ناره زوويه كى ده كرد. بو ويته يهك ده يگوت: «نه گه ر نهو سيغانه ي گه ر دن پر له مروارى و ياقوتى ژنه كانم به ده ستوه با و و وام ده كرد».

وهنگ لانگ له ته واوى نهو قسه انه دا ته نيا نه وهى گوى لي ده بوو كه ده ليين وا ده كه ين، وا ده خو ين، وا له به رده كه ين، وا ده خه وين، وا له قاوه خانه قومار ده كه ين و ژنى جوان جوان ده كرپن.

بوني به هار ورده ورده له ناوايى گه رپا و مزگيى نه هه واى خو شى هينا. نهو كه سانه ي كه تا نه ورؤ به سوال و سوال كه رى به رى ده چوون، له خه م رستن و ده يان تواني به مه زرا و ده ست و كيو وه رين و برتويى خويان له گيا و گولى جو ربه جو ر وه ده ست بيتن و له كو ل دزى بنه وه. بهم جو ره، هه موو رؤ ژى به يانى ده سه ته ده سه ته ژن و مندال كه له كه پرؤ كه كانى خويان ده هاتنه ده ر، به كيرد و چه قو و قاميشى تيژ به سه حرا و به ندهن وه رده بوون، تا به لكو له كو ل سوال كردن بنه وه. ئولان و دوو كوربه كه شى و يراى نهو خه لكه ده چوون بو سه حرا و شتيان دينا. به لآم پياوه كان خه ريكى كاروبارى خويان ده بوون. وهنگ لانگيش زور به نارچه تى و دلپرى له بهر نهو سووره تا وهى هاوينى كارى ده كرد.

هه ر چو نتيك بوو، كاره كانى زستانيش به رتوه چوو به لآم له وه پرى بي ده سه لانى و رووتى و ره جاليدا له بهر به فر و بو ران و سه رما و كرپوه هه لده له رزين! رايه خيشيان هيچ نه بوو! ناچار دانيان به جه رگى خويان داده گرت بو نه وهى كه س ده نكيان لي نه زانى پشوودانيان نه بوو. به كورتى به سه د سوال و سه ده قه و به دبه ختى به پارووه نانتيك، چاوى خويان ده نووساند و ده خه وتن. بهو هيوايه كه خه ونى خو ش ببين، به لآم خو راكه كه نه وه نده نه بوو به رى دل يان بگرى و خه ونى خو ش ببين. وهنگ لانگيش له مالؤ چكه كهى خو يدا، هه ر بهم شپوه ده ژيا.

ورده ورده به هار نزىك بووه وه، تا راده يهك بوو ژانه وه و خو ش حال بوون. له كه پرؤ كه كانيان ده هاتنه ده ر و ليك كو ده بوونه وه. نهو هه لنيك بوو كه وهنگ لانگ له گه ل هاوسيتكانى بي به ناشنا، چونكه له ماوهى زستاندا چاوى پييان نه كه وتبوو. ئولان وهك ژنه كانى ديكه قسه ي پياوانى نه ده هينا و نه ده برد و قسه ي بو مي رده كهى نه ده گيراوه. كارى به وه نه بوو كن له ژنه كهى خوى داوه، يا فلان كه س گول بووه، خو ره لى داوه و... جگه له قسه ي ناسايى شتيكى ديكه له گه ل مي رده كهى باس نه ده كرد. وهنگ لانگ له سوو چيىك راده وه ستا و گوتى ددها قسه ي هم و نهو.

زو ربه ي خه لكه كه فه قير و هه ژار بوون و نه وهى به سوال كردن په يدايان نه كر دبا نه يان بوو!

به کورتی دهیانویست جیگای ئه‌عیان و ئه‌شرفه‌کان بگرنه‌وه ده‌ست له هیچ نه‌دهن و ئاسووده بخۆن و بخه‌ون. له‌و کاته‌دا بوو که وه‌نگ لانگ به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- ئه‌گه‌ر زێر و زیو و جه‌وه‌هێراتم هه‌با، هه‌مووم ده‌دا به‌ زه‌وی و به‌ره‌مم لێ هه‌لده‌گرت.

به‌ بیستنی ئه‌و قسانه‌ هه‌موو گه‌رانه‌وه، روویان له‌ وه‌نگ لانگ کرد و گوتیان:

- وه‌رن ته‌ماشای ئه‌و کابرایه‌ دێهاتییه‌ که‌ن، هه‌یتستا کووچه‌ و کۆلانی شار شار‌ه‌زا نییه‌ ده‌یه‌وی پوول خه‌رج کا! ئه‌وه‌ش له‌و بیچارانه‌یه‌ که‌ وه‌ک سه‌گ به‌ شوپین که‌ر و گاوه‌ن و ده‌ستیش هه‌لناگرن.

هه‌ر کام له‌وان لایان وابوو ئه‌وان زیاتر له‌ وه‌نگ لانگ ده‌وله‌مه‌ندیان لێ ده‌وه‌شیتته‌وه‌ و ده‌زانن چلۆن پوول خه‌رج که‌ن! به‌لام ئه‌و لۆمه‌ و گه‌پ پێدانه‌ ته‌ئسیری له‌سه‌ر وه‌نگ لانگ دانه‌نا، ته‌نیا بووه، هۆی ئه‌وه‌ که‌ تۆزێک ئارامتر قسه‌ بکا، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش قسه‌ی خۆی نه‌ده‌خواردوه‌وه‌ و ده‌یگوت:

- ئه‌گه‌ر زێر و زیو و جه‌وه‌هێراتم هه‌با، هه‌مووم له‌ زه‌ویوزاره‌که‌م خه‌رج ده‌کرد.

سه‌عات به‌ سه‌عات سه‌باره‌ت به‌ مووچه‌ و مه‌زراکه‌ی زیاتر عه‌لاقه‌مه‌ند ده‌بوو. وه‌نگ لانگ شته‌کانی ئه‌و شاره‌ی وه‌ک خه‌وه‌ن ده‌هاته‌ به‌ر چاو، ئه‌و شته‌ سه‌یرانه‌ی که‌ به‌ بێ قسه‌ لێکردنی وی پێک ده‌هات، بێ ئه‌م لا و ئه‌ولا قه‌بوولی ده‌کرد. بۆ وینه‌ کاتیکی خه‌لک لێره‌ و له‌وی کاغه‌زیان ده‌دا به‌ یه‌کتر و هه‌یندیک جار ئه‌ویش و ده‌هستی ده‌که‌وت نه‌یده‌زانی مه‌به‌ست له‌و کاغه‌ز بلاو کردنه‌وه‌ چیه‌؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌کانی بۆ نه‌ده‌خویندراوه، له‌ مه‌به‌ست و ئامانج و ناوه‌رۆکی نووسراوه‌کان حاڵی نه‌ده‌بوو. هه‌روه‌ها نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی ده‌ست به‌ ده‌ست ده‌یگێرن و له‌ دهر و دیواری ده‌ده‌ن یان ده‌یفرۆشن و به‌خۆراییی ده‌یده‌ن به‌ خه‌لک.

دوو جار له‌و کاغه‌زانه‌یان دا به‌ وه‌نگ لانگ. جاری یه‌که‌م پیاویکی خاریجی بالا به‌رز و چولاواز و لووت زه‌لام هاته‌ لای و کاغه‌زیکی دایه‌. وه‌نگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی کابرا رۆیشت، کاغه‌زه‌که‌ی لێک کرده‌وه‌ و چاوی به‌ وینه‌ی پیاویکی سپی که‌وت که‌ سه‌ری لار بۆته‌وه‌ و چاوی له‌سه‌ر یه‌ک داناوه‌. وه‌نگ لانگ به‌ سه‌ر سوڕمان و عه‌لاقه‌یه‌کی تایبه‌ت، ته‌ماشای وینه‌ی سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی کرد، له‌ ژێر وینه‌که‌ چه‌ند دێرێک نووسرابوو، به‌لام بۆی نه‌ده‌خویندراوه. شه‌و وینه‌که‌ی برده‌وه‌ که‌ پرۆکه‌که‌ی خۆیان و به‌ باوکی نیشاندان، ئه‌ویش لێی حاڵی نه‌بوو، له‌گه‌ڵ دوو نه‌وه‌که‌ی سه‌ریان پێکه‌وه‌نا و هه‌ریه‌که‌ی مانایه‌کیان لێ

ده‌داوه. دوای ماوه‌یه‌ک منداله‌کان به‌ خۆشحاڵی و سه‌ر سوڕمانه‌وه‌ قیژاندیان و گوتیان ته‌ماشای خه‌ریکه‌ خۆینی له‌به‌ر ده‌روا! پیره‌باب گوتی:

- حه‌قمن پیاویکی خراپ بووه، که‌ به‌م چه‌شنه‌ هه‌لیان واسیوه‌.

به‌لام وه‌نگ لانگ له‌ حاڵیکدا له‌ کابرای خاریجی ده‌ترسا، ده‌یگوت ره‌نگه‌ یه‌کیک له‌ براکانی خۆی بێ و براکانی دیکه‌ی به‌ تۆله‌ی خۆینی وی راپه‌ریون. له‌به‌رئه‌وه‌ ته‌مای گرت تازه‌ تخوون ئه‌و شه‌قامه‌ نه‌که‌وتته‌وه‌ که‌ کاغه‌زیان ده‌اوه‌تی.

دوای ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی کوته‌ کاغه‌ره‌که‌، له‌بیرچووه‌وه‌ ئۆلان کاغه‌زه‌که‌ی پێچاوه‌ و له‌گه‌ڵ کاغه‌زی دیکه‌ له‌ بن که‌وشه‌که‌ی دروو، بۆ ئه‌وه‌ی لاقی نه‌ی گرت. به‌لام ئه‌وجار لاویکی شار کاغه‌زیکی وینه‌داری دایه‌ که‌ خۆین و مه‌رگی لێ ده‌باری، به‌و تۆفیره‌ که‌ ئه‌و شکلی پیاویکی سپی نه‌بوو، به‌لکو پیاویک بوو وه‌ک خۆی چاو و برۆ ره‌ش و لیباس دراو. له‌سه‌ر تهرمی ئه‌و پیاوه‌، وینه‌ی پیاویکی قه‌له‌و و چوارشانه‌ کیشرابوووه، که‌ به‌ خه‌نجهر له‌شی ئه‌و بیچاره‌ی هه‌موو ئه‌نجیبوو! دیمه‌نیکی زۆر دلته‌زینی هه‌بوو، وه‌نگ لانگ له‌ حاڵیکدا خه‌ریک بوو ئه‌و دیمه‌نه‌ی ته‌ماشای ده‌کرد ده‌یگوت:

- خۆزگه‌ ده‌متوانی کاغه‌زه‌که‌ بخوینمه‌وه‌.

که‌ ئاویری داوه‌ پیاویک له‌ په‌نای راوه‌ستا بوو، رووی تینکرد و گوتی:

- ده‌توانی ئه‌و دوو سێ دیره‌م بۆ بخوینیه‌وه‌ و پێم بلێی ئه‌و شتانه‌ یانی چی؟ پیاوه‌که‌ گوتی:

- بێده‌نگ به‌ و گوێ راگره‌، مامۆستا هه‌موومان بۆ ده‌خوینیتته‌وه‌.

وه‌نگ لانگ دانیشته‌ و گوێی گرت هه‌رچی ده‌ییبیست بۆ وی زۆر تازه‌ بوو. مامۆستاکه‌ یه‌ک به‌ خۆی ده‌ی قیژاند و ده‌یگوت:

- ئه‌و وینه‌ مردووه‌، ئێوه‌ن و ئه‌و پیاوه‌ خۆین خۆره‌ش که‌ به‌ کێرد له‌ گیانتان به‌ریووه‌ و به‌زیی به‌ ته‌رمه‌که‌شتان داناوه‌، وینه‌ی سه‌رمایه‌دار و پوولداره‌کانه‌؛ ته‌نانه‌ت به‌ مردوویش ده‌ستتان له‌ کۆل ناکه‌نه‌وه‌.

له‌ دێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- هیچ ده‌زانن که‌ بۆ ئێوه‌ فه‌قییر و بیچاره‌ و چاره‌ ره‌شن؟ هۆی بنه‌رته‌تی ئه‌و سه‌رمایه‌دارانه‌ن، چونکه‌ ده‌ستیان به‌ سه‌ر هه‌موو شتیکی ئێوه‌ داگرتوه‌. بۆ ئه‌وه‌ی

همیشه له ژیر شوق و زلله ی وان دابن و نه توانن سهر هه لاین.

وهنگ لانگ تیگه بی که بو فقییر و بی نه نوایه. بهر له وهی لای و ابو که هوئی فقییری وی رۆژگار؛ که له کاتی خویدا باران نابارتینی یا نه و نه دده بارنی له تام ده چیتته ده ری. به کورتی کاتیکی حالی بو که هوئی هه ژاری و دهس تهنگی وی پوولداره کانن، گوتی با بزنام نه گهر باران له وهختی خویدا نه بارنی سه رمایه داره کان چ ده کهن؟ دوا ی نه وهی نه و لاوه له قسه کانی خویدا مه به سستی وهنگ لانگی باس نه کرد و وهلامی نه داوه. وهنگ لانگ غیره تی دا به خوئی و پرسی:

- ناغا! نه و پوولدارانه ی ئیمه ده چه وسیننه وه، له ده ستیان دئی باران ببارینن و ئیمه ش له سهر زهوی خویمان کار بکهین؟

کاتیکی نه و قسه ی کرد لاوه که گه مه ی پیکرد و گوتی:

- نه تو پیاویکی ناحالی که هیشتا بونی شیری خاوت له زاری دئی و خهریکی پرچ داهینانی. باران نه گهر بو خوئی نه بارنی، کهس ناتوانی بیبارینن، تازه نه و مه سه له به ئیمه چی؟ نه گهر سه رمایه داره کان سه روه تی خویمان له گه ل ئیمه نیوه بکهن، نه و حه له کهس پیوستی به باران نابنی، چونکه هه موو لایه ک پوول و خوړاکیان ده بی.

دوا ی نه وهی خه لکه که ئالۆز بوون و دهنگه دهنگ به رز بووه وه، وهنگ لانگ به نارپه حه تی گه راوه و گوتی:

- نه وانه به جیگای خوئی، نه دی چ له زهوییه کهم بکه م؟ خو نه و هه ر ماوه. خو سه روه ته که شیان له گه ل ئیمه نیوه کهن، نه گهر باران نه بارنی نه ویش ته واو ده بی و تووشی برسیا به تی ده بین.

له پاشان نه و کاغه زانه ی که له لاوه که ی وه رگرتبوو هینا به وه بو ئۆلان و گوتی:

- ها نه وهش برتیکی دیکه کاغه ز بو نیو فه رشی که وشه که ت.

وهنگ لانگ له حالیکدا سوور بو له سه ر بیر و بروای خوئی، تا قمیکی دیکه له هاوسیه کانی راوه ستابوون و گوئیان دابووه وه قسه ی لاوه که. بویه قسه ی نه و لاوه یان به که یفی بو، که له گه ل پیاوه ده وه له مه نده که ته نیا دیوارکیان له به تین دابوو پییان و ابوو ناخری رۆژتیک به ده ست و به دار دیواره که ده روختین و لیبی وه ژوور ده که ون.

نه بوونی باران له لایه ک و قسه و باسی دژ به سه رمایه داره کان له لایه ن لاوه کانه وه،

نارپه حه تی نه وانی دوو به را به ر کردبوو. هویه که شی نه وه بوو که شه و رۆژ کاربان ده کرد به لام قرانیک به پوول که یان زیاد نه ده بوو و هه ر له جیگای خویمان بوون و چاو له ده ست! ورده ورده دلّی لاوه کان وه ک ده ریا مه و جی ده دا و کهس خوئی له به ر پانه ده گرت. به لام وهنگ لانگ سه ره رای نه و هه موو هاوار و توورپه یه ی خه لک جگه له مووچه و مه زراکه ی خوئی بیری له هیچی دیکه نه ده کرده وه.

وهنگ لانگ له پیتشدا هه موو شتیکی نه و شارده ی پی سه یر و غه رب بو! نه و جار شتیکی تازه سه رنجی راده کیتشا که به چاکی لیبی حالی نه بوو. رۆژتیک به دوا ی مشتته ریدا ده گه را، ته ماشای کرد که نه وه به چند سه رباز پیاویکیان گرتوه. کاتیکی پیاوه که ره خنه ی گرت، هه لیا نکیتشا سه ره نیزه و هه ره شه یان لیکرد. وهنگ لانگ خه ریک بوو ته ماشای نه و دیمه نه ی ده کرد، که چی تا قمیکی زۆریان گرت و وه پیتش خویمانان. یه کیکی له و گرتووانه هاوسیه کی وهنگ لانگ بوو که نه ویش وه ک هه زاران لیتقه و ماوی دیکه، به سه د حه وه له ولا، له سووچیکی دیواری گه وره ی شار که پرۆکیکی بو خوئی پیکه وه نابوو. وهنگ لانگ تیگه بی که نه و چاره ره شان وه ک خوئی له هه موو شتیکی بی خه به ر و بی تاوان گیراون. کاتیکی نه وه ی چاو پیکه وت به په له داشقه که ی برده کووچه یه ک و خوئی له ناوردانی حه مامیکدا حه شاردا تا سه ربازه کان رۆیشتن. له پاشان له کرپکاری حه مامه که ی پرسی:

- نه وه چ خه به ره و بو خه لک ده گرن؟

پیاوه که له حالیکدا له به ر دوکه ل و هه لم و گه رما له شی هه موو ره ش و چرچ ببوو گوتی:

- ده بی له جیگایه ک شه ر ده سستی پیکرد بی، که سیش نازانی نه و شه ره له به ر چیه؟

به لام له مندالییه وه وه بیرم دئی، که تا کو ئیستا هه ر شه ر و شوور و ئینقلاب و بگره و به رده بووه و دلّیام تا ده رم وه زع هه روا ده بی.

وهنگ لانگ به سه ر سو رمانه وه پرسی؟

- نه دی بو ئیمه ی بی تاوان ده گرن؟! خو له باره ی نه و شه رده له هیچ جیگایه ک هیچمان نه بیستوه.

پیاوه پیره که گوتی:

- ئیوه بویه ده گرن تا تفه نگ و شتومه کی نیزامیتان پی هه لگرن. نه تو خه لکی کوتی؟

ئەو شتیکی تازە نییە لەو شارەدا!

وەنگ لانگ گوتی:

- ناکامەکی چیبە و چ سوودیکی هەیە؟ چەند کرێ دەدەن؟

کابرای حەمامچی کە لەبەر کاروباری خۆی نەدەپڕا سەر ئەو شتانە بە حالەتییکی بێ تەفاوت گوتی:

- وا چاکە قسە لە کرێ نەکە، خوداخودات بێ زگت تیر کەن و بتوانی بە پێیان بگەرێتێهە.

وەنگ لانگ گوتی:

- ئەدی ژن و مندالە کەمان چی؟

کابرای حەمامچی لە حالیکدا ملی خوار کردبوو و تەماشای مەنجه‌لەکە دەکرد گوتی:

- ئەوانە بەزەبیبیان بەکەس دا نایە.

هەرچەندە ئەو پیاوێ سەر و چاوی بە دوکەڵ داپۆشرا، زۆر ساکار و لەسەردلان بوو. دواى ماوه‌یه‌ک سەربازەکان دووبارە گەرانەو و دەستیان کرد بە رەش بگێر. وەنگ لانگ پیتی وابوو مەسەلە تەواو بوو بەلام پیاوێ گوتی:

- راوێستە دووبارە دەگەرێتێهە.

وەنگ لانگ لە ترسان خۆی شارەدووە تا سەربازەکان رۆیشتن. لە پاشان هاتە دەر، داشقەکە دەست دایە و بە غاردان خۆی گەیانده‌وه‌ کە پرۆکەکە خۆی. رووداوێکە لە نوکەو بە ئۆلان گێراوێ کە بە چ فیتل و تەلەیه‌ک خۆی نەجات داو. وەنگ لانگ بە گێرانەوێ رووداوێکەش لە ترسان دەلەرزى، چونکە پیتی وابوو ئەگەر بچى بۆ شەڕ بنەمالەکە لە برسان دەمرن و چاوی پێیان ناکەوێتێهە! هەرودەها بۆ خۆشی لە ولاتی غەریبی دەمرى و چاوی بە زەوییه‌کە ناکەوێتێهە، زۆر نارەحەت بوو، بە ژنەکەى گوت:

- دەلێم مندالەکەم بفرۆشم و بگەرێمەو سەر مووچە و مەزراکەى خۆم.

ژنەکەى گوتی:

- چەند رۆژی دیکەش دەست ڕاگر، بزانی ناکە خۆت بە کوێ دەگا.

وەنگ لانگ بە قسەى ژنەکەى ئەو رۆژە وەدەر نەکەوت بەلام داشقەکەى بە کورەکەیدا ناردەوێ بۆ خواوەنەکەى. لە پاشان بۆ خۆشی بە نیوێ ئەو پوولەى کە لە داشقەکەى وەدەستی کەوتبوو لە حەمبارەکان دەستی بە کار کرد. کارى ئەو جارەى زۆر قورس و گران بوو، لەگەڵ هاوکارەکانى لە بەیانى ڕا تا بە تللیک لە شەو دەچوو و اگۆنییان بە دواى خۆیاندا دەکێشا. تۆپە پارچە و تا لۆکەى تاجرەکانیان دەگۆتێتێهە. سەرەنجام لە نارەحەتیان دەنگیان بەرز بوو و وەگیان هاتن. بە شەویش رانەدەوستان بە رووتى و پێخواسى فانوسێکیان لە دەست مندالێکی دەنا و بۆخۆشیان داشقەکەیان بە کەندریک لە خۆ دەبەست وەرێ دەکەوتن.

وەنگ لانگ مەلابانگدان ماندوو مردوو دەگەرێ کە پرۆکەکەى خۆی! ئەوێندە ماندوو دەبوو نانیشى بۆ نەدەخورا! ناچار دواى کەمێک خەوتن هەلدەستا و کەمێکی نان دەخوارد. بە رۆژیش لە ترسى سەربازەکان لە گوێشەیه‌کى کە پرۆکەکەى خۆی دەشاردەو و دەخەوت. وەنگ لانگ لە بارى چۆنیەتى ئەو شەڕە کە لە کوێیەو بۆچی و چلۆن دەرواتە پێش و کۆ و لەگەڵ کۆ بەشەر دى، بێ خەبەر بوو!

بە هاتنى بەهار ترس و لەرز شاری داگرت رۆژ تا کوئیوارى بە داشقە و کالیسکە شتومەک و کەلوپەل و نوێن و بانى ئەعبان و ئەشەرەفەکانیان رادەگۆتێت. وەنگ لانگ بە رۆژ وەدەر نەدەکەوت بەلام کورەکانى دەچونە شەقامەکان و بەسەر سورمان دەگەرێهە کە پرۆکەکەى خۆیان و دەیانگوت:

- فلان و فلانمان لە شەقامەکان چاوپێکەوتوو! تووشى پیاویک بووین قەلەو وەک خودای نیو پەرسگە بە دوو سێ گەز پارچە ئاوریشمی زەرد خۆی داپۆشیبوو! قامکەکانیشى پڕ بوون لە ئەنگوستیلە و شتى دیکەى زینەتى! هەرودەها ئەوێندە قەلەو بوو پێستەکەى لە دوورەوێ ترووسکەى دەهات.

کورە گەرەکەى دەیگوت:

- ئەوێندەم پرتسکە و چەمەدان چاوپێکەوتوو مەپرسە! پرسیم ئەوانە چیان تێدايه؟ یەکیک گوتى پرن لە زێر و زبو! بەلام پوولدارەکان ناتوانن هەموویان لەگەڵ خۆیان بەرن، رۆژێک ئەوانە دەبنە ئى ئیئە.

بە باوکی گوت:

- پێم بلێ بزانی مەبەست لەو قسە چ بوو؟

دوای ئهوهی کوره‌که‌ی به پرسبیاران باوکی داگرت، وهنگ لانگ به توندی وهلامی داوه و گوتی:

- من چووژانم کابرایه‌کی لوتی و به‌په‌للا چی گوتوه؟

کوره‌که به خوشحالییه‌وه گوتی:

- ئه‌گه‌ر پرباره بیته مالی ئیمه، هه‌ر ئیستا با بچین و دهستی به‌سه‌ردا بگرین. زۆر تامه‌زرۆی ئه‌وه‌م که‌میک نانی شیرینی به‌خۆم؛ چونکه تاکو ئیستا تامم نه‌کردوه.

پیره‌باب هه‌رچه‌ند خه‌وتبوو، به‌لام کاتیک ئه‌وه‌ی بیست سه‌ری هه‌لینا و به‌ده‌م خه‌وه‌وه گوتی:

- ئیمه کاتیک به‌ر و بوو و خه‌له و خه‌رمانمان چاک ده‌بوو، ئه‌و شتانه‌مان بو پاییزی دروست ده‌کرد.

به‌شوتین ئه‌وه‌دا وه‌نگ لانگیش ئه‌و شیرینیانه‌ی وه‌بیر که‌وته‌وه‌ که‌ ئۆلان به‌ ئاردی برینج و پۆن و شه‌کر بو‌جه‌ژنی سالی تازه دروستی کردبوو. له‌ حالیکدا زاری پر بپوو له‌ ئاو، خوشی ده‌ورانی رابردوو ته‌ئسیری له‌سه‌ر دانا و گوتی:

- خۆزگه ئیستا له‌سه‌ر زه‌ویوزاری خۆمان باین، هه‌ر ئه‌وه‌نده بتوانین بگه‌رینه‌وه‌ هه‌موو شتییک چی به‌چی ده‌بی.

له‌ پاشان که‌ پرۆکه‌که‌ی وا له‌ به‌ر چاوکه‌وت، لیبی ببوو دێو و درنج و نه‌یده‌توانی رۆژتیکی دیکه‌ خۆراگری. چونکه که‌ندری داشقه‌که‌ی نیو قه‌دی هه‌موو ره‌ش و شین هه‌لگه‌پرابوو، برینی لی سارد ببوووه‌ و له‌ نا‌ره‌حه‌تیان دار و دیوار و شه‌مه‌که‌کانیشی لی ببوووه‌ دوژمن! له‌ هه‌موو شتییک بیزار بوو به‌تایبه‌ت کاتیک باران ده‌باری جگه‌ له‌وه‌ی داشقه‌ی بو له‌ دوای خۆی نه‌ده‌کیشرا، خوشی لی ده‌بووه‌ بار و لاقی به‌ عه‌رزوه‌ به‌ند نه‌ده‌بوو! پیتی وابوو هه‌موو شتییک پیتی دوژمنه‌! له‌و بیر و باوه‌رده‌دا بوو که‌ له‌ نا‌کاوه‌رای کرد و گوتی:

- ناخ مووچه‌ جوانه‌کانم!

له‌ پاشان ده‌ستی کرد به‌ گریان؛ چۆن گریانیک! وه‌ک سیلاو ئاو به‌ چاوانیدا ده‌هاته‌ خوار. منداله‌کان واقیان برده‌وه‌! پیره‌بابیش کاتیک چاوی به‌ وه‌نگ لانگ که‌وت خۆی بو‌ رانه‌گیرا. به‌لام ئۆلان به‌ ئارامی گوتی:

- ئه‌گه‌ر سه‌بر بکه‌ین و هه‌وسه‌له‌مان بی، ئالوگۆزیک به‌دی دی.

ئه‌وه‌ قسه‌ی رۆژ بوو، که‌ پیکتریان ده‌گوت. وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا به‌ لاره‌ملی له‌ سووچیکی که‌ پرۆکه‌که‌ی دا مابوو گوتی له‌ ده‌نگی لاقی ئه‌و سه‌ربازانه‌ ده‌بوو، که‌ ده‌رۆیشتن بو‌ شه‌ر. جاری وابوو هه‌سیری به‌ر ده‌رگای که‌ پرۆکه‌که‌ی لاده‌دا و ریتچکه‌ی سه‌ربازه‌کانی ده‌دیت که‌ دوو دوو، بیست بیست و هه‌زار هه‌زار به‌ دل ته‌نگی و په‌شو‌کاوی ده‌هاتن و ده‌رۆیشتن. به‌ شه‌و ده‌یدیته‌ به‌لام نه‌یده‌وتیرا خۆیان لی ئاشکراکا و قسه‌یان له‌گه‌ل بکا و شتیان لی پپرسی. به‌ ناچاری سه‌ری به‌رداوه‌ و خۆی لی نه‌دیو ده‌کردن. هه‌روه‌ها رۆژانه‌ش له‌ پشت هه‌شارگایه‌ک خۆی ده‌شارده‌وه‌، له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا که‌س نه‌ده‌وتیرا له‌گه‌ل که‌س ر‌اوه‌ستی! ماته‌میکی گه‌وره‌ شاری داگرتبوو، خه‌لک به‌ په‌له‌په‌ل و نیگه‌رانیکی زۆر کاره‌کانیان ئه‌نجام ده‌دا! ئه‌ویش خۆی له‌ سووچیکی ده‌خزاندا و ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی داده‌خست.

له‌ به‌ر به‌ر په‌رۆچکه‌ و ده‌وروبه‌ری که‌ پرۆکه‌کانیش وه‌ک جارێ نه‌ کو‌ بوونه‌وه‌یه‌ک بوو، نه‌ ده‌ردی دل کردنییک! ولات ده‌تگوت چۆله‌ و زینده‌وه‌ری تیدا نه‌ماوه‌. دوو‌کانه‌کانی به‌رازفرۆشیش بی گوشت ماوه‌. پارچه‌ فرۆشه‌کان له‌ حالیکدا دوو‌کانه‌کانیان وه‌ک کو‌که‌ زێرینه‌ به‌ پارچه‌ی جو‌ربه‌جو‌ر ر‌ازاندبووه‌وه‌ به‌ قفلتیکی زه‌لام ده‌رگا‌کانیان گاله‌ دابوون. پیاو ئه‌گه‌ر به‌ ویدا ده‌رۆبی سامی ده‌کرد و ده‌ترسا.

له‌ گو‌شه‌ و که‌ناری شار قسه‌ له‌وه‌ ده‌کرا، که‌ دوژمن خه‌ریکه‌ دپته‌ خوار، ئه‌وانه‌ی که‌ شتیکیان هه‌بوو له‌ ترسان ده‌ست و پیتی خۆیان نه‌ده‌ناسییه‌وه‌. به‌لام وه‌نگ لانگ و زنج نشینه‌کان له‌ هیج نه‌ده‌ترسان. چونکه نه‌ دوژمنیان ده‌ناسی و نه‌ شتیکیان هه‌بوو له‌ ده‌ستی دهن، ته‌نانه‌ت له‌ گیانی خوشیان وه‌ره‌ز بوون. دوژمن هاتبا نه‌هاتبا بو‌ ئه‌وان وه‌ک یه‌ک وابوو؛ چونکه هه‌رچییه‌ک با وه‌زعیان له‌وه‌ خراپتر نه‌ده‌بوو.

به‌لام به‌و حاله‌ش خه‌لک ر‌اوه‌ستانیان نه‌بوو، خه‌ریکی کاروباری خۆیان بوون و کاریان پیکتر نه‌بوو. سه‌ره‌نجام خاوه‌ن کالاکان کرپکاره‌کانیان جواب کرد و گوتیان تازه پپو‌بستیمان به‌ ئیوه‌ نه‌ماوه‌، چونکه هیج که‌س شت نا‌کرپ. به‌م چه‌شنه‌ وه‌نگ لانگ دووباره‌ بیکار که‌وته‌وه‌ و ناچار له‌ که‌ پرۆکه‌که‌ی خۆی دانیشته‌. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌و وه‌زعه‌ خوشحال بوو، چونکه زۆر ماندوو ده‌بوو، به‌لام له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ نا‌ره‌حه‌ت بوو له‌وه‌ی که‌ بیکار به‌ری نه‌ده‌چوو. جگه‌ له‌وه‌ش رۆژتییک خه‌به‌ریان دانێ و گوتیان ئاشپه‌زخانه‌کانی گشتی ته‌عتیل بوون، چونکه ئه‌وانه‌ی یارمه‌تی فه‌قیره‌کانیان ده‌کرد له‌ ترسان خۆیان

شاردوده تهوه. به کورتی نه خوارده مه نی بوو نه کار. ته نانهت له کووچه و شه قامه کانیش کهس به دهره وه نه بوو که بتوانن لانی کهم دهست بکه نه وه به سوال کردن.

وهنگ لانگ کاتیک نه وهی زانی کچه کهی له باوهش گرت. ماوهیه کی زور تیبیه وه پروانی و له پاشان گوتی:

- بچکولانهی من پیت خو شه بچی مالیک کی گه وره، نان و ناو و خوراک و شتومه کت بدنه ی و رووت و ره جاله نه مینی؟

کچه که له بهر نه وهی نه دیده فامی له باوکی حالی نه دهبوو، نه دیده زانی چلونی وه لام بداته وه بزهی هاته سهر لیو و دهستی به سهر و چاوی وهنگ لانگ داهیتنا. وهنگ لانگ کاتیک نه وهی چاوپیکه وت خو ی بو رانه گیرا به ژنه کهی گوت:

- بلئی بزائم توش لهو مال گه وره کوته کت ده خوارد؟

ژنه کهی له وه لامدا گوتی:

- به لئی هم موو رورئی لیانده دام.

وهنگ لانگ گوتی:

- به چ شتیک لیانده دای؟ به که ندر و دارحه یزه ران؟

ژنه کهی گوتی:

- نه خیر به قامچی نیستر.

وهنگ لانگ دهیزانی که ژنه کهی له مه بهستی وی حالی بووه به لام قسه ی ناخریشی نه وه بوو گوتی:

- له مندالی ژیکه له و جوان خه په تولهش ددهن؟

ژنه کهی گوتی:

- یا کوته ک دهخون یا پیویان له بال دهکن؛ نه وه بهسته به مه یلی خانه. نه ویش نه یهک و دوو هه رجه ندی پییان خوش با. جحیله کانیان، له سهر شتی و لییان دهبوو کیشه و ناخوشی. هه ریهک بهوی تری دهگوت نه وشو بو من و سبه ی شهو بو تو. کاتیک ناغاو ته که تیر دهبوون نوبه دهگه یشته ره نجبه ره کان و پاشماوهی خانه کانیان له خویان دابهش دهکرد! جاری وابوو نه وانیش لییان دهبوو کیشه و پیک هه لده پرژان. کلفه تی مندال و جوان نه وهی به سهر دههات و تووشی نه و رورزه ره شه دههات.

له پاشان وهنگ لانگ منداله کهی له باوهش گرت و گوتی:

- رورنه گیان! رورنه ی چکوله و نه زانی من.

به لام چی له دهست نه دههات. زور نارحه ست بوو، له بهر خو یه وه ورینه ی ده کرد و دهیگوت: «چ بکه م تازه چاره نیسه». له وپه ری نارحه تی دابوو که له ناکاو دهنگی کی ترسینر وهک دهنگی هه وره تریشقه، ته واری ولاتی داگرت. بی نیختیار له سهر عهرزی راکشان، چونکه پییان وابوو هه موویان فلچ بوونه وه و کوژراون. وهنگ لانگ له حالیکدا نه دیده زانی ناکامی نه و دهنگه ده بیته چی دهستی به سهر و چاوی منداله کهی داگرت! له پاشان پیره باب به سرته به گوتی گوت:

- نه وندهی وه بیرم دی دهنگی وام نه بیستوه.

دوو کوره کانیش له ترسان بیده نگ نه دهبوون، به لام دوی نه وهی ولات نارام بووه وه نولان سهری هه لئنا و گوتی:

- نه وهی له پیشدا بیستبووم هاته جی، دوورمن دهره زهی شاری شکاندوه.

به ره له وهی که سیک وه لامی بداته وه، هه را و هوریا له نیو شار دهستی پیکرد. دهنگه که هه ر دههات و نزیک دهبوو وه، له سهره تاوه وهک ویزهی دهنگی بایهک دهچوو که مزگی نی توفان ددها، به لام ورده ورده گه وره تر بووه وه و بوو به نه عرته و ته واری کووچه و شه قامی شاری داگرت.

وهنگ لانگ دهسته ونه ژنو له که پرژکه کهی خو ی دانیشت، له حالیکدا به سهر سورمانه وه ته ماشای یه کتریان ده کرد، چاوه پروانی شتیک بوون که نه یانده زانی چیه؟ نه وهی که مه علوم بوو ته نیسا دهنگه دهنگ و نه عرته کیشان بوو. له پاشان له پشت دیواره که وه گوتی له دهنگی دهرگا گه وره که بوو که دیار بوو به زور ده یانکرده وه. چاوی به پیایو پیک که وت سهری هیتنا نیو که پرژکه که و گوتی:

- نه وه بو بیده نگ دانیشتووی؟ مالتت خو تو له گوتی گادا نه خه وتووی؟ کاتی نه وه هاتوه که خو کو که ینه وه، هیچ ده زانی دهرگای پولدار و ده وله مه نده کان کراوه.

نولان نه وهی که بیست، نه ونده ی بلئی یهک و دوو خو ی گه یانده وی. له پاشان وهنگ لانگ هه ستا کچه کهی له سووچیک دانا و دهرکه وت. ته ماشای کرد خه لکیتی زور به ره و دهرگای گه وره ی ماله کانی شار هاوار دهکن و دهرژنه پیش! جار له گه ل جار دهنگیان

هه‌ل‌دینا و نه‌عهره‌ته‌یان به‌تال ده‌کرد، به‌چه‌شنیکی ئه‌وتۆ که له‌کووچه و شه‌قامه‌کان ده‌نگی ده‌داوه.

وه‌نگ لانگ ته‌ماشای ده‌کرد که به‌ر ده‌رگای ئه‌و ماله‌ گه‌ورانه پرن له‌ ژن و پیاوی بی‌سه‌واد و برسی و زه‌حمه‌ت‌کیش و سه‌ول ده‌دهن خو‌ بگه‌یننه ژور. هه‌روه‌ها چوه‌وه‌ نیو خه‌لکه‌که بزانی چ خه‌به‌ره، هه‌رچه‌ند نه‌یده‌زانی چ ده‌کا به‌لام ده‌ره‌تانیسی نه‌بوو بیته‌وه‌ ده‌ر. واقعی و مابوو، خه‌لکه‌که ئه‌وه‌نده زۆر بوو که‌س خو‌ی له‌به‌ر پانه‌ده‌گرت، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ته‌ماشای کرد ئه‌و خه‌ریکه له‌ ده‌رگای ماله‌ کابرایه‌کی ده‌وله‌م‌مند ده‌پواته ژور. ده‌تگوت هه‌یوانی برسین به‌ نه‌عهره‌ته‌ کیشان هه‌وشه به‌ هه‌وشه ده‌چونه ژور به‌لام ماله‌کان که‌سیان تیدا نه‌مابوو ده‌تگوت کا‌ولاشن هه‌روه‌ها تو‌زی مه‌رگیان له‌ نیشته‌بوو! هه‌رچه‌ند دار و دیواره‌کان تیک رو‌وخابوون به‌لام له‌ که‌لینی به‌رچه‌نی باغه‌کان گولێ سو‌سن و زه‌نبه‌ق سه‌ریان ده‌ره‌یتنا‌بووه ده‌ر. ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان بو‌ کرابوو که خو‌ ده‌ریاز که‌ن، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی سه‌فره‌ نانیان به‌جی هه‌یشته‌بوو ناشپه‌زخانه‌شیان هه‌روا به‌شپه‌رتیوی به‌جی‌مابوو.

خه‌لک وه‌ک ماله‌ خو‌یان به‌ هه‌موو کون و قوژینی ماله‌ گه‌وره‌کانیان ئاشنا بوون و زۆر زوو له‌ وه‌تاگی خزمه‌ت‌کار و کله‌ته‌کان تپه‌په‌رین و خو‌یان گه‌یانه‌ ده‌بوه‌خانه‌کان و وه‌تاگی خه‌وی خاتوون و خانزاده‌کان پر بوون له‌ سه‌ندوو‌قی سوور و په‌شی زێر و زیو، هه‌روه‌ها چه‌مه‌دانی پر له‌ ئاوریشم. دار و دیواری ئه‌و وه‌تاغه ئه‌وه‌نده جوان بوو دل‌تیک و هه‌زار دل‌ ئاشقی ده‌بوو! له‌ تاریف نایه که چه‌ند جوان رازابوونه‌وه.

خه‌لک وه‌ک تالانه‌ری چ نه‌دیو، هورژمیان برده سه‌ر شته‌کان. هه‌ر که مجرێک یا چه‌مه‌دانیکیان ده‌دیت، هه‌زاران ده‌ست درێژ ده‌کرا و لیکتریان ده‌رفاند! جاری وابوو شته‌کانیان له‌ نیو ده‌ستاندا پرش و بلاو ده‌کرد! که‌س به‌ سه‌ر که‌سه‌وه نه‌بوو هه‌و که‌س له‌ بی‌ری خو‌یدا بوو! به‌لام وه‌نگ لانگ ته‌نیا که‌سیک بوو که ده‌ستی بو‌ هیچ نه‌به‌ردبوو، چونکه له‌ ماوه‌ی ژیا‌نیدا شتی خه‌لکی ده‌ست نه‌دابوو به‌ و ئیستناش نه‌یده‌توانی عاده‌تی له‌ می‌ژینه‌ی خو‌ی ته‌رک بکا. به‌م هۆیه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ نیو سیلاوی خه‌لکه‌که پاره‌ستا بی‌ ئه‌وه‌ی بو‌ خو‌ی بی‌هه‌وئ به‌ هۆی پاله‌په‌ستۆی خه‌لک به‌م لا و ئه‌ولادا ده‌کوت. دوا‌ی ئه‌وه‌ی هۆشی هاته‌وه به‌ر خو‌ی و درێ به‌ خه‌لکه‌که‌دا و له‌ سوو‌چیک پاره‌ستا ته‌ماشای کرد ده‌رگای پشته‌وه‌ش ئا‌واله‌یه. ئه‌و ده‌رگایه‌ک بوو که گه‌وره‌کان ناگاداریان له‌ ده‌کرد بو‌

ئه‌وه‌ی رۆژی لیتقه‌ومان که‌لکی له‌ وه‌رگرن و به‌ویدا هه‌لین، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه نیویان نابوو ده‌روازه‌ی ناشتی. بی‌گومان هه‌موویان له‌و ده‌روازه‌را رایانه‌کردبوو و له‌ گو‌شه و که‌ناری شه‌قامه‌کان خو‌یان وه‌په‌نا دابوو بو‌ ئه‌وه‌ی سیلاوی ئه‌و خه‌لکه‌ ته‌ماشاکه‌ن که چلۆن که‌وتوونه نیو وه‌تاغ و باره‌گا‌کانیان.

یه‌کیک له‌ خانه‌کان له‌ به‌ر قه‌له‌وی و مه‌ستی نه‌یتوانی‌بوو خو‌ی ده‌ریاز کا، له‌ هه‌لێک ده‌گه‌را و خو‌ی نه‌جات دا، به‌راستی سه‌ری له‌ شتیا‌بوو. جگه له‌وه‌ش ده‌تگوت به‌ رووتی خه‌وتوو یا له‌گه‌ل ژنیکی جوان و قه‌له‌و خه‌له‌وتیان کردوو! گوشتی چین چین به‌ سه‌ر مه‌مکیدا به‌ر بی‌بوونه‌وه و چاوی هه‌ر زیته‌زیتی بوو. کاتیک چاوی به‌ وه‌نگ لانگ که‌وت وه‌ک خه‌نجه‌ری لیتده‌ن وابوو یه‌ک به‌ خو‌ی زی‌راندی. وه‌نگ لانگ زۆری پی‌ سه‌یر بوو، ئه‌وه‌نده پی‌که‌نی بی‌ ئیختیار که‌وت! به‌لام پی‌اوه‌که له‌ ترسان ئه‌ژنۆکانی نووشتانه‌وه ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه و گو‌تی:

- بی‌چاره و بی‌ په‌نام مه‌مکوژه، پوولم زۆره هه‌رچه‌ندی بته‌وی ده‌تده‌می، نه‌جاتم ده‌! وه‌نگ لانگ به‌ بی‌ستنی وشه‌ی پوول بووژاوه، وه‌زعی خو‌ی هه‌لسه‌نگاند و گو‌تی:

- پوول؟

ئه‌وه‌نده‌ی خودا چه‌ز ده‌کا موحتاجی پوول بوو. دووباره‌ نوقمی بی‌کردنه‌وه بوو، وه‌ک ئه‌وه ده‌چوو که‌سیک بلێ به‌ پوول منداله‌که‌ت نه‌جاتی ده‌بی و ده‌توانی بگه‌رتیه‌وه سه‌ر زه‌ویوزاری خو‌ت. به‌م چه‌شنه گو‌تی:

- ئه‌دی بو‌ پاره‌ستاوی؟ پووله‌که‌م بده‌یه!

پی‌اوه‌که له‌ حالیکدا ده‌گریا ده‌ستی بو‌ گیرفانی برد مستیکی پوولێ زیو له‌ پیش وه‌نگ لانگ راگرت، وه‌نگ لانگ ئاته‌گی که‌واکه‌ی بو‌ راگرته‌وه و تیی ه‌اویشت.

له‌ پاشان وه‌نگ لانگ گو‌تی:

- زیاترم بده‌یه.

پی‌اوه‌که به‌ گریانه‌وه مستیکی دیکه‌ی دا به‌ وه‌نگ لانگ و گو‌تی:

- له‌وه زیاتر شک نایه‌م.

له‌ پاشان ده‌ستی کرد به‌ نووکه‌ نووک و فرمی‌سکی هاتنه‌ خوار. وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا خه‌ریک بوو ته‌ماشای شین و وا‌هیلای کابرای ده‌کرد، ته‌ماشای کرد سه‌باره‌ت به‌

کابرا وهزعی گۆراوه، ههزی نهدهکرد لیتی نزیک بیهتهوه و گوتی:

- ههرجی زووتره له پیش چاوم ون به، دهنه دهتکوژم!

ئهو قسه بۆ وهنگ لانگ زۆر سهیر بوو، چونکه له دهستی نهدههات مالاتییش سههر بپری. پیاوهکه کاتییک ئهوهی گوی لێ بوو، وهک سهگ کلکی له گهلۆزی گرت و ههلات. له پاشان وهنگ لانگ بی ئهوهی بزانی پوولهکه چهنده له گیرفانی هاویشته و گهراپهوه که پرۆکه کهی خۆی.

پوولهکانی به خۆیهوه کوشی و گوتی: «ئهوجاره دهگهڕینهوه ولاتی خۆمان سبهینی وهپی دهکهوین».

۱۵

دوای ئهوهی گهراپهوه، وهنگ لانگ وا سههرگهرمی کاروباری خۆی بوو دهتگوت قهته زهویوزاریشی بهجێ نهههتستوه. کاتی گهراپهوه له جنووب بایی شهش سکهی زیوی تۆوی گهنم و برینج و سهرداری کری، ههروهها تۆوی سهوزی دانهویلهی وهک کهلهم و توور و... کری.

پیش ئهوی بگهنهوه تووشی موچهیهک بوون. کابرای خاوهن موچه گایهکی زۆر چاکی ههبوو، وهنگ لانگ ناشقی گایهکه بوو و گوتی:

- ههچهند گایهکهت بی حاله و به کار نایه، بهلام له بهرئهوهی پتیبستم به گایه و بهو پهله پهله گای دیکهه و دههست ناکهوی دهمهوی لیت بکرم. به پوولی زیو، گایهکهت به چهندی دهدهی؟

کابرای نامپا وهلامی داوه و گوتی:

- حازرم ژنهکهه بفرۆشم بهلام گایهکهه نافرۆشم، چونکه زۆری لێ پازیم. بۆ دهیفرۆشم خۆ شیت نهبووم!

بهه جۆره گوتی نهدا قسهی وهنگ لانگ. وهنگ لانگ به رادهیهک ناشقی ئهوه گایه بپووی و ابوو ئهوه دنیایه گایهکی تیدا و ئهویش گای کابراپهیه. له ئۆلان و باوکی پرسی:

- گایهکهی چۆنه؟ به کاردی؟

پیرهباب تهماشای کرد و گوتی:

- خراپ نییه چاک خهساوه.

ئۆلان گوتی:

- سالتیک پیرتر له تهمهنی خۆی بهر چاوه دهکهوی.

بهلام وهنگ لانگ کاری بهو قسانه نهبوو، تازه دلێ گرتبووی و له کارهکهشی رازی بوو، چونکه دهیتوانی بهو گایه ههم زهوییهکانی دابچینی، ههم ناشهکهی پیههلسوورینی و زمههیری زستانیشی پیدایه، به کورتی له کابرای چوهه پیش و گوتی:

- پیاوی چا به پیم بفرۆشه، زهره ناکه ی نه وهندهت پوول ددهدمی که بتوانی به دلخوازی خۆت گایه کی دیکه بکری و پوولتیکیشته بۆ بمینتهوه.

سه ره نجام دوا ی گیره و کیشه یه کی زۆر، به زیاتر له قیمه تی خۆی گایه که ی له دهست کابرا هینا در. وهنگ لانگ له بهرئه وی دلای به گایه که وه بوو، پوولتی وه بهر چاوی نه هات! خیرا پوولته که ی له دهست کابرا نا و په تیکه ی له نه ستۆی کرد و وه دوا ی خۆی دا.

کاتیک گه بيشته وه ماله خویان ته ماشای کرد هیچ شتیک له سه ره جیگای خۆی نه ماوه، ته نانهت ده رگایان له ریسمه ده رهینابوو، دار و پوش و په لاشی خانووبه ره که شیان شوینه واری له هیچ کوئی دیار نه بوو، ههروه ها نه وه هممو که لوپه لی دیکه ی کشتوکالی وهک پیمه ره، درمغ و که و بئیرینگ، به کورتی جگه له چوار دیواره که هه موو شتیکیان برده بوو؛ که نه ویش به هۆی شلته وه و به فر و باران هه موو تلیسا بووه وه.

وهنگ لانگ له سه ره تاوه پیتی سه یر بوو، به لام له پاشان چوو بۆ شار نیر و ئامووریک و دوو درمغ، ههروه ها چه ند پیمه ره و سه سیری کری و گه راوه! پیتش هه موو شتیک به سه سیره کان خانووه که ی داپۆشی و لیک کوپونه وه. به ره بهری رۆژئا و ابوون له بهر ده رگای ماله که ی راوه ستا و چاوی له زهوییه کانی ده کرد که به هۆی به فر و باران که شاو کرابوون وه گاهاتبوون. ورده ورده به هار نزیک بووه وه و دهنگی بۆق له گۆلوان بهرز بووه وه، ههروه ها دارچه یزه رانه کان به شنه ی بای به یانان وهک بیتشکه راده ژان و ده جوولانه وه له لایه کی دیکه شه وه دار پشکووتن و ولات وهک به ههشت خه ملی.

وهنگ لانگ له سه ره تاوه تا ماوه یه کی زۆر هزی نه ده کرد چاوی به که سه بکه وئی، پیتی خۆش بوو ته نیا بی. نه ده چوو ماله هیچ که سه، جگه له وهش کاتیک خه لکی ئاوی و اته نه وانه ی له قاتی و قری به سه لامه تی نه جاتیان ببوو ده هاتنه لای، رووی نه ده دانئ و خۆی ده گرت یا به قه لسی لیتی ده پرسین:

- کئ ده رگای مالی ئیمه ی ده رهینا؟ کئ درمغ و پیمه ره که ی بر دووین؟ کام له ئیوه ئاورتان به ئالاش و قامیشی ماله که مان کروه ته وه؟

که سه نه بوو وه ستۆی بگری، جگه له وهش خویان وهک ئینسانیکه ی به شه رپه ف و راست و دروست پیشان ده دا. له پاشان یه کیکیان وه قسه هات و گوتی:

- بوختانی به که سه مه که؛ کاری مامت بووه.

یه کیک ده یگوت:

- نه وه کاری یه کیک نییه و ناتوانین بلتین فلانه که سه نه وه ی کردوووه. چونکه له وه قاتی و قریبه دا هه موو که سه دزی کردوووه.

رۆژتیک چینگ هاسیپیان به ملکه چی و لاره ملی هات بۆ سه ردانی و گوتی:

- نه و زستانه ماله که ت پر بوو له دز و هه موو شه وئ ناویان تالان ده کرد، ده لئین مامت نه وانی زۆر چاک ده ناسی. به لام له وه رۆژانه دا که سه نه یده توانی پیاوی راست و دروست لیک کاته وه، من به ش به حالی خۆم ناتوانم که سه تاوانبار که م.

چینگ نه وهنده بی تاقهت بوو، ببوو ئیسک و پیتست و چاوی بستیک له قوول وه چو بوون! ده تگوت پیاوی حه فتا ساله یه! سه ر و ردینی هه موو سپی ببوو ده تگوت مشکه له که ندووی ئاردی که وتوووه! وهنگ لانگ زۆری به زهیی پیدا ده هات و پرسی:

- تۆ وه زعت له ئیمه خراپتر بووه! له وه ماوه دا چت خواردوه؟

پیاوه فه قیره که هه ناسیکه هه لکیشا و به ده نگیکه کز گوتی:

- چت لی وه شارم، وهک سه گ به کووچه و کۆلانا نا ده گه رام و له سه تللی زبلی بهر ده رگا کان ملووم ده کرد! ته نانهت سه گی تۆ پیوشم خواردوووه، جار بکیان ژنه که م بهر له وه ی بمری گۆشتی لی نابوو، له بهر ده سه تهنگی له خۆم رانه دی لیتی بپرسم گۆشتی چییه؟ به لام نه وه م ده زانی که بۆ خۆی ده سه لاتتی نه وه ی نییه هیچ شتیک سه ر بپری، هه ر چی ده مانخوارد له کووچه و کۆلانا ن هه لمانده گرته وه. دوا ی ماوه یه ک خیزانم له برسان عومری درپژی دا به ئیوه و مرد، منیش ناچار بۆ نه وه ی کچه که شم له پیتش چاوی نه مری دام به سه ربازتیک.

له پاشان که میک راوه ستا و گوتی:

- ئیستا بیکار ماومه وه، تۆم نییه بیچینم.

وهنگ لانگ گوتی:

- وه ره با برۆین.

له گه ل خۆی برد و برتکی له تۆوی خۆی دایه که له جنووب هینابوو. به کورتی له هه ر یه که ی که میکی دایه و پیتی گوت:

- جارئ نه وانه به ره وه، سه به نیتش به جووت و گای خۆم زهوییه که ت بۆ داده چینم.

له پاشان چینگ دهستی کرد به گریان، وهنگ لانگ دلخواشی داوه و گوتی:

- پیت وایه چاکه‌ی تۆم له بیر ده‌چیتته‌وه؟ نه‌خیر له‌و پیاوانه نیم که سپله بم. قه‌تم نه‌و
رۆژه له بیر ناچیتته‌وه که مسته باقله‌که‌ت دامی.

به‌لام چینگ بی‌ئوه‌ی هیچ شتیک بلتی به‌گریان رۆیشت. وه‌نگ لانگ زۆری پی
خۆش بوو که مامی له‌ئاواییدا نه‌مابوو؛ که‌سیش نه‌یده‌زانی له‌کویتیبه؟ هیندی‌ک
ده‌یانگوت چۆته‌شاریک. تا‌قمیکیش پییان وابوو مال و منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی بردوو و
چوونه‌جی‌گایه‌کی دوور. وه‌نگ لانگ له‌خه‌لکی بیست که‌که‌کانی فرۆشتوو، به‌و
مه‌سه‌له‌زۆر نارِه‌حه‌ت بوو. له‌پاشان قۆلی هه‌لمالی و ده‌ستی کرد به‌کار. نه‌وه‌نده‌به
دلگه‌رمی کاری ده‌کرد چه‌زی ده‌کرد له‌ته‌نان و چه‌ند ده‌نکه‌سیره‌که‌ش هه‌ر له‌مه‌زرایه
بخوا، هه‌میشه‌له‌بیری نه‌وه‌دا بوو جی‌گایه‌ک بۆ شته‌کانی دیاری بکا و بیانچینی.
نیوه‌رۆیانیش نه‌ده‌هاته‌وه؛ له‌نیوه‌رۆیه‌ک راده‌کشا و ده‌خه‌وت.

تۆلانی‌ش وه‌ک ژنیکی مالدار و به‌ئمه‌ک بی‌کار دانه‌نیشت و له‌مالی خه‌ریکی چه‌سیر
دروستکردن و سواغی دار و دیوار بوو، هه‌روه‌ها ته‌ندوو‌ریکی چاکی دروست کرد و هه‌موو
که‌لین و قوژینی گرتن. له‌پاشان له‌گه‌ل وه‌نگ لانگ چوونه‌شار و بریکیان شتی نیو
مالی وه‌ک ته‌ختی خه‌و و میز و نیمکه‌ت و ده‌رخۆنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاسن و چادانیکی گلی
سوور کراویان کری. له‌پاشان له‌دووکانیکی عه‌تر فرۆشیش خودایه‌کیان کری به‌نیوی
خودای سه‌روه‌ت؛ که‌له‌کاغه‌ز دروست کرابوو. له‌دووکانیکی دیکه‌ش شه‌میان کری و له
لای خودا که‌هه‌لیانکرد.

کاتیک نه‌وشتانه‌یان کری و گه‌رانه‌وه، وه‌نگ لانگ که‌وته‌وه‌بیری دوو خودا که‌ی
په‌رسکه‌ی خا که‌ه‌ی و سه‌ری‌کیشی له‌وان دا. ته‌ماشای کرد نه‌وانیش وه‌ک خه‌لکه‌که‌یان
لیه‌هاته‌وه؛ حالیان چاک نییه! له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و ماوه‌دا که‌س خزه‌تی نه‌کردبوون نه‌و جوانی
زه‌رق و به‌رقه‌ی پی‌شوویان نه‌مابوو! قاتی و قری نه‌وانیشی له‌بیر بردبووه‌وه. وه‌نگ لانگ
بریکی تیوه‌روانین و گوتی:

- نه‌و خودایانه‌ی خه‌لکیان ده‌وی ده‌بی چاوه‌روانی نه‌و رۆژه‌ش بن.

دوای نه‌وه‌ی مال که‌یان ریک و پینک کرد، شه‌میان هه‌لکردن. چادان و ئیستکانیان
له‌سه‌ر میز دانا. هه‌روه‌ها جی‌گا و بانیان راخست و ولاتیان رازانده‌وه و ده‌رک و
په‌نجه‌ره‌کانیان تی‌خسته‌وه. وه‌نگ لانگ له‌ئا کامی نه‌و به‌سه‌ردا که‌وتن و خۆشبه‌ختیبه
ده‌ترسا.

تۆلان دیسانیش زگی پر بوو، منداله‌کانی دیکه‌شی وه‌ک توله‌له‌به‌ر ده‌رگا به‌سه‌ر یه‌کدا
ده‌تلانده‌وه و قوماریان ده‌کرد. پیره‌بابیش له‌به‌ر به‌ره‌رۆچکه‌ داده‌نیشت و ته‌ماشای لوییا
و شیناوه‌ردی مووچه‌که‌ی ده‌کرد و دلای ده‌کراوه. نیگه‌رانی به‌ریت‌چوونیش نه‌بوون، چونکه
به‌شی نه‌وه‌نده‌یان پوول مابوو زگی خۆیان پی‌تیر که‌ن. وه‌نگ لانگ له‌حالی‌کدا چاوی له
ئاسمانی بریبوو و چاوه‌روانی باران بوو گوتی:

- ده‌بی عوو‌دی‌کیش له‌پیش نه‌و خودایانه‌ بسووتینم، چونکه‌هه‌رچی‌یه‌ک بن ده‌سه‌لاتیان
له‌سه‌ر نه‌و عه‌رزه‌هه‌یه و زۆر شتیان پی‌ده‌کری.

شه‌ویک وه‌نگ لانگ له په‌نا خیزانی پاكشاپوو، دهستی به سهر سینگی‌دا هینا و پریسکه‌یه‌کی چکۆله‌ی وه‌بهر دهست كهوت و پرسى:

- نه‌وه چیه له به‌رۆكه‌ت قایم کردوو؟

خیزانی له سه‌ره‌تاوه خۆی کیشاوه دواوه، به‌لام وه‌نگ لانگ دهستی له‌سه‌ر پریسکه‌که هه‌لنه‌گرت. به‌ته‌ما بوو له به‌رۆکی بکاته‌وه. ژنه‌که به ناچار ته‌سلیم بوو و گوتی:

- بۆ ده‌ته‌ه‌وئ له به‌رۆکه‌م که‌یه‌وه، فه‌رموو ته‌ماشای که.

له پاشان پریسکه‌که‌ی له ملی ده‌ره‌ینا و دای به وه‌نگ لانگ. وه‌نگ لانگ کاتیکی پریسکه‌که‌ی کرده‌وه، پر بوو له جه‌واهیرات. له خۆشیان له‌وانه‌بوو گه‌شکه‌ بێ، نه‌یده‌زانی چ بکا، چونکه له عومری خۆیدا جه‌واهیراتی نه‌دی‌بوو! به‌لام نه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که سه‌روه‌تیکی زۆری له دهست دایه، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی زۆریان ته‌ماشای به‌کتر کرد، له پاشان گوتی:

- نه‌وانه‌ت له کوی وه‌ده‌ست كهوت؟

ژنه‌که له وه‌لامدا گوتی:

- ئی ماله پوولداره‌کانه و خه‌زینه‌ی به‌کیک له گراوییه‌کان بووه. کاتیکی چوممه ژوور ته‌ماشام کرد خشتیکی له دیوار جیا بووه‌ته‌وه، به‌سه‌برایی چوممه پیش، بێ نه‌وه‌ی که‌سیک نا‌گای لیبی و له‌گه‌لی نیوه‌که‌م، خسته‌که‌م له دیوار هینا ده‌ر و جه‌واهیرات هاته‌ خوار، کۆم کرده‌وه و له قۆلی کراسه‌که‌م نا.

وه‌نگ لانگ نه‌و کاره‌ی خیزانی زۆر پێ چاک بوو، هیندیکی تاریف کرد و پرسى:

- پیم بلێ بزانم چلۆنت زانی؟

ژنه‌که گوتی:

- تو پیت وایه من له کوی گه‌وره‌ بووم؟ تاخر کله‌فه‌تی نه‌و باره‌گابه‌نه‌ بووم، با نه‌وه‌شت پێ بلیم ده‌وله‌مه‌ند و پوولدار زۆر ترسنۆکن. جاریکی به‌ چاوی خۆم دیتم که سالیکی قاتی و قری و ریگر و چه‌ته‌کان رژانه‌ نیو ماله پوولداره. کله‌فه‌ت و سیغه، هه‌روه‌ها

خاتونی پیر هه‌ربه‌که‌ی مستیکیان زێر و زیو و جه‌واهیرات ده‌ست دایه و له حاشارگه‌یه‌کی که له پیشدا دیاریان کردبوو شاردیانه‌وه و ده‌رباز بوون.

دوای ماوه‌یه‌ک وه‌نگ لانگ هه‌ناسیکی هه‌لکیشا و گوتی:

- شه‌یتان و شو‌فار زۆرن، پیاو نابێ شتی وا له مالتیدا رابگری، ده‌بێ بیفرۆشین و له جیگایه‌کی نه‌مین بیشارینه‌وه. واکه‌ بیده‌ین به‌ زه‌وی، ده‌ور و زه‌مانه‌ ناخۆشه. نه‌گه‌ر بێتو که‌سیک بۆن بکا و بزانی شتیکی وامان هه‌یه، تا سه‌به‌ینی هه‌ردوو کمان ده‌کوژن و جه‌واهیراته‌که ده‌که‌وێته‌ ده‌ست چه‌ته‌کان. هه‌رچۆنیک بێ ده‌بێ نه‌ورۆ بیده‌م به‌ زه‌وی، ده‌نا شه‌وی خه‌وم لێ ناکه‌وی.

به‌ ده‌م قسه‌کردنه‌وه جه‌واهیراته‌که‌ی له پریسکه‌یه‌که‌وه پێچا و گرتی دا. کاتیکی ده‌یویست له باغه‌لی بنی ته‌ماشای کرد خیزانی چوار می‌رده‌کی دانیشتوو و نیو چاوانی تیک ناوه و ته‌ماشای ده‌کا. وه‌نگ لانگ به‌ چاو پیکه‌وتنی بیچم و رواله‌تی ژنه‌که‌ی په‌شۆکا و گوتی:

- بۆ ده‌لێی مودووت لێ مردوو؟! چ قه‌وماوه؟!!

ژنه‌که له حالیکدا کۆلی گریانی له نه‌وکی مابوو پرسى:

- ده‌ته‌ه‌وئ هه‌مووی بفرۆشی؟

پیاوه‌که وه‌لامی دایه‌وه و گوتی:

- نه‌گه‌ر نه‌یفرۆشم چی لێ بکه‌م، نه‌و خانوبه‌ره‌ خاوینه‌ی ئیمه‌ بۆ نه‌وه نابێ. جه‌واهیرات له‌و ماله‌دا به‌ چ ده‌ردیکی ئیمه‌ دێ؟

ژنه‌که گوتی:

- چه‌ز ده‌که‌م دوو دانه له‌وانه‌ راگرم.

نه‌وه‌نده به‌ ملکه‌چی نه‌و قسه‌ی کرد ده‌تگوت مندالی ساوايه و گرووی له شت گرتوو. وه‌نگ لانگ به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه گوتی:

- زۆر چاکه.

ژنه‌که له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- دوو دانه‌م له‌وانه‌ بۆ راگیرابا زۆر چاک بوو، زۆرم پێخۆشه‌ مرواری بێ.

پیاوه‌که گوتی:

- مرواری!

ژنه که گوتی:

- من تهنیا ئەوان ږاده گرم، مه ترسه به خۆمیانوه هه لئاواسم، دهیانشارمهوه.

له پاشان سه‌ری خۆی به‌رداوه، دهستی دا دهرزی و ده‌زویه‌ک و بیده‌نگ بوو. وه‌نگ لانگ بیری له‌وه کرده‌وه که ئەو ژنه ته‌مه‌نیک زه‌حمه‌تی کیشاوه و ئەرکی خۆی ئە‌نجام داوه و داوای هیچ شتیکی نه‌کردوه. هه‌روه‌ها ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و ماله‌ ئە‌عیان و ئە‌شرفانه‌دا بووه، زړ و زیوی خاتوونه‌کان سه‌رنجی ږاکیشاوه؛ ئە‌ویش له‌ دووره‌وه. ژنه‌که له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی:

- جاروبار ئە‌وانه به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرم.

له پاشان می‌ترده‌که‌ی به‌ بێ ئە‌وه‌ی لیتی بپرسێ چی لێ ده‌که‌ی به‌رۆکی کرده‌وه و جه‌واهیراته‌که‌ی دا به‌ ژنه‌که‌ی. ژنه‌که‌ی له‌ نیو جه‌واهیراته‌که‌، دوو مرواری هه‌لگرت و ئە‌وانی دیکه‌ی داوه به‌ می‌ترده‌که‌ی. له پاشان مروارییه‌کانی له‌ نیو کولتیه‌که‌یدا شارده‌وه. وه‌نگ لانگ له‌به‌ر خۆی بیری ده‌کردوه و ده‌یگوت: «ده‌زانم ئە‌و ژنه‌ی من ئە‌و مروارییه‌نه نه‌ له‌ مل ده‌کا، نه‌ ته‌ماشایان ده‌کا، ئە‌دی بۆ چییه‌تی؟». له پاشان ته‌مای گرت بچیتته ماله‌ ئە‌رباب و بزانی زه‌وی فرۆشتنیان هه‌یه؟

سه‌ره‌نجام به‌ره‌و ماله‌ ئە‌رباب و هه‌رێ که‌وت، چونکه نه‌ده‌ترسا له‌وه‌ی که‌ ئیزنی نه‌ده‌ن و پیتشی پێ بگرن. کاتیک گه‌بشته به‌ر ده‌رگا، ته‌ماشای کرد ده‌رگا‌کانیان هه‌موو گاله‌ دراوان و که‌س نییه‌ ده‌رگای لێ بکاته‌وه، ئە‌و خه‌لکه‌ی به‌ په‌نایدا ده‌رۆشتن ئاو‌پێکیان ویده‌دا و ده‌یانگوت:

- هه‌تا ئیوارێ له‌ ده‌رگا دا، که‌س نییه‌ لیتی بکاته‌وه، مه‌گه‌ر خانی پیر و خه‌به‌ر بێ، یا شانسی خۆی یه‌کیک له‌و کله‌فاته‌نه‌ی که‌ له‌و ده‌وره‌به‌ره‌ وه‌ک سه‌گ خه‌ریکی ملومۆن به‌ ویدا بێ و ده‌رگای لێ بکاته‌وه.

سه‌ره‌نجام گوتی له‌ ده‌نگی پیتیه‌ک بوو که به‌ هه‌ست ږاگرتن ده‌هاته پیتش، سه‌رت نه‌یه‌شپنم ده‌رگا‌که‌ی به‌ جیره‌جیره‌ کرده‌وه و گوتی:

- کییه‌؟

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا نوقمی بپه‌رکردنه‌وه بوو وه‌لامی داوه.

- منم وه‌نگ لانگ!

له پاشان یه‌کیکی نیو چاوان تال گوتی:

- ئە‌و وه‌نگ لانگه غه‌زه‌به کییه‌؟

وه‌نگ لانگ کاتیک ئە‌و جوتیه‌نه‌ی بیست تینگه‌یی که ئە‌وه ده‌بی خانی پیر بێ، چونکه قسه‌ی خۆشی ئە‌ربابان هه‌میشه جینو و قسه‌ی سووک بووه. وه‌نگ لانگ وه‌لامی داوه و گوتی:

- خانی مه‌زن، بۆ کاریکێ چووک هاتومه خزمه‌تت مه‌به‌ستم زه‌حمه‌ت دانی ئیوه‌ی به‌پێز نییه‌، کارم به‌ کویتخای بوو.

خانی پیر گوتی:

- کویتخا؟ نه‌عه‌لت له‌ دایک و بابیان، ئە‌و تووتکه سه‌گانه، ئە‌وه ماوه‌ی سن مانگه ږۆشتوون و به‌جیتیان هیشتوم.

وه‌نگ لانگ کاتیک ئە‌و وه‌لامه‌ی بیست، سه‌ری لێ شیتوا و هه‌موو شتیکی لێ تیکچوو. ده‌با سه‌ودا‌که‌ی له‌گه‌ل یه‌کی دیکه قسه‌ لیکردبا، نه‌ک خانی پیر له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه جه‌واهیراته‌که‌ی لێ ببوو باریک و ده‌تگوت پۆلوی ئاووره له‌ ده‌ستی دایه. ده‌یویست خۆی نه‌جات دا؛ هه‌روه‌ها نه‌یده‌ویست به‌ ده‌ستی به‌تال بگه‌ریته‌وه، به‌ هه‌ر جۆریک بوو مه‌به‌ستی خۆی ږاگه‌یاندا و گوتی:

- ئە‌و پووله‌م هیتابوو خزمه‌تتان.

خانی پیر ده‌رگای پیتک دادا و گوتی:

- پوولی چی؟ پوول نه‌ماوه، کویتخا دزه‌ گه‌سکی له‌ ولانی داوه و قه‌رزی که‌سم بۆ نادرتته‌وه.

وه‌نگ لانگ به‌ په‌له‌ گوتی:

- بمبوره له‌ مه‌به‌ستی من حالێ نه‌بووی، هاتوم پوولت بده‌می، نه‌ک پوولت لێ وهرگرم.

کاتیک وه‌نگ لانگ ئە‌وه‌ی گوت ژنیک له‌ ده‌رگا سه‌ری هینا دهر و گوتی:

- ئە‌گه‌ر قسه‌ت وا خۆشه وه‌ره ژوور، له‌میژه قسه‌ی وامان نه‌بیسستوه.

وه‌نگ لانگ چووه ژوور ده‌رگایان گاله‌ داوه. وه‌نگ لانگ ته‌ماشای کرد خانی پیر لیباسیکی بۆر و چلکن و کۆنی له‌به‌ردایه و به‌ لاره‌ملی له‌ گۆشه‌یه‌ک ږاوه‌ستاوه، دیار بوو که لیباسی شین و شایی هه‌ر ئە‌وه بوو که له‌ به‌ریدا بوو. وه‌نگ لانگ باوه‌ری نه‌ده‌کرد که

ئەو خانى پىرە! باوەرى نەدەکرد كە بتوانى لەگەڵ خانى پىر قسە بكا. و دەيگوت: «وا هەر نىيە، ئەو خەونە» وەنگ لانگ پىتى وابوو ئەو هەش وەك بابى پىاويكى پاك و خاوين دەم بە پىكەنىنە، بەلام بە پىچەوانە قەلەويكى ناحەز و لەرزۆك و سەر و ردين نەتاشراو و پىس و پۆخل بوو. ژنەكە هەرچەند تا رادەپەك خاوين و بەهۆش بەرچاو دەكەت، بەلام لەسەر و سەكەتى بەدەفەرى بى بەزەبى دەبارى، لە قسەكانى وا دەردەكەوت كە لە بنەمالەى خانى پىر نىيە، بەلام كلفەتتىكى دم هەرا و رووھەلماو بوو. جگە لەو ژنە و خانى پىر كەس لە حەوشەدا نەبوو، دواى ماوەپەك ژنەكە گوتى:

- بلى بزانم چ پوولتيك؟

وەنگ لانگ هەرچى لە خۆى نووسا نەيتوانى لە خزمەت خانى پىر قسە بكا. دواى ئەو ژنەكە حالى بوو لەبەر خانى پىر لە رووى هەلنايە قسە بكا بە خانى پىرى گوت:

- ئىوھ فەرموون، بۆخۆم قسەى لەگەڵ دەكەم با بزانم دەلتي چى.

خان بە بى ئەو قسەپەك بكا و هەستا و بە كۆخە كۆخ وەدەركەوت. كاتىك وەنگ لانگ لەگەڵ ژنەكە دانىشت نەيدەزانى كە دەبى چ بكا و چ بلى؟ ژنەكە بەسەريدا قىژاندى و گوتى:

- بۆ لال بووى زەلام؟

وەنگ لانگ لە عەببەتان يەك بە خۆى راجەنى. ژنەكە دريژەى بە قسەكانيدا و گوتى:

- چ كارتىك هەيه؟ ئەگەر پوولت هەيه فەرموو نىشانى دە.

وەنگ لانگ گوتى:

- نەمگوت پوولم هەيه، گوتم كارم هەيه.

ژنەكە گوتى:

- كار يانى پوول ئەژماردن. يان پوولم بەدەيه يان پوولت بەدەمى، ئەو هەش بزانە كە پوول لەو مالە ناروا تە دەر.

وەنگ لانگ گوتى:

- ئاخىر من ناتوانم لەگەڵ ژن قسە بكەم.

ژنەكە پرسى:

- بۆ ناتوانى؟ شىتتى نەفام مەگەر نازانى كەسى دىكە لىرە نىيە.

وەنگ لانگ لە حالتيكدا باوەرى بەو قسە نەدەکرد، بە سەر سورمانەو تەماشاي ژنەكەى كرد. ژنەكە دووبارە بە سەريدا قىژاند و گوتى:

- سەرىنى خاترجەمى وەبن سەرت دە هەر من و خانى پىر ماوين.

وەنگ لانگ هەرچى دەيکرد خۆى بۆ رازى نەدەكرا. لە پاشان پرسى:

- چۆن دەكرى ئەو مالە گەورە كەسى تيدا نەبى؟

ژنەكە زۆر بە قەلسى وەلامى داو و گوتى:

- خۆ ئەو دەزانى كە خاتوونى پىر مرد، خۆت بۆ گيل دەكەى؟ مەگەر نەتبيستووھ كە چەتە و دزەكان رژانە ئەو مالە و هەرچى وەبەر دەستيان كەوت بە كۆلتيان دادا و بە تالانتيان برد؟ جگە لەو هەش خانى پىريان لە دارتيك بەست و بە شەپەلاغان بەر بوونە گيانى، بەو هەش رانەو هەستان خاتوونى پىريشيان بە گورىسيك لە سەندەلى بەست و كوتتيكيان پەرۆ لە زارى نا تا هاوار نەكا! لە پاشان پىيان پىوھنا و هەلاتن، ئەمنيش كە ماوم لەبەر چاوى رەشم نىيە، خۆم لە كووپە ئاويكدا شارەبووھ، كاتىك هاتمە دەر دزەكان رۆيشتبوون. بەلام خاتوونى پىر لە ترسان هەر بە سەندەلتيكەوھ گيانى دەرچوو و مرد.

وەنگ لانگ پرسى:

- ئەدى رەنجبەر و دەرکەوانەكان چيان دەکرد؟

ژنەكە گوتى:

- ئەوان بەر لەو رووداوە رۆيشتبوون، چونكە لە نيوەى زستانيدا هيج شتتيك نەمابوو نە خۆراك و نە پوول.

لە پاشان دريژەى بە قسەكانيدا و گوتى:

- زۆرەي رەنجبەرەكان و كلفەتەكان دار و دەستەى ئەو دزانە بوون، من بە چاوى خۆم دىتم كە ئەو دەرکەوانە سەگ بابە لە پيشەوھى هەمووان دەرپيشت و رتيگاي پيشانەدان، هەرچەندە ئەو سپلە و بى ئەمەكە لە بەرابەر خانى پىردا سەر و چاوى خۆى داپۆشيبوو، بەلام هەم ئەو و هەم ئەوانى ديكەم ناسيبەوھ. دلتيام كە ئەوان بوون، چونكە جگە لەوان كەسى ديكە جتيگاي زير و زيوى وانى پى نەدەزانى. هەرچەندە كوتخا بە روالەت دوورى لەو كارە دەکرد، بەلام دەتوانم بليتم كە بە دەس كيسى وى ئەو كارە جتى بەجتى كرا.

ژنەكە بۆ ماوەپەك بيئەنگ بوو، لە پاشان گوتى:

- ئەو ھەولەن بەدبەختی و چارە رەشی نەبوو، خانی پیر و باوکی ئەو شتانەیان زۆر چا و پیکەوتیبوو. خان و دەرەبەگ لەبەر قۆزدرەماغی خۆیان لە قەدیمەوہ خۆیان لە کاروباری زەوی و مولک و ماش نەگەیاندووہ، پوولیان لە کوپخا وەرەگرت و بە کەیفی خۆیان بەم لا و ئەولایاندا دەدا.

وہنگ لانگ لە حالیکدا تەماشای ئەم لاوای خۆی دەکاد نەیدەتوانی باوہر بەو شتانە نەکا، بەم ھۆبە پرسى:

- ئەدى خانزادەکانى جھیل لە کوپن؟

ژنەکە بە لالوتى وەلامى داوہ.

- ئەوانیش ھەر لەو دەورەبەرەن، شانسی خۆیان بەر لەو رووداوہ ژنیان ھینا و مالى خۆیان کرد. کورہ گەورەکەى خانی پیر کاتیک بیستی کہ چ بەلایەک بە سەر دایکی ھاتووہ، یەکیکی لە خانی پیر راسپارد کہ بیتتە دەر، بەلام خانی پیر جوابی نەداوہ. چونکہ پیم گوت چۆن دەرۆی و ئافرەتییکی وەک من بەتەنئى بەجئى دئلى؟

ھەرۆھە لە درپژەى قسەکانیدا گوتى:

- سەرەرای ئەوہى لە ماوہى ئەو چەند سالەدا کلفەتییکی بە ئەمەکی خان بووم، نە مالم ھەبە نە ژیانیک کہ پئى بلین ژیان.

لە پاشان وەنگ لانگ بە وردى تەماشای ئەو ژنەى کرد و تینگەبى ئەوہ لەو ژنانەبە کہ بە خۆ نزیک کردنەوہ لە خان دەبەوئى خان پرووتینتەوہ. بەم ھۆبە پئى گوت:

- لەگەل کلفەتییکی وەک تۆ چۆن سەودا بکەم؟

ژنەکە ئەوہى کہ بیست و گوتى:

- لە قسەى من دەرناچئ و بە چاوى کلفەتییک تەماشام ناکا.

ئەو قسە بو وەنگ لانگ بوو بە مەسەلەبەک، بریکی پیر کردوہ و گوتى: «ئەگەر منیش ئەو زەویبە نەکریم ئەو ژنە بە یەکی دیکەى دەفرۆشئ». جا لەبەر ئەوہ پرسى:

- زەوى زۆرما ماوہ؟

ژنە کہ لە مەبەستى وەنگ لانگ حالى بوو و گوتى:

- ئەگەر زەوى کر بى زەویمان ھەبە.

سەد یەکتار لە لای رۆژئاوا و دووسەد یەکتارمان لە لای جنوب ھەبە. تۆ کامیان ت دەوئ؟ ھەرچەندە بە سەر یەکەوہ نین، بەلام پارچەکانیان گەورەن و بو فرۆشتن دەبن.

وہنگ لانگ دواى ئەو قسانە تینگەبى کہ ھەموو شتیکی خان دەزانئ و تەنانەت بست بە بستى زەویبەکانیش دەناسئ، بەلام ھیشتا ھەزى نە دەکرد لەگەل ئەو ژنە سەودا بکا، ھەر بۆبە پئى گوت:

- رەنگە خانى پیر زەویبەکانى بە بئى کورہکانى نەفرۆشئ؟

بەلام ژنەکە خیرا وەلامى داوہ و گوتى:

- لەو بابەتەوہ خەيالت تەخت بئى، کورہکانى کوتوویانە ھەر وەختیک پئت خۆش بوو زەویبەکان بفرۆشە. جگە لەوہش ئەو زەویبانە لە جیگایەکن کہ بەدەردى کورہکانى نایەن و ناتوانن کاریان لەسەر بکەن. ھەرۆھە لە ترسى چەتە و دز و تالانچى ناتوانن لەو جۆرہ جیگایانە بژین، دەبئ ئەو زەویبانە بفرۆشن و پوولەکەى لە نئو خۆیاندا بەش کەن.

وہنگ لانگ لە حالیکدا باوہرى بە ژنەکە نەدەکرد و گوتى:

- زۆر چاکە دەبئ پوولەکەم بەدەم بەکئ؟

ژنەکە زۆر وشبارانە گوتى:

- جا ئەوہ پرسىار بوو تۆ کردت؟ دیارە دەبئ بیدەى بە خانی پیر، ناکا پئت وابئ دەبئ بیدەى بە کەسیکی دیکە.

وہنگ لانگ تینگەبى کہ خانی پیر بە قسەى ئەو ژنە ھەلدەسوورئ، بەلام گەراوہ و گوتى:

- با بمئئ بو رۆژتیکى دیکە.

ژنەکە وەدواى کەوت و گوتى:

- ئەورۆ و سبەى بو ئیمە فەرق ناکا.

وہنگ لانگ بئ ئەوہى وەلامى بداتەوہ سەرى خۆى داخست و رۆیشت، چونکہ دەبویست لە جیگایەکی چۆل دانیشئ و سەبارەت بەو مەسەلەبیر بکاتەوہ. ھەر بۆبە چوو لە قساوہخانەبەک دانیشت و داواى چای کرد. چایەکی خواردوہ و دەستى کرد بە بێرکردنەوہ، بە کورتى پاش بێرکردنەوہبەکی زۆر گوتى: «دەبئ چ بووبئ کہ بنەمالەبەکی وا دەولەمەند و گەورە مال تووشى ئەو رۆژە رەشە بووبن و زەوى بفرۆشن؟». لەبەر خۆبەوہ گوتى: «زەویبەکانیان فرۆشتووہ، بۆبە تووشى ئەو رۆژە رەشە بوون». لە پاشان کەوتە بیری دوو کورہکانى خۆى، دەتگوت بە گوتیان ھەلیانەکیشن، لەبەر خۆبەوہ گوتى: «وا

چاکه ههر له ئیستاوه بیانئیرمه مووچه و فیری جووت و گا و خهله و خهرمانیان کهم و نههیللم چیدیکه کایه ی مندالانه بکهن». بهلام هۆشی ههر له لای جهواهیراته کهی بوو. لهوه دترسا له بن لیباسهکانی بریقه بدا و بلتین تهماشای ئه و سوالکهره کهن، به جهواهیراتی پادشا چۆن خۆی رادهنێ! ههر له بییری ئه و دابوو جهواهیراته کهی به زهوی بگۆریتنه وه. له قاوهخانه خۆی خافلاندا تا قاوهچیبه که بیتکار بوو، بانگی کرد و گوتی:

- وهره چایه کمان له لا بخۆوه و بریکم باسی شار بۆ بکه، بزانه چ خه بهره؟ له میژه له ولات نیم و بی خه بهرم؟

کابرای قاوهچی له و پیاوانه بوو که قسه ی زۆر پینخۆش بوو، به تایبهت له بهرته وهی که چایه کهی به خۆرایی ده خوارده وه، خودا خودای بوو شتیکی وای وه گیر که وئ. دهستی پیکرد و گوتی:

- کارمان به وه نییه که خه لک له برسان ده مرن و مردوون، ئه وه کۆن بووه! گرینگترین مه سه له تالان کردنی ماله هوانگه.

وهنگ لانگ له و شته ده گهرا و زۆری پینخۆش بوو. پیاوه که مه سه له کهی بۆ وهنگ لانگ گپراوه و گوتی:

- له و تالان کردنه دا دزهکان به زه بییان به که سدا نه هات و دهستییان بۆ نامووسی ژنه کانییش درێژ ده کرد، به کورتی ده ردیکیان دا به و ماله، ده ردی بی ده رمان! له کوتایی قسه کانییدا گوتی:

- جگه له خانی پیر که ئه سیری کلفه تیکه به نیوی کوو کوو هیچ کهس له و ماله دا نه ماوه. کوو کوو کلفه تیک بوو که ماوهی چند سال بوو له وه تاغی خانی پیر ده خهوت! له و ماوه دا له بهر زمان لووسی خۆی کهس نه ی توانی بوو جیگای پین لێژ کا.

وهنگ لانگ له حالیکدا گوتی دابوو قسه کانی و گوتی:

- که و ابوو ئه و ژنه ئیستا بۆخۆی خانمیکه؟

پیاوه که وهلامی داوه و گوتی:

- دباره هه مه کارهیه، چونکه هه موو کاریک ده کا و تا ئه و جیگایه ی بۆی بکری له م لا و ئه و لا شت کۆ ده کا ته وه و وه سه ریه کی ده نێ! به لام هه تا سه ر ناتوانی کلاویان له سه ر بنی و خۆی به ئه مه گ پيشاندا، رۆژبیک دی وه ده رینین. با وه رم پین بکه به شی سه د سالی بۆ خۆی پیکه وه ناوه.

وهنگ لانگ له حالیکدا له خۆشیان ده له رزی پرسی:

- زه ویوزاریان ماوه؟

پیاوه که گوتی:

- زه وی چی؟

کابرای قاوهچی له بهرته وهی سه ری له زه وی ده رنه ده چوو ئه و پرسیاره ی پین سه یر بوو.

وهنگ لانگ دیسانیش پرسی:

- پیاوه که وهلامی داوه و گوتی:

- ئه وه ده لئیی چی؟

له و وه خته دا مشتهریه ک هاته قاوهخانه و ههر به سه رپیته گوتی:

- بیستوومه جگه له و پارچه زه وییه ی که قه برستانی شه ش پشتی بنه ماله که یانه هه مووی ده فرۆشن.

وهنگ لانگ دوا ی ئه وهی له مه سه له که حالی بوو قاوهخانه کهی به جی هیشته و رۆیشته بۆ ماله ئه رباب. کاتیک له ده رگای دا ههر ئه و ژنه ی پيشوو هات و ده رگای لێ کرده وه.

وهنگ لانگ گوتی:

- پینم بلتی بزانه خانی پیر مۆری خۆی له قه باله ی زه وییه که ده دا یان نا؟

ژنه که گوتی:

- به لئیی به لئیی لئیی ده دا، به گیانی خۆم لئیی ده دا. له و بابه ته وه خه یالت ته خت بی و نیگه ران مه به؛ ئه من له خۆرا قسان ناکه م.

له پاشان وهنگ لانگ گوتی:

- پوولئیی زیوو بده می یا جه واهیر؟

ژنه که گوتی:

- جه واهیرمان بده یه.

وهنگ لانگ زیاتر له وهی که چاوه پروان ده کرا زهوی هه بوو که به پیاوێک و گایه ک
پهحه مهل نه ده هات! بۆ ئه وهی به رهه می زایه نه بێ وه تاغیکی دیکه ی به وه تاغه کانی زیاد
کرد و که ریکیشی له کابرایه کی دپهاتی کړی و به چینگی هاوسیی گوت:

- مووچه کهت به من بفرۆشه. بۆخۆشت وهره ماله ئیمه و یارمه تیم بکه، پیکه وه
زهوییه کهن ده کیلین.

چینگ زۆری پینخۆش بوو، خۆشبه ختانه ئه و ساله سالیکی زۆر خۆش و پر باران بوو.
شه تله کانی برینج گه وهره بوون و دوا ی دروونه وه و جه نجه ر کردن پیکه وه شه تله کانیان
چه قاند. وهنگ لانگ ئه و ساله زیاتر له هه موو سالیکی دیکه گه می چاند. چونکه جگه
له وهی باران زۆر باری ئاویش زۆر بوو، ته نانهت ئه و زهوییه نهی که له سالی قاتی و
قربیه که دا فه و تا بوون، کردیان به برینج. دوا ی ئه وهی به رهه مه که یان پێ گه یشت وهنگ
لانگ ته ماشای کرد له گه ل چینگ پیتیان جی به جی ناکرێ! بۆ ئه وهی زهحه مه ته که یان
نه بیته وه هه یچ دوو که سیان له خه لکی ئاوی به کړی گرت و به هه موویان بهر و
بوویه که یان پهحه مهل هینا.

وهنگ لانگ له کاتی کار کردندا ئه و زهوییه نهی وه بیهر هاته وه که له بنه ماله ی
چاره ره شی هوانگی کړی بوو. بۆ ئه وهی کوره کانی خۆی تووشی ئه و چاره نووسه نه بن به سه د
لۆمه و نانوت و بر و بیانو و ده بناردن بۆ مووچه. زۆری چا و له کاری ئه وان بوو،
مه به سستی له و کاره ئه وه بوو ده ست و پێ سپیلکه بار نه یه ن و ئه گه ر لپیان قه و ما بتوانن
کاریک بکه ن و به ره ی خویان له قورا و بینه دهر.

وهنگ لانگ نه ییده هه یشت که س بیکار بێ، به لام نه ییده ویست ئولان وهک جار ان
زهحه مهت بکیشی. چونکه له فه قیری و چاره ره شی نه جاتیان بسو تازه پیتویست
به کار کردنی وی نه بوو؛ کړیکاریان هه بوو.

ئه و ساله ی زهوییه کانی زۆر چاک بوون، سه ره نجام لێ پرا، وه تاغیکی دیکه ش به
وه تاغه کانی زیاد کا و نه هیلێ به رهه مه که ی له عه رزی بپینته وه. وهنگ لانگ بۆ ئه وهی

هه یچ شتیکی به فیرۆ نه روا، سێ به راز و ژماره یه ک مریشک و که له باب و قاز و مراوی
کړی. بۆ ئه وهی له په ریز و جیخوونه کان چینه بکه ن و گه وهره بن.

ئولان که له گه لپان نه ده چوه مووچه و مه زرا، بیکه گه له وهی لیباس و پیلایوی بۆ
هه موویان ده دروو، وهک هه للاجی چاک ده سستی ده دا شو لپیک و لۆکه ی دۆشه گ و
لیفه کانی ده کرده وه و له بهر تا و هه لیده خستن و پاشان پاک و خاوین مه لافه ی
تییه لده کیشان. ئولانی بیکه چاره سه ره رای ئه و هه موو زهحه مکیشانه جاریکیش بۆ خۆی له
نیو ئه و جیگا و یانه خاوینه دا نه خه وت و مندالی نه بوو! ئه و جاریش وهک جار ه کانی پیتشو
له کاتی مندال بووندا، نه دا وای مامانی کرد نه هه یشتی هه یچ که س یارمه تی بکا! له
حالیکیدا ده ی توانی قه ره و اشپیک بۆخۆی بگړی تا خزمه تی بکا.

ئه و پۆژه ی که ئولان به ژانه وه بوو، وهنگ لانگ له مووچه بوو. کاتیک هاته وه
ته ماشای کرد باوکی له بهر دهرگا را وه ستا وه، سلاوی کرد باوکی به پیکه نینه وه گوتی:

- ئه و جار مریشکه کهت هیلکه ی دوو زهردینه ی داناه.

وهنگ لانگ کاتیک چوه ژور ته ماشای کرد ئولان دوو مه لۆتکه ی ساوای له په نا
خۆی دریز کردوه، منداله کان یه کیان کور و یه کیان کچ بوو. هه ر ده تگوت سیتو یکن له ت
کراون، هیندیک را وه ستا و بۆ پیکه نین گوتی:

- که و ابو ئه و دوو مرواریهت له بهر ئه وهی له سه ر سینگت دابوو!؟

پاش ماوه یه ک دیسانیش به و قسه ی خۆی پیکه نی، له بهر ا به ردا ئولانیس وهک هه میسه
بزه یه کی هاته سه ر لپو و هه یچی نه گوت. وهنگ لانگ له پاشان که و ته بیهری کچه
گه و ره که ی، سه ره رای ئه وهی زۆری به زه بی پیداده هات هه میسه هه ولێ ده دا دلێ وه ده ست
بیتنی. به لام قسه ی نه ده کرد، جار جاریک به باوکی پیده که نی و هه یچی دیکه. مه علوم
نه بوو له هه وه لوه تووشی ئه و به لایه بووه یا له برسان وای لپهاتوه. وهنگ لانگ زۆر به
ئاواته وه بوو جاریک قسه یه کی لپ بیسی یان لانی که م بلێ: «دادا!»؛ وشه یه کی که
مندال پیتی بانگ ده کا، به لام جگه له پیکه نینه مندالانه خه به ریک نه بوو. وهنگ لانگ
کاتیک ته ماشای کرد به نا رهحه تی ده یگوت:

- رۆله که گیان! شیتته که گیان! گه و جه گیان! ئه وه بۆ هه یچ نالپتی!؟

هیندیک جاریش دلێ پر ده بوو له گریان و ده یگوت:

- جا چا نه بوو ئه و مشکه چکۆله م نه فرۆشت، خۆ زانیایان لاله هه ر ده یان کوشه ت.

وهنگ لانگ بۆ ئەوێ ماوه بە کچەکەى نەدا بىر لە کەموکۆرى و چاره‌پەشى خۆى بکاتەوه، لەگەڵ خۆى دەبرد بۆ مووچە و نەیدەهه‌شت تەنیا بى.

يەكێک لە تايبەتییەکانى ئەو ولاتە ئەو بوو بە حەوت ساڵ یان پینج ساڵ، جارێک تووشى قاتى و قىرى دەبوون. هۆبەکەشى ئەو بوو کە یا زۆر باران دەبارى و هەموو ولات دەبەتلا یان نەدەبارى و ولات وشک دەبوو! یان چۆم و ئاوبەندەکان ئاویان پەسەر دەکەوت و هەموو ولات وەسەر ئاوەکەوت! جارى وابوو خەلکەکە لە ترسان لە ولات و نیشتمانى خۆیان رایان دەکرد تا سبلاوێک دەنیشتهوه و ولات دەبرینگاوه.

وهنگ لانگ پیاویکی بە مشوور بوو، دەستی کرد بە مال و مالداری و سەرەوت وەسەریەک نان. بە کورتى دواوژى لەبەر چا و گرت و پاشەکەوتى زۆرى کرد و ئەگەر تووشى قاتى و قىرش با، تازە زەویوزارى خۆى بەجى نەدەهه‌شت چونکە تا سالیکیش دەیتوانى خۆى رابگرى.

وهنگ لانگ سەرەرای ئەوێ بۆ خۆى قۆلى هیمەت و پیاوێتى هەلمالى، خوداش یارمەتى دا. ماوهى حەوت ساڵ شت ئەوێ زۆر بوو، جگە لەوێ تىر و تەسەل بوون، لە خۆشيان زیاد دەبوو. هەرۆهە ساڵ لەگەڵ سالیکی کۆمەڵەکانى زیاد دەبوون. دواى ئەوێ بوونە شەش کەس، مالىکی دیکەى دروست کرد. بۆ خۆى چوو ماله تازەکە و کۆمەڵەکانى لە ژێر چاودى چینگ لە ماله‌کەى پيشوودا مانەوه.

لەو ماوه‌دا وهنگ لانگ لە هەموو بارێکەوه چینگى تاقى کردەوه و دلنیا بوو کە پیاویکی بە شەرف و راست و دروست و بە ئەمەگە. کردى بە جینشینی خۆى و مانگانە دوو پوولى زبوشى بۆ دیارى کرد. چینگ ئەوێ شەرم دەکرد، نایشى بە تەواوى بۆ نەدەخورا! هەرچەند وهنگ لانگ حەولى لەگەڵ دەدا بى فایده بوو. چینگ وەک ئەندامىکی ئەو بنەماله زەحمەتى دەکیشا و بە دلگەرمییه‌وه کارى دەکرد. بى ئەوێ کەس قسەى لى بزانی، لە بەیانى را تا تەنگى نوێزى شیان پیمەره‌ی لە دەست نەدەکەوت و بە مووچە و مەزرا راده‌گەشت. سەرەرای هەموو ئەوانه وهنگ لانگ دلنیا بوو لەوێ کە ئەگەر يەكێک لە کۆمەڵەکانى زباتر لەوێ کە بۆى دیارى کراوه، وەرگری یا خۆ بخافىتى و لە بن دارخورما خۆ وەپەنا دا و شت بخوا، یا بە دزی ژنەکەى بى و مستیک گەنم بدزى، بێگومان لە ئاخى سالدای کە دواى گپه و کیشە و خەلە و خەرمان ئەریاب و رەنجبەر لیک کۆ دەبنه و جیژن دەگرن چینگ ئەریاب حالى دەکا و دەلى سالیکی دیکە فلان و فلانمان ناوی و بە کارى نيمه نایەن.

وهنگ لانگ و چینگ پیکه‌وه نیتوانیان زۆر خۆش بوو، هەر دەتگوت بران؛ لە راستیدا ئەو مسته تۆوه‌ی کە دابوویان بە يەكتر شوینى خۆى دانابوو. بەلام چینگ دەیزانى بە کرى گیراوه و ماله‌کەى بە ماله‌ خۆى دەزانی. وهنگ لانگ لە ئاخى سالی پینجەمدا کەمتر دەچوو مووچە، چونکە کارى دیکەى وەک بەرهم بردن بۆ بازار و بە سەر راگەيشتى مووچە و مەزار و کۆمەڵەکانى بۆ پەیدا بىوو. وهنگ لانگ لەبەر ئەوێ سەودای نەبوو کارەکانى بە چاکى بۆ بەرى نەدەچوو. جا لەبەر ئەوێ زۆر بە خۆیدا دەشکاوه و شەرمى دەکرد؛ بە تايبەت کاتیک دەبویست لەگەڵ گەنم فرۆشه‌کاندا قەرارداد بنوسى بە ناچارى پرووى لە دەلال و مشتەرییه بە پۆزەکانى شار دەکرد و دەیگوت:

- ئاغا گیان! دا زەحمەت نەبى ئەوێم بۆ بخویننەوه.

جگە لەوێ کاتیک دەیانگوت نىوى خۆت لە بن قەرارداده‌کەى بنوسه نىوه‌عومر دەبوو و لە خەجاله‌تیا ناره‌قى دەکرد. لە پاشان يەكێک لە میرزاکان دواى تانە و لۆمە يەکی زۆر نىوه‌کەى دەنوسى، ئەویش چ نووسینىک! بە گەپ لى دەپرسى لانگ بە کام پیت دەنوسى؟ بە پىتى ئەژدیه‌ها یا بە پىتى بى سەدا و شتى دیکە؟ وهنگ لانگیش ناچار سەرى بەرده‌داوه و بە خەجاله‌تى دەیگوت:

- چۆنت پینخۆشه‌ وای بنوسه، من بىسه‌ وادم و نازانم نىوى خۆم بنوسم.

وهنگ لانگ بە بىستنى ئەوقسانه سوور هەلده‌گه‌را و دەیگوت:

- خۆ هیچ کام لەو نەفامانه بستیکیان زه‌وى نىبیه، بۆ دەبى بۆ ئەوێ شت نووسینه، وەک قاز دەندووک پینکدادەن و بە من پى بکەن؟!

دواى ئەوێ رقه‌کەى نیشته‌وه: «تازە بۆ خۆم هیچ کە ناتوانم بنوسم و بخویننەوه! بەلام لە مەوبه‌دا کۆرە گۆره‌کەم نانیرمه مووچە و دەبیه‌مه‌ شار و لەبەر خویندنى دەنیم با هیچی دیکە لە بازار گەپم پى نەدەن». دواى ئەوێ کەمىکى بىر کردەوه لەسەر تەمای خۆى ساغ بووه‌وه و هەر ئەو پۆزه‌ کۆرەکەى بانگ کرده لای خۆى و پى گوت:

- لەو پۆزا مەچوو مووچە. دەمه‌ه‌وى دەرس بخوینى. پیاو مال بى، خویندەوارپکی هەردەوى، با چى دیکە زار لەبەر خەلکى نەکەینه‌وه و قەرارداده‌کان بۆ خۆمان بنوسین. بۆ لە خۆرا تووشى خەجاله‌تى بىن؛ خۆ دەست نىبیه لە گۆزه‌دا مابى.

کۆرەکەى لە خۆشيان روومه‌تى سووربوونه‌وه، دواى ماوه‌یه‌ک گوتى:

- بابہ گیان! منیش له میتر بوو ئه و ناواتم له دلدا بوو، به لّام له خوّم رانه ددی دهری برم و ناشکرای کمه.

کورپه چکولّه که کاتیک ئه و قسه ی گوی لئی بوو، وهک هممیشه به گریان و نووکه نووک هاته لای باوکی و دهستی پیکرد. ئه وه هه وه لّین جار نه بوو وای ددکرد. ههر له هه وه لّه وه مندالیککی زوری لئی و چه نه دریز بوو! هممیشه ره خنه ی له م و له و دهگرت و دهیگوت:

- بو من له فلان و فیساره کس که مترم! بو ئه و فلان شتی هه یه و من نیمه؟! به دهم ئه و قسانه به باوکی گوت:

- منیش له سبه بنیرا ناچمه مووچه و کار ناکهم. ئه و فهرق و جیاوازی به تا که ی؟! من له گه لّ براکم فهرقم چیه؟ بو ئه و بچته قوتابخانه شت فیر بی و منیش وهک دیهاتیک کار بکه م؟ مه گهر من وهک وی کوری تو نیم؟

وهنگ لانگ هه وسه له ی گوی راکرتن له و هه موو بر و بیانوو و گریان و ره خانه ی نه بوو. بو ئه وه ی سهر و میتشکی نه با گوتی:

- زور چاکه هینده ی له سهر مه رۆ، ههر دوو کتان برۆن. ئه گهر خودای نه خواسته رۆزگار تووره بوو و به کیک له ئیوه ی برده وه، به کتان ههر ده میتن یارمه تیم بکه ن.

دوای ئه و قسانه به خیزانی گوت:

- ههرچی زووتره برۆ بو شار پارچه ی بکره و لیباسیان بو دروست که. بو خو شم ده فته ر و کاغز و قه لّهم و شتیان بو ده کرم.

سه ره نجام هه موو شتیک ئاماده بوو و ناردیانن بو قوتابخانه یه که له نزیک دهره وازه ی شار. ماموستا که یان پیاوکی پیر بوو که له سووچیککی ماله که ی خو ی چه ند میتر و سه نده لئی دانابوو و به پوولتیککی کم که جیژنانه ده یاندا یه دهرسی به منداله کان ده گوت.

ماموستا پیره زوریان له گه لّ خهریک ده بوو، نه یده هیشته بیتکار بن یا دهرسی پییده گوتن یا لیتی ده پرسینه وه. به لّام هاوین و به هاران له بهر ئه وه ی هه وا گهرم ده بوو، دوای ئه وه ی نانی ده خوارد سه ره و پیککی ده شکاند. له و ماوه دا منداله کانیش ده ستیان ده کرد به گالته و کایه کردن. هه ره ها ئه گهر میتش به سهر و چاوی ماموستا هه لّگه رابا له قاقای پیکه نینیان ده دا و ماموستایان وه خه بهر دینا. ئه ویش ناچار به باوه شین له گیانیان به رده بوو. جیرانه کان کاتیک ده نگه ده نگی منداله کان یان گوی لئی ده بوو ده یانگوت:

- هه وسه له ی ده وی له گه لّ مندال حاوانه وه؛ ئه ویش ئه و پیاو ه پیره! به لّام پیریککی به نا بروو یه.

وهنگ لانگیش ته نیسا له بهر ئه و مه به سته ئه و قوتابخانه ی بو دهرس خو پندنی منداله کان ی هه لّبار دیوو. کاتیک منداله کان ی برده لای ئه و ماموستا پیره ده سرتیککی پریشی هیلکه دایه. ماموستا چ ماموستا چاویلکه یه کی گهره ی له چا و دابوو! که وایه کی دریز له به ردا و باوه شینیککی گهره ی به ده سته وه بوو. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به و دیمه نه کهوت هه لّبه زیبه وه، له پاشان سلای کرد و گوتی:

- ئاغا ئه و مندالانه م هینا وه ته لای تو دهرسیان پی بلئی. به لّام پیتم وایه به کوته ک نه بی هیچیان ناچیتته گوتیه وه و حالی نابن. تکات لیده که م دلّت پیبانه وه نه بی، زور چاکیان لیده با دهرسه کان یان ره وان که ن.

له و به ینه دا منداله کان بیتده نگ راوه ستا بوون و له گه لّ منداله کان ی دیکه ته ماشای یه کتریان ده کرد. وهنگ لانگ منداله کان ی دانا و گه راوه، ئه وه نده خو شحال بوو چه جمینی نه بوو، چونکه منداله کان ی له وانی دیکه بالا به رزتر و یچووتر بوون. به کورتی کاتیک له ئاوی نزیک بووه وه تووشی یه کیک له جیرانه کان ی بوو و گوتی:

- به لّی ئه ورۆ له قوتابخانه ی منداله کانم ده گه ریمه وه.

دوای ئه وه ی جیرانه که ی به سه رسورمانه وه ته ماشای کرد، وهنگ لانگ به فیزه وه گوتی:

- من تازه پیوستم به وه نیبه منداله کانم له مووچه کارم بو بکه ن، با بوخویان فیبری خو پندن و نووسین بن.

دوای ئه وه ی پیاو که رۆیشته له بهر خو یه وه گوتی: «هیچ دوور نیبه کوره گهره که م بیته گهره ی کلاس». دوای ماوه یه که له قوتابخانه به کوره کان یان گوت کوره گهره و کوره چکولّه. ماموستا پیره ش کاتی نیو نووسی که گوتی باوکتان چ کاره یه دوو نیوی تازه ی بو دانان. به کوره گهره که یان ده گوت «نانگ ئه ن» و به وی تریان گوت «نانگ وه ن». وشه ی هه وه لئی هه ردووکیان یانی که سیککی سه روه ته که ی له خاکه.

بهم چه‌شنه وه‌نگ لانگ سه‌روه‌تی بنه‌ماله‌ی پی‌ک‌ه‌وه‌نا، سه‌ره‌تای سالی‌ حه‌وته‌م سی‌لاو هات و هه‌موو ولاتی داگرت. به‌لام وه‌نگ لانگ سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی دوو پینجه‌می زه‌وییه‌که‌ی ببووئه‌ه‌و تاو نیگه‌ران نه‌بوو. ته‌و سی‌لاوه‌ بوو هوی ته‌وه‌ که دانیش‌توانی ته‌و ناوچه‌یه، مال‌ه‌کانیان به‌جی بی‌لن. جگه‌ له‌ خانوبه‌ره‌ی وه‌نگ لانگ و دوو سی‌ خانوی دیکه‌ که دوور له‌ ئاوی و له‌سه‌ر ته‌پۆل‌کیک بوون و به‌ ساغی مانه‌وه، ته‌وانی تر تا ماوه‌یه‌ک هه‌روا مانه‌وه، به‌لام له‌ پاشان خووسان و له‌ جیگای خویان تیک ته‌پین. سی‌لاو ته‌وه‌نده‌ زۆر بوو ته‌نانه‌ت ریگا‌کانیش پر بوون له‌ ئا، که‌سیکی به‌له‌د نه‌با سه‌ری لی ده‌شپوا و ئا و ده‌بیرد.

بۆ چوونه‌ شاریش دوو داریان لیک ده‌به‌ست و وه‌ک که‌له‌ک وه‌سه‌ر ئاویان ده‌خست، به‌م چه‌شنه‌ کاروباری خویان جی به‌جی ده‌کرد. ژماره‌یه‌کیش هه‌بوون هیچیان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات و له‌ برسان ده‌مردن و چاره‌نووسی هه‌میشه‌یان دوویات بووه‌وه. به‌لام وه‌نگ لانگ ته‌وه‌ی بی‌ری لی نه‌کردباوه‌ ته‌وه‌ بوو. چونکه‌ سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی چاله‌کانی پر بوون له‌ ده‌غلو‌دان، گه‌نم فرۆشه‌کانیش پی‌ی قه‌رزدار بوون. مه‌ترسی ته‌وه‌شی نه‌بوو که خانوبه‌که‌ی سی‌لاو بی‌گری. جا له‌به‌رته‌وه‌ هه‌قی خوی بوو که نیگه‌ران و په‌رۆش نه‌بی.

ته‌نیا ناره‌حه‌تیکی، زه‌وییه‌کانی بوو که پر ببوون له‌ ئا و بی‌کار بوون که ته‌وه‌ش به‌ قازانج ته‌واو بوو و بووه‌ هوی ته‌وه‌ به‌ ته‌واوی به‌سه‌یتنه‌وه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ کرێکاری زۆر بوون و هه‌موو کارێکیان ته‌نجام ده‌دا. به‌لام بۆ ته‌وه‌ی کرێکاره‌کانی بی‌ کار دانه‌نیشن پاش ته‌وه‌ی بانه‌کانی پی‌ هه‌لگێرانه‌وه‌ و دار و دیواریان سواغ کرد، ئامرازه‌کانی کشتوکالی وه‌ک پیتمه‌ره‌ و نیر و ئاموور شه‌نه‌ و درمغ که‌و و بی‌ژینگ و... ریک و پیک کردنه‌وه‌ و گوتی:

– تفاق بده‌ن به‌ گایه‌کان، مراوی بکرن و به‌ ئاویان داده‌ن، هه‌روه‌ها خه‌ریکی گوریس و به‌نکه‌له‌وه‌ و شتی دیکه‌ی له‌م بابه‌تانه‌ بن.

به‌ کورتی هه‌موو کاره‌کانی پی‌ ته‌نجام دان. به‌لام بۆ خوی له‌به‌رته‌وه‌ی عاده‌تی نه‌گرتبوو،

له‌به‌ر بی‌ کاری سه‌ری لی ته‌ستوور ببوو و نه‌یده‌زانی چ بکا؟ له‌ حالیکدا له‌وپه‌ری تی‌ر و ته‌سه‌لیدا بوو، پی‌ی وابوو ته‌و هه‌موو دانیش‌تنه‌ چاک نییه‌ و پی‌ی ته‌مه‌ل ده‌بی و زه‌ره‌ه.

پیره‌باییش زۆر کز و بی‌ تاقه‌ت ببوو، چاوه‌کانی پرووش ببوون و گوتی له‌ هیج نه‌ده‌بوو هه‌تا قسه‌شت له‌گه‌ل نه‌کردبا کاری به‌که‌س نه‌بوو. وه‌نگ لانگ پی‌ی ناخۆش بوو که باوکی ناتوانی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ته‌ماشاکا. پیره‌باب ته‌وه‌ی له‌ بی‌ری ماوو چا خوارده‌وه‌که‌ بوو، جاروبار ده‌پیرسی؟

– ته‌ری پی‌اله‌که‌م گه‌لای تی‌دایه‌ یان نا؟

هه‌روه‌ها ده‌پۆلاند و ده‌یگوت:

– که‌میک ئا و به‌سه، ده‌ست پی‌وه‌ بگرن هیج ده‌زانن چا وه‌ک زیو به‌ نرخه‌؟

بۆ ته‌وه‌ی نه‌ده‌بوو پی‌او قسه‌ی له‌گه‌ل بکا، چونکه‌ هۆشی زۆر له‌سه‌ر خوی نه‌بوو، خیرا له‌ بی‌ری ده‌چوووه‌! ژبانیکێ تایبه‌ت به‌ خوی هه‌بوو. له‌ عاله‌می خه‌ون و خه‌یالدا ده‌ژیا و له‌ ژبانی واقعی بی‌ خه‌به‌ر بوو.

کچه‌ گه‌وره‌که‌شی به‌ کوتیک پارچه‌ خزی ده‌خافلاند، له‌ په‌نا بابه‌ گه‌وره‌ی داده‌نیش، بۆ خۆشی نه‌یده‌زانی ته‌و په‌رۆیه‌ بۆ هینده‌ گری ده‌دا و ده‌بکاته‌وه. وه‌نگ لانگ کاتیک چای بۆ باوکی ده‌برد، ده‌ستی‌کیشی به‌ سه‌ر و چاوی کچه‌که‌ی دادینا، ته‌ویش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌هاتی و دووباره‌ بی‌ده‌نگ ده‌بووه‌وه. به‌لام ته‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ بۆ وه‌نگ لانگ نه‌ده‌بووه‌ مایه‌ و زیاتر ناره‌حه‌ت ده‌بوو. ناچار ته‌ماشای منداله‌ ئاوال دووانه‌که‌ی ده‌کرد که به‌ سه‌ریه‌کدا ده‌تلانه‌وه‌ و کایه‌یان ده‌کرد.

وه‌نگ لانگ به‌ چه‌شنیکێ وای ته‌ماشای ژنه‌که‌ی ده‌کرد، ده‌تگوت قه‌تی نه‌دیوه‌ و نه‌ناسیوه، له‌ حالیکدا به‌ هه‌موو له‌شی ئاشنا بوو و خۆشیشی لی دیبوو. ژنه‌که‌ی هه‌تا بلایی گیل و ساکار و مالویران بوو! رۆژ تاکو ئیواری به‌م لا و ته‌ولادا هه‌له‌ده‌سوورا بی‌ ته‌وه‌ی خۆشی بزانی چ ده‌کا. وه‌نگ لانگ ته‌وه‌ هه‌وه‌لین جار بوو که ته‌و مه‌سه‌له‌ی به‌ دلیدا ده‌هات. هه‌روه‌ها یه‌که‌مین جار بوو که ده‌یدیت مووی فره‌ و ده‌ست و رووی زووره‌! به‌ کورتی هه‌تا بلایی ناحه‌ز بوو، برۆکانی تیکچرژابوون و لیویشی زۆر پان بوو، زاری زه‌لام و ده‌ست و لاقیشی زۆر ناله‌بار بوو! وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا به‌ چاوی پی‌او‌یکێ بی‌گانه‌ ته‌ماشای ژنه‌که‌ی ده‌کرد و گوتی:

- هر كه سټيكي چاوي پټ بكه وي، پټي وايه توژني كابرايه كي دټهاتي، نهك منيكي خاوهن كړيكاو و ملك و ماش و زهوبوزار! بهراستي نابرووي منيشت به خوټهوه بردووه.

ټهوه ههولټين جار بوو كه به ژنهكهي دهگوت ناحهز و بهدقه لافهت. بهلام ژنهكهي به حاله تيكي زور پهروش و داماو ته ماشاي كرد و هيچي نهگوت لهسهر كورسييله يهك دانېشت. دهري و دهزويهكي دهست دايه و دهستي كرد به پټلاو دروون. دواي ماوه يهك له شهرمان سوور هه لگه را و گوتي:

- لهو روژوهه كه ټهوه دوو مندالهم به زگټيك بووه، رووي خوشم به خوټهوه نهديوه.

وهنگ لانگ له بهر خوټهوه گوتي: «ټهوه ژنهكي من هټنده ساكاره پټي وايه بويه لوټمه ي دهكهم كه كهوت ساله له زگان وهستاوه تهوه و مندالي نابي». له پاشان به قه لسي وهلام ي داوه و گوتي:

- مه به ستم ټهوه يه كه توچت له ژني ديكه كه متره و ناتواني به خوټت رابگهي؟ تاخر ټهوه پټلاوه ي تو پټلاوي ژني پياويكي پولدار نيبه. بهسه؛ تاكي؟ ددانم له زاري كهوت ټهوه نده ي پټت بلټيم!

بهلام ژنهكهي وهلام ي نه داوه، ملي به لارهوه نا و قاچ و قولي له بن ميټيټيك شاردهوه. وهنگ لانگ دواي ماوه يهك له قسه كاني خوټي په شيمان بووهوه. چونكه ټهوه ژنه چهندين سال بوو وهك سهگ بو هه موو جټيگايهك به دوويهوه بووه، ههروه ها له كاتي دهس ته نگيدا به زه يستاني له گه لي دهچوهه موچه و يارمه تي دهكرد. به له بهرچا و گرتني هه موو ټهوانهش خوټي بو رانه گيرا ديسانيش زوري به سهر داهات و گوتي:

- من زه حمه تم كيشاوه و كارم كرد، ئاره قه م رشت و سوا لكه ريم كرد تا دهوله مند بووم. ئيستا كه به نه وايهك گه يشتووم، پټيم خوښ نيبه ژنهكهم وهك ژني كړيكاويك بچيټه موچه و مه زرا. سه رهه لټينه و ته ماشاي خوټت كه و بزانه چي؟

سهرت نه به شيټم ژنهكهي له وپهري ناحهزي دابوو، له هه موو ټه نداميكي ناحه زتر لاقه كاني بوو. وهنگ لانگ ټهوه نده به رقهوه ته ماشاي دهكرد، ژنهكهي ناچار بوو زياتر بيانشاريټهوه. له پاشان زور به ساكاري گوتي:

- پټت وانه بټي لاقه كانم له خوړا زلامن. به حال وه بيم دي كه دا يكم مني فروشت، كهس نه بوو خوټم پټه ماندوو كا، مه لوټكه م كا و بمټيټيټهوه. بهلام من كچهكهي خوټم

مه لوټكه دهكهم و ناهيټم وهك مني لټيبي.

وهنگ لانگ دواي تووره بوونيكي زور گوتي: «توورهش نابي بزانه دهلي چي؟ خوټ دهليبي لاله!». له پاشان به سهريدا گورانده و گوتي:

- من دهچم بو قاووه خانه بزانه چ خه بهره. به خوداي هه كهس جهرگي به قه د سيټيټيك نه بټ لهو ماله ده لټاكا. پياو تووشي ئينسانتيكي دروست و حيسابي نابي! جگه له تاقيټك ماخواليا و شيت و پياويكي پير و دوو مندالي سهر و پټيټكه.

كاتيټك دهچوو بو شار هټنده ي ديكه نارحهت بوو، دواي ماوه يهك بټيكردهوه گوتي: «ټهگه ر ټولان ټهوه مسته جواهيټه تي له ماله ټه رباب دهست نه دابايه و به قسه ي مني نه كردها، هيچ وهختيټك بوخوټي دهسه لټني ټهوه ي نه بوو زه بويه كي تازه بكر ي». بهم جوړه سه بارهت بهو مه سه له بيري دهكدهوه و زياتر تووره دهبوو، له وانه بوو له گه ل خوټي به شهر بټي. له پاشان گوتي: «خو نازاني ټهوه مرواريانه ي بو چي هه لگرتوه، ته نيا وهك مندال دلي پټي خوټه و بهس. جگه له وهش ټهگه ر من بهو كارم نه زانيبا، له وانه بوو بوخوټي له بيري بچيټه وه كه چي له بن به رو كيدا شارده ته وه». زور بهو مه سه له وه نارحهت بوو، بهلام هه ر جاره ي به شتيټك خوټي رازي دهكرد. به كورتي لهسهر ټهوه باوه رپه ساغ بووهوه كه ټهوه ژنه ناتواني ټهوه مرواريانه بشاريټهوه.

كهس نه يده زاني وهنگ لانگ بو هټنده بهو دوو مرواريانه وه ماندويه؟ خوټ وهك جارن فه قير نه بوو، له شت بټيټيټهوه، چونكه قه لشته ديوار نه مابوو پولتي زبوي تيټدا نه شارټيټهوه. ته نانهت جټيگايان و چه مه دان و پشتيټنده كه شي پر بوو له زبو! هه رچه ند لهو باره وه نيگه راني نه بوو، بهلام له شتي زور ده كوټيټه وه. دلي زور بهو پوولانه وه بوو، جاروبار به سه ري دهكدهوه و سه وداي پټيده كرن، بهلام ورده ورده پولته كاني له بهرچاو كهوت بيري لهوه دهكدهوه كه چ بكا و چلون دهست بكا به خوښگوزه راني.

قولي ټهوه قولي نه مابوو! ټهوه شتانه ي كه له پټيټيدا سه رنجي وي راده كيټشا كوټن بيوو. جگه له وه ي كه له پټيټيدا به سه د ترس و له رز و ناموټي و شهرميوني دهچوهه قاووه خانه و له دوروهه ده يانزاني دټهاتيټيه! ئيستا عه يب بوو بچيټه ټهوه جوړه جټيگايانه و قاووه خانه كاني پټيشوو. ده لټين «كه واي سوور پلاو دهخوا!» ټهوه مه سه له راست له وهنگ لانگ رووي دابوو، چونكه هه موو به قه در و حورمهت چاويان لي دهكرد و رټيزيان بو داده نا، كاتيټك دهچوهه قاووه خانه خه لټك به ئانيشك تيكيان دهكوتا و پټيټيټريان دهگوت:

- ئەو ھەمان ۋەنگ لانگە كە زەببەكانى بنەمالەى ھوانگى لە سالى قاتىبە كەدا لە خانى پىر كرى!

لە بنەو ھەبەر خۆشحالىيان ھەجمىنى نەبوو، چونكە لەبەر چاوى خەلك گەورە بىو ھەو. بەلام دواى ماو ھەك لۆمە و سەرزەنىشتى ژنەكەى، ژنەكەى لى بىو بە شتىك و تەماى بۆ نەدەگىرا، لە پاشان گوتى: «من تازه لەو قارەخانە چاى ناخۆمەو، خۆ خاوەنەكەى بە قەد كرىكارەكانى منىشى دەرامەد نىبە! منىكى كە ملك و مالم ھەبە و مندالى خۆپندەوار نابى روو لەو جۆرە جىگايانە كەم». بە پەلە پوولى چاھەكەى دانا و بى ئەو ھەكەى لە گەل كەس قسە بكا و دەدەر كەوت! دواى ئەو ھەكەى لە خۆرا پرىك خولاولە، گەيشتە جىگايەك و تەماشاي كرد حىكايە تخوانىك لە بارەى سى پادشاي رەشىد و شەركەر و پالەواندا قسە دەكا. راو ھەستا و گوپى داھە. بەلام لەو پىش دلى نەھەساو ھەستا روپىشت.

ۋەنگ لانگ بۆ ئەو ھەكەى پرىك بىتەو ھە سەر حال و ھىندە لۆمەى ژنەكەى نەكا، چوو ھە گازىنۆبەكى كە خاوەنەكەى خەلكى جنووب. بەر لەو ھەكەى بچىتە ژوروى گازىنۆكە دەيزانى جىگاي قومار و عەبىش و نۆشە و لەبەر تاقمىك ژنى ھىچو پوولى خۆيان خەرج دەكەن. دواى ئەو ھەكەى چوو ژوروى واى خۆ پىشاندا كە جىگاي واى ژور دىو ھە. لە پاشان ئەو سەردەمەى ھەبىر كەوتەو ھە كە تەواوى دەسمايەكەى برىتى بوو، لە دوو پوولى زىو بە داشقە جىتتى پارو ھە نانىكى بۆ بنەمالەكەى پىك دىنا. لە سەردەتاو ھە بىدەنگ لە سوو جىكى گازىنۆ دانىشت و تەماشاي دەوروبەرى خۆى دەكرد. گازىنۆكە دالانىكى گەورە ھەبوو، بە چەشنىكى واىان رازاندبوو ھە چا ھەبەرى ھەلنەدەھات! لە ھەر چوارلاو ھەردەيان ھەلئاسىبون و لەسەر پەردەكانىش شك و وىنەى ژنى جوان جوانيان كىشابو ھەو. ۋەنگ لانگ لە حالىكدا لە بنەو تەماشاي وىنەكانى دەكرد، پىنى وابو خەيال و خەونە! چونكە لە عومرىدا شتى وا جوانى نەدىبوو! چەند روژىكىش بە تەماشاكردنى ئەو وىنە جوانانە گوزەراندى و پىشى خواردەو ھە. سەردەراى ئەو ھەكەى گىرفانى پى بوو لە نىو ئەو خەلكەدا ديار بوو، چونكە تەنيا كەسىك بوو كە لەو گازىنۆبەدا بە جىگاي لىباسى ئاورىشى كەواى پەشمى لەبەردابو. جگە لەو ھەكەى بە پىچەوانەى ئەوانى دىكە مووى سەرى درىژ و لوو لوو بە پشت ملیدا ھاتبوو خوارى.

لەو سەردەمەدا ئەو گازىنۆبە بىجگە لە بت خانەى روژئاوا كە پىنج نەم لە دەردەو ھە

شار بوو، تەنيا خانووبەرەبەكى دوو نەم بوو. شەوانە پىاو لەبەر قاقا و پىكەنىن و بەزم و گوزانى كچى جوان خەوى لە چاوى نەدەكەوت. بەلام ۋەنگ لانگ لە جىگايەك دانىشتبوو كە جگە لە دەنگەدەنگى خەلك و تاس و دۆمىنە گوپى لە ھىچ شتىكى دىكە نەبوو. لە حالىكدا سەرى لەبەر خۆى نابو و بىرى دەكردەو، ژنىك وردە وردە لىنى نرىك بوو ھەو ھە دەستى لەسەر شانى دانا. بەك بەخۆى ھەلەزىبەو ھە! چونكە پىنى وانەبوو كەسىك لىرە بىناسى. كاتىك سەرى ھەلئىنا چاوى بە كووكو كەوت. كووكو ئەو ژنە بوو كە زەوى خانى پىرى لى كرىبوو. كووكو كاتىك چاوى بە ۋەنگ لانگ كەوت پىكەنى و گوتى:

- ئەو ھەكەى ۋەنگ لانگى ھەلا، ئەتۆ و ئىرە؟

ژنەتو لەبەر بەدەفەرى و گەپ پىدان وشەى ھەلاى كردبوو ھە بىشتە خۆشكە و ۋەنگ لانگى پى نارەھەت دەكرد. ۋەنگ لانگ بۆ ئەو ھەكەى بە ژنەكەى بىسەلمىنى كە ھەرزىر پىكى ئاساىى نىبە پىكەنى و بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- مەگەر پوولى من ناچى؟ ئەو سكانەى من خەرجى دەكەم لە گەل سەكەى خەلكى دىكە چ توفىرىكى ھەبە؟ شوكر وەزەم زور چاكە.

كووكو كاتىك ئەو قسانەى بىست چاوى لى بارىك بوونەو ھە، لە پاشان بە ئارامى گوتى:

- جا لەو ھەكەى چاتر دەبىتە چى؟ پىاو دەبى پوول لە جىگاي وا خەرج بكا. دەلەمەندەكانى ئەو دەوروبەرە بۆ خۆشگوزەرانى دىنە ئىرە و دەست دەكەن بە شەراب خواردەنەو ئەو ھەكەى بزانە ھىچ شەرابىك ناگاتە شەرابى ئىمە.

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- ھىشتا دم و ھەشەرابى ئىرە نەكەوتو ھە، ھەر چام خواردو ھەتەو ھە.

ۋەنگ لانگ خىرا لەو قسەى خۆى پەشيمان بوو ھەو، بەلام ژنەكەى پىكەنى و گوتى:

- جا لەسەر ئەو ھەموو شەرابەرا بۆ چاى دەخۆبەو ھە؟

ۋەنگ لانگ لە شەرمان سەرى بەرداو ھە، بەلام ھەكەى قەرەچى داھە بەر تەوس و پلار گوتى:

- ھەتەن ھىشتا شتى جوانى دىكەشت نەدىو ھە؟ دەستى ناسك و جوان و چكۆلە و بۆن

خۆشى تاييەت كە دلتيك و سەد دل ئاشقى دەبى.

وہنگ لانگ زياتر سەرى داخست و لە شەرمان سوور ھەنگەر، پىتى وابوو خەلك
گوپيان داوہتە قسەى ژنەكە و چاويان لى دەكەن. دواى ئەوہى دلنيا بوو كە كەس چاويان
لى ناکا، لەبەر خۆبەوہ گوتى:

- نانا، ھىچم نەكردوہ ھەر چام خواردوہ تەوہ...

ژنەكە لە حالتيكدا گەپى پىدەدا و پىتى پىدەكەنى و پىنەى سەرپەردەكەنى پيشاندا و
گوتى:

- تەماشاكە، ئەو ويناكە كچى ئىمەن. دلتي كاميان دەگرى، سەكەيەكى بدە و لە پەنا
خۆتى دانتي.

وہنگ لانگ بە سەر سورمانتيكى زۆرەوہ گوتى:

- تاكو ئىستا ھەر پىم وابوو ئەوانە خەيالن كە گۆرانى بىژەكان پيشان ھەلدەكوتن.

كووكو بە گالتيە گوتى:

- خەون و خەيال كە ھەن، بەلام وەك دەلتي پوول بەردى نەرم دەكا! كە وابوو دەكرى بە
پوول ئەو ويناكەش بىنە بووكيكي جوان و خوين شيرن.

ژنەكە بەدەم ئەو قسانەوہ بە چا و خزمەتكارەكانى حالتي دەكرد كە وەنگ لانگ دىھاتيە
و زۆربش دىھاتيە! بەلام وەنگ لانگ ھەر لە جىگاي خۆى دانىشت و زۆر بە تاسەوہ
تەماشاي ويناكەنى كرد و گوتى:

- كەوابوو ئەو ژنانە زىندوون و ئەو پىاوانە دەچنە لاي وان.

ژنەكە گوتى:

- بلتي بزائم كام لەوانەت دەوئ؟

بەر لەو قسانە ھەموو بۆ وەنگ لانگ وەك يەك وابوون! بەلام دواى تەمasha كرنىكى
زۆر لە نىو ھەمووباندا يەكيتكى زۆر جوانى ھەلبژارد و گوتى:

- ئەوہم دەوئ دەلتي بىتى زەردە تازە دەگاتى!

لە پاشان كوئەرپى ئاوايى گرتە پيش و بەرەو مال وەرپى كەوت. كاتىك چاوى بە
زەوبىەكانى كەوت كە ھەر وا پرن لە ئا و ھىندەى دىكە ماتەم داىگرت و نارەحەت بوو.

وہنگ لانگ زۆر سەير گىرۆدەى ئەو ژنەى گازىنۆكە بوو، لە بىرى نەدەچوہوہ. بەلام ئەگەر
لەم ماوہدا سىلاو كساباوہ و زەوبىەكانى وەگا ھاتبان، بە كەردو ھەلدان و دىراو لىدان
سەرگەرم دەبوو. جگە لەوہش بە نەخۆشى مندالەكان و مەرگى باوكيشى تا رادەيەك ئەو
بىرەى لە مېشك دەچوہ دەر. بەلام ئەو ئەگەر و مەگەر نەھاتنەجى، واتە نە پىرەباب مرد
و نە مندالەكان نەخۆش كەوتن و نە سىلاو كساباوہ.

وہنگ لانگ مالەكەى خۆى لى ببوہ دوژمن، چاوى بە ژنەكەى ھەلنەدەھات. ژنەكەى
ھەستى بەوہ كەردبوو كە مېردەكەى لە ھىچ جىگايەك ناسرەوئ، تەنانەت نان و چايەكەشى
بە چاكى بۆ نەدەخورا. كاتىك چاويان بۆ دادەنا لە بىرى دەچوہوہ و چايەكەى وەك دەى
مردوو سارد دەبوہوہ! سىغارى دادەگىرساند، بەلام مژى لى نەدەدا و بۆ خۆى دەبوہوہ
سووتوو!

وہنگ لانگ سەرەنجام تاقەتى نەھىنا و خۆى گەياندەوہ گازىنۆ. تەماشاي كرد ولات
چراخانى كراوہ و پىاوہەكان خەرىكى مەشروب خواردەوہ و پىكەننن، سىنگ و بەرۆكيان
كەردبوونەوہ و قاقا لەسەر قاقا لىيان دەدا. ئەوہى كە دل ئارەزووى دەكا و چاوى پىتى خۆشە،
وہنگ لانگ بە خەونىش نەيدىسوو، بە كورتى جىگاي خۆى گرت، بەلام لە سەرەتاوہ
دەترسا و شەرمى دەكرد و لە خۆى رانەدەدەيت بچىتە ژوور. دواى ماوہيەك ژنىكى لى
پەيدا بوو، ئەو ژنە ھەمان كووكو بوو.

كووكو كاتىك چاوى پە پىاوئىك دەكەوت لىتى نزيك دەبوہوہ و قسەى لەگەل دەكرد،
بەلام ھەر كە زانى وەنگ لانگە شانى ھەلتيەكاند و گوتى:

- ئەيەرۆ خۆ ئەو ھەمان فەلاكەيە!

ئەو قسە وەك خەنجەر كارى لە وەنگ لانگ كرد، بەرچاوى تاريك بوو و گوتى:

- بۆ من ناتوانم بىمە ئەو گازىنۆيە؟ چم لەو پىاوانە كەمترە؟ ئەوہى ئەوان دەيكەن
منيش دەيكەم، خۆم پى لە وان كەمتر نىيە.

ژنەكە شانى ھەلتيەكاند و بە تەوسەوہ گوتى:

- ئەگەر تۆش وەك ئەوان زبوت ھەبى دەتوانى .

وہنگ لانگ بۆ ئەوئى خۆ بنوئى دەستى لە گىرفانى نا و مستىكى زبو ھىنادەر و بە ژنەكەى گوت:

- بەسە يان ديسان بتدەمى؟

ژنەكە چاوتىكى لە زبوەكان كرد و گوتى:

- زۆر چاكە وەرە ژوور و بلتى بزائم كامىانت دەوى؟

وہنگ لانگ گوتى:

- بۆ پىت و ايه من بە تەماى شتىكم؟

لە پاشان شەھوت بەرچاوى گرت و گوتى:

- ئەو چكۆلە چەنە درىژ و خشىلانەم دەوى.

ژنەكە كچەى حالى كرد و بۆ خۆشى بە پەنا مشتەربىيەكاندا خۆى گەياندە پلىكانەكان. وہنگ لانگ سەرى داخست و دوا بەدواى رۆيشت بەلام پىيى وابوو ئەو خەلكە راوہستان و تەماشائى وى دەكەن. كاتىك ئاوپرى داوہ، تەماشائى كرد ھىچ خەبەرىك نىبە و كەس كارى بەوان نىبە. دوو كەس نەبى، ھىچ كەس بە دەرەوہ نەبوو، ئەوانىش لە بىرى خۆياندا بوون و دەيانگوت:

- وا ديارە درەنگە و ئاگامان لە خۆمان براوہ، وەختە كە سەرىك لە ژنەكان بەدەين.

يەكى تىرش گوتى:

- ئەوہ لەو بى ژنانەيە كە زۆر بە پەلەيە.

بە كورتى چوونە نەھۆمى دووہمى گازىنۆكە، جىنگاى تايبەتى ژنان. وہنگ لانگ ئەوہ ھەولەين جار بوو، جىنگاى واى چاوپىدەكەوت. ژنەكە سىنگى بردە پىش و گوتى:

- ئەوہش مشتەرى ھەولەلى شەوى.

لە پاشان دەرگا کرانەوہ و لەوبەر و ئەوبەرى دالانەكە كچ وەدەر كەوتن، ھەموو بە پىيى عادەتى خۆيان پەردەيان لادا و راوہستان. بەلام كووكو بە قەلسى گوتى:

- ئەتۆنا، ئەتۆش نا... كەس كارى بە ئىوہ نىبە، ئەوہ مشتەرى نەيلووفەردە.

مشتومى و سكالائى ژمارەيەك بەرز بووہوہ و يەكىك گوتى:

- ئەو دۆيە ھەر قابىل بەو دۆدانەيە، چونكە ھىشتا بۆنى سىرى دىھاتى لى دى!

وہنگ لانگ ھەرچەند ئەو قسەى زۆر پى ناخۆش بوو، گوتى نەدايە. بەلام ئەو ترسەى ھەر لە دل دابوو كە ھەلەيەك بكا و پىيى بلتى دىھاتى. بەو مەسەلەوہ زۆر نارەحەت بوو، كاتىك بىرى كرددوہ كە پوولتى ھەيە، وە غىرەت كەوت و ئەو ترسەشى لە دل چووہ دەر.

سەرەنجام كووكو لە پشت دەرگاىيەكى گالە دراو راوہستا و دووسى كەرەتى لە دەرگاى دا، بەلام بى ئەوہى كەسىك دەرگاى لى بكاتەوہ وەژووركەوت، تەماشائى كرد كچەكە كە لىفەيەكى گولدارى بەسەرخۆيداداوہ و راکشاوہ. كچە ئەوہندە جوان بوو چاوى لەبەر ھەلنەدەھات، نەيدەتوانى تەماشائى دەستەكانى كەى! لەبەر جوانى دلتيك و ھەزار دل تاشقى دەبوو! بەژن و بالاشى تا دەست ھەلنى كەلەگەت و گەردنى دەتگوت مىناى بى گەردە!

ئەوانە بۆ وہنگ لانگ وەك خەون وابوون! كاتىك چاوى بەو دىمەنە كەوت، لە حاستە خۆى حەپەسا و لىوہلەرزەى گرت و بەلاداھات! قەت باوہرى نەدەكرد بەوہى كە بتوانى دەست لە دەستىكى وا خرى و خۆل و ناسك بدا! چونكە لە پىشدا ئەو وىنەى لەسەر پەردە تەماشائى كردبوو كە چى ئىستا وىنەى بەراستى كچەكەى تەماشائى دەكرد. كاتىك بەژن و بالائى كچەكەى لەو لىباسە تەنگ و كورتانەدا چاوپىكەوت و ھىندەى دىكە گىرۆدەى بوو. ناھەقى نەبوو سەر و چاوى دەتگوت گولەباغە و لە ھەموو رەنگىك دەنوئى! جگە لەوہش چا و مەست و مژۆل تىروكەوانى، لىوقەبتان و دەم بچوك! نە بكەى نە بخۆى تەماشائى سائى گەردنى كەى! وردە وردە تىگەيى كە تارىفى گۆرانىبىژەكان سەبارەت بەو كىژە ھەرچەندە بى كەمە. باوہرى نەدەكرد كە ئەو كچە مەوجودىكى گىيان لەبەرە و زىندوويە! پىيى وابوو پەرى و وىنەگر وىنەى ئەو ژنەى كىشاوہتەوہ.

لە پاشان وہنگ لانگ زۆر بە توندى نەخۆش كەوت. تالى و سوتىرى و نارەحەتى زۆرى، وەك قاتى و قىرى، سەرگەردانى و ھەلسووران بەم لاو ئەولادا تەنانەت حەمبائى لە شەقامەكانى شار و... بەلام ھىچ كام لەوانە بە ئەندازەى ئەو دەستە ناسك و نەرم و نۆلە شوئى لەسەر دانەنا و نارەحەتى نەكرد.

لەمەوبەدوا كار و پىشەى ئەوہبووہ، ھەموو رۆژى دەچووہ ئەو گازىنۆبە و دەستەو ئەژنۆ رۆبەرووى وەتاغى كچەكە بە لارەملى وەك سوائلكەر راوہوستا، بۆ ئەوہى وەربگرى. سەرەراى ئەوہى ھەموو شەوى دەچووہ لائى، بەلام ھەر ئەو دىھاتىيە ساكارە بوو كە ھىچى نەدەزانى و قسەى نەدەكرد، وەختىك لە وەتاغەكەى نزىك دەبووہوہ چۆكەكانى دەنوشتاوہ

و دله رزی، به لام به هەر جۆریک با خۆی دهگه یانده جیگا و بانه کەمی و راده کشا، هەر که کچه که بزە دەهاته سەر لێو، نۆبەتی دایده گرت و هه وهس بهرچاوی دهگرت. ههروهها وهک ئاور بلیسهی لێ دهبووه! ئاراو و قارای لێ هه لگیرابوو، وهک کۆبە به دوویه وه بوو، ناهەقی نهبوو کچه وهک مانگی چارده ده درهوشا! چاوی له بهر هه لسه دههات! دم و لێوی وهک خونچه گۆل له هه موو رهنگیکی ده نواند! بهو حاله ته وه به شوین ئه و شکوفه دا ده رۆبشت. له پاشان کچه که بهو هه موو جوانییە خۆیه وه، خۆی له ئیختیار وهنگ لانگ ده نا.

به لام سه ره رای ئه وهش وهنگ لانگ نهیده توانی دهستی به سه ردا بگری جا له بهر ئه وه هه میسه لاوز و کز بوو، زۆر ناهومید بوو، چونکه کچه که خۆشی له ئیختیار ده نا به تاوات نه ده گه یی.

ئۆلان له و رۆژه وه که پیتی نابوو ئه و ماله له هه موو باریکه وه بو وهنگ لانگ ببوو له مه ره یکی زۆر چاک و به که لک. له به رابه ردا وهنگ لانگیش وهک ئیسانتیکی به هیز و ساغ، وهک حه یوانتیکی که وه دووی مه یبه که ی ده که وئ، هه وهسی ژنه که ی داده مرکاند و بو خۆشی رازی ده گه راپه وه سه ر کاروباره که ی. به لام عیشتی ئه و کچه هه موو شتیکی له بهرچاو خستبوو! ژنه که ی به کتیک بوو له و شتانه.

وهنگ لانگ دلێ به هه یج شتیکی نه ده کراوه، تووشی ده ردیکی بێ ده رمان ببوو. شه وانه دوای ئه وه ی کچه که لیبی تیر ده بوو، شانی وهنگ لانگی ده گرت و وه دریده نا. لیره دا به جوانی ده رده که وئ که خۆشه ویستی و ناز و عیشه ی کچه که له بهر خاتری پوول بوو، نهک به راستی خۆشه ویستی. به لام وهنگ لانگ وهک نه خۆشیه کی که تازه له که وتویی چاک ده بیته وه، تیر نه ده بوو! بهو حاله ش دلێ لیبی نه ده بووه وه و حه زی ده کرد هه میسه له لای بێ. سه ره رای ئه وه ی شتیکی له باره ی ئه و کچه دا نه ده زانی له خۆرا ده سووتا و ده برژا. ئه وه نده ی پتیکه وه ده بوون هینده یان قسه نه ده کرد، پیتی خۆش بوو هه ر ته ماشای به ژن و بالایی بکا، شه وانه که ده گه راپه وه ده تگوت گه یژه. رۆژیکی به ده رۆژ لێ ده گوزه را! له هه یج جیگایه ک حه جمینی نه بوو و ئارامی نه ده گرت. ئه گه ر ژنه که ی یان به کتیک له منداله کان یا چینگ ده هاته لای و ده یگوت:

- پاش ئه وه ی سیلاو نیشته وه چ دا بچینین؟

ده یگوت:

- بۆ لیم ناگه رپین؟ دهستم له کۆل که نه وه.

ده تگوت ببیاره کهس نهیده و پرا خۆی لیدا! له حه بیته ئه و کچه هۆشی هه یج شتیکی دیکه ی نه بوو! نه رووی ده دا به ئۆلان و نه به منداله کانێ راده گه یی. کاتیک چاوی به منداله کان ده کهوت خۆی لێ سوور هه لده گه یران و نیوچاوانی تیک ده نا! منداله کان خودا خودایان بوو چاویان به باوکیان نه که وئ. هه موو لیبی تۆقیبوون. به لام باوکی قسه ی لێ نه ده پتچاوه و ده یگوت:

- ئه وه چ نه خۆشیبه که ئه خلاق و ره فتاری تۆی گۆریه و ره نگت به رووانه وه نه ماوه.

رۆژ رۆژی نه یلو فهر بوو، به ئیشتیای خۆی ده جوو لاوه، وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه ی زۆر به خۆیدا ده هات و سه ر و کاکۆلی دادینا، نه یلو فهر گه یی پیده دا و ده یگوت:

- ئه و مووانه چن ده لیبی مووی مه یبونه؟ خۆ له جنوب ئه و مۆده باو نیبه.

وهنگ لانگ هه رچه نده گوتی نه ده دا قسه و لۆمه ی هه یج کهس، کاتیک ئه وه ی بیست سه ری پاک پاک تاشی. ئۆلان کاتیک چاوی به مه رده که ی کهوت و گوتی:

- ئه تۆ ره گی ژبانی خۆت به دهستی خۆت بری.

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- ده تهه وئ هه تاهه تایه هه روا شیت و کۆنه په رست بم؟ هه موو حه یوانتیکی شاریش مووی سه ری کورته.

وهنگ لانگ هه رچه ند به دل له کرده وه ی خۆی نارحەت بوو. به لام ئه گه ر کچه که گوتبای بره ده مرد! چونکه ئه وه نده جوان بوو نهیده توانی به قسه ی نه کا. وهنگ لانگ جاروبار نه با خۆی نه ده شوت، چونکه پیتی وابوو ئاره قه کردنیش چه شنیک خۆ شوتنه. به لام ئیستا له بهر خاتری ئه و کچه هه موو رۆژی خۆی ده شوات. ژنه که ی به زه یی پتدا هات و گوتی:

- هینده خۆت ده شوئ ده مری.

به لام وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه ی قسه ی ژنه که ی به هیند نه گرت هه میسه له بیی ئه وده دا بوو عه تری بۆنخۆش له خۆی بدا. ههروهها له پتیشدا که خواردنی نان و سیر بوو، جگه له وه ی بۆخۆی نه ییده خوارد، پیتی خۆش نه بوو به کی دیکه ش بیخوا. چونکه ده ترسا بۆنی له زاری بێ و کچه که نارحەت بێ. جارن ئۆلان لیباسی بۆ ده دروو، به لام ئیستا جگه له وه ی لیباسه کانێ ده برده لای جل درووی شار، کهوشی وای ده کری که خانی پیریش له پتیدا نه بوو.

ئه و شته جوانانه شی ته نیا بۆ لای کچه که له بهر ده کرد، له رووی هه لسه دههات له لای

مال و منداله‌که‌ی خویان پیوه رانی. بهم هۆیه به پوول له‌گه‌ل یه‌کێک له‌ کاربه‌ده‌ستانی گازی‌بوو به‌ ناشنا و کاتی‌ک ده‌هاته‌وه‌ لیباسه‌کانی بۆ له‌ سووچیکێ گازی‌بووکه‌ داده‌نا. وه‌نگ لانگ وه‌ک کورپیکێ چاره‌ سه‌له‌ به‌ خۆیدا ده‌هات و ده‌چوو.

ئۆلان هه‌رچه‌نده‌ سه‌رده‌ده‌ری له‌ کاره‌کانی ده‌رئه‌ده‌چوو، رۆژتیک له‌وه‌په‌ری نا‌رچه‌تیدا گوتی:

- به‌ چاوپێکه‌وتنی ئه‌و شکل و قیافه‌ی تۆ ده‌وله‌ت و سامانی خانی پیرم دیتته‌ به‌ر چاوه‌.

له‌ پاشان وه‌نگ لانگ پێکه‌نی و گوتی:

- خۆ ئه‌مه‌ له‌وان ده‌وله‌مه‌ندترین بۆ ده‌بێ ئیستاش وه‌ک کرێکاریکێ مووچه‌ به‌م؟

وه‌نگ لانگ به‌ دل به‌و قسه‌ی ژنه‌که‌ی خوشحال بوو، هه‌روه‌ها زیاتر له‌ رۆژان له‌گه‌لی به‌ گفت و لفت بوو. له‌و رۆژانه‌دا وه‌ک خیز پوولی خه‌رج ده‌کرد، بۆ سه‌عاتیک خوشگوزه‌رانی له‌گه‌ل ئه‌و کچه‌ هه‌رچه‌ند خه‌رجی کردبا پیتی که‌م بوو. به‌و حاله‌ش کچه‌که‌ نازی له‌سه‌ر ده‌کرد وه‌نگ لانگ دل‌خۆشی ده‌داوه‌ و ده‌یگوت:

- ئه‌و جار چت ده‌وی خۆشه‌ویسته‌که‌م؟

- زۆر نا‌رچه‌تم.

- بۆ نا‌رچه‌تی؟

- چلۆن نا‌رچه‌ت نه‌بم، ئه‌و کچه‌ی رووبه‌رووم گراویبه‌که‌ی ده‌رزلیتیکێ زێری به‌ دیاری بۆ هیناوه‌، که‌ چی من ده‌رزلیله‌ی زیوم هه‌یه‌.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکه‌ ده‌ستی به‌ سه‌ر و زولفی دادینا و هه‌وه‌س زۆری بۆ هینا بوو گوتی:

- منیش بۆ ئه‌و زولفه‌ جوانانه‌ی خۆشه‌ویستی خۆم ده‌رزلیتیکێ زێر ده‌کرم...

- کچه‌که‌ وه‌ک مامۆستایه‌کی چاک ئه‌و قسانه‌ی فیزی وه‌نگ لانگ کردبوو، ئه‌ویش وه‌ک قوتابی دووپاتی ده‌کردنه‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ مه‌سه‌له‌ی خۆشه‌ویستی و هه‌زلیتیکردویی له‌گه‌ل ژبانی وه‌نگ لانگ نه‌ده‌هاته‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ به‌و مه‌سه‌له‌وه‌ خوشحال بوو هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌. به‌م چه‌شنه‌ ورده‌ ورده‌ پووله‌کانی له‌ که‌لین و قوژبنی دیواره‌کان و نیو پریسکه‌کان هینا‌ده‌ر و خه‌رجی ده‌کرد.

ئۆلان له‌ میژ بوو ده‌یویست بلتی ئه‌و پوولانه‌ بۆ خه‌رج ده‌که‌ی؟ هه‌رچه‌نده‌ ده‌یزانی بێجگه‌ له‌ ژبانی کشتوکال خه‌ریکی ژبانیکی تازه‌یه‌، هیچی نه‌ده‌گوت، چونکه‌ ده‌یزانی می‌رده‌که‌ی خه‌ریکه‌ بیانوی پیده‌گری. کچه‌ وای له‌ وه‌نگ لانگ کردبوو له‌گه‌ل تری بزنی به‌شه‌ر ده‌هات؛ که‌س نه‌یده‌وترا شتیک بلتی ئه‌و له‌وی ده‌ره‌له‌ده‌بوو و ده‌یکرده‌ هه‌للا هه‌للا.

رۆژتیک وه‌نگ لانگ له‌ مووچه‌ گه‌راوه‌ و ته‌ماشای کرد ئۆلان خه‌ریکی لیباس شوتنه‌، ماوه‌یه‌ک له‌ لای راوه‌ستا و گوتی:

- چت له‌ مرواریبه‌کانت کرد؟

وه‌نگ لانگ له‌ کرده‌وی خۆی په‌شیمان بوو، به‌لام نه‌یدیست ئاشکرای کا و دانی پێدا بنی. ئۆلان به‌ دم لیباس شوتنه‌که‌وه‌ سه‌ری هه‌لینا و گوتی:

- گووت مرواری، هه‌لمگرتوون.

وه‌نگ لانگ قه‌ده‌ریک ته‌ماشای ده‌ست و لاقی ژنه‌که‌ی کرد و گوتی:

- له‌ خۆزا بۆ ده‌ستت به‌سه‌ر ئه‌و مرواریبانه‌ داگرتووه‌، چ سوودیکێ هه‌یه‌؟ ژنه‌که‌ی گوتی:

- پێم وابوو رۆژتیک جووتیک گواهی لی دروست ده‌که‌م.

بۆ ئه‌وه‌ی رینگا نه‌دا می‌رده‌که‌ی گه‌پی پێ بدا، له‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- له‌ پاشان ته‌مام گرت بۆ زه‌ماوه‌ندی کچه‌که‌م رایانگرم.

می‌رده‌که‌ی گوتی:

- کچه‌که‌ت هینده‌ سپی و سۆله‌ ده‌بێ له‌ گوتی کا؟! مرواری ده‌بێ ئه‌و ژنانه‌ له‌ گوتیبانی که‌ن که‌ پێستیان سپی بی.

دوای ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ریدا قیژاند و گوتی:

- زوکه‌ بیانده‌ به‌ من، ئه‌وه‌ گیای تۆ نییه‌، کارم پێیانه‌.

ژنه‌که‌ی به‌رۆکی کرده‌وه‌ و پریسکه‌یه‌کی چوکی هینا‌ده‌ر و دای به‌ می‌رده‌که‌ی.

وه‌نگ لانگ کاتی‌ک چاوی به‌ مرواریبه‌کان که‌وت پێکه‌نی. به‌لام ئۆلان له‌ حالیکه‌دا فرمیسک به‌ سه‌ر گۆنایدا ده‌هاته‌ خوار سه‌ری به‌رداوه‌ و خه‌ریکی کاروباری خۆی بوو.

وهنگ لانگ نه گهر مامی لئی په پيدا نه با، کاری له جیگایه کی دیکه بوو به للام مامی بی نه وهی له پیشدا خه بهر بدا گه راوه. دواى پرسباریکى زور ئیستاش نه یگوت له کوئی بو و چی کردوه. رۆژتیک به لیباسیکی کون یه خه و به رۆکی ناوه له، له سه ر نان و چای به یانی لیبان وه ژور کوه و به پیکه نینه وه دهستی کرد به چاک و خوئی کردن. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به مامی کوه و، له جیگای خوئی حه په سا، چونکه نه وهی بیری لئی نه کرد باوه مامی بوو. باوکی له سه ر تاوه نه یناسیبه وه، سه ر نه جام مامی کردی به گوره گور و گوتی:

- به به به! به راستی چاوم پیتان روون بووه؛ زورم ناره زوو ده کردن.

له پاشان وهنگ لانگ به ناچاری پیشوازی لئی کرد و پرسى:

- مامه گیان شتیکت خواردوه یان نا؟

- نا گیانی مامه ی هیچم نه خواردوه! خوشتان نارحمت مه کن، هه رچی بی له گه ل ئیوه شتیکی ده خوم.

کاتیک دانیشته سه ر سفره ی ده تگوت تازه له شه ر گه راوه ته وه و چه ندین ساله برسایه تی چیژتووه! دواى نه وهی تیری خوارد گوتی:

- نه گه ر ئیجازه تان له سه ر بی تۆزیک ده خه وم! سی شه وه نه خه وتوم.

وهنگ لانگ له حالیکدا سه ری سورما بوو و نه یده زانی ده بی چ بکا، به نابه دللی وه تاغی باوکی پیشاندا و گوتی:

- فه رموو لیتره بخه وه.

مامی ته ماشایه کی میتز و سه نده لئی و جیگا و بانه کی کرد و گوتی:

- پیروز بی؛ بیستومه دهوله مه ند بووی و ماقوول به للام نه ک تا نه و را ده یه.

له پاشان به و هاوینه گه رمه لیفه یه کی به سه ر خویدا و خه وت. وهنگ لانگ به نیگه رانی گه راوه، چونکه دهیزانی تازه مامی لئی ده بیته به لا و بۆی دهر ناکرئ. مامیشی جیگای خوئی خوئ کرد و دانیشته.

وهنگ لانگ ماوه یه ک له باره ی مامی و مال و منداله که یدا بیبری کرده وه، له پاشان گوتی نه و هه موو خو ماندوو کرده ی ناوی، پیتم خوئ بی و و ناخوئ بی، تازه هاتوون و که سیش ناتوانی پیشیان بگری.

مامی دواى نه وهی تیر خه و بوو، هه ستا و به دهم خوئیشانه وه دوو سی مستی له ولا و لای سینگی دا و لیباسه کانی له بهر کرده وه و به وهنگ لانگی گوت:

- ده چم مال و منداله که شم دینم، مه ترسه زور نین، بین و نه بین هه ر وه ک خوئی وایه و له م دهم و ده زگایه هیچ که م نابیته وه.

وهنگ لانگ له بهر نه وهی پیی خوئ نه بوو قسه ی له گه ل بکا، نیو چاوانی لیک نا و سه ری به رداوه، چونکه بو خوئی نه وهی ده زانی که ده وله مه نده، جگه له وهش نه گه ر رووی نه دابانئ که س چی چاک پی نه ده گوت. له پاشان به کریکاره کانی گوت شتومه کی خوئان به رنه وه تاغیکی دیکه و نه و وه تاغی بده ن به مامی. مامی و ماموئنی و ناموزاکه ی هه ر نه و رۆژه گوئرتیان وه.

وهنگ لانگ سه ره رای نه وهی زور نارحمت بوو، وه سه ر خوئی نه هیتا و به ناچاری خرزه کانی به خیر هیتان. به للام کاتیک چاوی به سووراو و سپیای ماموئنی و به دفه ری ناموزاکه ی ده کوه و له حه یفان لیبی خوئی ده گه زت و هه موو شتیکی له بیر ده چووه وه. دواى نه وهی عاده تی پیگرتن، ئولان دلخوئی میترده کی داوه و گوتی:

- چیدی خوئ نارحمت مه که، چ خیر بوو! بلئی نه و به خپوکرده ی تو بان له چاودا نه بی و خرابیش بن؟

وهنگ لانگ له پاشان که وته وه بیری نه یلوو فهر و گوتی:

- پیوا له گه ل نه و سه گ و گورگانه هه لئاکا، ده بی هه رچی زووتره چاره سه ری خوم بکه م و جیگایه کی دیکه بو ئاسایش و رده تى خوم له دهر وه بدوژمه وه. دیسانیش نوبه تی عیشق دایگرت و نه یده زانی چ بکا. ئولان و پیره باب و چینگ له و مه سه له بی خه بهر بوون، به للام ناموئنی خیرا حالی بوو و به ئولانی گوت:

- بو هینده فه قیر و گیلی؟ وهنگ لانگ گراوی گرتووه.

کاتیک زانی ئولان له مانای قسه حالی نه بووه گوتی:

- ده تهه وی بوئ له بنی کوله که دهم! میترده که ت خه ریکه ژنیکی دیکه بیئی. حالی بووی؟

وهنگ لانگ گوتی له قسه کانی ناموژنی بوو، بهلام ناموژنی هر به وهنده دهستی هه لنه گرت، بریکی هات و هاوار کرد و گوتی:

- ئەمن دنیا زۆر گهراوم و پیاویشم زۆر دیون، کاتیک دهستیان به سهروکا کولیاندا هینا، لیباسی تازهیان له بهر کرد و کهوشی مه خمه ریان له پین کرد، بزانه شتیک له گوری دایه و ئەویش مه سه لهی ژن هینانه و شتیک دیکه نییه.

وهنگ لانگ زانی ئۆلان بهو دهنگه نهرم و نارامه ی خوئی شتیک گوت، بهلام حالی نه بوو. ناموژنی دووباره دهستی پینکرده و گوتی:

- فه قیری بیچاره، ئەتۆ نابیی به میتردیک رازی بی، پیاو هه روا بی ئەمه گن، ئەگه ژن سه د به دبه ختی و چاره رهشیان له سه ر بکیشی پین نازان! جگه له وهش ئەگه ر پارووه نانیکیان بوو هه لداوین و وه دوای خو شگوزهرانی خو یان ده که ون! ئەوهش تازه ده له مه ند بووه، تۆی ناوی! یه کتیک ده وی نازی بو بکا و روژ تا کو ئیسواری به خویدا بی و بچن، نه ک ئەتۆ به کی وه ک سه گ وه دوای ده که وی و خو شیت له خو ت نه دیوه.

ناموژنی قسه ی زۆر کرد، بهلام وهنگ لانگ بیری له وه ده کرده وه چلۆن دهستی بهو کچه رابگا، جاری وابوو ده بگوت ده بهیتمه ماله خو م و ماره ی ده که م با که سی دیکه نه چته لای و بو خو ی له لای من چ ده کا با بکا. ناموژنی برده بن دار خورما یه ک و پینی گوت:

- قسه کانی تو م له هه وشه هه مووی گوئی لی بوو، راست ده که ی من ژنیکی دیکه م ده وی. خو ئەو هه موو خه لکه هه ر به خیتو ده که م، چ ده بی نه فه ریکی دیکه ش با زیاد بی؟ ناموژنی گوتی:

- هیچ نابیی بینه. ئەوه سه ره نجامی هه موو پیاویکی پوولداره؛ ته نیا ده س ته نگ و نه داره کانن که ده بی ژنیکیان هه بی.

وهنگ لانگ دوای ئەو قسانه نه خشه ی کیشا و گوتی:

- خو من بو خو م هیچم له ده ست نایه، ده بی یه کتیک یارمه تیم بکا. ئەو کارانه به ده لال نه بی جی به جی نابیی، خو بو خو شم نابیی خوازینی بکه م.

ژنه که له وه لامدا گوتی:

- ئەتۆ چت به وه ی داوه، من به خو م بو ت جیبه جی ده که م، بلتی بزانه کام ژنه؟

وهنگ لانگ پینی شه رم بوو نیوه که ی بلتی، چونکه له لای که س نه یدرکاندبوو، له

پاشان گوتی:

- نیوی نه یلوو فهره.

وهنگ لانگ پینی وابوو هه موو که س بهو نیوه ناشنایه. له بیری چو بو وه وه که دوو مانگ له مه و بهر ده یگوت که س شتی وا جوانی چاو پین نه که وتوو! ناموژنی گوتی:

- ماله که ی له کو تیه؟

وهنگ لانگ به قه لسی وه لامی داوه و گوتی:

- جگه له و گازینویه ده توانی له کو تی دیکه بی؟

ژنه که گوتی:

- ئەو جیگایه ی که به نیوی گولخانه نیو بانگی ده ر کرده و؟

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- دیاره ده بی ئەو جیگایه بی، بو پیت وابوو ده بی کو ی بی؟!

ناموژنی که میکی بیبر کرده وه و گوتی:

- من که س له وی ناسم. چاره چیه؟ ده بی خزمه تکاری وی کنی بی؟

کاتیک وهنگ لانگ گوتی:

- هه مان کوو کووی کلغه تی ماله خانی گه وره یه.

ناموژنی پیکه نی و گوتی:

- ئەو جار حالی بووم کییه؟ که وابوو دوای ئەوه ی خانی پیر مرد ئەو ژنه تیوه چوو

ئەوی! به راستی جیگای خو ی دیوه ته وه، ئەگه ر چووا جیگایه کی دیکه سه یر بوو.

له پاشان پیکه نی و گوتی:

- نارحه ت مه به، ئەوه شتیک زۆر ساده یه. هه ر له هه وه له وه دیار بوو هه موو کاریک

ده کا، ته نانه ت ئەگه ر زیوت پيشاندا با له کایه ک کیتوکی ساز ده کرد!

وهنگ لانگ کاتیک ئەوه ی بیست تفی له زاریدا وشک بوو و گوتی:

- زیو؟ یا زیری بوئی، هه رچی بیهه وی ده یده می؛ ته نانه ت زه و بیه کانیشم.

له پاشان وهنگ لانگ نوبه تیی عیشق دایگرت و گوتی:

- تا ئەو كارە دروست نەبى ناچمە هيچ جيگايەك. دەبى بىتە حەللى خۆم دەنا دەچمە وە لای.

كاتىك ئەو ەى گوت لە حەببە تان لەوانە بوو قەلبى راوەستى! پەيتا پەيتا دەچوو لای ئاموژنى و دەيگوت:

- هيچ دەركىك نىيە كە بە پوول نەكرتە وە. بە كووكوش بلنى لەسەر پوول پەكى ناخەم، ەروەها بەو كچەش بلن دەست لە رەش و سپى نەدا و وەك خانم و خاتونان دادەنیشى. لىباسى ئاورىشى بو دەكرم و ناھىلەم گۆشتى ماسىشى لى بېرى.

بە كورتى ئەو ەندەى لەو قسانە كرد ژنە جازز بوو و گوتى:

- بەسە سەر و مېشكت بردم! بو پىت وایە لە گوتى گادا خەوتووم و هيچم نەدبوە؟ دەست ەلگەرە جگە لەو شتەنە ەزار شتى دىكەشم پى گوتوو ئەویش نەك جارىك و دوو جار، بەلكو سەد جار!

وەنگ لانگ دواى ئەو قسانە بىدەنگ بوو لە حەببە تان بە ددانى لە نىنوكى نووسابوو. لە پاشان لە ترسى ئەو ەى نەيلووفەر مالىەكەى پەسند نەكا، بەربىنگى بە ئۆلان گرت و ەەر جارە بىانوويەكى پىدەگرت و دەيگوت:

- ئەو شتە لىرە دانى! ئىرە بو و ئالۆزە؟ فلانە شت لە فلانە جيگا دانى. گەسكت لە ولانى نەداو! ئەو قاپانە پىسن. ەروەها ئەو مېزە و سەندە لىيانە وادابنى و فلان و فېسار.

ئۆلانى بىچارەش سەرى لى شىوا و لە دلى خۆبدا گوتى: «ئەو ەيشتا خانم نەھاتوو وادەكا، ھاوار بو رۆژىكى كە دى.»

وەنگ لانگ وردە وردە دوورى لە ئۆلان دەكرد و سەرجىبى نەدەكرد! ەروەها لە بىرى جيگايە كدا بوو بو گراووبىەكەى. لەو ماو ەدا كە ئاموژنى لە ھاموشۆدا بوو، دەستورى بە كرىكارەكاندا حەوشەبەك و سى وەتاغى دىكە دروست كەن. كرىكارەكان لە حالىكدا بە سەر سوپمانەو تەماشايان دەكرد؛ نەياندەوتىرا پرسىيار بكن چ خەبەرە؟ وەنگ لانگىش ھىچى پى نەگوتن. ەروەها بو ئەو ەى چىنگىش لەو مەسەلەى حالى نەبى بوخۆى بە سەر كرىكارەكان پادەگەبى.

وەنگ لانگ دواى ئەو ەى بناغەى بە كرىكارەكان داو و دىوارەكانىيان دانا پىاويكى

نارد بو شار تا كەلوپەلى پىويست بكرى. كاتىك وەتاغەكان تەواو بوون، كەوتە بىرى ئەو ە كە چلۆن بىانراژىنيتەو ە. وەنگ لانگ ئەو ەى پىويستى مالىكى دەولەمەند بوو؛ وەك پەردەى رەنگاورەنگ، پەنجەرەى تايبەت و مېز و سەندەلى و پىنە لى ەلكەندراو، مەزەرەى كىو و ئاو، قاپ و كەوچك و دەورى بەقىمەت كرى. لە پاشان مېزىكى لە نىو ەراستى وەتاغەكە دانا و شىرنىبىەكى زۆرى لە ەەر چوار دەورى دانا. تەختەخەويكى چاكىشى كرى. بە كورتى مالىەكەى وەك بووك رازاندەو ە، بەلام لەو مالىەدا خەجالەتى ئۆلان بوو. لە رووى ەلنەدەھات داواى ھىچى لى بكا، ناچار پەناى بو ئاموژنى برد و ماو ەى مانگىك خەرىكى رازاندەو ەى ولات بوو.

وەنگ لانگ بەو ەش دلى ئاوى نەخواردەو ە. بە دەم لا بردنى كەموكوبىبەكان، دەستورى دا حەوزىكىش لە نىو ەراستى حەوشەكە دروست كەن و كاشى پىو ەدن. لە پاشان بو خۆى چوو بو شار و پىنج ماسى سوور و جوانى كرى، كاتىك خاترجەم بوو ەموو شتىك ئامادەبە، چاو ەپى ھاتنى ژنى دوو ەمى بوو. لەو ماو ەدا قسەى لەگەل كەس نەدەكرد، جگە لەو ەى جاروبار بە سەر مندالەكان دادەھات و دەيگوت:

- كەپۆ پىسانە! پاك و خاوينى خۆتان بو ناكرى!

ەروەها ەمىشە لە دەست ئۆلان سكالای بوو كە بو خاوينىيان ناكاتەو ە و پىيان راناگا. ھىندىك جارىش رەخنەى لە خۆى دەگرت و دەيگوت: «سى رۆژە سەرم شانە نەكردو ە» و لەو جو ە قسانە.

رۆژىك ئۆلان دلى پر بوو و دەستى كرد بە گريان ئا و نالە. ەرچەند تالى و سوپرى و تەنگ و چەلمەى زۆر چىشتبوو، بەلام نە لە كاتى قاتى و قرى و برسىبەتى و نە لە ھىچ وەختىكى دىكەدا، وادارەحەت نەبوو! بەم ھۆبە وەنگ لانگ بە قەلسى گوتى:

- حافرەت بو قور دەپىوى، چت لىقە و ماو ە؟ ددانم لە زارى كەوت ھىندەى پىت بلنىم مووى سەرت شانە كە، دەلپى كلكى بارگىنە! ناخر بو بە زمانى خۆش حالى نابى؟

ژنە لە حالىكدا دلى پر بوو لە گريان لىكدا لىكدا دەيگوت:

- من ژيانى خۆم لە پىناوى تۆ ناو ە و كورم بو تۆ بوو ە.

ئەو قسە وەنگ لانگى زۆر نارەحەت كرد، بەلام ھىچى نەگوت. راستىبەكەى ئەو ەبوو كە نەبىدەتوانى شكايەتتىكى لە ژنەكەى بى، چونكە سى كورى بو وەنگ لانگ بىوو و

هه‌رسیکیان زیندوو بوون؛ هیچ به‌هانه‌یه‌کی نه‌بوو، جگه له هه‌رزه‌یی و شه‌هوت. به‌م جوژه گوزه‌را. رۆژتیک نامۆژنی هات و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه کار ته‌واو بوو، ئه‌و ژنه‌ی که له لایه‌ن سه‌رۆکی گازی‌نۆ به‌سه‌ر کچه‌کان راده‌گا، به‌لێنی داوه که کاره‌که ته‌واو بکا، به‌و شه‌رتیه‌ی که سه‌د سه‌که‌ی زیوی بده‌یه‌ی. هه‌روه‌ها کچه‌که‌ش به‌و شه‌رتیه‌ حازه‌ که جووتیک گواری یا قوت، ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، ئالقه‌یه‌کی زێر، چوار ده‌ست لیباسی ئاوریشم، دوازه‌ جووت که‌وش و دوو لیفه‌ی ئاوریشمی بۆ بکری.

عیشق و خو‌شه‌ویستی ئه‌و کچه‌ هه‌موو شتیکی له‌ بیر وه‌نگ لانگ بردبووه‌! له‌و هه‌موو شتانه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌ بیر مابوو که کار ته‌واو بوو! له‌ خو‌شیان قیزاندى:

- ته‌واوی که! ته‌واوی که!

له‌ پاشان وه‌ک گولله‌ ده‌ره‌پری! له‌ وه‌تاغه‌که‌ی مستیکی زیو هیتا و له‌ ده‌ستی نامۆژنی کرد. به‌لام به‌و حاله‌ش نه‌یده‌ویست هه‌موو شتیکی ئاشکرا بێ، چونکه‌ حه‌زی نه‌ده‌کرد خه‌لک به‌و مه‌سه‌له‌ بزانه‌ که پوولتی به‌ره‌مه‌ی چهند سه‌له‌ی دده‌ا به‌ ژن، هه‌ر بۆیه به نامۆژنی گوت:

- له‌و سکا‌نه ده‌ دانان بۆ خو‌ت هه‌لگره‌.

نامۆژنی به‌ شتیکی تیکه‌لا و به‌ ناز و په‌خنه‌ گوتی:

- ته‌کلیم لێ مه‌، هیچ هه‌لناگرم، چ خیر بوو، ئیمه‌ هه‌موومان له‌ بنه‌ماله‌یه‌کین. چ فه‌رق ده‌کا، ئه‌توش هه‌ر کوری خو‌می. من ئه‌و کارانه‌ له‌به‌ر ته‌وه‌که‌م. پوول و زیویانی چی؟!

به‌لام وه‌نگ لانگ ده‌بزانێ که نامۆژنی له‌ خودای ده‌وێ. به‌ کورتی پوولته‌کانی دایه‌ و گوتی:

- قه‌ت پوولتم وا به‌جێ خه‌رج نه‌کردوه‌.

له‌ پاشان چوو چاوی گیترا و ئه‌وه‌ی وه‌به‌ر چاوی که‌وت، وه‌ک گوشتی به‌راز و گا و ماسی و... کری چاوه‌روان دانیشته‌. سه‌ره‌نجام له‌ رۆژتیک تاو و ساو و گه‌رمی مانگی هه‌شته‌م، ئاخیرین مانگی هاوین ژنه‌ هاته‌ ماله‌ وه‌نگ لانگ. به‌لام به‌ چ که‌ب که‌به‌ و ده‌به‌به‌یه‌ک! ته‌ختیکیان بۆ دروست کردبوو وه‌ک که‌ژاوه‌ و له‌سه‌ر شانی دوو که‌سیان دانا‌بوو.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر خو‌به‌وه‌ گوتی: «ئه‌وه‌ من چ ده‌که‌م؟». له‌ پاشان به‌ بێ ئه‌وه‌ی بزانی چ ده‌کا، پووی کرده‌ ئه‌و وه‌تاغه‌ی که‌ ماوه‌ی چهن‌دین سه‌ل بوو، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی له‌وی ده‌خه‌وت. ده‌رگای له‌سه‌ر خو‌ی گاله‌ دا و به‌ تاریکی دانیشته‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نامۆژنی هه‌رای کرد و گوتی:

- یه‌کیک له‌به‌ر ده‌رگا چاوه‌روانته‌.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا زۆری شه‌رم ده‌کرد، هه‌ستا وه‌ده‌رکه‌وت. کووکوو به‌ سه‌ر و زمانیکی خو‌ش سه‌لاوی کرد و گوتی:

سه‌یره، من ئه‌سه‌له‌ن پیم وانه‌بوو کار به‌و جیگایه‌ بگا.

له‌ پاشان گه‌راوه‌ لای که‌ژاوه‌که‌، په‌رده‌ی لادا و به‌ له‌بزیکی شیرن گوتی:

- وه‌ره‌ ده‌ر گولتی نه‌یلوو‌فه‌ری من، ئه‌وه‌ خو‌ت و ماله‌ می‌رده‌که‌ت.

وه‌نگ لانگ به‌ بزهی ئه‌و حه‌مبالانه‌ که‌ که‌ژاوه‌که‌یان هه‌لگرتبوو نا‌ره‌حه‌ت بوو و گوتی:

- ته‌ماشاش! ئه‌و لات و به‌ره‌ل‌لایانه‌، ئه‌وانه‌ چن؟

له‌ حه‌یفان سوور هه‌لگه‌را و هیچی بێ نه‌گوترا. کاتیک په‌رده‌یان لادا، وه‌نگ لانگ ته‌ماشای کرد نه‌یلوو‌فه‌ریان وه‌ک گول، رازاندوو‌ته‌وه‌ و له‌ سووچیک دانیشته‌وه‌. به‌ چاوپیکه‌وتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ هه‌موو شتیکی و ته‌نانه‌ت حه‌مباله‌کانیشی له‌ بیر چووه‌وه‌. زیاتر بی‌بی له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئه‌و ژنه‌ی بۆ خو‌ی کپیوه‌ و بۆ هه‌میشه‌ له‌ ماله‌ وی ده‌بی و که‌س ناتوانی لیبی وه‌رگریته‌وه‌.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا هه‌موو گیانی ده‌له‌رزى، چاوی له‌ کچه‌که‌ نه‌ده‌قوو‌چاند و ته‌ماشای ناز و ئه‌دایه‌که‌ی ده‌کرد، جگه‌ له‌وه‌ش وه‌ک گولیکی سیس جار له‌گه‌ل جار زیاتر ده‌بو‌ژاوه‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نه‌یلوو‌فه‌ر ده‌ستی کووکوو‌ی گرت و زۆر به‌ ناز له‌ که‌ژاوه‌که‌ دابه‌زی. به‌بێ ئه‌وه‌ی قسه‌ له‌گه‌ل وه‌نگ لانگ بکا له‌ کووکوو‌ی پرسى:

- وه‌تاغه‌کانی من له‌ کو‌تین؟

کووکوو و نامۆژنی وه‌نگ لانگ ده‌ستی کچه‌یان گرت و بردیانه‌ ئه‌و وه‌تاغه‌ی که‌ وه‌نگ لانگ بۆی رازاندبووه‌وه‌. که‌س نه‌بزانێ که‌ نه‌یلوو‌فه‌ریان چلۆن برده‌ ژووری. چونکه‌ وه‌نگ لانگ ئه‌و رۆژه‌ کرێکاره‌کان و چینگی بۆ مووچه‌یه‌کی دوور به‌رێک‌ردبوو، ئۆلانی‌ش له‌گه‌ل دوو منداله‌ ئاوال دووانه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وتبوو، کوپه‌کانیشی له‌ قوتابخانه‌ بوون، پیره‌بایش

وهك نه بئى وابوو، چونكه كهسى نه دهناسى، كچه بئچاره كهش هوشى نهو شتانهى نه بوو. دواى نه وهى نه يلووفهر چوه ژوور كووكوو په رده كانى داداوه، له پاشان ناموژنى وهنگ لانگ به شپوه به كى كه پ پيدان دوو سى جار دهسته كانى ليكدا و گوتى:

- ئينسان به بونى عه تر و نارايش دللى تيك ده هالى، ده لئى بونى ژنى به رله لالا و هيچ و پووچه.

ناموژنى له حالتيكدا دوو زمانى و دوژمنايه تى له نيو چاوانى ده بارى، گوتى:

- كاكه گيان ژنه كه ت له و جوانانه ش نييه ها! جگه له وهش گوارى زير و نه نگوستيله و ليباسى ناو ريشمى مه جوورى كرووه بيته مالتيكى ديها تى. بو خوشى نهو مه سه له باش ده زانئ.

دواى نه وهى كه هه ستى كرد وهنگ لانگ نهو مه سه له ي پيخوش نييه، قسه كه ي گوري و گوتى:

- جوانيه كه ي به جيگاي خوئى، نهوه بو خوئى زوره كه له كلفه تخانه ي هوانگ به م چه شنه نه جاتى بووه، ده بى كلاو هه لا و بى و نه بقوزيبه وه.

به لام وهنگ لانگ له بهر ته ماشا كرنى نه م لا و نه ولا وه لامى بو نه دراوه. سه ره نجام هه ر جوړي ك بوو، په رده سووره كه ي لادا و يه كسه ر چوه نهو وه تاغه ي كه نه يلووفهر له وئ دانيشتبوو، ده رگاي له سه ر خوئى پيوه دا تا به يانى نه هاته ده ر.

له و ماوه دا ئولان له مالى نزيك نه بووه وه! پيمه ري ك و بريكي چيشتى كو ن دست ده دا يه و له گه ل منداله كان ده رويشت بو مووچه. ئيوار انيش ماندوو و مردوو و تو زواى ده گه راوه. منداله كانيش به روزه نه ونده يان هه لتوز هه لتوز ده كرد، نارام و بيده نگ له په نايه ك ده كه وتن. ئولان كه ده هاته وهش بى كار نه بوو، وهك هه ميشه نان و چيشتى ساز ده كرد و له سه ر سفره ي داده نا. وهنگ لانگ شه و روزه له پال گراوى خويدا بوو، ده يخوا رده و ده خه وت و ته ماشاى نه دا و نه تواري نه يلووفهرى ده كرد. نه يلووفهر به و روزه گه رمانه ي هه وه لى پاييزئ له وه تاغه كه ي خوئى وه ده ر نه ده كه وت و راده كشا، جار جار كووكوو نهو به ده نه باريك و زه ريفه ي به ناوى شيله گه رم ده شوت و به رونيكي تاييه ت مش ت و مالى ده دا، له پاشان عه تر و گولاوى پيدا ده كرد و سه رى بو شان ده كرد. نه يلووفهر له پيشدا هه ر دوو ك لاقى له كه وشيكي كرد و گوتى:

- ده بى كووكوو له لاي من بى و كلفه تيم بكا.

به كورتى كووكوويان به پوول رازى كرد كه بيته كلفه تى نه يلووفهر، به لئى كووكوو سه رى خوئى به رداوه و له گه ل خانمى خوئى دانيشت و خزمه تى ده كرد. نه يلووفهر كار و پيشه ي نه وه بوو بخوا و بخه وئ، جگه له ليباسيكي ته نكيش هيچى له بهر نه ده كرد. وهنگ لانگ كاتي ك به و ليباسانه وه چاوى به نه يلووفهر ده كه وت له خو شيان ده تگوت فرى! ده ورو به رى روزه ناوا بوون، نه يلووفهر به ناز و نه دا وهنگ لانگى له خوئى دوور ده كرده وه. كووكووش دووباره هه مامى پيده كرد و ليباسه كانى لئى ده گزي، كه وشى تازه ي بو دينا و سه رى شان ده كرد، له پاشان ده يهينا هه وشه و له په نا هه وزه كه جيگايه كى بو ديارى ده كرد و دا يده نا. نه ويش وهك خاتوونتيك داده نيشت و ته ماشاى ماسييه كانى ده كرد. دواى نه وهى بريك داده نيشت هه لده ستا و ده ستى ده كرد به پياسه كردن و وهنگ لانگى هينده ي ديكه نارچه ت ده كرد.

وهنگ لانگ له بهر خوئيه وه ده يگوت: «بليى له و دنيا يه دا به ژن و بالا يه ك له وه جوانتر هه بئ؟». پيى وابوو ناسمان كون بووه و نهو كچه ي تيدا هاتوته خوارئ! ليى تير نه ده بوو!

دەبىي ئەو بەلتيپىن كە سەرەنجام نېلووفەر و كووكووى قەرەواشى بۆ وەنگ لانگ دەبوونە ھۆى دەردەسەرى و ھەرا و ھۆربايات پىتك دىنا، چونكە ناكىرى دوو ژن لە مالىكدا بن و نەيكەنە شەر و ھەللا و گىرە و كىشە. بەلام وەنگ لانگ لەبەر خۆشەويستى نەيلووفەر بىرى بەو مەسلانە رانەدەگەبى و ئەگەر جاروبار ئۆلان و كووكووى لىك توورە دەبوون گوتى نەدەدانى و لەگەل نەيلووفەر خەرىكى خۆشگوزەرانى خۆى دەبوو. وەنگ لانگ پىتى و ابوو لە ھەر سەعات و جىگايەك كە ئارەزوو بكا، دەتوانى نەيلووفەر لە ئامبىز بگرى و كەيفى لەگەل بكا. بەلام دواى ئەو ھەو ھەو ھەسى دابىن بوو، وردەور دە لەم لا و ئەولا چاوى بە ھىندىك شت دەكەوت، كە لە پىشدا بىرى لى نەكردبوو ھە.

لە سەرەتاو ھە ناكۆكى نىوان ئۆلان و كووكووى سەرى سورمابوو، چونكە ئەو ھە دەزانى كە نەيلووفەر دوورمىنى ئۆلانە و جىگاي خۆبەتى سىنگى لى بكووتى و ناخۆشى بوى. بەلام نىوان ناخۆشى ئۆلان و كووكووى بۆ ھەل نەدەبوو. ھەوئىسارى مەسلەيەكە زۆر گرىنگ و جارى وايە ئەو ھەندە نىو و نرەكە لىك ھەلدەدەن مەرد جارز دەكەن و ژيانى پى تال دەكەن. بەلام وەنگ لانگ لەو بابەتەو ئاسوودە بوو، چونكە ئۆلان ژنىكى بىدەنگ و ئارام بوو، بەو شتانەو زۆر ماندوو نەبوو. بەلام ھەرچى دەيكر نەيدەزانى بۆ لەگەل كووكووى دانووى ناكۆلى! لە حالىكدا پىتى و ابوو دەبى لەگەل نەيلووفەر نىوانى ناخۆش بى.

وەنگ لانگ زۆرىشى بىر لەو دەردەو كە نەيلووفەر گوتبووى ئىجازە بدە كووكووى بىتتە كلفەتى من، چونكە لەو دنيا پان و بەرىنەدا كەس شك نابەم. لەبەرئەو ھە مندال بووم داىك و بابم مردن، كاتىك گەورە بووم مامم منى فرۆشت، بە كورتى تووشى ئەو رۆژە بووم كە خۆت دىتت و ئىستاش تەنباى تەنباىم! بە دەم ئەو قسانەو ھەك باران ئاوى بە چاويدا دەھاتە خوار! وەنگ لانگ بە بىستنى ئەو قسانە زۆرى بۆ نارەھەت بوو و ھىچ دلى نەدەشكاند، بەراستى كەسىش نەبوو خزمەتى بكا. ئۆلاننىش بەھىچ قىمەتتىك حازر نەبوو خزمەتى ھەويىيەكەى بكا. دەماو مامۆژنى كە ئەويش بۆ ئەو كارە نەدەبوو، چونكە وەنگ لانگ متمانەى پى نەدەكرد، كە و ابوو كووكووى بۆ ئەو كارە دەنالى! جگە لەو ھەش كەسىكى دىكەى پى شك نەدەھات.

ئۆلان ھەر كە چاوى بە كووكووى دەكەوت بەرچاوى تارىك دەبوو و نەيدەزانى چ دەكا. بەلام بە پىچەوانە كووكووى لەبەرئەو ھە وەنگ لانگ پوولتىكى چاكى دەدايە پىتى خۆش بوو لەگەل ئۆلان بىتى بە دۆست. كووكووى ئەو ھەشى دەزانى كە لە مالە خانى پىر پىكەو ھە كلفەت بوون و ھاوکار، بەو فەرەكە كە ئۆلان لە ئاشپەزخانە كارى دەكرد. لە پاشان كووكووى بۆ ھەوئەلەن جار كە چاوى بە ئۆلان كەوت، بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- سلاو دۆستى قەدىمى، خۆشحالم لەو ھەى كە دىسانىش پىكەو ھە كەوتىنەو مالىك. بەلام بەو تۆفىرە كە تۆ خانى ئەو مالەى و من كلفەت، تەماشاي دەور و زەمانە چلۆن گۆراو! كەس نازانى تا دەمرى چى بەسەر دى!؟

ئۆلان دواى ئەو ھەى كە زانى ئەو ژنە كىيە و چ كارەيە، بەكسەر رووى كرده وەتاغى وەنگ لانگ و پرسى:

- ئەو كلفەتە لە مالە مە چ دەكا؟

وەنگ لانگ دواى ئەو ھەى تەماشايەكى ئەم لاو ئەولايى خۆى كرد، بە ھەواو فېزى خانى پىشوو گوراندى و گوتى:

- من گەورەى ئەو مالەم و بۆخۆم دەزانم چ دەكەم. بلى بزانم ئەتۆچ كارەى ئەو پرسىارەى لە من دەكەى؟ نابى ئاگات لە دەمت بى؟

وەنگ لانگ لە حالىكدا لە كردهو ھەى خۆى پەشيمان بوو، ئۆلان سوور بوو لەسەر قسەى خۆى و گوتى:

- پىاو كە پووليان بوو ھەروان! لۆمەت ناكەم!

دواى ئەو ھەى وەنگ لانگ ھىچى نەگوت، ئۆلان دەستى پىكردەو ھە گوتى:

- نەتگوت ئەو كلفەتە بۆ لىرەيە و چ دەكا؟

وەنگ لانگ دواى ئەو ھەى ھەستى كرد كە دەبى وەلام بداتەو ھە گوتى:

- بە تۆچى؟ بۆ ھىندە لە شتى دەكۆلىو ھە؟

ئۆلان گوتى:

- ناكىرى بىدەنگەى لى پراكەم، ئەو زۆرى دەرد داو ھە من و بە كلفەتى قەلسەى لىدەگىرام. فېزى بە سەردا لىدەدام، جگە لەو ھەش رۆژى بىست جار دەھاتە ئاشپەزخانە و دەيگوت: «چاى بۆ خانى پىر بىتە، چىشتەكەت ساز نىيە...». لە پاشان دەيگوراندى و

دەيگوت: «ئەو چىشتە زۆر گەرمە زارى پىياۋ دەسۋوتىنى! ئەو زۆر سارد بوۋەتەۋە و دەلىپى دەمى مردوۋىيە! يا خراب لىندراۋە و فلان و فيسار.» ھىندىك جارىش تارىقى خۇي دەكرد و دەيگوت: «ئەمەن نەجىب زادەم و لە فلان تايغە و بىنەمالەم و چى و چى...» .

سەرەراي ئەو ھەممو كەندەۋەكۆشى و شىر و پىۋى ھىنانەۋە، ۋەنگ لانگ ۋەلامىتىكى نەبوۋ بىداتەۋە. ئۇلان دۋاي ئەۋەي مېردەكەي ۋەلامى نەداۋە، دەستى كرد بە گىران. فرمىتسك بە سەر كۆلمەكانىدا ھاتە خوار و گوتى:

- تەمەنىكە زەحمەت دەكىشم و سەد تالى و سۋىرى و برسىيە تىم لەسەر مالىە مېرد ديو! بۆ ئەۋەي رۆژتىك بەسەتمەۋە، نەك لە ئاخىرى عومردا توۋشى ناپەرحەتى بىم. ئەگەر جگە لەو مالىە ھىچ پەنايەكم شك بردبا سەعاتىكى تىدا نەدەبووم.

دۋاي ئەۋەي ۋەنگ لانگ بە ھىندى نەگرت و ۋەلامى نەداۋە، ئۇلان بە ھەناسە ساردى و نا ھومىتىدى ۋەدەركەوت. ۋەنگ لانگ زۆرى پىن خۇش بوۋ كە لە كۆلى بوۋەۋە، لە ھالىكىدا لە كەردەۋەي خۇي پەشىمان بوۋ گوتى: «پىياۋ ھەممو وان و من لەچاۋ ھىندىكىيان ۋەك شىخ وام، دەبى قەبوۋلى كا كە زۆرى بۆ چاك بووم» .

ئۇلان بەۋ ھالەش ۋەك جارى جارن بەيانان ئاۋى گەرم دەكرد و چاي بۆ پىرەباب و ۋەنگ لانگ دروست دەكرد. بەلام چاۋى بە كووكو ھەلنەدەھات و لە ھەيفان ئاۋى گەرمىشى نەدەدايە. كووكو ناچار بۆخۇي ئاۋى گەرم دەكرد، بەلام بۆنان و چىشت ھەر چى ھات و ھاۋارى دەكرد و دەيگوت:

- خانى ناسك و نازەنىنى من لە نىۋ تەخت و خابەكەي دايە و چاۋەروانى منە بە دەستى پىر بگەرتىمەۋە.

ئۇلان خۇي لى گىل دەكرد و دەتگوت دەگەل ۋىشى نىيە! سەرى بەردەداۋە و خەرىكى تەندور و ئاۋرى خۇي دەبوۋ. كووكو كاتىك چاۋى بەۋ رەفتارەي ئۇلان دەكەوت دەستى دەكرد بە تووك و سكاللا. لە پاشان ۋەنگ لانگ لەبەر خاترى خۇشگوزەرانى خۇي بە قەلسى چوۋە لاي ئۇلان و گوتى:

- بەدەنت داۋەشاۋە؟! بۆ ناتوانى بەيانان ئاۋ گەردانىك زياتر لە مەنجەلەكە كەي؟

ئۇلان بە مېرچ و مۆنى ۋەلامى داۋە و گوتى:

- لانى كەم كلفەتى كلفەتانم پى مەكە؟ تاكەي دان بە جەرگى خۆم داگرم؟ بەس نىيە؟

ۋەنگ لانگ بەۋ قسە زۆر توۋرە بوۋ، ھەرتك شانى ئۇلانى گرت، دايەكاند و گوتى:
- لەۋە زياتر خۇت كەر مەكە، بزائە دەلىپى چى؟ بۆ كلفەت نىيە، بۆ خانىكە، ھالى بوۋى؟

ئۇلان دۋاي ئەۋەي زانى زۆر قەلسە گوتى:

- دوۋ مروارىكەي منت دا بە ھەۋىيەكەم؟

ۋەنگ لانگ بەۋقسە تىك چوۋ، دەستەكانى شل بوۋنەۋە و رق و قەلسىيەكەي دامركا. لە پاشان بە خەجالەتى لە ئۇلان دوۋر كەۋتەۋە و بە كووكوۋى گوت:

- ناپەرحەت مەبە. ئاشپەزخانەيەكى دىكەتان بۆ دروست دەكەم. خۇ دەست نىيە لە گۆزەيدا مابى! كارتىكى ۋادەكەم قەت چاۋو بە چاۋى ئۇلان نەكەۋى. لۆمەي مەكەن چۈنكە نازانى كە ئەۋ بەژن و بالا جوانە خزمەتى دەۋى. بۆ خۇت چۇنت پىن چاكە ۋابكە.

لە پاشان ۋەنگ لانگ دەستورى دا لە نىۋان ۋەتاغەكاندا ئاشپەزخانەيەكى دروست كەن. كووكوۋ بەۋ كارە زۆر خۇشحال بوۋ، بە تايبەت لەۋەي كە ۋەنگ لانگ گوتىۋى ھەرچى پىت خۇشە دروستى كە.

ۋەنگ لانگ دۋاي ئەۋەي قىرە قىرە ژنەكانى لە كۆل بوۋەۋە، دەستى كەردەۋە بە عەيش و نۆش و خۇشگوزەرانى لەگەل نەيلوۋفەر. زۆرى خۇش دەۋىست؛ بە تايبەت لە ناز كەردەكەي تىر نەدەبوۋ.

بەلام ئەۋ ئاشپەزخانە بۆ ۋەنگ لانگ زۆر گران تەۋاۋ بوۋ، چۈنكە كووكوۋ ھەممو رۆژى دەچوۋە شار و بە كەيفى خۇي شتى دەكرى. چاۋى لەۋە نەبوۋ گرانە. شتى ۋاي دەكرى كە ۋەنگ لانگ نىۋىشى نەبىستىبوۋ. ھىچ رۆژتىك نەبوۋ شەۋچەلەي جۆراۋجۆرى ۋەك خورما، شىرىنى بادام دار، نانى برىنجى، ماسى و سەدان شتى دىكە نەكرى. بەلام ۋەنگ لانگ لەبەر خاترى نەيلوۋفەر ھەست و خوستى لە خۇي پىرى. ناچار دانى بە جەرگى خۇي داگرت و ھىچى نەگوت. چۈنكە لەۋە دەترسا كە نەيلوۋفەر بتۆرى. ھەرچەند بەۋ مەسەلە زۆر ناپەرحەت بوۋ، بەلام كەسى ۋاشى نەبوۋ دەردى دلى لە لاي بكا. ھەممو رۆژى دەمرد و دەژباۋە! وردە وردە لەۋانەبوۋ نەيلوۋفەرىشى لەبەرچاۋى بگەۋى. لە لايەكى تىرشەۋە ئامۆژنى لىيان بىۋە سۆ و شەۋ و نىۋە شەۋ لە مالىەۋان بوۋ. ۋەنگ لانگ بە نىۋان خۇشى نەيلوۋفەر و مالىە مامى زۆر ناپەرحەت بوۋ. سەرەنجام ئەۋ سى ژنە كلكىيان لىك ھالاند و شەۋ و رۆژكار و پىشەيان خواردن و پىكەنپىن بوۋ. ئامۆژنى جەفەنگى لىدەدا و

نەیلووفەربش قاقا پیتی پیدەكەنى. وەنگ لانگ سەرەرای ئەوەی زۆر نارەحەت بوو، هیچی لە دەست نەدەهات. رۆژتیک بە تەشەر و پیکەنین بە نەیلووفەری گوت:

- نەیلووفەری من! خۆشەویستەكەم! لە خۆرا بە دەم ئەو پیرەژنە قەلەو پیمەكەنە و خۆت سووک مەكە. ئامۆژنم بۆ ئەو نابی خۆی پێ بسپیتری. ژنیکی دوو روو و خراپە، پیم خۆش نییە هیندەت لێ نزیك بێتەو.

نەیلووفەر بەو قسە تێك چوو، پشتی لە وەنگ لانگ کرد و گوتی:

- ئەدی قسە لەگەڵ كێ بكەم؟ خۆ ئەتۆ هەمیشە لە مال نی! ژنەكەى دیکەشت چاوی بە من هەلتایە. ئەو مندالە سەر و پیتچکانەش ئەگەر دەبینم دەلێتی چاوم کوپەر بوو؛ كە وابوو چ بكەم؟

لە پاشان دەستی کرد بە مەكری ژنانە و ئەو شەو پێگای نەدا وەنگ لانگ بچیتە لای و بە لارەملى گوتی:

- تۆ منت خۆش ناوی، ئەگەر خۆشت ویستبام بە خۆشحالی من خۆشحال دەبوی و بیانوت پێ نەدەگرتم.

وەنگ لانگ لە پاشان گوتی:

- نارەحەت مەبە چ دەكەى بكە.

ژنە بە هەزار تەر و منەت و ناز كردن وەنگ لانگی بەخشی. وەنگ لانگ دوای ئەو مەسەلە نەیدەویرا لۆمەى بكا و لیتی توورە بێ! ئازادی كرد و ئەویش بە ئازادی لەگەڵ ئامۆژنی دادەنیشت و قسەى دەكرد. كاتێك نەیلووفەر لەگەڵ ئەو ژنە دادەنیشت بە هیچ جۆر وەنگ لانگی تخوونی خۆی نەدەكرد. وەنگ لانگ بە نارەحەتى دانى بە جەرگی خۆیدا گرت و هیچی لە دەست نەدەهات! وردە وردە دلێ لە نەیلووفەر سارد بوووە. لە لایەكى تریشەو بە راشكاوی نەیدەویرا بچیتە لای ئۆلان؛ چونكە وەك رابردو گەرم و گور نەمابوون. رۆژ بە رۆژ ژبانی لێ تالتر دەبوو.

رۆژتیک باوكی بە کوپەرە کوپەر و کوتە کوت، هەستا و رۆیشته بەر دەرگای وەتاغی وەنگ لانگ. تەماشای كرد كە وەنگ لانگ و نەیلووفەر خەربكى پیاسە كردن و جەفەنگ لیدانن، بە دەنگێكى لەرزۆك گوتی:

- جندەیهك لەو مالە داى!

وەنگ لانگ ئەوەى كە گوی لێ بوو وەك كیچ هەلبەزبیهو، بەلام هەرچی كردى باوكی بۆ پیدەنگ نەبوو. نەیدەزانى چ بكا، سەرى لێ شتووابوو. لە لایەك باوكی كردبوویە هات و هاوار و لە لایەكى تریشەو لەو دەترسا كە ژنەكەى گوتی لەو قسانە بێ و توورە بێ. لە ژنەكەى تۆقیسوو، چونكە كاتێك قەلەس دەبوو دەيكردە هات و هاوار و زبێهە زبێهە دۆ و دۆشاوی لێك دەدا و مالەكەى لێ دەشلەژاند! دوای ئەوەى دلخۆشى باوكی داووە گوتی:

- بابە گیان! لەسەرەخۆ بە، خۆت نارەحەت مەكە، دلنیا بە ئەوەى دیوتە جندە نییە، ئەو ژنەم بە سەر ئۆلان هیناوە.

بەلام پیرەباب دەستی هەلنەگرت، هەر دەيگوت و دەيگوتەو. گوتی لە قسەى كۆرەكەى نەبوو، لێكدا لێكدا دەيگوت:

- ئەو مالە جندەخانەىە.

كاتێك زانى كە وەنگ لانگ لە لای راوہستاوہ گوتی:

- ئیمە پیمان دەلین فەلا، نابی خۆمان لێ بگۆرێ.

لە پاشان دەستی كردهو بە هەللا هەللا و گوتی:

- ئەمن دەلیم ئەو مالە جندەى تیدایە.

پیرەباب ئەو جار لە باتى ئەوەى لەبەر بەرپەرچەكە دانیشی، دەستی كرد بە لاتاو پیدادان بە نەیلووفەر. هیندێك جاریش بەر دەرگای پیدەگرت و دەيگوت جندەى سووزمانى یا دەچوو ژوور و تفى لە دار و دیواری دەكرد، هەر وەها بەردى لە حەوزەكە داویشت و ماسییهكانى دەهاروژاند. بە كورتى بە هەر جۆرێك بۆى كرابا رق و نارەزایەتى خۆى دەر دەبرى.

ئەویش یەكێك بوو لە نارەحەتییەكانى وەنگ لانگ، بەلام لەگەڵ باوكی چى بۆ نەدەكرا. لە لایەكى دیکەشەو لە ترسى نەیلووفەر دەستی بەستراوو، چونكە دەيزانى نارەحەتى بۆ پیتك دینى. وەنگ لانگ لە بیبرى ئەو دابوو كە باوكی رازی بكا و نەهینلێ نەیلووفەر توورە كا، ئەو هەش یەكێك بوو لەو هۆبانەى كە وەنگ لانگ هیندە روو نەدا بە نەیلووفەر.

رۆژتیک مندالەكان دەستی كچە شیتەكە دەگرن و دەبیهنە وەتاغی نەیلووفەر. نەیلووفەر دەست دەكا بە گریان و لە خۆدان. بە شوین ئەو دەدا مندالەكان حەول دەدەن بزاندن ئەو ژنە چ

کارهیه؟ کوره گوره کان دهیانزانی، به لّام ئەوانی چکۆله هه راسیان پیهه لگرتبوو و له کۆلی نه ده بوونهوه. سه ره نجام نه یلووفه ره له ده ستیان جازز بوو و شکایه تی لی کردن، به لّام وهنگ لانگ هه رچه ند بهو کاره ی منداله کان نارحه ت بوو، به پیکه نین گوئی:

- هیه چیان له گه لّ ناکری، وه سه ره خۆی مه هینه، ئەوانیش وهک باوکی خۆیان شتی جوانیان پی جوانه و پیمان خۆشه ته ماشای کهن.

له پاشان هه ره شه ی له منداله کانی کرد و گوئی:

- نه کهن بچه دیوه خانی.

وهنگ لانگ ئەوه ونده ی له مالتی ده بوو کهس نه یده و پیرا بهو دور و به رده دا پروا! به لّام دوا ی ئەوه ی وه ده ره ده کهوت منداله کان ولاتیان ده نامان دهن، کچه گه وره که هه رچه ند بیری بهو شتانه رانه ده گه یی، به لّام رۆژتیک منداله کانی دیکه به زۆری بردیانه وه تاغی نه یلووفه ره. کچه که چاوی به لیباس و گواری نه یلووفه ره کهوت له خۆشبان وه ختبوو له خۆ بیته وه! به لّام نه یلووفه ره له ترسان وهک مپژووکه ده له رزی، به ده ست وهنگ لانگی حالی کرد که کچه که ی لی دوور کاته وه. له پاشان گوئی:

- ئەگه ره ئەو کچه لیره بی لهو ماله دانام، مه گه ره بریار نه بوو هه ره به ته نیا بم؟ ئەگه ره له هه وه له وه زانیبام ئەو منداله شیت و شوورانه ت هه یه، هه موو ولاتت بو کردبامه زیر پیم لهو ماله نه دهنه.

دوا ی ئەو قسانه پیلی گرتن و وه ده ری نان. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به وه کهوت زۆر قه لّس بوو، چونکه منداله کانی له راده به ده ره خۆش ده ویست. به تووره یی به نه یلووفه ری گوئ:

- ئەمن هیه و هختیک و له هیه هه لومه رجیکدا ئیجازه ناده م کهس جنیو به منداله کانم بدا. نه خیر، نه خیر کهس هه قی نییه.

له پاشان منداله کانی له ده وری خۆی کۆ کرده وه و گوئی:

- رۆله گیان! برۆ ده ری، کچم ئە تۆش برۆ، ئافه رین تازه مه یه نه وه وه تاغی ئەو ژنه؛ چه ز ناکا چاوی پیتان بکه وی. زگتان به خۆتان نه سووتی، منیشی هه ره خۆش ناوی!

له پاشان کچه گه وره که شی لا وانه وه و گوئی:

- ئە تۆش برۆ شیته گیان!

وهنگ لانگ دوو رۆژان له نه یلووفه ره تۆرا و نه چوه لای؛ چونکه به کچه که ی گوئبوو شیته و جنیوی دابویه. بو ئەوه ی منداله کان هه ست به نارحه تی نه کهن ماوه ی دوو سی رۆژان له گه لّ خۆی گپران. له پاشان بو خۆشی رقه که ی نیشته وه و ناسووده بوو، به لّام ئەو جوهری پیتیست له گه لّ نه یلووفه ره گه رم نه بوو. ئەو جار نه یلووفه ره بو ئەوه ی دلی وهنگ لانگ به ده ست بیته ئامۆژنی به جی ده هیشته و ده یگوت:

- ئاغا له بهر من هاتۆته وه، ده بی له خزمه تیدا بم.

به کورتی به ده وروبه ری وهنگ لانگ دا ده هات و نازی بو ده کرد. به لّام وهنگ لانگ ئەو عیشق و عه لاقه ی پیشووی نه ما بوو.

سه ره نجام هاوین کۆتایی هات، هه وا ورده ورده سارد بوو. وهنگ لانگ وهک ئینسانیکی خه والوو چاوی هه لگلتۆفی و ته ماشای ده وروبه ری خۆی کرد. له پاشان به ره و مووچه کانی وه ری کهوت، ته ماشای کرد ئاو کشاوه ته وه و زه و بییه کان، وهگا هاتوون. کاتیک چاوی به مووچه و مه زراکه ی کهوت وهک ئاشقیکی سووتا و که باوه ش بو گراو بییه که ی ده کاته وه. باوه شی کرده وه و روو به رووی زه و بییه کانی راوه ستا، به رۆکی کرده وه و که وشه کانی داکه ند، ده لینگی تا ئەژنۆ هه لمانی، له پاشان هه رای کرد و گوئی:

- پیمه ره که له کۆتیه؟ نیر و ئامووره که چی لیها توه؟ ئەو تۆوه ی که بو چانن دانرابوو چی لیها ت؟

له درتیه ی قسه کانیدا گوئی:

- چینگ دۆستی به ریز! کریکاره کان بانگ که، ده مه هه وی بگه ریمه وه سه ره مووچه و مه زراکه م.

وهنگ لانگ هەر وهک به گه رانه وه له جنووب نارېحه تی و تهم و په ژاره ی له سه ر لاجوو، بیره وه ری تالی ئه و ماوه به ی له بیره چوه وه و به چاوپیکه وتنی مووچه و مه زراکه ی دلی کراوه. ههروه ها تاو و تین و نویه تپی عبشق و خوشگوزهرانی له سه ر سووک بوو. کاتییک پیتی له مووچه نا، رهنگ و پرووی سوور هه لگه را و بووژاوه. وهک جارن دهستی کرد به سه رافه تی و به کریکاره کانی دهگوت ئه م کاره بکه ن و ئه و شته له سه ر جیگای خۆی دانپنه وه. ئیره بکیتلن و ئه و گاسنه سه ر که نه وه و... له پاشان بۆ خوشی پیمه رهی دهست دایه و وپرای کریکاره کانی دهستی کرد به که ردو لیدان و دپراو هه لدان.

وهنگ لانگ دوای ئه وه ی بۆی پروون بووه وه که مووچه که ی نه به تلاوه، به دلئیکی ئاسووده یه ک به مهیدانی تخیل بوو و پاکشا. تهنگی نویژی شیوان ماندوو و مردوو، به لām سه رکه وتوو به ره و مال بووه وه، کاتییک گه یشته وه پرووی کرده دیوه خان و ته ماشای کرد نه یلووفه ر لیباسی ئاوریشمی له بهر کردوو و خه ربکی پیاسه کردنه.

نه یلووفه ر کاتییک وهنگ لانگی وا به توژاوی چاوپیکه وت خۆی لادا، به لām وهنگ لانگ به پیکه نینه وه دهستی له نیو دهستی نا و گوتی:

- لیت حالی بوو که ئاغای تۆفه لایه که و ئه تۆش خیزانی منی؟

نه یلووفه ر به ته شه ر گوتی:

- من خیزانی فه لایه ک نیم، ئه تو هه رچی هه ی بیه!

وهنگ لانگ هه روا به شپرتیوی و توژاوی شتیه که ی خوارد، له وه ی که خۆی بۆ هیج ژنییک تاس و لووس نه کرد پازی بوو.

وهنگ لانگ له بهر ئه وه ی ماوه یه ک بوو کاری نه کردبوو له کاروباری مووچه و مه زراکه ی زۆر بی خه بهر بوو، ده تگوت تازه کاره. هه زی ده کرد وهک جارن دهست قه لشیو و لیباس پینه کراو بی و له سه ر مووچه و مه زراکه ی کار بکا، نهک له بهر خاتری هه وهس به خۆیدا بیت و بچی. جگه له وهش هه موو رۆژی که ده هاته وه، به بی بیز و بۆ چیشتی ئولانی ده خوارد؛ به تاییهت برینج و لوویا و سیره که ی زۆر پیکه خوش بوو.

نه یلووفه ر به بۆنی سیری زۆر نارېحه ت بوو، کاتییک وهنگ لانگ لیتی نزیک ده بووه وه دهستی به که پۆی دهگرت و ده یگوت:

- ئه یه رۆ له و بۆنه ناخۆشه ی، دیسان دهستت به سیر خواردن کرده وه؟!

وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه ی گوتی نه ده دایه به ئانقه ست له بهر دمی راده وهستا و ده یگوت:

- هه ر چی ئیشتیام لیتی ده یخۆم، خیزانی منیش نابی هینده به قیز و بیز بی؛ ده بی شتییک بخوا که من پیم خوشه.

به م جوړه وهنگ لانگ ورده ورده ره گی پیاهه تی بزوت و له کۆل نه خوشی عیشق بووه وه و که متر ده چوه لای نه یلووفه ر و زیاتر به کاره کانی راده گه یی.

وهنگ لانگ بۆ هه ر کام له و دوو ژنانه مالی به جوئی دانا بوو، نه یلووفه ر کاری ئه وه بوو به خۆیدا بی و بچی و سه رنجی وهنگ لانگ بۆ لای خۆی راکیشی. به لām ئۆلان جگه له وه ی کوپی بۆ وهنگ لانگ بیو، ژنیکی هه لسوورا و به مشووریش بوو، ههروه ها به پیره باب و منداله کانییش راده گه یی. له لایه کی دیکه شه وه خه لکی ئاواپی رۆژ تا کو ئیواری باسی جوان چاکی نه یلووفه ریان ده کرد و له زاریان نه ده که وت. وهنگ لانگیش زۆر شانازی به و قسانه ده کرد.

له ئاواپیدا مامی زیاتر له هه موو کهس لیره و له وئ قسه ی دینا و ده برد، چونکه له و سه رده مه دا وهک سه گی برسی لیها تبوو، بۆ پاروو نه نانیک کلکه سووته ی ده کرد و ده یگوت:

- ئه و برازایه ی من ژنیکی هه یه ده لیتی خوړییه! هه میشه له لایه تی! ژنه ش لاسای خانمی گه وه ماله کان ده کاته وه و به لیباسی ئاوریشمی نه بی ناگه ری، من بۆخۆم نه مدیوه، به لām خیزانم زۆر تاریف ده کا و ده لئ جوانی وا که مه.

ههروه ها ده یگوت:

- برازا که م چاو له ئه عیان و ئه شرافه کان ده کا و مالیکی دروست کردوو له ماله خانی پیر نامینیتته وه! حه قمن منداله کانیشی ده بنه به چکه ئه شراف و ده ست له ره ش و سپی نادن.

ئو قسانه بووه هۆی ئه وه که خه لکی ئاواپی زۆریان پیز له وهنگ لانگ دهگرت و به شه رمه وه قسه یان له گه ل ده کرد. ههروه ها له بهر ئه وه ی پیایکی ده ست رۆیو و ده وله مه ند

بو، خه لک بۆ پیداو یستییه کانی خویان دههاتنه لای، پوولیان به سوود لئ وهردهگرت یا له باره ی کاروباری رۆژانه ی خویان وهک ژن هینان و کچ به میرد دان تهگبیریان پیده کرد؛ جگه له وهش بۆ کاروباری مووچه ش له قسه ی دهره دهه چوون.

وهنگ لانگ دهیویست له مه وه به دوا خو له کاری هه رزه و سووک بکیشیتته وه و وهک پیاویکی ماقوول و سهنگین دانیشن.

ئهو سهاله باران له وهختی خویدا باری و دهغلووان زۆر چاک بوون. وهنگ لانگ به ره مه که ی کوکرده وه و له بازاری کرد. به لام ماوه یه که له هه مباراندا رایگرت تا گران بوو له پاشان فرۆشتی. ئه و جار که ده چوو ه شار پتویستی به وه نه بوو که خه لک شتی بۆ بنووسی؛ کوره گه وره که ی باسه ودا ببوو و به خه تیکی جوان و خوش شته کانی ده نووسی. ئه وانه ی که له پشیدا گالته یان پیده کرد، ئه و جار به ربوونه تاریف و پیداهه لگوتن:

- بهه بهه! ئافهرین! به راستی جوان ده نووسی! چ خه تیکی خوشی هه یه! زۆر به هوشه و فلان و فیسار.

وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه ی ئه و قسانه ی زۆر پێخۆش بوو، وه سه ره خۆی نه دینا. هه ره ها کاتیک کوره که ی ره خنه ی له نووسراوه ی میرزاکانی دیکه دهگرت ده تگوت له خوشیان فری! به لام بۆ ئه وه ی خوشحالی خۆی ئاشکرا نه کا، رووی وهرده گپرا، تفتیکی له عه رزی ده کرد و ده یگوت:

- که وابوو ده بێ یه کی دیکه بنووسین. ئیمه نیوی خۆمان له سه ر شتییک نانووسین که به هه لئه نووسرابی.

له پاشان به شانازییه وه ته ماشای کوره که ی ده کرد که هه لئه که ی راست ده کرده وه. کتیک کاره کان ته و او بوون و کوره که ی نیوی باوکی هه ره ها به رگه ی فرۆش و ره سیدی پوولئه که ی نووسی، به ره و مال وهری که وتن. وهنگ لانگ له خوشیان داوه تی له زگی دا ده گه را و ده یگوت: «شوکر کوره که م گه وره بووه و بۆته پیاو! ده بی ژنیکی بۆ بینم، تا وهک من تووشی ماله خانه کان نه بی و بهرماوی وان بینن. جگه له وهش شه رمه بۆ من، چونکه ده و له مه ندم و خاوهن ملک و مووچه و مه زرا.»

به لئ وهنگ لانگ که وته بیر ئه وه که ژن بۆ کوره که ی بینن به لام ئه وه کاریکی هاسان نه بوو، چونکه به هه موو که س رازی نه بوو. شه ویک له گه ل چینگ دانیشته بوو له باره ی دهغلووان و توو و ئه و جووره شتانه قسه یان ده کرد؛ وهنگ لانگ ئه و مه سه له شی هینا

گۆزی. هه رچه ند ده یزانی که چینگ وهک سه گ بۆی به ئه مه گه و خوشی ده وی، بۆ دلنیا بوون به پتویستی زانی مه سه له که به ویش رابگه یه نن. له پاشان له پشت میتزی نه هارخۆی دانیشته و چینگ ده سه ته ونه زه ری راوه ستا. وهنگ لانگ دوا ی ئه وه ی ماوه یه که سه باره ت به ژن هینانی کوره که ی بیر کرده وه و قسه ی کرد چینگ گوتی:

- ئه گه ر کچه که م لیتره با، بێ ئه وه ی شتییکت لئ وهرگرم به شانازییه وه ده مدا به کوره که ت، به لام نازانم له کوئییه و په نگه نه شمایی.

وهنگ لانگ سپاسی لئ کرد، به لام نه یگوت کچی پیاوی وهک تو ناخوایم. هه رچه ند چینگ پیاویکی زۆر چاک بوو به لام وهنگ لانگ پتی که سری شان بوو که کچی پیاویکی فه لا و ئاسایی بۆ کوره که ی بخوای. دوا ی ئه و قسانه وهنگ لانگ بیده نگه ی لئ را کرد، به لام هه مبه شه له گازی نو گوتی ددها ئه م و ئه و که له باره ی کچی عه زه بدا قسه یان ده کرد. هه رچه ند ده یزانی که ئامۆژنی باه ته ی ئه و کارانه یه پتی نه گوت چونکه کاری وی ده لالی و ژن هینان له گازی نوکان بوو، نهک ژنی مالان و خوایینی کردن.

هیشتا کتوپر له به فر بوون که له م لا و ئه ولا باسی سالی تازه ده کرا. سه ره نجام جیژن هات و خه لک ده ستیان کرد به خواردن و خواردنه وه و شایی و زه ماوه ند و هه لپه رکت. ماله وهنگ لانگ وه بهر نه ده که وت له شار و لادی. خه لک ده هاتن بۆ جیژنه پیرۆزه، دو عایان بۆ ده کرد و ده یانگوت:

- دوور له به لا بی و خودا رسق و رۆزیت زیاتر کا.

وهنگ لانگ لیباسی ئاوریشمی له بهر کردبوو و کوره کانیشی له م لا و ئه ولا دانیشته بوون. میتزیکیان له پشت دانا بوون و به سه دان جووره شیرینی و شر و شالاتی دیکه رازابووه وه! هه ره ها دیواره کانیشیان هه موو کردبووه کاغه زی ره نگا وره نگ.

ئهو فه سه له ش گوزه را و به هار هات. دار که م تا کورتیک بوژانه وه، هو لئو گولئ ده کرد و ولات بوو ژاوه. به لام وهنگ لانگ هه ر به شوین ئه وه دا ده گه را که ژن بۆ کوره که ی بخوای.

ورده ورده هه وا گه رم بوو، دار گولیان ده کرد و خونچه پشکووتن. ولات ده تگوت به هه شته خه ملبیه. وهنگ لانگ کوره که ی گه وره بوو و بوو به پیاو. له شتی ده کوئییه وه و زۆر زوو قه لس ده بوو! بێجگه له وهش زۆر به بیز و بۆ و ره خنه گربوو. سه ره نجام وهنگ لانگ ناچار بوو ئه و مه سه له ی له گه ل پیاویکی زانا خسته بهر باس و لیکوئیینه وه، به لام بێ تاکام بوو.

کاتییک وهنگ لانگ نسحه تی ده کرد و دهیلاواندهوه کوره کهی هیئندهی دیکه قه لئس و تورپه ده بوو؛ ته نانهت نان و چاشی نه ده خوارد. وهنگ لانگ سه ری سورما بوو، نه دیده زانی چ خه به ره و نهو کوره بو وای لیها تووه؟ سه ره نجام گوتی:

- رۆله گیان کورم نه من باوکی تووم چ نارچه تیه کت هه یه پیتم بلتی خو فیه قیرییک نیم بووم بووز نه خوا! شهرمی مه که.

به لام کوره که جگه له وهی قسه ی نه ده کرد ژیریش نه ده بووه وه، ههروه ها حه زی نه ده کرد چاوی به ماموستا که شی بکه وی. وهنگ لانگ به سه د پارانه وه و لالانه وه هیئندییک جار به لیدان راستی ده کرده وه و دهینارد بو قوتابخانه، بهو حاله ش له نیو شار ده خولاه و نه ده چوره وه قوتابخانه. شهوانه که کوره چکۆله که ده یگوت نه ورۆش کاکم نه هاته وه قوتابخانه، وهنگ لانگ هیئندهی دیکه نارچه حهت ده بوو و ده یگوت:

- کورم بو پیت وایه له سه ره خه زینه ی خه و تووم؟ خو نه و پووله بنی له ناویدا نیبه؟ ناخر بو هیئنده به دبه ختی؟

وهنگ لانگ نه وه نه ده نارچه حهت بوو دهستی دا دارچه یزه رانییک و وه ریگه رایه. ئۆلان گوئی له دهنگه دهنگیان بوو و کهوته نیوانیان. به لام وهنگ لانگ رانه ده وه ستا جارنا جارنیک به په نا ئۆلان دا یه ک دوو نه قورچی ده گه یاندی، لهو بهینه دا ئۆلانییش بی بهش نه ده بوو. سه ریرتر له هه موو شتییک نه وه بوو که کوره که لیدانه کهی زۆر له لومه کردنه که پیخو شتر بوو.

وهنگ لانگ شهو و رۆژ بیری له وه زعی کوره کهی ده کرده وه، شهوییک ته ماشای کرد ئۆلان له پشت سه ری راوه ستاوه ههستی به وه کرد که ده یهه وی شتییک بلتی، گوتی:

- فه رموو چت ده وی؟

ژنه که گوتی:

- بو که و توویه گیانی نهو کوره؟ لیدان کاریکی چاک نیبه و به وه چاک نابی. من نهووم له گه وره کان زۆر چاو پیکه و تووه، کاتییک لاوه کانیان ده گه یشتنه نهو ته مه نه تووشی نهو حاله ده بوون، به لام دوا ی نه وهی خانی پیر کلّفه تیکی ده دایه بیده نگ ده بوو.

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- نه خیر وانیه، چونکه منیش وهک وی جهوان بووم و نهو نه دا و نه تواره شم نه بووه.

ئۆلان هیئندییک راوه ستا و گوتی:

- نهو حاله ته تاییه تی به چکه ناغایه و کوری تووش چی له وان که متر نیبه. به لام نه تو له بهر کاروباری موچه و مه زرایه بیرت لهو شتانه نه کردووه ته وه.

وهنگ لانگ دوا ی که مییک بیرکردنه وه گوتی:

- راست ده کهی له بهر جووت و نیر و ناموور و پیمه ره و زه وی، نه ده پرژامه سه ره نهو شتانه. کاتی به ره هه هه لگرتنییش نه وه نه ده کارم زۆر ده بوو پشتم هه لنه ده هاته وه. بیجگه له وهش نه گه ر گریابام که سه نه بوو به سه ده قه و قوربانم بی و بملاوینیسته وه نه شده کرا به موچه کهم رانه گم، چونکه له نان و توو ده بووم و زمهه ری زستانم بو دانه ده خرا.

له پاشان وهنگ لانگ گوتی:

- کوری من نابی چاو له من کا، نهو دهستی بلاوه و بو هیچ شتییک دانامینی. بابی من بی ده سه لاتییک بوو لهو ده شته ی، به لام بابی وی زۆر ده وله مه نه ده و پیویستی به کاری وی نیبه.

سه ره رای هه موو نه وانه به دل شانازی به کوره کهی ده کرد به ئۆلانی گوت:

- نیستاکه وهک خانزاده کان ده بی پیی رابگه یین به لام من حازر نیم کلّفه تی بو بکرم ته نیا نهووم له ده ست دی که ده ستگیرانیکی بو دباری کهم و بو ی بگویم مه وه، نه وهش ده کهم.

له پاشان هه ستا رۆیشت بو دیوه خانی.

نهیلوفهر کاتیک دهیدیت که وهنگ لانگ جگه له جوانیبه که ی بیر له شتی تر ناکاته وه، لیتی هه لده قرچاند و ده بگوت:

- نه گهر زانیبام که له ماوه ی سالی کدا له بهر چاوت ده که وم ولیم تیر ده بی ههر له و گازینویه دا ده مامه وه.

ههرچه ند به زار نه و قسانه ی ده کرد به لام چاویکی ههر له وهنگ لانگ بوو. له پاشان وهنگ لانگ دهستی نهیلوفه ری به سهر چاوی خزیدا هینا و گوتی:

- پیوا هه همیشه ناتوانی چاوی له جه و اهیراتی سهر سینگی تو بی، به لکو روژتیک ون بوو، نه و هخته دهر د و خه م پیوا ده کوژی، که و ابو ده بی ورده و ده عاده ت بگرم. بیجگه له وهش له بیری کوره گوره که م دام که شه هوه ت به سهریدا زال بووه خه ریکه شیت ده بی! ده بی ژنیکی بو بینم که هاوشانی خزی بی. پیم خوش نییه کچیکی دیهاتی بو بخوازم، چونکه له پیش چاوی خه لک سووک ده بین.

وهنگ لانگ له دریشه ی قسه کانیدا گوتی:

- له نیو شاریش که سیکی و اناناسم بلیم کوره که م به نوکه ری خوت قه بوول که، خوشیم له ده لایش نایه، چونکه ده زانم به گژ نه و که سانه م داده که ن که کچی نه قوستان و ناحه زیان له ملدا ماوه ته وه و که س نایه وین.

نهیلوفهر دوا ی نه وه ی لیتی روون بووه وه که کوره که ی زور جوان چاک و له بهر دلانه وه بهر دلی که وت و گوتی:

- کاتیک له گازینو بووم پیوا ویک ده هاته لام ده بگوت کچیکم هه به وهک تو جوانه، به لام هیندی ک منداله.

له دریشه ی قسه کانیدا گوتی:

ههرچه ند له باری شه رعه وه دروست نییه، به لام نه تو م به قه د کچه کی خوم خوش ده وی. به م هویه دهستی له من هه لگرت و چوه لای کچیکی ناحه ز به نیوی گولنار.

وهنگ لانگ پرسی:

- نه و پیوا هه چلون پیوا ویک بوو؟

نهیلوفهر له وه لامدا گوتی:

- زور ده وله مهن د و لوتی بوو، نیمه هه موومان پی پی رازی بووین چونکه زور ده ست بلاو بوو. بیجگه له وهش له گه ل هه رکچی ک با و زانیبای کچه که ماندوویه وهک هیندی کیان هات و هاواری نه ده کرد و نهیده گوت فریوت داوم پوولت لی وهر گرتووم و له و بابه تانه، به لکو وهک خانزاده کان زور به نه ده ب ده بگوت مه سه له یه ک نییه ژیکه له گیان! هه ته وه پوول و برۆ به سیته! به کورتی پیوا ویک مهن د و ماقوول و له سه رخو بوو. هه همیشه له گه ل نیمه به ئیحتیرام و سهر و روویه کی خوش قسه ی ده کرد.

دوا ی نه وه ی نهیلوفهر ماوه یه ک مات بوو، وهنگ لانگ له بهر نه وه ی حه زی نه ده کرد بیر له ژبانی رابردووی بکاته وه گوتی:

- بلتی بزائم له سه ر نه و ده وله مهن دبوونه را چ کاره بوو؟

ژنه که له وه لامدا گوتی:

- پیم وایه تاجر بوو، ئیجازه بده له کوکوو ده پرسم، نه و چاکی ده ناسی.

نهیلوفهر دهستی لیک دا و کوکوو به غاردان هات. نهیلوفهر لیتی پرسی:

- نه و پیواه بالا بهرز و چوارشانه که ی که له پیشدا ده هاته لای من له بیرت ماوه؟

کوکوو وه لامی داوه:

- ده زانم ده لیتی کی. لیوی تاجر که ئیستا ده چته لای گولنار. به راستی له و پیوا نه یه که قسه ی له سه ر نییه. دلیشی به پوول هه نه بوو ههر وه ختیک تووشم بووبا سکه یه کی زیوی ده دامی.

وهنگ لانگ پرسی:

- دوو کانه که ی له کوئییه؟

نه و پرسیاره ی به نابه دلی کرد، چونکه ده یزانی که قسه ی ژن زور جیگای باوه ر نییه.

کوکوو وه لامی داوه:

- له شه قامی پرده به ردینه.

پیش ئه وهی کوو کوو قسه کهی تو او کا، وهنگ لانگ قۆلنجی دهستی شکاند و گوتی:
- چاک بوو گوتت، دروست لهو جیگایه به من شته کانی خۆم لهوئ دهفرۆشم. هیوادارم
ئهو کارهش ههر لهوئ جی به جی بی.

وهنگ لانگ بۆ ههوه لاین جار سه بارهت بهو کاره خۆش حال بوو چونکه پیتی وابوو به
خزمایه تی کردن له گه ل ئه و تاجره کوره کهی خۆش بهخت ده بی. ههر وهختیک کاریککی ئه و تو
دههاته پیش کوو کوو وهک پشیل به بۆنی ده کرد و ده یگوت:

- ئاغا بۆ خزمهت حازرم و سه رم له ری دایه، ئه مر که.

وهنگ لانگ زۆری پی خۆش بین نه بوو، به لām نه یلوو فهر به خۆش حال گوتی:

- زۆر چاکه کوو کوو ده چی و له گه ل لی یۆ قسه ده کا. کوو کووی چاک ده ناسی، دلنیابه
کاره که جی به جی ده کا، ئه وهش بزانه که کوو کوو زۆر زیرهک و وشیاره به تایبهت لهو
کارانه دا. دوا ئه نجام دانی ئه و کاره ده بی ده لالیکی چاکي بده یه ی.

کوو کوو پیکه نی و گوتی:

- ئه وه شتیکی نییه. من ئه و کاره دروست ده که م.

کوو کوو له حالیکدا کیسه ی بۆ پوولی ده لالی کرد بووه وه و گوتی:

- ههر ئیستا ده رۆم، هیچ کاریکم نه ماوه سفره شم داناوه.

وهنگ لانگ له بهر ئه وهی زۆر به په له نه بوو گوتی:

- من هیشتا ته مام نه گرتوه، ده بی بیری لی بکه مه وه، له پاشان پیتان ده لیم چ بکه ن.

کوو کوو و نه یلوو فهر ئه و قسه یان زۆر به دل نه بوو، کوو کوو له بهر پوولی ده لالییه که ی و
نه یلوو فهریش پیتی وابوو ئه وهش ئالوگۆرپیککی تازه یه بۆ ماوه یه ک پیوه ی ده خالفی. وهنگ
لانگ گوتی:

- چونکه ئه و مه سه له زیاتر پیوه ندی به کوره که مه وه هه یه ده بی زۆرتری بیر لی
بکه مه وه، چونکه له پاشان چم بۆ ناکری.

رۆژیکی ته ماشای کرد کوره که ی له بهر مهستی بیتهۆشه، چونکه جگه له شه رابی برینج
عاده تی به شه رابی دیکه نه گرتبوو. وهنگ لانگ له حه بیان پهنگی به رووانه وه نه ما،
ئۆلانی بانگ کرد و پیکه وه کوره که یان راست کرده وه. ئۆلان پاش ئه وهی خاوینی کرده وه،

جیگای بۆ راخست، کوره که ماوه یه کی زۆر خه وی لی که وت. له پاشان وهنگ لانگ چووه
لای دوو کوره که ی دیکه و گوتی:

- کاکتان شه وی رابردوو لیتره نه خه وتبوو؟

یه کیکیان گوتی نه خیر، به لām دیاریوو ده ترسا، وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- ئه دی له چ قه برستانیک بووه؟

له بهر ئه وهی کوره که ی وه لāmی نه داوه، وهنگ لانگ پشت ملی گرت و گوتی:

- توتکه سه گ پیتم ده لینی چاکه، ده نا ده تکوژم.

کوره که له ترسی باوکی دهستی کرد به گریان و گوتی:

- کاکم گوتی هیچ کهس ئه و قسه ت لی نه زانی، ئه گهر بیته بیستمه وه داغت ده که م.

بیجگه له وهش ئه گهر به کهس نه لیم پوولم ده داتی.

وهنگ لانگ له حه یفان تووره بوو و گوتی:

- یا پیتم بلتی یان ده تکوژم، بۆ خۆت سه رپشک به.

کوره که چاویکی له م لا و ئه ولای خۆی کرد و ترسی ری نیشته. پیتی وابوو ئه گهر قسه
نه کا له وان به باوکی دهستی له تینتینۆکه ی بنی و بیخنکینی. به م هۆیه له ترسان گوتی:

- سه ری شه وی وه ده رکه وت، به لām نازانم چ کاریککی کردوو، ته نیئا ئه وهی ده زانم که
له گه ل ئامۆزای خۆت چووه ده ری.

وهنگ لانگ له پاشان به پالسته تۆ کوره که ی وه ده رنا و چووه وه تاغی مامی. ته ماشای
کرد ئامۆزاکه ی ئه وه ندی شه راب خوار دووه ته وه وهک پتی خوتین سوور هه لگه راوه. وهنگ
لانگ قیژانندی و گوتی:

- کوره که مت بر دۆته کام قه برستان؟

ئامۆزاکه ی پیکه نی و گوتی:

- ئامۆزای من پیوستی به رینوتینی کهس نییه، بۆخۆی ههر جیگایه کی پیخۆش بی
ده چی.

وهنگ لانگ پرسیاره که ی دووپات کرده وه و گوتی:

- ئه و ئامۆزا بی شه ره فه ی تۆ ده کوژم، مه گهر دهستم ههر نه یگاتی.

له پاشان گوتی:

- ئەوشۆ کورەکم له کوێ بوو؟

نامۆزاکەى له ترسان گوتی:

- له جندهخانه کانی شار بوو، چووزانم له چ جهه ندهمیتک بووه! چووبوو له لای ئەو ژنهى که له پیتشدا له ماله دهوله مهندهکان دا بووه.

وهنگ لانگ کاتیتک ئەو قسهى بیست وهک له ئاسمان بهربیتتهوه وابوو، لهسهه جیگای خۆى وشک بوو. چونکه ئەو ژنه بۆ ئەوهى نهدهبوو کهس بچیتته لای، زۆر پیر بوو و چرچی پروومهتی داکهوتیبوون، لهبهرئوهى کهس پیتی رازی نهبوو دوو سێ سهعات خۆى له ئیختیار مشتهرى نى. وهنگ لانگ له حهیفان نان و چاشی بۆ نهخورا، ههستا رۆبشت بۆ مووجه. له ویش دلی نهحهساوه، گهراوه و چوو بۆ شار بهکسهره چوووه ئەو مالهى که زهمانیتک جیگای ئهعبان و ئهشرافی شار بوو. دهرگای ئەو ماله به پیتچهوانهى هههمیشه بۆ ههموو کهس ئاوهله بوو. وهنگ لانگ کاتیتک چوو ژوورئ تهماشای کرد وهتاغهکان و تهناهت حهوشهش پر له خهلك. لهبهرئوهى ههچ کهس به ماله خۆى نهدهزانی دار و دیوارهکی هههموو رهش ههنگهراپوو، دارهکانی نیو حهوشهکانیش هههموو لهت و پهت کرابوون ههروهها حهوزهکeshیان کردبووه زیلدان. وهنگ لانگ بانگی کرد و گوتی:

- ینگى جنده له کوئیه؟

هیندیك لهولاترهوه ژنیتک که خهریکی پیتلاو دروون بوو جیگای ژنهکهى پیتگوت و سههرى بهرداوه. وادیار بوو که لهوبارهوه پرسىاریان زۆر لى کردبوو، بۆیه نارحعت نهبوو. وهنگ لانگ چوو مالهکهى دیتتهوه و له دهرگای دا.

یهکیتک وهلامى داوه و گوتی:

- جارئ پرۆ ماندووم، شهوى رابردوو کارم زۆر کردوو، دهبئ بخهوم.

کاتیتک وهنگ لانگ بۆ جارى دووهم له دهرگای داوه، دهنگیتک بهرز بووهوه و گوتی:

- کیتیه؟

وهنگ لانگ وهلامى نهداوه، چونکه مهبهستى ئەوه بوو بچته ژوورئ. دواى ماوهیهک ژنیتکی سوورواو و سپیاو کراوى ناحهز و به سالاجوو دهرگای کردهوه، تهماشایهکی وهنگ لانگی کرد و گوتی:

- ئیستا ناتوانم. شهویکی دیکه زووتر وهره دهبئ بخهوم، ماندووم.

وهنگ لانگ گوتی ئەوه ئەو کورەى من چۆنى بیت هاتوو بچته لای ئەو ژنه ههلیزاو و ناحهزه، به قهلسی گوتی:

- من کهمیتاری وهک تۆم ناوی له بهر خاتری کورەکم هاتووم. ژنهکه پرسى:

- کورەکهت چی لى هاتوو؟

وهنگ لانگ له پهړى قهلسیدا وهلامى داوه:

- کورەکم شهوى رابردوو لیره بووه.

ژنهکه گوتی:

- ئیره پر بوو له کور نازانم کامیان کورئ تۆ بووه!

دواى ماوهیهک وهنگ لانگ پاراوه و گوتی:

- بیر بکهوه بزانه وهبیرت نایهتهوه، لاوتیکی بالابهززه و تازه دهگاتى. پیم وانهبوو ئەو غیرهتهى بى و بتوانى بیتته ئەو جۆره جیگایانه.

- ژنهکه دواى ماوهیهک بیرکردنهوه گوتی:

- دوو لاو نهبوون؟

وهنگ لانگ گوتی:

- بهلئى بهلئى یهکیان کورئ من بوو.

ژنهکه گوتی:

- مهبهستت لهوه چیه که دهلتی کورئ من بوو؟ دهتههوی چ بکهى؟

وهنگ لانگ گوتی:

- ئەوه پیت دهلتیم به قسهم بکه، ئەگههات و جاریتکی دیکه هاته ئیره دهبئ وهدهرى بنیى و حالئى که، که ئەو جۆره جیگایانه تاییهتی پیاوی گهراوه و به سالاجوویه، نهک لاوی وهک ئەو. ههه جاریتکی که ریتگای نهدهى دوو بهرابهرى نرخى خۆت پوول دهدهمى.

له پاشان ژنهکه به پروویهکی ناخۆش گوتی:

- کئ بهو پیتشیارهئ تۆ رازی دهبئ؟ جا چ لهوهى چاکتر ئینسان کار نهکا و پوول

وهرگرئ. من بۆخۆشم زیاتر خۆشیم له پیاوان دئ، نهک دهم پرووتیک، چونکه لاوهکان نه مانم پئ نادهن و ناهیتلن وه عهرزی کهوم.

ژنهکه زۆر به ئەدا و ئەتوار ئەو قسانه‌ی دهکرد، بۆ ئەوه‌ی دلئ وهنگ لانگ نهرم کا و بیهینیتته ژوورئ. به‌لام وهنگ لانگ خۆی به دهسته‌وه ئەدا و گوتئ:

- هیوادارم بریاره‌که به‌رێوه به‌ری و له بیرت نه‌چیتته‌وه.

له‌پاشان به‌ره‌و مال بووه‌وه. به‌لام ئەوه‌نده‌ی بیز له‌و ژنه‌هه‌ستا‌بو له‌ مالیش هیلنجی ده‌هاتئ. وهنگ لانگ بۆ ئەوه‌ی کورپه‌که‌ی زیاتر له‌وه‌ ئالووده‌ نه‌بئ ههر ئەو رۆژه به‌ کووکووی گوت:

- رامه‌وه‌سته، هه‌سته برۆ لای تاجر و مه‌سه‌له‌که‌ی جئ به‌جئ که، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ تیکۆشه‌ جیازه‌که‌ی زۆر بئ، به‌لام ئەگه‌ر زانیت که‌چه‌که‌ به‌ که‌لک دئ جیازه‌که‌ که‌میش بئ ده‌بئ.

دوای ئەوه‌ی ئەو قسه‌ی به‌ کووکوو گوت گه‌راوه‌ لای کورپه‌که‌ی. دوای ماوه‌یه‌ک ئۆلان وه‌ژوورکه‌وت، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چووه‌ بن سه‌ری کورپه‌که‌ی و ته‌ماشای کرد هه‌موو گیانی ئاره‌قه‌یه. چو ئاوی هیتا وه‌ک به‌چه‌که‌ به‌گه‌زاده‌ به‌ ده‌وریدا هات و چوو. خاوتنی کرده‌وه، به‌لام کورپه‌که‌ وه‌خه‌به‌ر نه‌هات. وهنگ لانگ به‌ چاوپیکه‌وتنی ئەو دیمه‌نه‌ به‌زهبی به‌ کورپه‌که‌یدا هات و هه‌ستا چووه‌ لای مامئ. به‌لام ئەو جار به‌ چاوی مامیک ته‌ماشای نه‌کرد؛ به‌لکو پیتی وابوو باوکی لایکی سووک و چروکه، که‌ بۆته‌ هۆی سه‌رگه‌ردانی ئەو کورپه‌ بئ تاوان و پاکه. به‌م هۆیه‌ به‌ په‌له‌ وه‌ژوورکه‌وت و گوتئ:

- ماله‌که‌م کردۆته‌ هیلانه‌ی مار و دوپشک خه‌ریکه‌ پیمه‌وه‌ ده‌دن!

مامئ که‌ خه‌ریکی نان خواردن بوو به‌ بیستنی ئەو قسه‌ وه‌ک کێچ هه‌لبه‌زبیه‌وه‌ و گوتئ:

- چ بووه‌؟!

وهنگ لانگ رووداوه‌که‌ی له‌ نووکه‌وه‌ گێراوه، مامئ پیکه‌نی و گوتئ:

- داخۆ گوتم ده‌لئیی چی؟! خۆ ئەوه‌ شتیک نییه‌ پتوه‌ی ماندوو بی! ئەتۆ ناتوانی پیشی هه‌وا و هه‌وه‌سی لایکی تازه‌ پیکه‌یشتوو بگری، مه‌گه‌ر دیله‌سه‌گی به‌با وه‌شوتین گۆله‌ سه‌گ ناکه‌وی؟

وهنگ لانگ به‌پیکه‌نینی مامئ هیتده‌ی دیکه‌ تیک چوو. چونکه‌ له‌ پیشدا هه‌ردووک لاقئ لئ ده‌که‌وشیک کردبوو و ده‌یگوت: «ده‌بئ زه‌وییه‌که‌ت بفرۆشی!» ئیستاش به‌ خاو و

خیزانه‌وه‌ خۆی به‌ سه‌ردا بریبوو. بێجگه‌ له‌وه‌ش ههر یه‌که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ نارحه‌تییان بۆ پیک دینا. بۆ وینه‌ نامۆژنی له‌گه‌ل کووکوو کلکیان لیک هالاندبوو، به‌ که‌یفی خۆی له‌ نان و چیشتی نه‌یلووفه‌ری ده‌خوارد! هه‌رامزاده‌ و بیه‌ژووی کورپشی ئەو کاره‌ساته‌ی به‌ سه‌ر کورپه‌که‌ی هیتا. وهنگ لانگ به‌ وه‌بیر هاتنه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ سه‌ری زمانی خۆی گه‌ست و گوتئ:

- هه‌یچم نه‌ماوه‌ بتانده‌مئ یاللا وه‌ده‌رکه‌ون؛ من له‌گه‌ل ئینسانی وا خراپ و سپله‌ و به‌ته‌ماح ناخاوتیمه‌وه.

مامئ هه‌رده‌تگوت له‌گه‌ل ویشیان نییه‌! ده‌ستی له‌ خواردن نه‌کیشاوه. وهنگ لانگ کاتیک زانی که‌ مامئ به‌ هیتده‌ی ناگرئ، چوولئیدا. مامئ لئیی وه‌ربوو‌راوه‌ و گوتئ:

- ئەگه‌ر ده‌توانی و غیره‌ت هه‌یه‌ ده‌رم که.

وهنگ لانگ قیزاندی و گوتئ:

- ئەگه‌ر ده‌رت که‌م چ ده‌که‌ی؟

مامئ سووکیک داوتنی کۆته‌که‌ی هه‌لداوه‌ و ریشیکی سووری ده‌سکردی پیشاندا. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به‌وه‌ که‌وت، وه‌ک ئاوتیک به‌ ئاوری داکی کۆژاوه؛ چونکه‌ ئەو ریشه‌ نیشانه‌ی تاخمیک رێگر و تالانگه‌ر بوو که‌ له‌ ناوچه‌ی شیمال خه‌ریکی تالان و دزی بوون و به‌ سه‌دان مالیان ئاور تیه‌به‌ردابوو. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆریان ژن و کچ له‌گه‌ل خۆیان بردبوو. جگه‌ له‌وه‌ش فه‌لاکانیان هه‌لده‌واسی، قه‌لاچۆیان ده‌کردن و ده‌یانسووتاندن! زۆر بئ روحم بوون، به‌زه‌بیان به‌ که‌سدا نه‌ده‌هات. وهنگ لانگ چاوی له‌ ژیتلا هات و به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه‌ وه‌ده‌رکه‌وت. به‌لام مامئ ده‌ستی به‌ خواردن کرده‌وه‌ و قاقا پیکه‌نی.

وهنگ لانگ هه‌ستی کرد تووشی گیتراوتیکی سه‌یر بووه، پیتی وانه‌بوو به‌ خه‌ونیش شتی وا ده‌بینئ! هه‌روه‌ها له‌ حالیکدا بیری له‌ نارحه‌تی خۆی ده‌کرده‌وه‌ مامئ به‌ ده‌وریدا ده‌هات و ده‌چوو پیده‌که‌نی. وهنگ لانگ سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چاوی دوو سه‌ری به‌ مامئ هه‌لنه‌ده‌هات، به‌ نابه‌دلئ ریزی بۆ داده‌نا، چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسا به‌لایه‌کی به‌ سه‌ر بیتئ. به‌لام نه‌ له‌ ده‌ورانی قاتی و قریدا و نه‌ له‌ ده‌ورانی سه‌عاده‌ت و خۆشه‌ختیدا چه‌ته‌ و رێگر روویان له‌ ماله‌ وی نه‌کرد.

وهنگ لانگ جاروبار سه‌ری له‌ ئاوابی ده‌دا و گوتئ ده‌دا خه‌لک که‌ باسی تالان و برۆی چه‌ته‌کانیان ده‌کرد، به‌ نارحه‌تی ده‌گه‌راوه، پیتی وابوو سه‌ره‌نجام رۆژتیک وه‌ک ئەو خه‌لکه‌

تووشی دهبی. به لّام کەس خۆی تی نه گەیاندا، له ناکامدا وردە وردە ترسی شکا و وهغیرەت کەوت.

وهنگ لانگ پیتی وابوو له ناسمانهوه یارمه تی پیده کړی و خوشبه ختییه کەشی هەر له وێرپایه. له سەر ئه و پروایه عوودی بۆ خوداکان نه ده سووتاند؛ خوداکانیش سه بارهت به وی نه زهریان چاک نه بوو. بهم هۆیه بیجگه له مووچه و مهزراکهی و کاروباری خۆی بیبری له هیچ شتیکی دیکه نه ده کردهوه. له پاشان کەوت به بیبری ئه وه که نه گەر مال و مندالی مامیشی به خیتو کا، ههروا به چاکی دهژی؟ سه ره پای ئه وهی به مامی زۆر نارچهت بوو، له لای کەس وه زعی ئه وی باس نه ده کرد که چ دهکا و چ کارهیه.

به لّام کاتیک تووشی ئاموژنی ده بوو به زۆره ملی دهیبرده وه تاغی خوێبان، بیجگه له وه بریکیشی پوول ده دایه، ههروهها به کورهمامه کهی ده گوت:

- بۆ خواردن په کی خۆت مه خه، هیندیک جار گیرفان پوولیشی ده دایه.

وهنگ لانگ له وه بینه دا به ته وای کورهم کهی خسته بهر چاودیری خۆی هه رچه ند کورهم کهی خۆی بهم لا و ئه ولا ده دا و له منداله کانی دیکه ی ده دا نهیده هیتشت شه وانه وه ده رکه وئ.

وهنگ لانگ له سه ره تا وه ئه وه ندهی بییر له به دبه ختی و چاره رەشی خۆی ده کرده وه، دهستی بۆ هیچ کاریک نه ده چوو. هیندیک جار ده هاته سه ره ئه و باوه ربه و ده یگوت: «مامم دهر ده کهم و ده چمه شار، هم مامم له کۆل ده بیته وه، هم چه ته و رێگره کان؛ چونکه شه وانه دهر وازهی شار داده خه نه زه فهرم پینابه ن». به لّام ئه وه شی بۆ نه کرا، چونکه نه ده کرا مووچه و مهزراکهی به جی بیلنی، بیجگه له وه ش بی چه ک مه علوم نه بوو چ به لایه کی به سه ره دی. ههروهها له شاریش نهیده توانی خانه نشین بی و وه در نه که وئ. ئه وانه ش به جیگای خۆی! پیتی وابوو رۆژیک شاریش ده که ویتته ده ست چه ته و دزه کان و ده ست ده که ن به قه لاچۆی خه لک و تالان و برۆ، که وا بوو شاریش جیگای متمانه نه بوو. ده ی توانی کاریکی دیکه ش بکا، ئه ویش ئه وه بوو که به شاره بانی بلتی مامم یه کیکه له و دزانه؛ به لّام نه گەر ئه وه شی کردبا کەس باوه ری پی نه ده کرد له وانه بوو بلتین بوختان به مامی ده کا و خوری شوژ کوتا بایان. له لایه کی دیکه شه وه ترسی ئه وهی هه بوو که دزه کان پی بزائن و تۆله ی لی بسیننه وه. وهنگ لانگ هیتشتا ریکا چاره یه کی بۆ ئه و گیروگرفتانه نه دۆزیبو وه که کوو کوو له لای تاجرکه گه راوه و گوتی:

- به لّینیان داوه، به لّام به و شه رته ی له هه وه له وه نیشانه ی که ن، چونکه باوکی ده لّی کچه کهم منداله و بۆ مالان نابی پیم خوشه تا سی سالی دیکه هه روا به نیشانه کراوی مینیتته وه له پاشان ماره ی بکه ن.

وهنگ لانگ له به ره ئه وهی کورهم کهی بۆ دا بین نه ده بوو سی سالی پی زۆر بوو. هه ر جوژیک بوو ئه و شه وه به قه لّسی پاروه نانیکه ی خوارد، له پاشان به سه ر ئۆلّاندا قیژاندى و گوتی:

- ده بی منداله کانم ده سگیرانیان بی؛ سی و دووی ناوی؛ ژن هیتانه که به مه سلّه حه تتره ئیمه ده بی سی جاری دیکه ئه و به دبه ختییه بجیژین.

وهنگ لانگ ئه وه ندهی بییر له و مه سه له ده کرده وه شه وانه خه وی له چاوی نه ده که وت به یانانیش زوو لیبسه کانی له سووچیک داده نا، دهستی ده دا پیمه ربه یه ک و ده رۆیشت بۆ مووچه. کاتیک ده رۆیشت له حه وشه چاوی به کچه شیتته کهی که وت که وه ک هه میشه کوته په رۆیه کی به ده سته وه یه و کایه ی پیده کا. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به و دیمه نه که وت زۆر نارچهت بوو و گوتی: «زیاتر له هه موو شتییک به و کچه شیتته دلّم ده کړیتته وه و سه برم دی».

وهنگ لانگ رۆژانه ده چوو مووچه و کاری ده کرد، سه ره نجام زه وییه کهی له خه م پست و بریک بوو ژاوه. دواى ماوه یه ک په لّه هه وریش ورده ورده به ری ناسمانیان گرت و هینده ی دیکه خوشحال بوو.

خه لکی ناوایی له حالیکدا ته ماشای په لّه هه وره کانیان ده کرد هه ر یه که ی شتیکیان ده گوت و ده ترسان له وهی که کولله به ولات وهری و به ره می یه ک ساله یان بکاته وه هیچ. وهنگ لانگ ویرای وان ته ماشای هه وره کانی ده کرد، هینده ی پی نه چوو بایه ک هات و کولله وه ک له شکر به ولاتی وهریون.

له پاشان وهنگ لانگ هه موو شتیکی له بییر چوو وه! نه غه می مامی ما، نه ئاموژنی و کورهم کهی! له ناکا و چوو نه یو خه لکه که و گوتی:

- ئیمه ده بی بۆ پاراستنی به ره مه کائمان دژی ئه و کوللانه راوه ستین

ژماره یه ک گوتیان:

- هیچمان بۆ ناکرئ، کاری خودایه و ده بی ئه و سالییش له برسان بمرین، له گه ل به لّای ناسمان چ ده کړی؟

له پاشان ژن دهستیان کرد به گریان و له خۆدان و به رهو شار رۆښستن، ههر له یه کهه ی چهند دهنکیان عود کړی و له بهر پیتی خودا کانیان داگیرساند. ههروهها به سهدان تووک و دو عای دیکه، بهم چه شنه له بهر عهرز و ناسمان ده پارانهوه. به لام کولله کان وهک مار و میروو ولاتیان داگیرکردبوو.

وهنگ لانگ کریکاره کانی بانگ کرد چینگ و تا قمیکی دیکه ش فه لا له دهوری کو بوونهوه، بو نهوهی زهره له نیوهش بگه ریتتهوه ئاوریان له گهغه کان بهردا، له پاشان ئاوریان لینا. بهم شیتوه برتکیان گهنم له چنگ کولله کان نهجات دا. ژنه کانیس لهو بهینه دا یارمه تیان زور کردن، بو وینه ئولان چیتستی بو دهردن و ژنه کانی دیکه ش ههر یه کهه شتیکیان دهکرد.

ورده ورده ههوا تاریک بوو و وزه وزی کولله گوئی پیاوی کهر دهکرد وهک پالهی چاک له هه موو مووچه یهک دهنیشن نه وهندهی بلتی یهک دوو ده پرووتاندهوه و ده تگوت قهت مووچه ش نه بووه! دواى نه وهی خه لکه که هیچیان بو نه کرا گوتیان:

- ویستی خودایه ده بی وایی.

به لام وهنگ لانگ و کریکاره کانی له کوشتن و پی ریتستن بیان رانه ده وهستان دیاره به وهش هیچ نه ده کرا چونکه یهک و دوو نه بوون. به ربه ره کانی وهنگ لانگ له گه ل کولله کان بی تا کام نه بوو، سه ره نجام توانی یه کیک له باشتربین مووچه کانی له ده ست هرووژمی کولله کان نهجات دا. ژماره یه کیش هیچیان پی نه ما و دهستیان کرد به کولله سوور کردنه وه. وهنگ لانگ له بهر نه وهی زهره ریان لی دابوو دمی لی نه ده دان به لام ئولان برتکی له روئیدا سوور کردهوه و دای به کریکار و منداله کان. هرووژمی کولله بو ماوه یهک بیرورای وهنگ لانگ به خویه وه خافلاند به لام دواى دوو سی روژ گوتی:

- ههر کهس دهر دیکى هه یه، منیش ده بی له بیرو چاره سه رکردنی مه سه له ی خوم دا بم و ماندوو نه بم.

مامم زور له من پیرتره و سه ره نجام روژتیک به لادا دی، ههر جوژتیک بی نه وه سی ساله له گه ل کوره کهم ده حاوئته وه، پیتوست نییه خوم به داخ و سه سه تانه وه بکوژم.

ورده ورده ده ست به کاربوون و دروینه کرا و باران باری شه تلله کانیان چه قاند و هاوین به سه رداها ت.

دواى نه وهی وهنگ لانگ دلنیا بوو که ماله که ی نه هوهن بوته وه، کاتی گه رانه وه له مووچه کوره گه وره که ی هاته لای و گوتی:

- باباه گیان بریاره بیمه ئینسانیکی دهرس خوین و خوینده وار ده بی جیتگا کهم بگوژمه وه چونکه دهرسم له لای ماموستا پیره ته واو بووه.
وهنگ لانگ گوتی:

- ده ته هوئ چ بکه ی؟

کوره که برتیک مات بوو و گوتی:

- نه گهر بریاره درتزه به خویندن بدهم ده بی بروم بو جنووب. له وی ده چه قوتا بخانه یه کی گه وره و هه رشتیک بمه هوئ فیر ده بم.
وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- نه و هاته ران پاته ران و قسه هیچ و پووچانه چن؟! نابی ناگات له ده مت بیت؟! جاریکی دیکه نه و قسه ت لی نه بیستم، نارچه تیشم مه که نه وه بو ئیمه نابی، حالی بووی؟ به شی نه وه نده ت خویندوو به رهی خوت له قوراوی دهر کیشی و زار له بهر خه لکی خوار نه که ینه وه.

به لام کوره که ی گوئی نه دایه و له بن لیوی ههر پرته پرتی بوو. وهنگ لانگ له بهر نه وهی حالی نه بوو ده لی چی به سه ریدا گوران دی و گوتی:

- منگه منگت نه یه قسه بکه. بلتی بزائم ده لی چی؟

کوره که به هه لالا و بگه ری باوکی قه لس بوو و گوتی:

- با پیت بلیم من ده چم بو جنووب و تازه سیبه ری نه و ماله م به سه ر ناکشی. خو مال نییه، ده لی شیتخانه یه! بیجگه له وه شاره که شم پیخوش نییه، جا نه وه شاره؟! گوندیکی گه وره یه و پیتی ده لین شار. دهرم تا شتی تازه فیر بم و جیتگای تازه ببینم.

کهس پیتی وانه بو نه و کوره، کوری وهنگ لانگه. یه کیکی نه یناسیبان ده یگوت نه و

- ئاورم له دلّی بهربووه.

لهو دوو سئى سالهئى دواييدا زگى نهدهکرد و شهو و رۆژ پانهدهوستا، بهلام وهنگ لانگ وهک ئينسان نهبا، وهک ههموو شتتیکى تهماشا دهکرد! سهرهراي ئهوهش کاروبارى مالهکهى نهنجام دهدا و کهس قهسهئى لئى نهدهزانی. ئۆلان لهو ماوهدا چاوى به ديوخانئى نهکەوت! ئهگەر تووشى نهيلووفهريش دههات سهري خوئى دادهخست و خوئى تئى نهدهگهيانند. وهنگ لانگ سهرهراي ئهوهئى دهيزانى کارى زۆره و زهحمهت دهکيشئى به درۆش جارتيک نه يگوت هيئنده خوئى نارهحهت مهکه و کلفهتيکت بگره.

ئۆلان شهويک چووه لای و گوتی:

- نارهحهت نابى شتتیکت پئى بلئيم؟

وهنگ لانگ سهري ههليئنا و گوتی:

- بلئى بزائم دهليئى چى؟

وهنگ لانگ بهر لهوهئى خيئزانی شتتیک بلئى گوتی:

- تهماشای ئهوه سهروسهکتهئى دهليئى له وهختى جوانى بهش کردندا لهوئى نهبووه!
ئهوهش به قورربانى خوئىن شيرينيبهکهى بئى، هيئشتا فيئر نهبووه که خوئى ژن و ميئرد يانى چى؟

ئۆلان دواي ئهوهئى گوتی لهو قسه خۆشانهئى ميئردهکهى بوو له خوئى نووسا و گوتی:

- کورپه گهورهکەت زۆر دهچته ديوهخانئى، زياتر ئهوه وهختانهش دهچئى که تۆ له مال نابى.

وهنگ لانگ له سهرهتاوه هيچى لئى حالئى نهبوو، سهري هيئنا پيئش و گوتی:

- دهليئى چى حافرهت؟

ئۆلان زۆر لهسهرهخۆ و ئارام به دهست پيئشانيدا که کورپهکەئى دهچته کام وهتاغ. وهنگ لانگ باوهرى بهو قسه نهدهکرد و گوتی:

- شيت بووى يان خهون دهبيئى؟

ئۆلان گوتی:

- نه شيت بووم و نه خهونيش دهبينم.

بهلام نهيدهوپيرا ناشکراي کا، سهرهنجام گوتی:

- ئاغا ئهگەر به دزى بيئيهوه ئهودههم دهزانی چ خه بهره؟

برتيک مات بوو و دووباره گوتی:

- ئهگەر ئيجازى بدهئى برۆا زۆرت به قازانچ تهواو دهبيئى؛ ته نانهت ئهگەر بچته جنووبيش.

وهنگ لانگ سهري داخستبوو و بيئى دهکردهوه. ئۆلان دووسئى جار گوتی چام بو داناوى. هوئى ئهوهئى نهبوو، چايهکەئى وهک دمى مردوى سارد بووه و نه يخواردهوه! پاش ئهوهئى چايهکەئى بو گۆزى وهدهرکهوت.

وهنگ لانگ بو ماويهک خهريک بوو شيت بئى، برتيک مات بوو و گوتی: «ئهوانه ههر دهبن، ههوي ههروا پيئک بهخيلن و چاويان پيئک ههليئايه! پيئوست نيئه هيئنده خوئى نارهحهت کهم. کورپهکەشم ئهوه نارهحهتى و توورپه بوونهئى جارانى نهماوه و خهريکى موتالا کردنه، بهراستى ئهوه ژنهئى من زۆر دواکهوتوويه». وهنگ لانگ شهويئى که چووه ديوهخانئى نهيلووفهريئگاي نهدا و گوتی:

- ئهوه بوئنه چيئيه لبيت دئى دهزائم خوئى نهشتووه، جارتيکى ديکەش ئهگەر ئارهزووى لای منت کرد له پيئشدا خوئى بشو، نازانى ههوا گهرمه؟

نهيلووفهري له حالتيکدا به نارهحهتى زولفهکانى لادهدا، وهنگ لانگ دهستى بو برد که بيکيشيتته پيئش خوئى، بهلام نهيلووفهري شانى بادا و جوابى نهداوه، وهنگ لانگ ناچار به تهنيا راکشا و بيئى کردهوه لهوهئى که بو دوو سئى شهوه نهيلووفهري سهريجيبى ناکا؟ پيئى وابوو بهراستى له بهر گهرمى ههوايه، بهلام وردهورده قسهئى ئۆلان هاته جئى و گوتی:

- برۆ تهنيا بخهوه، ئهگەر مووى پياوانم ليئها تيئى تازه تخونت ناکهوم.

پاش ئهوهئى نهيلووفهري بهجئى هيئت چووه وهتاغهکەئى پيئشووئى خوئى و راکشا. بهلام ههرچى دهکرد خهوى لئى نهکەوت تا به يانى ههر جينگلي دا.

پاش ئهوهئى زانى که نهيلووفهري مهسهلهئى چوونى کورپهکەئى بو جنووب به گوئى گهيشتوتتهوه، زۆر نارهحهت بوو و نهيدهزانی که ئهوهئى له کوئى زانيوه؟ له لايهکى ديکەشهوه بيئى لهوه دهکردهوه که کورپهکەئى بو هيچ نالئى، گوتی: «نهخيئر وانييه تا به ههر دووک چاوى خوئى نه يانبينم باوهر ناکه م».

وهنگ لانگ بهو مهسه له وه زور نارحهت بوو، روژتیک نان و چای بهیانی خوارد و گوتی:

- من دهچم بو موچه و زورم پیدهچی.

به ره و شار وهری کهوت، کاتیک گهیشته په رستگه ی چوک ئیستیک راوهستا، دواى ماوهیهک چاوی به قه بریک کهوت و فکر هه لیکرت، له حالیکدا پیتی وابوو خوداکان ته ماشای دهکن، بیبری له وه ده کرده که له پیشدا چهنده له و خودایانه ده ترسا، به لام ئیستاکه ده وله مند بوو نیازی پیتیان نییه بو سهربان لیتدا؟ له پاشان گوتی: «واچاکه بگه ریمه وه». به لام له ناکا و شهوی رابردوی وه بیر هاته وه که نه یلوو فهر ریگای نه دابوو، ههروه ها به وه شه وه زور نارحهت بوو که بوچی تا کو ئیستا خوئی بو ئه و ژنه مراندوه، به م هژیبه گوتی: «دهمزانی که له و گازیو یه دا هه ر به رگه ی دوو سی سال دگرئ به لام ئیستا له ماله من وهک خانم و خاتونان به ئیشتیای خوئی دهکا و دهخوا و کهس نییه دهستی وه بهر بیتن». له پاشان هه روا به قه لسی و تووره بی ههستا و له ریگایه کی دیکه را به دزی هاته وه و له پشت ده رگا خوئی گرت، ته ماشای کرد دهنگه دهنگ دئ، دواى ماوهیهک ههست راگرتن دهنگی کوره که ی ناسیبه وه.

وهنگ لانگ له ژیانیدا نه وهنده تووره نه بوو، چونکه مهسه له، مهسه له ی ناموس بوو، پیتی وابوو به زور ژنه که یان له دهست ده رهیتاوه و ده بی هه روا دانه نیستی، به لام ته رده که ی کی بو؟ کوره که ی خوئی بوو، سه ری سوورما بوو، نه یده زانی چ بکا، له نارحه تیای لیوی خوئی هه مو گهست، سه ره نجام داریکی دهست دایه و به ماته ماته چوووه ژوور، کاتیک په رده ی لادا ته ماشای کرد کوره که ی له په نا حه وزه که روو به رووی نه یلوو فهر دانیشته وه و خه ربکی چاوبرکییه، نه یلوو فهر بيش وهک تازه بووک خوئی رازاندبووه وه و جار نا جار یک به ناز و ئه دا چاوی هه لیتنا و پیده که نی.

وهنگ لانگ بی نه وه ی بیلی بزنان ورده ورده لییان نزیک ده بووه وه، به لام وهک ناو ر بلتیه ی لی ده بووه وه و له حه یفان هه مو لیوی خوئی له خوین هینا. به کورتی داره که ی توند له نیو دهستی گرت و ئاماده بوو، هیشتا نه یلوو فهر و کوره که ی پیتیان نه زانیبوو. به ختی خویمان کوکوو راست له وه وه خته یدا هاته ده ر، زیراندی و گوتی:

- وهنگ لانگ نه وه تا، نه وه بو ده لیتی له گوتی گادا خه وتوون و ئاگاتان له خو تان نییه. زووبن خو تان بشار نه وه.

به لام تازه له وه ده رچوو بوو خویمان بشار نه وه. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به و دیه نه کهوت نه مباریان بوو، خوئی به سه ر کوره که ی دادا و وه ریگه رایه، نه وهنده ی لیتدا شه لالی خوینی کرد. نه یلوو فهر دهستی گرت و کردی به زیقه زیق و هاوار هاوار، به لام وهنگ لانگ خوئی له دهست راپسکاند و نه ویشی بی بهش نه کرد. نه یلوو فهر که زانی زور تووره به خوئی رانه گرت و هه لات.

وهنگ لانگ نه وهنده ی له کوره که ی دا له زمان کهوت و کهوته سه ر عه رزی. به و حاله ش به زبیبی پیتدا نه هات و له وانه بوو بو خوئی، له بهر نارحه تیای قه لبی راوهستی، ناچار داره که ی فریتدا و به کوره که ی گوت:

- برئ له پیش چاوم ون به، نه تبینمه وه. وه ده رکه وی ده تکوژم.

کوره که به بی دهنگی ههستا و رویشت. وهنگ لانگ له سه ر سه نده لیک دانیشت و نه ژنوکانی له باوهش گرت و بو ماوهیه کی زور مات بوو، کهس نه یده ویترا تخوونی که وی. دواى نه وه ی رقه که ی نیشته وه، چوو وه تاغه که ی خوئی و ته ماشای کرد نه یلوو فهر له سه ر ته خته که ی راکشاوه و به بانگ و سه لا دهگری. و گوتی:

- نه وه چ خه به ره خانم؟

نه یلوو فهر نه وهنده به کول ده گریا وه لامی بو نه دراوه، هه ر نه وهنده ی بو کرا ته ماشای وهنگ لانگ کا و جیگا داره که ی پیتیان دا که شین و رهش ببوووه. وهنگ لانگ گوتی:

- نه تو هه ر شیاوی نه و جیبیه ی که لیتی بووی و...

نه یلوو فهر به بیستنی نه و قسه به گریانه وه ره خنه ی گرت و گوتی:

- نه خیر من نه و کاره م نه کردوه، کوره که شت له بهر ته نیایی و نارحه تی خوئی هاتوته ئیره. نه گه ر باوه ر ناکه ی له کوکوو بیسه بزانه له و جیگایه ی که راوه ستا بوو هه نگا ویک واوه تر هاتوه، چ دهگا به وه ی که هاتیبته نیو نوین و بانی من.

له پاشان بو جاری دووم برینه کانی پیتشاندا و گوتی:

- ته ماشاکه بزانه چت له نه یلوو فهری خوت کردوه هیچ کهس نه زانی نه تو ده زانی که من له و دنیا پان و به رینه دا جگه له تو کهس شک ناهم نه گه ر چی نه وهش کوری تو به به لام تو بو من هه مو که سی.

نه یلوو فهر له حالیکدا به چاوی فرمیسکاوی ته ماشای کرد، وهنگ لانگ بیبری له و

مهسه له ده کرده وه، به لّام بۆی روون نه بووه وه که چیان له نیتواندا گوزه راوه. له لایه کی دیکه شه وه پیتی خوښ بوو که نه یلو فوهر نه وه مهسه له ی له بیر بچیته وه. دوا ی نا هومیدیکه زۆر به په نا وه تاغی کوره که یدا رویشته و گوتی:

- شته کانت تیکه وه پیچه و برۆ بۆ جنووب، به لّام تا له دوات نه نیرم مه یه وه.

له پاشان تووشی ئولان بوو که له سووچیک دانیشتبوو و لیباسی بۆ کوره که ی دهروو، وهنگ لانگ پیتی وابوو ئولان گوتی له وه لّلا و ههنگه مه بووه و لیبی ده پرسه چ بووه؟! به لّام وهسه ره خو ی نه هیتنا و هیچی لی نه پرسه. وهنگ لانگ رویشته تا که بشته مووچه له و ی وهک ئینسانیکه ماندوو له سووچیک تخیل بوو.

۲۵

کاتیک کوره گه وره که ی رویشته، ههستی کرد که مالحواله که ی نه هوهن بووه ته وه و له گپچه لّ و تهنگ و چه له مه نه جاتی بووه. بهم هویه تا راده یه ک هاته وه سه رحالّ و گوتی: «چاک بوو نه و لاره رویشته؛ نه و جار خاترجه می ده توانم به منداله کانی دیکه رابگم و ناگام لییان بی».

وهنگ لانگ گیروگرفتی وهک زه و یوزار و مووچه و مهزرا و تو و دروینه و گیره و کیشه و خه له و خه رمان، ههروه ها پرته بووله ی دوو ژنی هه و یسار و له م بابه تانه ی زۆر بوو! له بهر نه وه نه ده پرژا سه ر شتی دیکه که بزانی دوا ی کوره گه وره که ی منداله کانی دیکه ی چلۆن ده بن! له لایه کی دیکه شه وه به ته مابوو کوره نیتونجیه که ی نه نیریتته قوتابخانه و له لای کابرای تاجری دانّ و شاگردی پی بکا، چونکه له وه ی ده ترسا نه وه ش په ندی کوره گه وره که ی به سه ر بیته ی و تووشی نارحه ته ی کا.

کوره کانی وهک یه ک نه ده چوون. کوره گه وره که ی وهک ژن و پیاوی شیمالی بالا بهرز و ئیسک پان و سووکاره بوو؛ که ده چوه وه سه ر دایکی. به لّام کوره نیتونجیه که ی کورته بالا و لاواز و رهنگ زرد بوو؛ نه ویش زیاتر شیهوی باوکی وهنگ لانگی ددها. جگه له وه ش چاوزیت، وریا، فیله زان و جه فهنگی؛ ههروه ها تا راده یه ک بهرچاوتهنگ بوو. وهنگ لانگ ده یگوت: «نه و کوره ده بیته تاجریکی چاک، ناهیلّم بچیتته قوتابخانه و تاقی ده که مه وه، بزانه ده توانی بیته شاگرد عه للاف یان نا؟ نه گه ر بیته و نه و کاره نه نجام بدا، بۆ من حه جی دوو حه جه». بهم هویه روژتیک به کووکوی گوت:

- برۆ به خه زووری کوره گه وره که م بلّی فلان که س کاری پینته و پیتی خوښه پیکه وه شه رابیکیش بخۆنه وه. چونکه لای وایه تازه بوونه خزم و ده بی زیاتر خوینتان تیکه لّ بی.

کووکوو خه بهری هیناوه و گوتی:

- نه ویش حه ز ده کا بتبینی و پیکه وه دهم ته ر که ن، نه گه ر پیت خوښ بی له وانه یه بیته ئیره ش.

وهنگ لانگ پیتی خوښ نه بوو تاجریکی شاری لی میوان بی، چونکه له وه ده ترسا نه و

جوړه‌ی پټوبسته خزمه‌تی بۆ نه‌کړی و ناچار بڼی ده‌ست بۆ نهم و نه‌و درټیز کا و تووشی شهرمه‌زاری بڼی. بهم هۆبه ناوټیکی به خویدا کرد، کوټیکی ناوړیشمی له‌به‌ر کرد و له مووچه‌را رۆیشت بۆ شاری. هه‌روه‌ک کووکوو نیو نیشانی دابوویه چووه شه‌قامی پردان و به‌ک سه‌ره چووه به‌ر ده‌رگایه‌ک که له‌سه‌ری نووسرابوو لی یو هه‌رچه‌نده خوینده‌وار نه‌بوو به‌لام به‌و نیونیشانه‌ی کووکوو مال‌ه‌که‌ی دپته‌وه. بۆ نه‌وه‌ی خاترجه‌م بڼی که هه‌وه له رټیوارټیکیشی پرسى. له پاشان له ده‌رگای دا و ژنیکی خزمه‌تکار ده‌رگای کرده‌وه و گوتی:

- نه‌تو کټی؟

وه‌نگ لانگ نیوی خوئی پټگوت. ژنه‌که بردی له دیوی میوانانی دانا، گه‌راوه نه‌ریابی بانگ کرد و گوتی:

- خه‌زووری کچه‌که‌ت هاتووه.

وه‌نگ لانگ وه‌ک مشتته‌ری چاک ته‌ماشای دار و دیواری ده‌کرد و ده‌ستی له شته‌کان دده‌ا بۆ نه‌وه‌ی بزانی جینسه‌که‌یان چیبیه؟ پاش نه‌وه‌ی شتی نیو مال‌ه‌که‌ی هه‌لسه‌نگاند حالی بوو که بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره و ماقوول و نیو به‌ده‌روه‌ن، به‌لام نه‌وه‌نده ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون خوئیان لی بگوزی و پوول به‌ری چاویان بگړی.

وه‌نگ لانگ له یه‌کیکی هاوشانی خوئی ده‌گه‌را و بووکیکی نه‌ده‌ویست که پوز و نیفاده‌یان به‌سه‌ردا لیدا. داو ده‌رمان بکا و بر و بیانویان لی بگړی و برویان هه‌لداته‌وه! هه‌روه‌ها په‌لپ له فلان نان و چیششت بگړی و له‌م بابه‌تانه‌دا دل‌ی کوره‌که‌ی له دایک و باوکی ره‌ش کا.

وه‌نگ لانگ له حال‌یکدا بی‌ری له‌و جوړه شتانه ده‌کرده‌وه، ته‌ماشای کرد پیاوټیکی به‌سال‌اچووی قه‌له‌و، وه‌ژوور که‌وت. یه‌ک پټی له‌به‌ری هه‌ستا و ده‌ستیان له نیو ده‌ستی یه‌ک نا و چاک و خویشیان کرد. له بنه‌وه ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد، دیار بوو به دیداری یه‌ک شاد بوون، پاش نه‌وه‌ی مه‌شروویه‌که‌یان خوارده‌وه، قسه‌یان له به‌ره‌می کشتوکالی نه‌و ساله‌ کرد. دواى قسه‌ کردنیکی زور وه‌نگ لانگ گوتی:

- بیبیه‌وه زه‌حمه‌تم دان و له کارم کردن، پرسیارټیکم هه‌بوو؛ ده‌مه‌ویست بزانه‌م نه‌زهرتان چیبیه؟ پرسیاره‌که‌ش نه‌وه‌یه، کوره نیونجیبیه‌که‌م زور به‌هوش و زیره‌که، پټم خوشه‌ بیکه‌یه شاگردی خوټ.

تاجره‌که به‌ سه‌ر و روویه‌کی خوش گوتی:

- حه‌رزی برای خوټم که‌م، من که‌سیټکم ده‌وی سه‌ره‌رای زیره‌ک و به‌هوش بوونه‌که‌ی، سه‌ودای خویندن و نووسینیشی هه‌بڼی.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- سه‌ره‌رای نه‌وانه نووسراوی هه‌له‌ش راست ده‌که‌نه‌وه و راسته‌که‌ی ده‌نوسن.

لی یو گوتی:

- به‌ه به‌ه، له‌وه چاکتر ده‌بپته چی؟ زور چاکه، هه‌روه‌ختیک ویستت بینیره. به‌لام با نه‌وه‌شت پټی بلټیم تاکو فیتر ده‌بڼی، ده‌بڼی به‌ نانه زگی کار بکا و دواى سالیټک نه‌گه‌ر له کاره‌که‌ی رازی بووم، مانگانه سکه‌یه‌کی ده‌ده‌می؛ هه‌روه‌ها سټی ساټ، مانگټی سټی سکه‌ی زیوی بۆ له‌به‌رچاو ده‌گرم. له پاشان له شاگردی نه‌جات ده‌بڼی و کاری چاکتری ده‌ده‌می. نیستاش جگه له نه‌هاره‌که‌ی نه‌گه‌ر زیره‌ک بڼی و بتوانی له مشتته‌ری و کړپار حالی بڼی و به‌که‌لکی نیسه‌ بڼی، پارووی له رونی ده‌که‌وی. هه‌روه‌ها دواى زامنیشی لی ناکه‌ین، چونکه تازه بووینه‌ خزم و فیټل لیټک ناکه‌ین.

وه‌نگ لانگ به‌و قسانه‌ گه‌شاده، پیکه‌نی و گوتی:

- بۆ نه‌وه‌ی خزمایه‌تییه‌که‌مان پنه‌وتر بڼی پیم خوشه‌ نه‌گه‌ر کورټان هه‌بڼی بیکه‌مه زاوای خوټم.

تاجره‌که پیکه‌نی و گوتی:

- حه‌رز بڼی له خزمه‌تتان کوټم هه‌یه، به‌لام وه‌ختی ژن هینانی نییه، هه‌ر ده سال ده‌بڼی، نه‌ی کچه‌که‌ی تو چنه‌ند ساله؟

وه‌نگ لانگ بزیه‌کی هاته‌ سه‌ر لیو و گوتی:

- نه‌ویش هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ دایه، هه‌رچه‌ند جوان نییه‌ پیاو تاریفی مال و مندالی خوئی بکا، به‌لام ده‌لټی گوله!

هه‌ردوویان پیکه‌نین و تاجره‌که گوتی:

- نه‌تو ده‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و خزمایه‌تیشمان سه‌ر بگړی به‌ هیچ لیټک نابینه‌وه؟

وه‌نگ لانگ هیچی نه‌گوت چونکه نه‌وه شتیک نه‌بوو که هه‌ر له‌وی ته‌مای بۆ بگړی،

به لّام دواى ئه ودى هاته وه به چاوى مشتته رى چاوى له كچه كهى كرد و پى سهر بوو، وهك دايكى ناچى و پى پان نىيه، برىكى لى نرىك بووه وه و ته ماشاى كرد گرياهه، دهستى گرت و گوتى:

- رۆژه بو گرياهى؟

كچه كه له حالىكدا له شهرمان دهستى له دوگمهى كه وای باوكى وهردهدا و گوتى:

- دايكم لاقم زور توند ده بهستى شه وانه ئه ونده ژان دهكا له حه يبه تان خه وم لى ناكه وى.

وهنگ لانگ به سه رسورمانه وه گوتى:

- وا نىيه ئه وه هه وه لى جار ه گوتى له گريانى تو ده بى.

كچه كه زور به ساكارى گوتى:

- ئاخىر دايكم ده يگوت نابى بگرى دنا باوكت نار ه حهت ده بى و دلى لىمان دىشى! زور دلناسكه و خوى بو رانا گيرى. جا له به ره ئه وهى وهك دايكم لى به سه ره نه يه و مپرده كه م خوشى نه وىم هه ره وهك تو دايكمت خوش ناوى ناچار ئه وه درد و ئىشه م قه بوول كر دووه.

وهنگ لانگ كاتىك ئه وهى بىست زانى ئه وه قسه، قسهى ئولانه و وهك خه نجه ر كارى لى كرد و گوتى:

- كچم ئه وه قسانه چن ده يانكهى؟! ئه ورۆ مپردىكى چاكم بو پيدا كر دووى. به كووكوو ده لىم بزانم ده توانى جى به جى كا؟

كچه كه سه رى بادا و پىكه نى چونكه ده يزانى تازه بوته گه وه كچ. وهنگ لانگ هه ره ئه وه شه وه چوه ديوه خانى و به كووكوى گوت:

- برۆ بزانه مه سه له چى لى دپته وه، ده بى يان نا؟

وهنگ لانگ ئه وه شه وه زور به بى وازى له لاي نه يلوو فهر خه وت و هه ر چى كردى خه وى لى نه كه وت. فكر و خه يال دايگرت و بى ره ژيانى خوى ده كر دووه، به تايبه ت له وهى كه ئولان زور به نه مه گ بوو و به جى نه هپشتوه و وهك كلفه تىك به دوو ريدا هات و چوه، خر مه تى كر دووه، كاتىك زانى ئولان به وه مه مو نه فامى به خوى ناهه قى به كانى هه ست پى كر دووه، زورى پى تىك چوو، له حه يبه تان نه يده زانى چ ده كا و سه رى لى شى و ابوو.

دواى چهن د رۆژ قاقه زى نى شان ه كر دنى كچه كهى مۆر كرد و به كور ه كه يدا ناردى بو شار.

ههروه ها سه بارهت به جى از و زىر و زىوى بووكى ش قسه براوه. له پاشان وهنگ لانگ نه فه سىكى به ئاسووده يى كى شى و گوتى: «چاك بوو منداله كان هه موو دامه زران، ماوه ته وه كچه شپته كه م خو ئه وىش كايه ي مندالانه ي بى، به سه! كور ه چكۆله كه شم نانپى ره قوتابخانه و با ناگاي له مووچه و مه زرا بى و به سه ر ولا تى رابگا. دوو يان سه وادى خويندن و نووسى نى ان هه يه به سه». به م جۆره له وهى كه سى كور ه كانى به كيان خوينده وار و يهك تاجر و ئه وى سى به ميان وه رزىر بوو زور خو ش حال و ئاسووده و رازى بوو. به لّام له بى رى دايكى ئه وه مندالانه دا بوو كه تاكو ئىستا به سارد و سرى له كه لى جوولا وه ته وه و به چاوى سووك ته ماشاى كر دووه. به كورتى دواى ئه وهى وه زعى منداله كانى روون بووه وه و له باهت مووچه و مه زرا كه دلى حه ساوه ههروه ها چى نى كى چاكى نه يلوو فهر كوتا و ئارام دانىشت و كه وه ته وه بى رى ئولان. چوه لاي و ته ماشاى كرد به لّام نهك به چاوىكى سووك به لكو به چاوى تاوانبار و په شى مان له كر ده وهى رابردوو. ئه وه دوو سى ساله ي دوا بى ش له به ر لۆمه و قسه ي خه لكى نه يده نارده مووچه و ده تر سا بلن: «له سه ره ئه وه ده ولت و سامانه را كار به ژنه كهى ده كا؟!».

وهنگ لانگ ته ماشاى كرد ئولان رۆژ به رۆژ زباتر رهنگ و رووى ده گورى و زهرد هه لده گه رى! پى سهر بوو ده يگوت: «خو ئىستا ناچته مووچه ش بو ده بى و ابى؟!» جگه له وه ش به يانان كاتىك له خه وه هه لده ستا و خه رى كى ته ندوور و ئاور ده بوو پشتى هه لنه ده هاته وه و ده ينالاند. وهنگ لانگ كاتىك ده يگوت:

- حافرهت بو واده كهى؟

ژنه بپدهنگ ده بوو و هپچى نه ده گوت. وهنگ لانگ به بى ئه وهى بزانى بوچى تووشى عه زابى رووحى بووه گوتى: «بلنم چى نازانم بو دلّم بوى ناچى و خوشم ناوى! رهنگه پى او هه روا بن دنا له وه تى ژنى منه لى شم نه داوه، بو پووليش قه تم ده ست وه به ره نه هپناوه». به لّام سه ره راي هه موو ئه وانه قسه ي كچه كهى له بى ره نه ده چوه وه، وهك گولله كارى خوى كر دوو و نه يده زانى ئه وه چ سورپكه! كاتىك ده بو بىست هۆبه كهى بدۆزى ته وه ده يگوت: «خو له زور مپردانىش چاكرت بووم». تى مابوو رى گا چاره ي نار ه حه تى به كانى بو نه ده چوه وه سه ر يهك. له لايه كى دى كه شه وه، وه ختىك ئولان نان و چاى بو دادنا و ئه وه لاي ده كرد، چاوىكى هه ره له لاي وى بوو. رۆژىك ته ماشاى كرد ده ستىكى به زگيه وه به تى و گه سكى له ولا تى ده دا. وهنگ لانگ پرسى:

- چ بووه؟

ئۇلان زۆر لەسەرەخۆ رووی وەرگیترا و گوتی:

- شتییک نییە لە میژە وام، تۆزتییک دلّم دیتیسی چاک دەبەوه.

وہنگ لانگ بە کچەکە ی گوت:

- رۆلە دایکت نہخۆشە ئەو گەسکە ی لی وەرگرہ و ولاتەکە ی بۆ خاوین کەوہ، ناتوانی فەقیرہ.

لە پاشان بە سەر و روویەکی خۆش بۆ ھەولین جار بە ئۆلانی گوت:

- برۆ لەسەر تەختەکەت پراکشی، بە کچەکە ی دەلیم قەنداغیکت بۆ دروست کا، تازە تۆ ناتوانی کار بکە ی لە جیگای خۆت مەزوو.

ئۆلان چوو پراکشا و دەستی کرد بە نالەنال. وەنگ لانگ لە پەنای دانیشت و تا ماندوو بوو گوتی لە نالەنالەکە ی گرت. لە پاشان ھەستا رۆیشت بۆ شار تا بە لکو دووکانی حەکیم باشی پەیدا بکا. زۆر گەرا؛ نەیدیتەوہ. سەرەنجام بە یارمەتی یەکییک لە میرزاکانی ھاوکاری کورەکە ی دووکانی حەکیم باشی دیتەوہ. سلاوی کرد و گوتی:

- خێزانم زۆر نہخۆشە چم لی دەکە ی؟

حەکیم باشی دەستیکی بە چاویلکەکانی گرت و گوتی:

- ھەر ئیستا دیم.

کاتییک گەرانەوہ ئۆلان تازە چاوی لە بییرە خەو راپووبوو، تک تک ئارەقە ی بە سەر لیتوہکانیدا دەھاتە خوار. حەکیم باشی کە چاوی بەو ئارەقە کەوت، نەزمی دەستی گرت، لە پاشان سەری لە قاند و گوتی:

- سیپەلاکی چاک کار ناکا و بەردی لە مندالدانای دایە و قەلبییشی چاک کار ناکا، پیم وایە کرمی تیتدا بێ.

بە بیستنی ئەو قسانە قەلبی راوہستا. پاش ماوہیەک یەک بە خۆی قیژاندی و گوتی:

- ئەدی بۆ راوہستاوی؟ زوو کە دەرمانی بدە یە.

ئۆلان کە لەبەر ئیش و ئۆفی خۆی مات بسوو، بە گورہ گورپی وەنگ لانگ چاوەکانی کردوہ، بەلام ئاگای لە خۆی نەبوو! حەکیم باشی بریکی بۆلە بۆل کرد و گوتی:

- نہخۆشییەکە ی زۆر سەختە و دەرمانەکە ی باوہر ناکەم وەگیر کەوی! ئیستاش بۆ چاک بوونەوہ ی دوو ریت لەبەرہ، پیت خۆشە بە زەمانەت چاک بیتەوہ یان بێ زەمانەت؟ ئەگەر بێ زەمانەت دەرمانی دەمی، دە سکە ی زیوت لی وەر دەگرم و نوسخە یەکت لە گول و گیا دەدەمی و دەبی لەگەل جەرگی پلینگ و ددانی ئەژدیبھا ئیشکیان کە یەوہ. لە پاشان پییکەوہ بیانکولتینی و ئاوہکە ی بخواتەوہ.

حەکیم باشی کە تەماشای کرد نہخۆشەکە چاوی ھەلینا، گوتی:

- رەنگە چاک بیتەوہ و زەمانەتی پینسەد سکەت لی وەر دەگرم.

ئۆلان بە بیستنی پینسەد سکە ی زیو، وەزمان ھات و گوتی:

- نا! نەکە ی پوولەکەت لە ئاوی کە ی، کەولم سی شایی ناھین. خۆت مالتویران نەکە ی، بەو پوولە دەتوانی پارچە یەک زەوی چاک بکری.

وہنگ لانگ بەو قسە زۆر نارەحەت بوو و گوتی:

- پیم خۆش نییە کەس لە مالە من بمری، پوول چییە؟ دوو ئەوئەندەش بێ دەیدەم.

کاتییک حەکیم باشی ئەوہ ی لە وەنگ لانگ بیست لە خۆشیان چاوی وە زیتە زیت کەوت و تەماح بەرچاوی گرت، بێ خەبەر لەوہ ی ئەگەر بۆی چاک نەبیتەوہ لەگەل قانون تەرەفە و دەبی جواب بداتەوہ. وەنگ لانگ دوا ی ئەوہ ی لە مەبەستی حەکیم باشی حالی بوو گوتی:

- جا ئەو پینسەد سکە ی زیو لە کو ی پەیدا کەم؟ مەگەر زەووییەکانم بفرۆشم.

ئەوہش ھیچ دەردیکی دەرمان نەدەکرد، چونکە حەکیم باشی دە یگوت:

- تازە ئاوی حەیاتیشی بدە یە ی نانی زیندووان ناخوا.

وہنگ لانگ کە ئەوہ ی لە حەکیم باشی بیست، دە سکە ی زیوی دایە و بە ریتی کرد. لە پاشان غوربەت ھەلیگرت و چوو لە ئاشپەزخانە تیر تیر گری.

بەلام ئۇلان ئەۋەندە پىر نەبوو كە لە ماۋەيەكى كورت دا بىرى، چوارمانگ ھەر بە گىيانەللاۋە بوو. دواى ئەۋەدى ئۇلان توۋشى ئەۋ نەخۆشەيە بوو، ۋەنگ لانگ و مندالەكان تازە بە برىنى خۇيان دەزانى و حالى بوون كە مالى لى چۆل كوردوون و كەس نىبە جىگاي بگرتتەۋە.

بەراستى مالىان لى شىۋا، چونكە تەۋاۋى كارەكانى بۆ خۆى ئەنجام دەدا، بەلام ئىستا نە كەس بوو بە تەندوور و ئاورەكە پابگا، نە نان و چىشتىك لە گۆرېدا بوو! ئالۆزى ۋلاتەكەشيان لەۋلاى راۋەستى. بن مېز و سەندەلېبەكان پىر بوو لە ۋرەكان و زىل و زال و لە دوورەۋە بۆگەنىۋى دەھات! ۋەنگ لانگ لە ھەيەفان دەچوو سەگى دىنا ۋلاتى بلىستىتەۋە، يان دەيكرە ھەللا و گرمە لەسەر كچە چكۆلەكەى! پىرەبايىش ئەۋەندە كز و بى تاقەت بىۋو نەيدەتوانى لە جىگاي خۆى بچولېتەۋە. بە دەست ھەلگىر وەرگىرپان پىدەكرد! لەبەر بى كەسى، كورە چكۆلەكە كارەكانى ئۇلانى ئەنجام دەدا.

پىرەباب ھەر بۆلە بۆلى بوو. ۋەنگ لانگىش بۆى حالى نەدەبوو كە ئۇلان نەخۆشە و ناتوانى خزمەتى بكا. بەلام بە كى دەلېتى ئۇلانى لە زارى نەدەكەوت و بانگى دەكرد. ۋەختىك ئۇلان جوابى نەدەداۋە، نارەھەت دەبوو ۋەك مندال گروۋى دەگرت و ھەر شتىك ۋەبەر دەستى كەوتبا فرېتى دەدا! سەرەنجام رۆژتىك ۋەنگ لانگ باۋكى برده لاي ئۇلان و گوتى:

- ئۇلان نەخۆشە بۆيە جوابت ناداتەۋە.

پىرەباب كاتىك ئۇلانى بە نەخۆشى چاۋپىكەوت قەلەمى دەست و پىتى شكا. فرمىسك بە چاۋەكانىدا ھاتە خوار. دەستى بە نىۋو چاۋانى گرت و بىرى لە لىقەۋماۋى خۆى كردهۋە. لەۋ بەينەدا بىجگە لە كچە شىتەكە، ھەموۋيان نارەھەت بوون و بەرنامەى ژيانىان بە تەۋاۋى لى شىۋابوو، بەتايبەت بەۋ كچە زۆر نارەھەت بوون، چونكە بە تەنيا يەكىكى دەۋىست نان و چاى بداتىن و دەر و ژوورى پى بكا! رۆژتىك لە بىربان چوۋبوو بىبەنەۋە ژوورى، تا بەيانى لە دەرى مابوۋەۋە و لە سەرمان ھەلەرزى بوو. ۋەنگ لانگ

زۆر نارەھەت بوو، شرت و شۆى مندالەكانى بە جىتو و قسەى سووك دەرھىنا و گوتى:

- ئىتو كەى دەبنە ئىنسان؟ بۆ ئاگاتان لەۋ كچە بەستەزمانە نابى؟

بەلام دواى ماۋەيەك حالى بوو كە توورە بوونەكەى لە خۆرايىبە و ئەۋ مندالانە ناتوان جىگاي دايكىيان بگرنەۋە. لە پاشان تەماى گرت بۆ خۆى ئاگاي لى بى، ئەگەر بەفر و باران بارىبا يان بايەكى توند ھاتبا دەيھىناۋە ژوور. پىتىكى خۆلەمىشى گەرم لە تەندوورى بۆ دەر دەدا و دايدەنا تا گەرم دەبوۋەۋە.

ئەۋ ماۋەى كە ئۇلان نەخۆش بوو ۋەنگ لانگ نەدەپرزا سەر كاروبارى موۋچەكەى، ناچار كارەكانى بە چىنگ دەسپارد. چىنگ سەرەراى ئەۋەى بە دروستى ئەركى خۆى ئەنجام دەدا رۆژتى جارىكىش سەرى لە ئۇلان دەدا و ئەحوالى دەپرسى. سەرەنجام ۋەنگ لانگ ماندوو بوو ئەۋەندە جوابى بداتەۋە و بلى ئەۋرۆ كەمىكى دۆكلىۋو خواردوۋە يان پىتىكى شۆرپاۋ ھەلقوراندوۋە. بە كورتى جاپز بوو گوتى:

- ھىندە مەيە ئىرە و كارەكانى خۆت بكة چاكتەرە.

ۋەنگ لانگ سەرەراى ئەۋ زىستانە دوور و درىژە لە بن سەرى ئۇلان دانىشت و ۋەك پەرسارى چاك لەبەر دەستىدا ھات و چوو. گەرم دايپوشى ئاۋرى بۆ دەكردهۋە و مەنقەلى بۆ دادەنا. ئۇلان جار نا جارىك سەرى ھەلدېنا و دەيگوت:

- پىتىك دەست پىتو بگرە خەرج گرانە.

ۋەنگ لانگ گوتى:

- ئەۋ قىسانە مەكە، ئەگەر بە پوول چاك بوۋبايەۋە، حازر بووم ھەموو شتىكت بۆ بفرۆشم.

ئۇلان بەۋ قسە ۋەك گول گەشاۋە و بە نالەنال گوتى:

- نەكەى مالى خۆت لەبەر خاترى من ھەرزان فرۆش كەى، تازە ئاۋى ھەياتىشم بە زارى داكەن ناژىم. كەۋابوو مالوھالى خۆت تىك مەدە.

ۋەنگ لانگ لە حالىكدا كە دەيزانى خىزانى دەمرى و ھەر ئەۋرۆ سىبەيەتى؛ بە ئەركى خۆى دەزانى كە ئەۋەى لە دەستى دى ئەنجامى بدا. بەلام ھىچى بۆ نەكرا، دواى ئەۋەى دلنيا بوو لەسەر سەفەرە و دەروا، رۆژتىك چوو بۆ شار يەكسەر چوو بۆ لاي تابووت فرۆشپىك و تابووتپىكى رەشى جوانى ھەلېژارد. كابرالى تابووت فرۆش ۋەتەماح كەوت و گوتى:

- ئاغا گيان! ئەگەر دوو تابووتان بىكرى ھەرزانتىرت بۇ حىساب دەكەم. بۇ يەككىش بۇ خۆت ناكىرى و خاترجەم بى، دنيا ئاخىرەكەى ھەر مردنە. وەنگ لانگ گوتى:

- نا بابم بەكم بەسە، دەزانم بۇ خۆش دەمرم. بەلام بى كەسىك نىم، ئەوە كارى كورەكانمە.

لە پاشان گوتى: «جا بۇ تابووتىكىش بۇ بابم نەكرم، خۇ ئەوئىش پىيەكى لەسەر لىتوى قەبرىە». گوتى:

- بابم بىكە دوو تابووت لە وانەيە ھەتا دەچمەوہ بابىشم بىرى با جارىكى دىكەش نەيەمەوہ. كابرا بەلىتىنى پىدا و گوتى:

- ئەتۇ پىرۆوہ، دوو تابووتى چاكت بۇ دەنپىرمەوہ.

كاتىك وەنگ لانگ مەسەلەكەى بە ئۇلان گوت ئۇلان خۆشحال بوو لەوہى كە مپىردەكەى بوى بە پەرۆشە و پىوہى ماندوويە. وەنگ لانگ جارى و ابوو دوو سى سەعات لە لای ئۇلان دادەنىشت بەلام ئۇلان ئەوئەندە كز و بى تاقتە بىو قسەى بۇ نەدەكرا! جار جارىك بۆلەيەكى لى دەھات و باسى سەردەمى مندالى خۆى دەگىپراوہ. وەنگ لانگ گوتى بۇ شل دەكرد و ئەوئىش نارەھەتى و بەسەرھاتى دلئەزىنى خۆى بۇ دەگىپراوہ و دەيگوت:

- لە ئاشپەزخانەرا چىشتەم تا بەر دەرگا دىنا... بەلام دەمزانى ناحەزم و ناتوانم بەو شكىل و قەلافتەوہ خۆم لە خانى گەورە ئاشكرا كەم!

بە ھەناسە پرکە درپژەى بە قسەكانىدا و گوتى:

- لىم مەدە... تۇ خودا لىم مەدە تۆبە تازە لەو قاپەدا ناخۆم.

ھەرۋەھا دەيگوت:

- ئاخىر دايك و بابىشم رووى مەجلىسىيان نەبوو! من بۇ خۆم چاك دەزانم شتىكى ناحەزم و كەس بىزى نايە چاوم لى بكا.

وەنگ لانگ بە بىستنى ئەو قىسانە زۆر نارەھەت بوو ناچار بۇ ئەوہى دلخۆشى بداتەوہ، دەستە زوور و قەلەوہكانى لە نىو دەستى خۆى گرت لاواندىيەوہ. ھەرچەند لە كەردەوہى خۆى سەبارەت بە ئۇلان شەرمەندە و پەشىمان بوو، بەلام ئەو جۆرەى بۇ لىتوى ھەلقىرچاوى نەيلووفەر دلئى دەبوو بە ئا، مردنى ئۇلانى ئەوئەندە لا گرینگ نەبوو. حەزى

دەكرد ژنەكەى ئەوہ بزانى كە سەبارەت بە وى بەئەمەگە بەلام تازە ئۇلان لەوہ دەر چووبو ھەست بەوہ بكا چونكە ھۆشى نەبوو. غەم و نارەھەتى ئۇلان بوو ھۆى ئەوہ كە وەنگ لانگ سەبارەت بە نەيلووفەرىش زۆر گەرم و گور نەبى. ئۇلان رۆژتىك چاوى ھەلىنا و داواى كووكووى كەرد. وەنگ لانگ بە سەر سورمانەوہ كووكووى بۇ بانگ كەرد. ئۇلان پىتى گوت:

- تۇ لە دىوہخانى، خانى پىر ژياوى و رەنگە پىيانگوتىبى جوان چاك و خوين شىرىن و ئىفادەت لى پەيدا بووى، بەلام من خۆشحالم بەوہى كە ژنى پىاوتىك بووم و چەند مندالم لىتى بوو، كەچى تۇ ھىشتا كلفەتى.

كووكووى بىستى بە قەلسى وەلامى بداتەوہ، بەلام بە تكاى وەنگ لانگ ھىچى نەگوت و وەدەرکەوت. لە پاشان وەنگ لانگ گوتى:

- ئاگای لە خۆ نىبىە، نەخۆشە. ئەو قىسانە وەدل مەگرە.

ئۇلان بە وەنگ لانگى گوت:

- كاتىك مردم و عومرى درپژم دا بە ئىوہ، وەسىەتم ئەوئەيە كە نەھىلى ئەو دوو ژنانە روو لە وەتاغەكەى من كەن و دەست لە شتەكانى من دەن. بىتتوو ئەو كارە بکەن روحم دەنپىرمەوہ سەر دنيايە بۇ ئەوہى تىف و نەحلەتبان بكا.

داواى ئەو قىسانە بىپھۆش بووہوہ و سەرى ناوہ سەر سەرىنەكەى.

ئۇلان رۆژتىك بەر لەوہى سال تازە بىتتەوہ، ھاتەوہ سەرحال: لەسەر تەختەكەى دانىشت دەستىكى بە سەر و چاويدا ھىنا و داواى چاى كەرد. كاتىك وەنگ لانگ ھاتە ژوور پىتى گوت:

- نىزىكە سال تازە بىتتەوہ، بەلام ھىچم ئامادە نەكردوہ، ھەر ئىستا بىرم لەوہ دەكردەوہ كە چ بکەم و كى شتمان بۇ دروست بكا؟ پىشم خۆش نىبە كووكووى بچىتە ئاشپەزخانەى من، وەرە تكات لىدەكەم بنپىرە لە دووى دەستگىرانى كورە گەورەكەم، بە بەردىكى لە دوو نىشانان دەدەم. ھەم چاوم پىتى دەكەوئى، ھەم حالئى دەكەم چ بكا.

وەنگ لانگ ھەرچەند ئەو سالە خۆى بۇ گرتنى جىژن ئامادە نەكردىبوو بەلام لەبەر خاترى ئۇلان، كووكووى نارە لای لى يۇ تا بەلكو رازى بكا.

لى يۇ لەبەرئەوہى پىتى و ابوو ئۇلان خۆى بكوژئ دەگاتە ئاخىرى زىستانى، ھەرۋەھا كچەكەشى بىوہ شازدە سال و بۇ مالە مپىرد دەبوو و پرىك مات بوو و گوتى:

- هر چۆنیک بیت پئیان چاکه و ابکهن من قسه یه کم نییه بووکی خویانه.

له پاشان له بهر دلی ئۆلان زۆر به ساکاری و بی سهر و سه دا دایکی بووکی له گه ل کلفه تیک کچه که یان هینا بو ماله و هنگ لانگ. دایکی بووکی کچه که ی ته سلیمی ئۆلان کرد و بو خۆی گه راوه، به لام کلفه ته که ی به جی هیشته بو ئه وه ی کاره کانی بو ئه نجام بدا. به هاتنی بووک نالوگۆرپیک له ماله که یاندا پینک هات. بو وینه منداله کان وه تاغه که ی خویان دا به بووکه که. وهنگ لانگ خۆی ده گرت و له گه ل بووکی قسه ی نه ده کرد و پیتی که سری شان بوو! ههروه ها کاتیک بووکه که سلای لی ده کرد زۆر به فیز و سهر له قان دن وه لامی ده داوه. له لایه کی دیکه شه وه خوشحال بوو له وه ی که کچه که به بیده نگ ی ئه رکی خۆی به رپتوه ده برد و بی سهر و سه دا کاری خۆی ده کرد.

کچه که سه ره رای ئه وه ی به چاک ی له گه ل ماله میردی خۆی رپیک که وتبوو زۆریش جوان چاک و به ناز و ئه دا بوو؛ به لام نه ک ئه دا و ئه توار ی جندان. ههروه ها کاره کانی شی زۆر به جی و ری و جوان بوون. له لایه کی دیکه شه وه رۆژی جار تیک وه ک بووکی چاک سه ری له ئۆلان ده دا و وه ک په رستاری چاک خزمه تی ده کرد. وهنگ لانگ به چاوپیکه وتنی ئه و کارانه، تا راده یه ک نار هه تی ئۆلانی له سه ر که م بووه وه، ئۆلانی شی زۆر رازی بوو. وهنگ لانگ رۆژ تیک پرس ی:

- چلۆن ده خۆت ده گه ی؟

ئۆلان گو تی:

- به ر له وه ی بمر ه یچ قسه یه کم نییه.

وهنگ لانگ به نار هه تی وه لامی داوه و گو تی:

- ئه وه چ قسه یه که ده یکه ی. تو ناب یی با سی مردن بکه ی، پیت وانه بی من به مردنی تو خوشحال ده بم، به لکو زۆریش نار هه تی ده بم.

ئۆلان پینش ئه وه ی بزهی پیکه نینه که ی بگاته سه ر لیوی گو تی:

- تازه به هیوای من مه به، بو خۆم چاکتر له خۆم ده گم، به لام نامرم تا ئه و رۆژه ی کوره که م دیته وه و له گه ل تازه بووکه پیک شاد و شوکر ده بن. پیم خۆش بوو هه ر ئیستا کوره که م گه را باوه، ههروه ها هه زم ده کرد به ر له وه ی بمر زه ماوه ندی ئه و دووانه م به چاوی خۆم دیبا، جا ئه و جار چش ده مردم.

ئۆلان له و رۆژانه دا قسه ی وای ده کرد که له کاتی ساغیش دا لیتی چاوه روان نه ده کرا. وهنگ لانگ هه رچه ند پیتی خۆش بوو زه ماوه نده که ی گه وره کاته وه، به لام له بهر دلی ئۆلان گو تی:

- ئه ورۆ یه کیتی ده نیرم بو جنوب و ده لیم پیتی بلین بو زه ماوه نده که ی بیته وه، به لام به و شه رته ی به لیتی به دی که قسه له مردن نه که ی. چونکه بی تو ماله که مان چۆله. وهنگ لانگ به و قسانه زۆری دلخۆشی داوه، زۆریش به جی بوو، پاش ئه و قسانه ئۆلان له سه ر پشت راکشا و چاوه کانی ویک نا. وهنگ لانگ پیاویکی خۆی نارد بو جنوب و پیتی گو ت:

- برۆ به کوره که م بلتی دایکی له حالی خۆی دایه و هه دادانی له ولاتی هه لگرتوه، زۆری تاسه ده کا. هه رچی شیر و رپوی بو دیننه وه بیده نگ نابی مه گه ر ئه وه که تو لیبا سی زاوا یه تی له بهر که ی و چاوی پیت بکه وی، جا ئه گه ر حورمه تی دایک و بابت له به ره لایه کی سه رت لیره بتاشه و لایه ک له وی. چونکه له خه لکیکی زۆری گه را وه ته وه و تا سی رۆژی دیکه زه ماوه ند ده ست پی ده کا.

وهنگ لانگ پوولی دا به کوو کوو و گو تی:

- چیت پیوسته بکه و ئاشبه زیش له گازینۆکان بیته، ده بی زۆر به روو سووری ئه و زه ماوه نده به رپتوه به رین و گله ییمان نه یه ته وه سه ری، ده مه وی ئه و میوانداری به ی ئیمه له میوانداری خانی گه وره چاکتر و به جیورپتر به رپتوه به جی، دلته به پووله وه نه بی، پوول زۆره.

وهنگ لانگ له پاشان ناردی له شار و له دی له خه لکی گه را وه، به مامیشی گو ت:

- ئیوه ش دۆست و ئاشنای خۆتان له بی نه چی.

وهنگ لانگ ئه و پینشیاره ی له ترسان بو مامی کرد نه ک له خۆشه ویستیان، چونکه ده یزانی چ کاره یه. شه ویک به ر له وه ی زه ماوه ند ده ست پی بکا، کوره که ی هاته وه. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به کوره که ی که وت هه موو نار هه تیکی له بی چووه وه، کوره که ی له و ماوه دا که له سه فه ر بوو نالوگۆرپیکی زۆری به سه ردا هاتبوو، بو وینه بسوه پیاویکی چوارشانه و بالا به رز. ههروه ها زۆر پاک و خاوین و کوک و پۆشته بوو. وهنگ لانگ به چاوپیکه وتنی له خۆشیان نه یده زانی چ بکا، پاش ماوه یه ک له نامیزی گرت و ماچی کرد، هیندیکی له گه ل راوه ستا و بردی بو لای دایکی. زاوا کاتیک له بن سه ری دایکی

دانیشت و چاوه‌کانی پر بوون له ناو، به‌لام له‌بهر خاتری دایکی خۆی راگرت، دل‌خۆشی دایکی داوه و گوتی:

- خۆ شوکر زۆر چاکی ئەدی بۆ منیان زراو بردوو کرد.

ئۆلان زۆر به ساکاری گوتی:

- رۆڵه گیان دەمه‌وێ چاوم به زهماوه‌نده‌که‌ی تۆ بکه‌وێ جا له پاشان بم.

بهر له‌وه‌ی زاوا و بووک یه‌کتر بیه‌ین نه‌یلوو‌فه‌ر بووکی برده وه‌تاگی خۆی تا بۆ شه‌وی بووکی‌نی بیه‌رازینه‌وه. له پاشان کوو‌کوو و ئامۆژنی وه‌نگ لانگی‌شی بانگ کرد، سێ به سێ ده‌ست به کار بوون، له سه‌ره‌تاوه پاک و خاوتین شوتیان عه‌تر و گولایان پێدا کرد. له پاشان کراسیکی سپی گولدار و تارایه‌کی سووری جوانیان پێدا‌دا، سووراو سپیاو و هه‌نیه‌یان کرد. به کورتی زۆر جوانی رازاندیانه‌وه و سه‌ره‌نجام تانجیکی تابه‌تی بوو‌کانیان له سه‌ری نا و جغ‌جغه‌یان پێوه‌ه‌ل‌واسی. نینه‌وکیان سوور کرد و که‌وشی پانی بلندیان له پێ کرد. کچه‌که له‌و ماوه‌دا که به ده‌وریدا ده‌هاتن و ده‌چوون و ده‌یان‌رازانده‌وه، زۆر به شه‌رم و حه‌یا له‌بهر ده‌ستیان راوه‌ستا‌بوو و هیه‌چی نه‌ده‌گوت.

وه‌نگ لانگ له‌گه‌ڵ مامی و میوانه‌کان چاوه‌روانی بوو‌کی بوون، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کلفه‌تیک و ئامۆژنی هه‌ریه‌که‌ی پیلینکیان گرت و هینایانه لای میوانه‌کان. بووک کاتیک گه‌یشه‌ لای میوانه‌کان زۆر به شه‌رم و حه‌یا سه‌ری داخست و ئیحترامی بۆ میوانه‌کان دانا. وه‌نگ لانگ زۆری پێخۆش بوو له‌بهر خۆیه‌وه گوتی: «دیاره کچیکی به مشوور و چاکه». دوا‌به‌دوا‌ی بوو‌کی هه‌رسیک برا به سه‌ر و رووی تاشراو و لیباسی خاوتین هاتنه‌ نێو میوانه‌کان. وه‌نگ لانگ به چاوه‌پێکه‌وتنی ئەو دیمه‌نه ده‌تگوت له خۆشیان خه‌نی بوو! له‌و به‌ینه‌دا پیره‌باب له هه‌موو شتیک بێ خه‌به‌ر بوو، به‌لام به هه‌را و هوربای خه‌لکه‌که حالی بوو چ باسه! له ناکاو ده‌ستی کرد به پێکه‌نین و گوتی:

- زهماوه‌نده! زهماوه‌ندی نه‌وه‌کان، دیسانیش منداڵ زیاد ده‌بن.

ئه‌وه‌نده به دل پێده‌که‌نی میوانه‌کانی‌شی وه‌پێکه‌نین خست. وه‌نگ لانگ به ئاواته‌وه بوو ئۆلان به له‌ش ساگی له‌و زهماوه‌نده‌دا به‌شدارێ کردبا. له‌و ماوه‌دا وه‌نگ لانگ له‌ بنه‌وه ته‌ماشای کوره‌که‌ی ده‌کرد بزانی چاوه‌پێکه‌وتنی ده‌کا یان نا، کوره‌که جارن‌اجاریک به‌دزی چاوه‌پێکی له‌ بوو‌کی ده‌کرد و بزیه‌کی ده‌هاتی، وه‌نگ لانگ له‌بهر خۆیه‌وه ده‌یگوت: «وادیاره به هه‌له نه‌چووم و کچیکی چاکم بۆ کوره‌که‌م هه‌لبێژاردوه. به بزهی سمیلی را

دیاره زۆر خۆش‌حاله!» . له پاشان بووک و زاوا به پیتی داب و ده‌ستووری خۆیان رێزیان بۆ پیره‌باب و وه‌نگ لانگ دانا و چوون بۆ لای ئۆلان. ئۆلان کاتیک بووک و زاوای لێ وه‌ژوو‌ر که‌وتن وه‌ک گوله‌باغ روومه‌تی سوور هه‌لگه‌را، به هه‌ر جو‌ریک بوو هه‌ستا و له‌گه‌لیان دانیشت. وه‌نگ لانگ کاتیک چاوی به ره‌نگ و رووی که‌وت پیتی وابوو چاک بووه‌ته‌وه و له خۆشیان گوتی:

- زۆر شوکر.

له پاشان زاوا و بووک ده‌سته‌ونه‌زه‌ر له به‌راهه‌ریدا راوه‌ستان. ئۆلان ده‌ستی به ته‌خته‌که‌ی گرت و گوتی:

- وه‌رنه پێش، وه‌رن دانیشتن و شه‌راب و برینجی زهماوه‌نده‌که‌و لێره بخۆن، پێم خۆشه ئەو شتانه هه‌موو ته‌ماشاکه‌م. ئەو ته‌خته‌خه‌وه‌ش ده‌بێته هی ئێوه، چونکه به‌م زووانه له‌سه‌ر ئەو ته‌خته ده‌مه‌ینه‌ خوارێ.

که‌س دلی نه‌ده‌هات جوابی ئەو قسانه‌ی ئۆلان بداته‌وه، زاوا و بووک زۆریان شه‌رم لێ ده‌کرد و پێکه‌وه قسه‌یان نه‌ده‌کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئامۆژنی وه‌نگ لانگ سینگێ هینا پێش و به پیه‌له‌یه‌ک شه‌راب لێیان وه‌ژوو‌ر که‌وت. ئەو دوو لاوه ده‌ستیان کرد به شه‌راب خواردنه‌وه؛ یه‌کی پیه‌له‌یه‌کیان به ته‌نیا خوارده‌وه، دوو پیه‌له‌شیان به نیشانه‌ی ئەوه‌ی که له‌مه‌وه‌دا گیان و رووحیان بوو به یه‌ک. به کورتی به‌م چه‌شنه خوارده‌مه‌نی دیکه‌شیان لێک دا و خواردیان. به‌لێ رێپه‌رسی ماره‌کردن ده‌ستی پێکرد و ئەویش ته‌واو بوو و پاش رێزدانان بۆ وه‌نگ لانگ و ئۆلان وه‌ده‌ر که‌وتن.

مێز و سه‌نده‌لی له چوار ده‌وری هه‌وشه و وه‌تا‌غه‌کان داندرا و میوان به سه‌ر وه‌ربوون و به‌زم و شادی ده‌ستی پێکرد. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بۆنی چێشت و پلاو ولاتی پر کردبوو! خه‌لکیکی زۆری تێرژابوو، ئی وای تێدابوو هه‌ر نه‌شیانده‌ناسی! به‌لام که‌س کاری پێیان نه‌بوو، چونکه وه‌نگ لانگ پیاویکی نێپه‌ده‌ره‌وه و ده‌وله‌مه‌ند بوو کوو‌کوو بۆ ئەوه‌ی ئیراد نه‌یه‌ته سه‌ر نان و چێشته‌که‌یان له شاری را تاشپه‌زی هینا. هه‌روه‌ها له به‌رئه‌وه‌ی تاشپه‌زخانه‌که‌یان چکۆله‌ بوو نان و چێشتیکی زۆریان له شاری را له‌گه‌ڵ خۆیان هینا. تاشپه‌زه‌کان به مۆده‌ی شارستانی هوما‌یلینکیان له خۆ دابوو و ده‌هاتن و ده‌چوون و خۆیان ده‌نواند و به نان و چێشته‌که‌یان ده‌نازین! شتیش هه‌تا بلێی زۆر بوو، هه‌ر که‌س هه‌رچی ئیشتای لێ با تا ده‌یتوانی ده‌بخوارد و ده‌بخوارده‌وه؛ به‌زمی ده‌گێرا و که‌یفی ده‌کرد.

ئۆلان له پيشدا پیتی گوتبوون که ده بیج دەرگا و په نجه ره کانی ناواله کهن و په رده کانیش لادن، تا به زم و شادی و پیکه نینی میوانه کانم گوی لیبی و بونی چیشته کانم بو بی. وهنگ لانگیش که ده چوو سه ری لی ددها پیتی ده گوت:

- هه موو شه رایبان خوار دووه ته وه؟ شیرنی و پلاوی سه سفره که گهرمه؟ خو روڤن و شه کری شیر نیبه که کهم نیبه؟ میوه کانیان به چی و ری داناوه؟

دوای ئه وهی وهنگ لانگ دلنیا ی ده کرد که هه موو شتیک زوره و که موکوری نیبه، گویی ددها وه به زم و شادی و پیکه نینی خه لکه که. سه ره نجام زه ماوه نده که به خو شی ته واو بوو و میوانه کان رویشتن، دوای ئه وهی شهو زرین گاو ه بیده نگیکی سه رسور هینه ر ولاتی داگرت! ده تگوت ئاو به ئاوریدا کراوه؛ ولاتیکی کش و مات! ورده ورده ئۆلانیش داهینرا، له پاشان زاوا و بووکی بانگ کرد و پیتی گوتن:

- له وه که به ئاواتی خۆم گه یشتم زور خوشحالم و شوکری خودای ته واو ناکه م، جا ئه و جار خۆم به دهرده که م ده سپیرم با هه رکاریکی له دهستی دئ بیکا بی منته بی.

له پاشان وه سیه تی بو کوره که ی کرد و گوتی:

- کورم ئاگات له باب ه گهرت بی.

به بوو که که شی گوت:

- کچم ئه توش بی ئیحترامی به میترده که ت و خه زوور و پیره باب مه که و هه تا بو ت ده کری خزمه تیان بکه، ئه گه ر کرا جار نا جار تیکیش ده ستیک به سه ر و چاوی ئه و کچه شیتته دا بیته، خیرت ده گاتی؛ که سی نیبه. تازه بوو به ئی ئه و ماله و ئه رکیکی قورست که وتوو ته سه ر شانی ده بی به چاکی ئه نجامی بده ی.

مه به سستی له و قسانه ی ئاخردا نه یلوو فهر بوو چونکه سه ره رای ئه وهی ماله که ی لی شیواند بوون؛ ده سستی له ره ش و سپیش نه ددها. له پاشان چاوی له بیره خه و راچوو، چاوه پروان بوون بزائن قسه ی ئاخری چییه؟ به لام کاتییک وه خه بهر هاته وه هوشیکی وای نه بوو، بۆله یه کی لیتهات و گوتی:

- ئه گه ر ناحه زیش بووم چانییه کورم بوو، کلفهت بووم به لام ئیستا کوری به ژن و مندالم هه یه.

بریک بیده نگ بوو، له پاشان دریشه ی به قسه کانیدا و گوتی:

- ئه و ژنه ی دیکه قوونه بانی ئه وهی نیبه نان و چیشته دروست کا، له بهر ئه وهی جوانه خزمه تی که سیش ناکا، به لام جوانی کوا ده بیته کور؟

وهنگ لانگ له و ده مه ی دا وه ژوو رکه وت و ته ماشای کرد کوو کوو و نه یلوو فهر له په نا ئۆلان دانیشتبوون و ئه ویش قسه ی ده په راند. ئه وانی وه دهرنا و بو خو ی له په نای دانیشته و بیری له تاوانباری خو ی ده کرده وه که بو ده بیج له کاتی سه ره مه رگیشدا به زه بییم به و ژنه به سته زمانه دا نه یه و بلیم: «بی پان و ناحه ز و لیو ئه ستور». له حالیکدا خو ی سه رزه نشته ده کرد ته ماشای ئۆلانی ده کرد، ئۆلان سه ری هه لپنا که ته ماشای کا، به لام خو ی بو رانه گیرا و سه ری له سه ر سه رینه که ی که وته خوار، بریک له رزی له پاشان عومری دریزی دا به ئیوه. کاتییک مرد وهنگ لانگ دلای پروای نه دا ده سستی لیدا، بانگی ئاموژنی کرد و گوتی:

- ئاوی بو گهرم که و بیشو.

پاش ئه وهی شوشتیان وهنگ لانگ دلای پروای نه دا بچته وه تاغه که ی، به لام دوای ئه وهی کفنیان کرد پیتی له تابووته که نان و بو خو ی هه سته رویشته بو شاری. زور نارحه ت بوو، به لام تازه هیچی بو نه ده کرا. سه ره نجام ته مای گرت دوو سی که س له گه ل خو ی بینی بو ئه وهی تابووته که لاک و مۆرکه ن. له فالگیر تیکیشی پرس ی:

- چ روژتیک بو مردوو به خاک سپاردن چاکه؟

فالگیر گوتی:

- دوای سی مانگی دیکه ته سلیم به خاکی کهن.

له پاشان وهنگ لانگ چوو بو په رستگه ی شار تا جیگایه ک له وی به ئیجاره بگری و تهرمی ئۆلان له وی دانین. دوای چهنه لیدانیکی زور جیگایه کیان دایه و له وی به جینی هیشت. دوای ئه و کارانه لیباسی ره شی بو خو ی و کوره که ی به دروون دا و خو بان بو پرسه و سه ره خو شی ئاماده کرد.

وهنگ لانگ دوای مه رگی ئۆلان پیتی خو ش نه بوو له وه تاغه که ی وی بخه وی به م هۆیه شتومه کی خو ی برده وه تاغی نه یلوو فهر و به کوره که ی گوت:

- ئه تو له گه ل خیزانت بچوو وه تاغی دایکت، ئه و وه تاغی که له وی زگی به تو پر بوو له وی له دایک بووی بو خو شی هه ر له وی کوچی دواپی کرد، برۆ با ئه توش کوره کانت له وی له دایک بن.

له ماوهی زهماوند و سه‌ره‌خوشییه‌که‌دا و هنگ لانگ بۆی نه‌کرا سه‌ر له به‌ره‌هم و کشتوکال و زه‌ویوزاره‌که‌ی بدا. رۆژتیک چینگ هاته لای و گوتی:

- ئیستا که شین و شایی ته‌واو بووه ئیجازه بده‌ی چنه‌ند قسه‌یه‌که‌م هه‌یه.
وه‌نگ لانگ گوتی:

- دیسان چ خه‌به‌ره؟ من له و ماوه‌دا ته‌نیا بیرم له‌و پارچه زه‌وییه ده‌کرده‌وه که ئۆلان و باوکمی لی بنیژم، پیم وانه‌بوو زه‌ویشم هه‌یه.

چینگ پاش ئه‌وه‌ی و هنگ لانگ ته‌واو بوو ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستا و گوتی:

- خودا له زارم نه‌روانی و زمانم لال بی، ئه‌وسال و دیاره تووشی سیلاو و با و بۆرانیکی سه‌خت ده‌بین، چونکه هیشتا هاوین نه‌هاتوه ئاو رۆژ به رۆژ زیاد ده‌کا و ده‌وربه‌ری زه‌وییه‌کان هه‌موو ئاو، به بیری هیچ که‌س ئاو نه‌و و هه‌خه‌نه‌وه‌نده زۆر نه‌بووه.

وه‌نگ لانگ به قه‌لسی گوتی:

- خیرم له‌و پیره‌ی ئاسمانان نه‌دیوه، چ عوودی بۆ بسووتینی چ بۆی نه‌سووتینی ئه‌وه‌ی ده‌یکا هه‌ر ده‌یکا! با برۆین سه‌ریک له زه‌وییه‌کان بده‌ین.

وه‌نگ لانگ زۆر قه‌لس بوو، به‌لام چینگ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاویکی شه‌رمیون و ترسه‌نۆک بوو هینده‌ی دیکه‌شی خراپه له رۆژگار دیبا نه‌یده‌ویتر و ده‌ک و هنگ لانگ له به‌را به‌ر خوداکان راوه‌ست و ده‌یگوت: «پیاو له‌گه‌ل کاری خودا چی بۆ ناکر و ده‌بی رازی بی». به‌لام و هنگ لانگ هه‌رچی به زاریدا هاتبا نه‌یده‌گیتراوه. دوا ئه‌وه‌ی و هنگ لانگ چوو مووچه و ته‌ماشای کرد ئاو ولاتی داگرتوه گوتی:

- خۆ هیشتا باران نه‌باریوه هاوین نه‌هاتوه زه‌وییه‌کان به سیلاوی به تالان، ئه‌دی ئه‌گه‌ر باران بباری روو له کوئی که‌ین؟ بلتی دیسان تووشی قاتی و قری نه‌بینه‌وه؟

وه‌نگ لانگ ده‌تگوت داشه‌هاریه هه‌لده‌سووری! حه‌جمینی نه‌بوو! بیری له‌وه ده‌کرده‌وه

که برینجه‌که‌ی له کوئی بچینی چاکه به‌لام کاتیک چاوی به‌و هه‌موو ئاو که‌وت دینی له کن نه‌ما، ده‌ستی کرد به کفر و ناشکوری و هات و هاوار و گوتی:

- به که‌یفی پیاوه پیره‌ی ئاسمانه‌کانه له سه‌ره‌وه ته‌ماشای به‌دبه‌ختی و برسبیه‌تی ئه‌و خه‌لکه ده‌کا، خۆ شوکر له‌وه زیاتر هیچی دیکه‌ی له ده‌ست نایه.

وه‌نگ لانگ زۆر به قه‌لسی ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد به‌لام چینگ به له‌رزه له‌رز له‌به‌ر خۆبه‌وه ده‌یگوت:

- سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌وانه‌ش ئه‌و له ئیمه چاکتره، ئه‌ریاب گیان! ئه‌و قسانه مه‌ چاک نییه.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ند بوو له هیچ شتی که نه‌ده‌ترسا، به بۆله بۆل به‌ره‌و مال بووه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ریگا چاره‌یه‌ک بۆ به‌رگری له‌و لافاوه بدۆزیتته‌وه. سه‌ره‌نجام هه‌ر چی پیش بینیمان کردبوو هاته دی، له لای شیماله‌وه لافاوه هه‌ستا و ئاوبه‌نده‌کان خۆیان رانه‌گرت و شان، به‌ر له‌وه‌ی ئاو بگاته وان کۆبوونه‌وه‌به‌کیان پیک هینا و هه‌ر که‌سه به پیتی توانای خۆی پوولتیکیان دانا و بردیان بۆ شاره‌داری ئه‌و ناوچه‌یه که ئاو به‌نده‌کانیان بۆ تازه کاته‌وه تا به‌لکو له به‌لای ئه‌و لافاوه به‌ دوور بن. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاره‌دار پیاویکی فه‌قیر و تازه‌کار بوو به چاوپیکه‌وتنی ئه‌و هه‌موو پوول و ده‌ک شیتی لیته‌ات، چونکه هه‌روا دوو س رۆژتیک بوو دامه‌زرا بوو! ئه‌ویش به هه‌زار قه‌رز و قووله و خانوو فرۆشتن و فه‌رش و شتی دیکه ئه‌و پله‌وپایه‌ی کرپوو! به‌و ته‌مایه که به نه‌وایه‌ک بگا و ده‌وله‌مه‌ند بی.

کاتیک لافاوه ئاوبه‌نده‌کانی وه‌به‌ر خۆیدا و مووچه‌کانی داگرت خه‌لک کردیان هات و هاوار و به‌رده‌رکیان به شاره‌داری گرت، شاره‌دار به فیتی خۆی زانی و له ترسان خۆی شاردوه. چونکه ئه‌و س هه‌زار سه‌که‌ی که له خه‌لکه‌که‌ی وه‌رگرتبوو له ماله‌که‌ی خۆی خه‌رج کردبوو، کاتیک خه‌لکه‌که‌ ئه‌وه‌یان زانی به‌رچاویان تاریک بوو به‌ته‌مای کوشتن رۆانه ماله‌که‌ی، شاره‌دار که هه‌روژمی خه‌لکه‌که‌ی چاوپیکه‌وت له ترسان هه‌لات و خۆی به ئاو دادا و خنکا. به له به‌ین چوونی شاره‌دار خه‌لکه‌که‌ بریک ئه‌هوه‌ن بوونه‌وه، به‌لام پوولتیکه‌یان هه‌ر چوو.

ورده ورده ئاو هاره‌ات و زۆربوو، تا سه‌ره‌نجام ئاوبه‌نده‌کانی یه‌ک له دوا یه‌ک شانکند و وه‌به‌ر خۆیدان و ئاسه‌واری نه‌هیشتن، هینده‌ی پچ نه‌چوو زه‌وییه‌کانیش هه‌موو پر بوون له

ئو، ھەرۋەھا ئاۋايىيەكانىش ئاۋ دەۋرى دان و خانوۋەكانىش تىك قرمان و پروخان. خەلگەكە دۋاي ئەۋەى ھىچيان بۆ نەكرا راۋەستاۋون تەماشاي لافاۋەكەيان دەكرد كە چلۆن مالىۋحالەكەيان لى ويران دەكا. لەلايەكى دىكەشەۋە زەۋبىيەكانىان دەتگوت قەتيان ئاۋ نەدبۋە پتوبىستيان بە بارانەيە. سەرت نەيەشېنم ئەۋەندە باران بارى ئاۋايى بۋوبە كەلەكى سەر ئاۋى!

مالە ۋەنگ لانگ لەسەر تەپۆلگەيەك بۋو كە دەپروانىيە ئاۋايى. ۋەنگ لانگ لە وپرا تەماشاي ولاتى دەكرد و پىتى ۋابۋو لافاۋ مالە وان ناگرېتەۋە، بەلام لەۋە دەترسا ئاۋ بگاتە گۆرستان و قەبرەكان تىك پروۋخېنى.

ئەۋ سال خەلگى جارىكى دىكەش تۋوشى قاتى و قىرى بۋون و لە برسان ۋەگيان ھاتن، بۆ چارەسەرکردنى خۆيان ھەريەكەى پرويان لە جىگايەكى كىرد و ۋەشۋېن كاريكى كەۋتن. بۆ وپنە تاقمىك ۋەك پىشۋو رۆيشتن بۆ جنۋوب، ژمارەبەكيش لە ھەيفان رەگەل چەتەكانى ئەۋ ناۋچەيە كەۋتن و دەستيان كىرد بە دىزى و رېگىرى. خەلگى شارى زۆر تەنگاۋ بۋون، ناچار بۆ بەرگىرى لەۋ كارە چەپەلە جگە لە دەروازىك بۆ تاموشۆ ھەموو دەروازەكانى دىكەيان داخست و نىگابانىان دانا، كە شەۋانە ئەۋ دەروازەشيان دادەخست. ژمارەبەكيش كە لەبەر پىرى نەچۋو بۋون بۆ جنۋوب و رېگىرشيان بۆ نەدەكرا، ھەروا بە زگى برسى لەۋى مانەۋە، تا سەرەنجام لە برسان پەنايان برد بۆ گژ و گەلای داران ۋەك چىنگ. لەۋ نېۋەدا ژمارەبەكيش لە برسان مردن.

ۋەنگ لانگ پىتى ۋابۋو بەم زوۋانە لافاۋ نانىشېتەۋە و تۋوشى قاتى و قىرىكى سەير دەبن، دۋاي ئەۋەى دلنيا بۋو كە ئەۋ مەترسىيەى لە پىشە لەگەل كوۋكوۋ كىردى بە كىشە و گوتى:

- دەبى دەست پىتۋە بگىرى، ھىندە مەچۋە شار و ھەموو رۆژى گۆشتى مەكپە؛ دەرنابەين.

ۋەنگ لانگ لە لايەكەۋە پىتى خۆش بۋو سىلاۋ ھاتوۋە چونكە رېگاي شارى لە كوۋكوۋ گرتىۋو و تاموشۆى بۆ نەدەكرا، بەلام ئەگەر زۆر پىتوبىست با ۋەنگ لانگ لۆتكەى بۆ بە ئاۋ دادەدا و دەينارد بۆ شار. كوۋكوۋ بەۋ مەسەلەۋە زۆر نارەھەت بۋو، ھىندىك جار لە چىنگىش تۋورە دەبۋو بەلام چىنگ لەبەر دلئى ئەربابەكەى خۆى لى لادەدا.

ۋەنگ لانگ لە پاشان ھەموو شتىكى خستە ژېر چاۋدىرى خۆى و نەيدەھىشت ھىچ

شتىك بە فېرۆ بۋوا، ھەرۋەھا ھاتە سەر ئەۋ باۋەرە كە چىنگ و كرىكارەكانىش جواب كا، سەرەنجام لەبەر ناچارى لە زستانىك دا جوابى كىردن تفت ھەلاۋىشتىبا دەبىست! چىنگ و كرىكارەكانىش بە قسەى ۋەنگ لانگ رۆيشتن بۆ جنۋوب تا ھەتا بەھارى لەۋى بن و لە پاشان بگەرتىنەۋە. ئەۋەى لەۋ نېۋەدا بە كەيف بۋو نەيلوۋفەر بۋو چونكە بە دىزى ھەمووشتىكى ۋەردەگرت و بۆ ھىچ شتىك كەمايەسى نەدەكيشا. بەلام بۆ رۆژى جىژن جگە لە بەرازىكى موۋچەى خۆيان و ماسىيەك ھىچى دىكەيان نەخوارد! ۋەنگ لانگ ۋاش فەقىر و دەس تەنگ نەبۋو كە ھىچى نەبى بەلكو پولىتىكى زۆرى لە كەلېن و قوژىنى ۋەتاغى كور و بۋوكەكەيدا شارەبۋوۋە، بەلام ئەۋان بەۋ مەسەلەيان نەدەزانى. بىجگە لەۋەى برىكى دىكەى پولىتىكى زىۋو كە لە كوۋپەيەكدا لە ژېر ەرزى نابۋو، دوو سى چالىشى دەغلوۋدان ھەر ماۋو. بەم جۆرە خۆى و بنەمالەكەى لە قاتى و قىرى نەجات دا، بەلام خەلگىكى زۆر لە دەۋر و بەرى وان لە برسان مردن. ۋەنگ لانگىش ئەۋ سەردەمەى ۋەبىر ھاتەۋە كە بۆ خۆى يەكېك بۋو لەۋ فەقىرانەى دەۋرۋبەرى دەۋلەمەندەكان تف و نەحەتى دەكردن، بەلام ئىستا بە پىچەۋانەى رابردوۋ جىگاي دەۋلەمەندەكانى گرتىۋوۋە و خەلگ قسەيان پىدەگوت و لە ترسان دەرگاي مالەكەى گالەدابۋو، ئەۋەشى دەزانى ئەگەر لەبەر مامى نەبا ھەروا بە ئاسانى چەتە لە كۆلى نەدەبۋونەۋە. جا لەبەر ئەۋەى خۆى پيارىزى مالە مامى ھەر چى كوتبايان نەيدەگوت نا.

مالە مامى كاتىك ھەستيان بەۋە كىرد كە ۋەنگ لانگ لىيان دەترسى پۆز و ئىفادەيەكى زۆريان بە سەردا لىدەدا؛ بە تايبەت ئامۆژنى ھەر رۆژە بىيانۋىيەكى دەگرت. ۋەنگ لانگ دەيزانى كە ئەۋ كارە كارى ئامۆژنى و ئامۆزاکەيەتى، چونكە مامى ھەسەلەى ئەۋ جۆرە كارانەى نەبۋو. رۆژىك تەماشاي كىرد مامى ھان دەدەن و دلېن

- پولىتىكى زۆر و زەۋەندى ھەيە با برىكى لى گل دەبىنەۋە.

ئامۆژنى گوتى:

- قەت و امان بۆ ھەلئناكەۋى چونكە بۆ خۆشى ئەۋە چاك دەزانى كە ئەگەر ئىۋە نەبان دەمىك بۋو مالەكەيان بە تالان دەبرد، ئىستاكە تۆ جىنشىنى سەرۋكى رېش سورەكانى تا ھەلە كاريكى بكە.

ۋەنگ لانگ كاتىك ئەۋ قسەى بىست لە داخان خەرىك بۋو يەك بەخۆى ھاۋار بكا، بەلام بە ھەر جۆرىك بۋو خۆى راگرت، زۆرى بىر كىردەۋە كە خۆى لە دەست ئەۋ سى كەسە

نهجات دا به لّام هيچي بؤ نه ده کرا رۆژتيک مامي هاته لاي و پتي گوت:

- برزاي خو شه ويست بؤخوم توو تنم نه ماوه و خيژانيشم کۆته کهي دراوه. برپيکم پوول دهيه.

وهنگ لانگ نه ويرا بلتي نا، دهستي برد بؤ پشتيننده کهي و سي سکه ي زيوي دايه، به لّام له داخان جييره جييري دداني رتي رۆژتيک ده رۆيشت و ده تگوت له خو ي ده کاته وه. دوای دوو رۆژان ديسان مامي هاته وه و گوتي پوول. سه ره نجام وهنگ لانگ خو ي بؤ رانه گيرا و گوتي:

- بؤ دهست پتوه ناگري، خو بني له ئاويدا نييه، يان پيت خو شه ئيمه ش له برسان بمرين؟

مامي قاقايه کي لي دا و گوتي:

- شوکري خوداي بکه رۆژگار له گه لّ تو زور چاک بووه، نازاني خه لک له بهر ده رگاي خو يان له سيداره دراوان، بؤ نه تو چاوت له وان ره شتره؟ من سه نگ و سووکيم زور له گه لّ کردووي قه دري خو ت بزانه و چه نه دريژي مه که.

- وهنگ لانگ کاتيک نه و قسانه ي بيست له حه بيه تان هه موو گياني بوو به ئاره قه، له پاشان دهستي برد بؤ گيرفاني و پوولنه کهي بؤ له سه ر دهستي راگرت و گوتي فه رموو قوربان.

له و ماله دا جگه له و سي که سه هيچ که س گۆشتي نه ده خوارد، له حالتيکدا تمه نيک به حه وت برايان وه گير نه ده که وت به ئيشتي ياي خو يان ده يان کرد و ده بان خوارد. وهنگ لانگ بؤ نه وه ي نه چته بهر ده رگاي خه لک و ئاواره ي ولا تان نه بي سيغار کيشانيشي که م کردبووه وه، به لّام مامي چونکه زه حمه تي پتوه نه ده کيشا هه ر نه يده کوژانده وه، له لايه کي ديکه شه وه کوره کهي وهنگ لانگ له بهر نه وه ي تازه زاوا بوو هه ر له بييري خو شگوزهراني خو ي دابوو، هه روه ها چاويکيشي کردبووه چوار چاو له سه ر کوره مامه کهي، چونکه زور سپله و چاو حيز بوو؛ له که س نه ده فکري. به م هۆيه تا نه و کوره له مال با نه يده هيشت ژنه کهي وه ده ر که وي. کاتيک تيگه بي که نه و سي که سه باو کي ناره حه ت ده که ن له حه يفان سوور هه لگه را و گوتي:

- خو ئيمه به و سي که سه وه نه درواوين با مالتيکي ديکه بؤ خو مان دروست که ين و ئيره ش بؤ نه وان به جي بي لين.

وهنگ لانگ تا نه و کاته پريسکه ي دلّي خو ي له لاي هيچ که س نه کردبووه وه، زور به ساکاري به کوره کهي گوت:

- له خو شه ويستي نييه که ريزيان لي ده گرم و شتيان ده ده مي، باوه رکه وه ک سه گ لي تيان بي زارم. نه گه ر هيچ روونا کايه ک با يه ک و دووم لي نه ده کرد و له کۆل خو م ده کرد نه وه، به لّام نه تو نه وه ي ده زاني که مامت سه رو کي تاقميک دز و چه ته يه؟ نه گه ر بيتو به خيوي نه که م گيان و ژباغان ده که ويته مه ترسييه وه؟

کوره که به بيستي نه و قسانه هينده ي ديکه ناره حه ت بوو، برپيک مات بوو و به تو وره يي گوتي:

- پيشنياريکم هه يه، نه و يش نه وه يه نه وان سي که سن و ئيمه ش به چينگه وه ده بينه سي که س، با له گه ليان به شه ر بيين، يان خودا به وان ددا يان به مه، نه گه ر ده روه ستمان نه هاتن به ئاويان داده ده ين، پيم وايه نه وه له هه موو شتيک مه سلحه تتره.

به لّام وهنگ لانگ هه رچه ند به خو يني سه ري مامي تووني بوو دلّي برواي نه دا نه و کاره بکا و گوتي:

- نه خيتر نه وه ريگا چاره نييه. که يفي خو به تي با نه و خراب بي من مامي خو م به ئاو دانادم، هيچ ده زاني نه گه ر نه و مه سه له به گوتي دزه کان بگاته وه چ به لايه کمان به سه ر دين؟ به خوداي خو يمان به که وليداده که ن به قسه ت ناکه م چونکه ده زانم تا نه و زيندوو بي ئيمه ش سلا مه تين، هه روه ها نه گه ر بؤ خو ي بمرئ نه مه ش وه ک خه لکي ديکه تووشی تالان و برؤ ده بين.

ماوه يه ک هه ردوو کيان بي ده نگ بوون له پاشان کوره کهي گوتي: «بابم راست ده کا مردن ريگا چاره نييه، ده بي له ريگايه کي ديکه را بؤي بچين». سه ره نجام وهنگ لانگ دوای بي رکردنه وه يه کي زور گوتي:

- نه گه ر بتوانين به خيويان که ين و نه وان يش ناره حه تيمان بؤ پيک نه هين، هه روه ها نه مين بن زورمان به قازانجه، به لّام نه و کاره ش له وانه به دووره. کوره کهي گوتي:

- حالي بووم ده لتي چي، نه دي پيت چونه فيري ترياک کيشانيان بکه ين؟ پيشم وايه ريگايه کي چاک بي، له هه وه له وه هه وه سيان بؤ شل ده که ين با به که يفي خو يان بکيشن

دوای ئه وهی به چاکی فیر بوون له بهر ئه وهی بو خویان بویان ناکردی ده بنه میوه پوون له بهر دهستاندا.

- وهنگ لانگ له بهر ئه وهی بییری لهو مهسه له نه کردبووه گوتی:

- خو نابیی ههروا بهرهلایان کهین و به کهیفی خویان مل پیوه نین، له دور و مهرجانیس به قیمه تتر بی هه ر ئه وه مان چاکتره، به راستی بنه ماله یه کی نه حاواوه و ناپاکن؛ به تایبته ئه وه تبهوه چاو حیزه یان.

وهنگ لانگ لهو پیواوه نه بو ههروا به هاسانیس به لینی به کوره کهی بدا، چونکه ئه وه کاره پیویستی به پوولیکی زور هه بوو، له لایه کی دیکه شه وه ئه وه نیگه رانییه هه بوو که قه بوولی نه کهن.

هیشتا ئه وه مهسه له یان بو حهل نه بوو ته ماشایان کرد غه میکی دیکه شبیان بو زیاد بوو؛ ئه ویش ئه وه بوو که کوره مامه کهی ته ماحی له ناموزا کهی خوی کردبوو. له حالیکدا وهک خوشک و برا وا بوون و پیک نه ده شبیان، به کورتی شه و پیک به ربینگ به که کهی ده گری و نامیزی پیداده کا، به لام که کهی خوی به دهسته وه نادا و دهیکاته ههرا ههرا. وهنگ لانگ کاتییک ئه وهی چاو پیده که وئ به غاردان ههرا ده کاته سه ر کوره مامه کهی و به مست و پیتلاقه وه ری ده گه رپیتی. ئه وه تبهوه بی ئه وهی پی بچی ده تگوت سه گه گوشتی به ده مه وه گرتوه. به زوریس که کهی بهر نه ده دا، سه ره نجام دوای گیره و کیشه به کی زور وهنگ لانگ که کهی له ده ست ده ره پناوه. هه تیو له پاشان دهستی کرد به پیکه نین و گوتی:

- قومارم له گه ل ده کرد، مه گه ر خوشکی خوم نییه؛ پیواو ته ماح له خوشکی خوی ده کا.

هه رچه ند به رواله ت ئه وه قسانه ی ده کرد به لام شه هوه تی له نیوچاوانی ده باری؛ وهنگ لانگ سرتیه کی له گه ل که کهی کرد و ناردییه وه وه تاغه کهی خوی. وهنگ لانگ شه وئ که ئه وه مهسه له ی بو کوره کهی گپراوه، کوره کهی زور نارچه ت بوو گوتی:

- ده بی بینیرینه شار و له ماله لی یو داینین رهنگه لی یوش بلتی سه له کهی خراپه و ناتوانم، ده نا نابروومان ده چی و له وانه یه که چینییه کهی به ری.

سه ره نجام وهنگ لانگ پیشنیاری کوره کهی قه بوول کرد به یانی زوو چوو ماله تاجرکه و گوتی:

- که کهم بوته سیزده سال و وهختی میرد کردنییه تی.

لی یو به دووولی گوتی:

- بوخوت ده زانی ئه وسال شتیکی وام نه بووه که بتوانم نان خوژیکی دیکه ش به خاووخیزانم زیاد کهم.

وهنگ لانگ له روهی هه لئه ده هات بلتی له ترسی برازا کهم ناویرم رایگرم ئه وهی کرده بیانو و گوتی:

- دایکی نه ماوه، ئه منیش ناتوانم ناگام لپی بی، حافره ته و خوی ناسیوه، چاک نییه له مالتی دا بی، سه ره رای هه موو ئه وانه ش خه لک زورم ناموشو ده کهن و ئینسانی جوړبه جوړ دین و ده پوون، به کورتی که چینییه کهی لیره چاکتر ده پاریزری. با له لای خوتان بی. هه ره وهختیک پیتان خوش بوو بیده ن به میرده کهی.

کابرای تاجر له وه لامدا گوتی:

- ده بیینی بهیته با بزاین دوای کو کردنه وهی خه له و خه رمان ده توانین زه ماوه ند وه ری خه یین؟

وهنگ لانگ پاش ئه وه به لینی دانه به خوشحالی وه ده رکه وت و چوو بریک تووتن بو خوی بگری. کاتییک کابرای دووکاندار تووتنه کهی بو کیشا و گوتی:

- میرزا تریاکیشته هه یه؟

میرزا گوتی:

- ئه و روژانه تریاک فرۆشن قه دهغه کراوه به نازادی ناتوانین بیفرۆشین به لام ئه گه ر پوولت هه یه و ده کری له وه تاغی پشته وه هه م ده کیشن، هه م ده فرۆشین، مه ترسه زور گران نییه.

وهنگ لانگ به بی ئه وهی مه به سستیکی هه بی گوتی:

- شه ش مسقالیشم له وی بده یه.

وهنگ لانگ بهر له وهی دووه مین کچی خوی بهر پی کا و دلئی ناسووده بی به مامی گوت:

- مامه گیان! برپکم تریاک بو کرپوی.

مامی به پیکه نینه وه تریاکه که ی لی وهرگرت و گوتی:

- حه مردریتز بی بابم، له پیشدا یهک دوو مژم لی داوه، وهک بزائم نهو رۆژانه زور گران بووه، مالت ناوهدان بی زورم پیخوش بوو.

وهنگ لانگ ههروا به سارد و سړی وهلامی داوه:

- جا چ بوو گرانه؛ پوول چیه قوربانی تو بی. هه وهک بوخوت دهزانی باوکم له بهر نه وهی زور پیر بسوو شه وانه خهوی لی نه ده کهوت، ناچار بریم تریاک بو کرپی، هه وهختیک خهوی ره و بباوه یهک دوو مژی لی ددها و خراپ بوی ده خهوت. بهختی خوت نه وړو له نیو شړ و شالات دا دیمه وه. له دلئی خومدا گوتم نه وه بو مامم چاکه. با له لات بی، هه وهختیک پیت خوش بوو یان نارحمت بووی دوو مژی لی ده.

مامی پاش نه وهی تریاکه که ی لی وهرگرت له بهر خوی وه گوتی: «بونی چهند خوشه، خو که سیکی ده وله مه ند نه بی نه و رۆژانه تریاک بو ناکیشری». پاش نه و قسانه چوو حوقه و ماشه یه کی کرپی ملی له تریاک کیشان نا.

وهنگ لانگ چوو بازار و به دزی ماله مامی دوو سځ حوقه و ماشه ی کرپی و هینایه وه، هه ریه که ی له گوشه یه کی دانان بو نه وهی شوینه ونکه یان لی بکا و بلین بو خوشی فیتری تریاک کیشان بووه. له لایه کی دیکه شه وه به نه یلو فهر و کوره که ی ده گوت نه که من ده ست له تریاک ی بدن، زور گرانه دهرنا به یین، به لام له بنه وه ناموژنی هان ددها و تاریفی تریاک بو ده کرد. به کورتنی فیتری کردن و نه بده هیششت لییان بیری چونکه رپنگا که ی دیبووه وه و له ده ستیان ناسووده ببوو.

ورده ورده زستان ته و او بوو، لافاو نیشته وه. وهنگ لانگ رپنگای بو کراوه و رۆژانه ده چوو سه ری له زهوییه کان ددها. رۆژتیک کوره که شی وه دوای کهوت و گوتی:

- نزیکه نان خۆزیکه دیکه شمان بو زیاد بی و بیبه بابه گه وره.

وهنگ لانگ کاتیک نه و قسه ی بیست به پیکه نینه وه ناوری داوه و گوتی:

- به ه به ه، به راستی رۆژتیک خۆشه! هیوادارم هه همیشه خوش خه بهر بی.

ههروا به پیکه نینه وه به چینگی گوت:

- ههسته برۆ بو شار، ها نه وه پوول بریک ماسی و که لویه لی چاک بکره و زوو وه ره وه.

وهنگ لانگ شته کانی دا به بوو که که ی و گوتی:

- بخو بخو، با مندله کهت خه په تو له و قه له و بی.

وهنگ لانگ به له دایک بوونی نه و منداله وهک گول گه شاوه، زور خوشحال بوو، به چاوپیکه وتنی منداله که هه موو شتیکی له بیر ده چوو وه، هاوین هات و نه وانه ی له ترسی لافاو و برسیایه تی هه لات بوون تاق و لوق و پول پول که ماندوویه تی کاری زستانیان لی دیار بوو گه رانه وه. هه رچند هیچیان نه ما بوو، به لام له وهی که به سلامه تی گه رابوونه وه ولاتی خویان زور خوشحال بوون، چونکه ده یاننتوانی ده ست بکه نه وه به کار و چوار دیوارتیک بو خویان پیکه وه نین.

ژماره یه که هاتنه لای وهنگ لانگ و داوای قه رزیان لی کرد، وهنگ لانگ گوتی به و شهرته ی قه رزو له گه ل ده که م که زهوییه کانتان له گره و بنین. به و پوول کاره کانیان بو ته و او نه بوو و نیوه چل ماوه. نه شیانده توانی پوولتی دیکه قه رز که ن، ناچار بو ته و او بوونی کاره کانیان زویان ده فرۆشت، فرۆشتنی زهوی به که یفی وهنگ لانگ بوو، چونکه زهوییه کی زوری به هه رزان وه ده ست کهوت.

زهوی له لای نه و خه لکه زور گرینگ و به نرخ بوو به م هویه تاقمیک له جیاتی زهوی کچه کانیان ده فرۆشت، ژماره یه ک هاتنه لای وهنگ لانگ و پیشنیاری فرۆشتنی کچه کانیان پیکرد. وهنگ لانگ که زوری دل به داها ت و مناله وه بوو، پینج کچی لی کرین، یه کی له جیاتی کوکوو بو خزمه تی نه یلو فهر دانا چواره که ی دیکه شی بو نیو مال و هه لوه ژاردن و قاپ و که وچک شوتن دیاری کرد. چهند رۆژی دیکه ی پیچوو پیاو تیک کچتکی حهوت ساله ی بو برد، وهنگ لانگ گوتی:

- نه وه زور چکوله یه به که لکی نیمه نایه.

به لام نه یلو فهر منداله که ی وه بهر دلکهوت و گوتی:

- ئەو چىكۆلەيى بىدە بە من ئەۋەيى دىكە زۆر ناھەزە بۆنى لىج دى، نامھەۋى.
ۋەنگ لانگ زىگى بە كچەكە سووتا و دلى نەيلووفەرى نەشكاند و گوتى:
- چۆنت پىخۆشە وا بىكە.

سەرەنجام مندالەكەي بە بىست سىكەي زىو كرى و لە ئىختىيارى نەيلووفەرى دانا. دواي ئەۋەي ۋەنگ لانگ وردە ۋە دەھاتە سەرخۆ و خەيالى ئاسوودە بوو لافاۋىش كشاۋە و توانى سەر لە موۋچە و مەززاكەي بدا و لەگەل چىنگ قسە بىكا و لە نىكەۋە كاروبارەكان بىخاتە ژىر چاۋدىرى خۆي.

ۋەنگ لانگ ھەر ۋەختىك دەچوو بۆ موۋچە كوپرە چىكۆلەكەي لەگەل خۆي دەبرد بۆ ئەۋەي چاۋ و گوتى بىكرىتەۋە و بە كارەكان ئاشنا بى، چۈنكە بىر بار بوو ئەو كارانە بەۋى بسپىرى، بەلام ۋەنگ لانگ دوۋدەل بوو لەۋەي كە ئەو كارەي بۆ دەكرى يان نا، چۈنكە كوپرەكەي سەرى بەردەداۋە و ھىچى نەدەگوت. كاتىك كارەكان جى بەجى دەكران ۋەنگ لانگ بە خۆشخالى دەگەرپراۋە و دەيگوت: «خۆ من تازە ئەو تاقتە و ھەسەلەي سەردەمى جەۋانىم نەماۋە كە بە دەست و مستى خۆم كار لەسەر زەۋىيەكانم بىكەم، پىم وايە ئەو ھەموو خەم و نارەھەتتەيەش زىادەيە، ئەۋەي لە دەردەۋە پىبوست بى كرىكارەكان ئەنجامى دەدەن، لە مالىش كوپرەگە بىشتونى كە ۋابوو خۆ ماندوو كرىنى منى ناۋى». بەلام بەۋە ھالەش كاتىك دەھاتەۋە نەدەھەساۋە، ھەرچەند بوۋكى بۆ گوتىزىبۋەۋە و كلفەتى زۆر بوون، ھەرۋەھا مامى و مامۆزنىشى بە تىراك كىشەنەۋە خافلا بوون، پەرىشان بەر چاۋ دەكەۋت، چۈنكە مەسەلەي نىۋان ئامۆزاكەي و كوپرەكەي گەرە بىۋەۋە، كوپرەكەي زۆر رىق ئەستور بوو و نەيدەتوانى چاۋپۆشى لەو كارە بىكا، ناھەقىشى نەبوو چۈنكە مەسەلەي ناموس ۋەك ھىچ شىك نىيە، بۆ چاۋپۆشى نابى.

ۋەنگ لانگ بۆ خۆشى ئەۋەي دەزانى كە ئامۆزاكەي زۆر دلپىس و خراپە و جىگاي متمانە نىيە لەۋانەيە لەگەل كلفەتەكان و تەنانتە نەيلووفەرىش تەماي خراپى ھەبى، ھەرچەند نەيلووفەر پىر و بى نمود بىۋو و لەۋ بوختانانە بە دوور بوو و لە بىرى زىگ تىر كرىنى خۆيدا بوو و ھەسەلەي ئەۋ جۆرە كارانەي نەماۋو، بەۋ ھالەش جىگاي باۋەر نەبوو. نەيلووفەر لەۋ دوايانەدا ئەگەر ۋەنگ لانگىش نەھاتبا لاي نارەھەت نەدەبوو.

رۆژىك كە ۋەنگ لانگ لەگەل كوپرە چىكۆلەكەي ھاتەۋە مال؛ كوپرە گەرەكەي كىشايەۋە سوۋچىك و پىي گوت:

- گەيشتە ئىسكىم، چىدىكەم خۆ بۆ راناگىرى! چ بىكەم لە دەست ئەۋ ئامۆزا حىز و سىلەيە؟ ۋەگىيان ھاتووم چىم لى دەكەي، ئەۋ ناپىاۋە شەۋ و رۆژ بە يەخە و بەروۋكى ئاۋەلەۋە ۋەك چەقۆكىش خەرىكى چاۋ لەۋەراندن و ھەز لىكرندە و شۆخى لەگەل كلفەتەكان دەكا!

بەلام نەيتوانى لە لاي باۋكى پرىسكەي دلى بىكاتەۋە و بلى بە ناھەزى تەماشاي زرداىك دەكا، چۈنكە لەۋ بابەتەۋە بۆ خۆشى تاۋانبار و خەجالەت بوو و پىي خۆش نەبوو ئەۋ مەسەلە بۆ باۋكى زىندوو بىتەۋە، بۆيە ھەر باسى كلفەتەكانى كرى. ۋەنگ لانگ لەبەر ئەۋەي ئاۋ كشاۋەۋە و لە كاروبارى كوپرە چىكۆلەكەي رازى بوو ھەزى نەدەكرد بەۋ قسانە پەشىۋى لە مالەكەي بىكەۋى، بەم ھۆيە بە بىستىنى ئەۋ مەسەلە بە قەلسى ۋەلامى داۋە.

- بىدەنگ بە ھەر دەللى مىندالى ساۋى. كەسىكى خۆ بە پىاۋ بزانى ھىندەي ژن خۆش ناۋى، ئەۋىش ژنىك كە دايك و باب پەسندى كرى، بۆ پىت وايە خىزانەت جندەيە، ئاخىر ەقلىكىيان گوتوۋە و پىاۋەتتىك؛ يانى چى؟ بۆ ۋادەكەي؟

كوپرە گەرەكەي بەۋ تانوت و لۆمەي بابى زۆر نارەھەت بوو، پىي ۋابوو ئەگەر زىاترى لەسەر بروا دەللىن خۆ تۆ لەۋى سالىح و پاكتر نى. ناچار لە ۋەلامدا گوتى:

- لەبەر ژنەكەي خۆم واناكەم، پىم وايە ئەۋ جۆرە كارانە لە مالە ئىمە و بۆ باۋكم كەسرى شانە.

ۋەنگ لانگ گوتى نەدا قسەكانى و بە قەلسى گوتى:

- بەسە شەر و ھەللا ھەللا ئاخىر تاكەي؟ ماندوو بووم.

لەبەر خۆيەۋە بىرى دەكردەۋە و دەيگوت: «تازە پىر بووم و ئەۋ شورور و شەقەي سەردەمى جەۋانىم نەماۋە، بەقەۋلى پىشنىيان تلىپاتى تەرم پى نىيە، ئىستا كە ھىچم لە دەست نايە نابى كەمىك ئاسوودە بىم و بىھەسىمەۋە؟ دەللىن ئاش بە نۆرەيە، بەلى ئەۋجار نۆيەي كوپرەكەمە». لە پاشان قىزاندى و گوتى:

- دەللى چى بىكەم؟

كوپرەكەي لەبەر باۋكى ھىچى نەگوت تا ھاتەۋە سەرەخۆ و رەكەي نىشتەۋە، لە پاشان گوتى:

- كاتىك ئاسوودە دەبىن كە ئەۋ مالە بەجى بىللىن و بچىن بۆ شار. تاكەي ۋەك

دیهاتی بیان بژین؟ له حالتیکدا ده توانین بچین بۆ شار و ئیرهش بۆ ماله مامم به جی بیلین.
وهنگ لانگ کاتیک نهو قسهی بیست پیتی وابوو خهون ده بیینی و وهک با به بن گویتیدا
رؤیشت، به دهم سیغار کیشانهوه گوتی:

- پیت خوش بی و پیت ناخوش بی ئیره ماله منه و زه ویش زهوی خوّمه، بۆ که سیش
به جیتی ناهیتلم، نه گهر نهو زهوی و ماله نه با، ئیمهش وهک باقی فه قیر و هه ژاره کانی
دیکه له میژوو له برسان مردبووین، ههروهها نه توش ئیستا نه تده توانی نهو قسه زه لامانه
بکهی، له سایهی نهو خاکه چاکه یه که تو له دیهاتییه کانی دیکه چاکتری.

له پاشان دهستی کرد به پیاسه کردن و قهدهم لیدان و تفی له عهرزی ده کرد و دههات و
دهچوو، سه ره رای نهوهی کورپه کهی خوش دهویست و شانازی پیوه ده کرد، زوری
به سه ردهات و لومهی کرد. کهس پیتی وانه بوو که نهو کورپه، کورپی نهو ناو و خاکه یه و لهو
ولانه گه وره بووه! کورپه که له کۆل بابی نه بووه و گوتی:

- ماله هوانگ به ئیجاره ده گرین و به ناسوودهیی لاق راده کیشین، کاریکی واش
ناکه یین بنه پر بین، هه ر وهختیک پیتان خوش بوو له گه ل برا چوو که کهم بچنهوه ناوایی و
سه ر له موچه و مهزراکه بدن، منیش له دهست نهو توتکه سه گه ی مامم ناسووده ده بم.

پاش شیر و رپوی هیئانه ویه کی زور ناو به چاویدا هاته خوار و گوتی:

- منیش هه میسه تیکوشاوم کورپیکی چاک بم بۆ تو، بۆ وینه قومار ناکه م، تریاک
نه کیشم و بهو ژنه ی که بۆت هیناوم رازی بم. نه توش نهو پیشنیاره چوو که ی من قه بوول
که، چ ده بی؟

هیچ مه علوم نه بوو که نهو فرمیسکانه کاری خویان ده کهن و وهنگ لانگ به قسه ی
کورپه که ی دهکا، یان نا؟ ته نیا وهنگ لانگ بۆ خو ی نهوه ی ده زانی و بهس.

مه سه له ی کرینی ماله هوانگ بۆ وهنگ لانگ ببوو شتیک، چونکه هیشتا نهو
مه سه له ی له بیر نه چوو بووه که رۆژتیک لهو ماله به چاوی سووک ته ماشایان کرد و زور
به بی حورمه تی ریتگی ژورویان داوه و له ژوویش وهک بهنده له به راهه ر خاتوونی پیردا
راوه ستاوه، ههستی بهوه کردوه که له نیوان خه لکی شار و دی دا فه رق و جیاوازی زوره!
هه ر نه وهنده بووه وه کپو نه که و تووه!

وهنگ لانگ بهو قسه ی کورپه که ی که گوتی لهو ی ده بین، رابردوی وه بیر که و ته وه و
گوتی نهو وهخته من ده مه خانی پیر و دهست و پیوه ند وهک عه بد و بهنده له بهر دهستم دا

دین و دهچن، به هیئانه بهرچاوی نهو دیه نه گوتی: «خۆ نهوه کاریکی زور هاسانه». به
دهم نهو فکرانه وه به چیلکه ناوری قه ننه که ی خوش کرد، قه ننه که ی داگرتوه و گوتی:
«ده توانم زور کاران بکه م». له سه ره تاوه زوری پتی خوش بوو به لام ناشکرای نه ده کرد،
پاش بیر کردنه ویه کی زور خرابی کورپه مامه که ی وه بیر که و ته وه، بۆ راستی و دروستی
قسه ی کورپه که ی چاویکی کرده چوار چاو تا کو بزانی ته ماشای کلّفه تان دهکا یان نا؟ دوا ی
نهوه ی بۆی روون بووه و گوتی: «تازه ژیان له گه ل نهو سه گه تاله». له لایه کی دیکه شه وه
مامی نه وهنده ی تریاک کیشا بوو وهک گۆچان چه مابوو وه، کوخه کوخه که شی لهو ی
راوه ستی! نامۆژیشی زور له مامی خراپتر بوو.

وهنگ لانگ له لانی مامی و مامۆژنی ناسووده بوو، چونکه تریاک کاری خو ی کردبوو،
به لام نامۆزاکه ی وهک درووی مه م و زین وابوو، شه هوه ت بهرچاوی گرتبوو و له کۆلیان
نه ده بووه وه! تریاکیشی نه ده کیشا تا بخه و ی و له دهستی ناسووده بن. له لایه کی
دیکه شه وه وهنگ لانگ پیتی خوش نه بوو لهو ماله دا ژن بیینی چونکه بۆ خو ی سه ربار بوو
چ دهگا به منداله که ی. هه تا بلیتی لویکی ده غه ل و بیکاره و ته مبه ل بوو، به لام له کۆلان
گه ریدا که سی نه ده گه یشتی!

دوا ی نهوه ی خه لک گه رانه وه، چه ته کان کشانه وه کپوه کانی شیمال، به لام نهو نه رۆیشت
چونکه له ته ری ده خوارد و له وشکی ده خهوت! حازر نه بوو جیگا به خو ی لیژکا. به کورتی
وهنگ لانگ نه وهنده ی پیوه نارحه ت بوو کاتیک چاوی پتی ده کهوت ده تگوت حه ریفی
دایکی ده بیینی به تاییه ت که به لینگ ی رووتی ده تلاوه. رۆژتیک وهنگ لانگ چوو بۆ شار
و له کورپه که ی پرسی:

- رۆله گیان! کاکت په لپی گرتوه بۆ شار و ده لئی ماله خانی گه وره به ئیجار ده گرین،
نه تو ده لپی چی؟

کورپه که گوتی:

- زورم پتی چاکه، منیش ژن دینم و وهک بنه ماله یه کی گه وره لیک کۆ ده بیینه وه و
ژیانیکی خو شمان ده بی.

ژن هیئانی نهو کورپه ش بۆ وهنگ لانگ بوو به مه سه له یه ک، چونکه نهوه ی بییری لئ
نه کردباوه ژن هیئانی نهو کورپه ی بوو، به لام دوا ی نهوه ی ههستی به که مته رخمی خو ی کرد
و گوتی:

- بچ خه بهر نه بووم له وهی که توش وهختی ژن هینانته، به لّام رهنگه بۆ خوشت نه وهی بزانی کار و گرفتاریم نه وهنده زور بووه سهری خۆم پچ نه خوراوه! له لایه کی دیکه شه وه نه گهر له و قاتی و قریبه دا زه ماوه ندمان کردبا که س چی چاک پچ نه ده گوتین، به لّام ئیستا که خه لک گه پانه وه و به مالو حالئ خویان شادبوون ئیمه ش خۆمان ده خوریتین.

نه و جار بییری له وه ده کرده وه که له کوئ کچیتک بۆ کوره که ی په یدا کا؟ کوره که کاتیتک باوکی به په ریشانی دیت و گوتی:

- کاریتکی خیره و منیش ژن دینم، خو ژن هینان هیچ قازانجیتکی نه بی، نه و قازانجه ی هیه که پیاو تووشی جنده خانه نابی، هه روه ها پیاو ده بی مندالی بی و مالو حالئیتکیان گوتوه، با نه وه شت پچ بلتیم من چا و له کاکم ناکه م و ژنی شاریشم ناوی، چونکه هه وات به سه ردا لی ددها و ده لئ مالّه بابی من و ابوون و اچوون! له مالّه بابم هه ر پوژّه پارچه به ک و که وشیتک و له و با به تانه یان بۆ دینامه وه. ناوه لّلا من هه وه له ی نه و جزه شتانه م نیبه. به که می خۆم رازی ده بم و ژیان له خۆم تال ناکه م.

وهنگ لانگ له و قسانه سهری سورما بوو، چونکه بییری له وه نه کردبو وه که بوو که که ی ئیفاده له سه ر میرده که ی لی بدا به لکو زوریش چاک بوو، به لّام نه و قسانه ی کوره که ی زور پیتخوش بوو، چونکه نه وه نیشانه ی تیگه یشتووی و پاشه پوژ له به ر چا و گرتن بوو. له به ر خو به وه گوتی: «بۆ تا کو ئیستا من نه و کوره ی خۆم نه ناسیوه؟». هۆ به که شی نه وه بو وه که له به ر کوره گه وره که ی که متر به وه یان راده گه یی، هه روه ها له کاتی قسه کردندا که س گوپی بۆ رانه ده گرت و به هیندیان نه ده گرت، به تاییه ت دوا ی نه وه ی له پیتش چاوان ون بسوو و وه دوا ی کار که وتبوو هه ر به جاریتک له بییر چوو بو وه که چی وهنگ لانگ ده یگوت سن کورم هه یه.

وهنگ لانگ کاتیتک کوره که ی وا به پیاوانه ها ته به رچا و به سه رسورمانه وه گوتی: «نه وه ش کوری منه؟». له پاشان به کوره که ت گوت:

- پوژ له گیان! پیت خو شه نه و کچه ی ده یهینی چۆن بی؟

کوره که زور به نارامی گوتی:

- عه رز بی له خزمه تتان هه زده که م کچه که خه لکی ناوایی خۆمان بی، له بنه مالّه یه کی خو ش نیو بن و باو کیشی خاوه ن ملک و زه وی بی، که سوکاری فه قیر و هه ژاری نه بی. به کورتی کچیتک بی جیازی زور بی، زوریش جوان نه بی. به لّام واش نه بی پیاو بیزی لی

بکا، هه روه ها له کاروباری نیو مال کابان بی و بتوانی لیباسیش بۆخوی بی ری. ژنیکی نه و سیفه تانه ی هه بی پیم خراب نیه.

وهنگ لانگ به بیستنی نه و قسانه هه لبه زیبه وه، زوری پچ سه یر بوو! له به ر خو به وه گوتی: «چۆن نه وه کوری منه و وا لیبی بی خه به رم؟!». نه و کوره به پیتچه وانه ی بابی و کاکو وه دوا ی ژنان نه ده که وت و دلته ر نه بوو! کاتیتک وهنگ لانگ دایین پاکو نه و کوره ی بۆ روون بو وه وه ئافه رینی بۆ نارد و به پیتکه نینه وه گوتی:

- حالئ بووم چ کچیتک ده وی. بۆت له هه ول دا ده بم چینگیش له و کارانه دا زور شاره زایه و به ویش ده لیم.

وهنگ لانگ به پیتکه نینه وه هه ستا و به ره و مالّه خانی گه وره وه ری که وت. کاتیتک گه یشته به ر ده رگای خان وه ک جاران را وه ستا و چا وه روان بوو رپنوتینی بکه ن. به لّام دوا ی نه وه ی که س دیار نه بوو بۆخوی وه ژوو رکه وت. وهختیتک چوو ه ژوو ر نه و پوژّه ی وه بییر ها ته وه وه که چوو ه لای جنده یه ک و هه والئ کوره که ی لی پرسو. وهنگ لانگ یه که سه ره رووی کرده وه تاغی نه و جنده یه، که ده رگای کرده وه ته ماشای کرد پیاویتی پیر له جینگای وی بوو! زوری پیتخوش بوو! چونکه فه قیر و هه ژار جینگای ده ره به گ و ده و له مه نده کانیان گرتبو وه وه و نه ویش له نیو واندا وه ک خان و ابو و نه وانو پی پیس و پوخلیو بوو! له به ر بۆن که پوژی گرتبوو و پیتی که سری شان بوو به لایاندا بروا. سه ره نجام له هه وشه ی پیتشه وه تیتپه ری و به پاریز به ره و دیوه خان رویشت. کاتیتک نزیک بو وه ته ماشای کرد پیریتزنییک له به ر ده رگا ده ویتزینکی. ورده ورده لیبی چوو ه پیتش و گوتی: «خۆ نه وه ده رکه وانه که یه، نه وه بۆ وا پیس و بی نوود بو وه؟!». وهنگ لانگ نه و پوژّه ی وه بییر که وه ته وه که منداله که ی له نامیز گرت و هینایه وه نه و به ر ده رگایه. بۆ هه وه لاین جار هه سستی به پییری خو ی کرد و به ژنه که ی گوت:

- پیریتز هه سته ده رگام بۆ بکه وه.

پیریتز له خه و را په ری، چا وه کانی هه لگلتوی، به زمان لیبی ته ر کرد و گوتی:

- به منیان گوتوو ده رگای له هیچ که س مه که وه، مه گه ر که سیکی هه سوو هه وشه که به کری بگری.

وهنگ لانگ گوتی:

- زۆر چاگه ئەگەر به دلم بى به ئىجارەى دەگرم.
بهلام خۆى به پىرئىژنه که نه ناساند. پىرئىژن گوتى:
- ئەگەر وایه به دوامدا وەرە.

وہنگ لانگ ھەموو جیگاگانى دەناسیبیہوہ تەماشای کرد ھەوشەى دیوہخان پەپووی لى
دەخوینى و سربوہ نەدەھات! لىرەش قەرتالەکەى وەبیر کەوتەوہ کە بە جیبى ھىشت و چوہ
دیوہخانى بە دواى پىرئىژندا رۆیشت تا گەیشتە دالانىکى گەورە. لە ناکاو وەبیری کەوتەوہ
کە رۆژتیک لەو بەردەرگایە بۆ چاوپیکەوتنى کلفەتیک پراوەستاوہ بۆ ئەوہى پەسندى کا و
مارەى کا! لە رووبەرەوویەکەشى تەختیکى جوانى وینە لى ھەلکەندراو داندرابوو کە
خاتوونى پىر بە ناز لەسەرى دانىشتبوو. وەنگ لانگ بە یادی ئەو سەردەمەى کە
ئارەزووى رۆژتیکى وای دەکرد چوہ لەسەر تەختى خاتوونى پىر دانىشت و دەستى بەم لا و
ئەولای تەختەکەدا بەرداوە و تەماشای ئەو پىرئىژنەى دەکرد کە بە چاوى رىپۆقاوى
تەماشای دەکا. وەنگ لانگ زۆر خۆشحال بوو و پىی و ابوو بە ئاواتى خۆى گەیشتوہ، لە
ناکاو مستیکى لە مێزەکەى پىش خۆى دا و گوتى:
- ئەو مالم دەوئى.

وہنگ لانگ کاتیک لەسەر شتیک تەمای دەگرت دەبوو بى ئەم لاو ئەولا ئەنجام بدرى؛
چونکہ ھەتا پىرتر دەبوو دلناسکتر و کەم ھەوسەلەتر دەبوو! ھەرۆھە پىی خۆش بوو پىش
ئەوہى رۆژ ئاوا بى کارەکانى تەواوکا و دیمەنى رۆژ ئاوابوون لە ئاسۆ تەماشاکا. پاش
ئەوہى تەمای خۆى بە کورە گەورەکەى پراگەیاندا لە دواى کورەکەى دیکەشیان نارد و
مالەکەیان گوتتەوہ.

لە سەرەتاوہ نەیلووفەر و کووکوو و قەرەواشەکان شتومەکى وانیان برد، وەنگ لانگ بۆ
رۆیشتنەکەى پەلەى نەدەکرد. لەبەر ئەوہى زەحمەتیکى زۆرى لەسەر ئەو مووچە و مەزرایە
کیشابوو. لەگەل کورە چکۆلەکەى ماوہ دواى ئەوہى کورەکانى زۆریان ھەول لەگەل دا
گوتى:

- ئىستاگە لە کۆلم نابنەوہ ھەوشەبەک بۆ من لەبەر چا و بگرن ھەر وەختیک پىم خۆش
بوو دىم، بەلام رۆژتیک دىم کە بۆ سبەى نەوہکەم لە داىک بى. لە پاشانىش ھەر وەختیک
پىم خۆش بوو دەگەرئیمەوہ ئاواى و سەر لە مووچەکانم دەدەم.

- ناخر ئەو کچە شیتە چ لى بکەم؟ نازانم ئەویش لەگەل خۆم بىنم یان لىرە بى؟ بەلام
چارە نییە دەبى بەجى نەھىلم چونکہ کەس نییە ئاگادارى لى بکا و پاروہ نانیکى
بداتى!.

مەبەستى وەنگ لانگ لەو قسانە بووکەکەى بوو، «بووکى بە تۆ دەلیم خەسوو گوتت
لىبى». راست ئەوہیە. چونکہ بووکەکەى بە ھىچ جۆر تخوونى خۆى نەدەکرد و دەگوت:
- ئىنسانى وا نابى بىننى، چونکہ ھەر کەس چاوى لى بکا مندالەکەى بەلەک و
ناتەواو لە داىک دەبى.

سەرەراى ئەوہى مێردەکەى خۆ لە بەرابەر ئەو قسانەى خىزانیدا بیدەنگ بوو، توانج و
تەشەرەى وەنگ لانگیش بىھوودە بوو. لە پاشان وەنگ لانگ لە وەلامى کورەکەیدا
گوتى:

- من جارئ نایم با بزائم ژن هینانی ئەو کورپه به کوئی دهگا.

بەم چەشنە کورپە گەورەکەشی پازی کرد. لە گەڵ کچەکە و کورپە چکۆڵەکە، هەر وەها ژمارەیهک کرێکار و بنەمالە مامی و چینگ لە ئاواپی مانەوه، دواى ئەوەی کورپە گەورەکەى رۆیشت ماله مامی گوێزتیانەوه وەتاغەکەى نەیلووفەر. وەنگ لانگ تازە لەوه دەرچوو بوو کە خۆی بەو جوړە شتانەوه ماندوو و نارەحەت بکا، چونکە مامی پیتیەکی لەسەر لیتیوی قەبر بوو. بە مردنی ویش ئەرکی وەنگ لانگ لە بەراپەر ئەو بنەمالەدا تەواو دەبوو، ئەوجار ئەگەر کورپە مامەکەى وەدەربیش نابا هیچ کەس لۆمەى نەدەکرد.

دواى ئەوەى هەرکەسە لە جینگای خۆی دامەزرا، وەنگ لانگ ژنیکی چوارپەل قایمی بوو کاروباری نیو مال بەکرئ گرت، لەبەر ئەوەى کەس نەبوو نارەحەتی بکا جگە لە خەو و خواردن هیچ کارێکی دیکەى نەبوو. بەلام ژن هینانی کورپی دووهمی هەر لە بیسر بوو سەرەنجام لە خۆی نووسا و بە چینگى گوت:

- حەولیکمان بوو بەدە.

چینگ هەرچەند زۆر کز و بێ تاقەت بوو، بەلام وەک سەگ سەبارەت بە وەنگ لانگ وفادار و بەئەمەگ بوو، بەو حالەش چاویکی دەکرده چوار چاو و بە سەر کرێکارەکان پادەگەبى و نەبەدەهیشت دەنکینکیش دەغلۆدان بە فیرو پڕوا. چینگ کاتیک لە مەبەستی وەنگ لانگ حالتی بوو وەک خوازیبێنجی چاک لیباسی لەبەرکرد و ئاماده بوو. دواى ئەوەى دوو سێ ئاواپی گەرا و چەند کچیکى چاو پیکەوت، گەراوه لای وەنگ لانگ و گوتی:

- ژن پەیدا کردم زۆر پێ هاسانترە تا بوو کورپەکەى تۆ، سێ ئاواپی خوارتر کچیکى زۆر جوان و ژیکەلانەى لیبیە جگە لەوەى دەم بە پیکەنینه هیچ عەیبیکى دیکەى نییە. ئەمن ئەو کچەم زۆر پێ چاکە، جا بوو خوشتان دەزانتن هەر وەها باوکی کچەش خزمایەتی ئیوهی زۆر پێخۆشە، جیازەکەشى چاکە؛ خراب نییە. خاوەن زەویوزاریشن، ئەو هەیه ئیوه دەلێن چی؟

وەنگ لانگ زۆری پێ چاک بوو و گوتی پامەوهستە دواى ئەوەى لە هەموو باریکەوه قسە بپراوه و سەنەد و بەلگەى مارهکردن ئالوگۆر کرا وەنگ لانگ گوتی: «چاک بوو ئەوەش دامەزرا. ماوەتەوه کورپکم ئەوجا لە کۆل خوازیبێنی دەبەوه و بە ئاسوودەبى دادەنیشم». دواى ئەوەى رۆژى زەماوەندەکەیان دیاری کرد وەنگ لانگ بە خەیاڵیکى

راحت لەبەر تاوی خۆی هەلەدەخست و دەخەوت. کاتیک وەنگ لانگ هەستی بەوه کرد کە چینگ کارى پێ ناکرئ و بوو خوشی پیر بووه، لە لایەکی دیکەشەوه کورپی سیتیەمیشی گەورە بووه و لە خەم رستوو بەشیکى زۆری لە زەویەکانى بە نیویى دا بە خەلکی ئاواپی. پاش ئەوەى لەگەڵ خەلکەکە قسەیان بپراوه و پیک هاتن، هات و چۆی شارى دەکرد و لەسەر نوێن و بانى خاوین دەخەوت و کارى بە هیچ نەبوو. بەیانانیش کە دەروازەى شار دەکراوه بە پياسەکردن و قەدەم لێدان بەرەو مووچە دەرپۆیشت. وای خوو بە مووچە و مەزرا گرتبوو بە هیچ شتیکی دیکە دلێ نەدەکراوه، هەر دوور و نزیکى مووچە دەبوو وەک گۆل دەگەشاوه.

وەنگ لانگ ورده ورده سەبارەت بە خوداکان دلێ نەرم بوو، چونکە پیتی وابوو خوداکان ئیجازەیان داوه کە بوو تۆشەى داهاوو شتیکی کۆکاتەوه! لە لایەکی دیکەشەوه کورپە مامەکەى کە بریک هاتبووه سەر عەقل، هاتە لای وەنگ لانگ و گوتی:

- دەلێن لە شیمال شەرە، پیم خوشە لەو شەرەدا بەشداری بکەم تا بتوانم کارێک بکەم و شتیکی ببینم، بوو کیسە خەو و لیباس و تەفەنگ بریکم پوول دەوی.

وەنگ لانگ لە خوشییان وەک گۆل گەشاوه و لە وانەبوو گەشکە بێ بەلام وەسەرە خۆی نەهینا. زۆری پێخۆش بوو لە کۆلی بێتەوه، بەلام بە روالەت نارەزامەندی خۆی دەربى و گوتی:

- رۆلە گیان! ئەوه چ تەمایەکە گرتووتە! خو ئەتۆم نەبى چم بوو ناکرئ و کەس نییە مامم لەگەڵ بە خاک بسپێرئ.

کورپەکە بزەبەکی هاتە سەر لیتو و گوتی:

- هیندەش نەفام نیم سەرى خۆم لە پرتسکەوه پێچم، دلنیا بە هەر جینگایەک خورەى ئاوی لیبی خۆی لێ نادەم. تەنیا پیم خوشە ئالوگۆرێک لە ژباغدا پیک بى، هەر وەها پێش ئەوەى پیر بى و لە کار بکەوم کەمیک چاوم بە ولات بکەوی.

پاش ئەو قسانە وەنگ لانگ مستیکى پوولی زیو دایە و گوتی: «خودا بکا لەو تەمایەى خۆی پەشیمان نەبیتەوه. بەراستی ئاسوودە دەبین هەر ئەوەندە بپراو کار تەواوه، چونکە دانیشتانوى ئەو ولاتە بى شەر ناخاوتنەوه».

وەنگ لانگ گوتی: «خۆ لە شەردا شیرنى بلاو ناکەنەوه بەلکو بکوژرئ و لە کۆلمان

بیتهوه». به کورتی لهو ههلهی که هاتبوه پیش زۆر خوڤشحال بوو، بهلام ئاشکرای نهدهکرد. کاتیک دیتی که نامۆژنی بۆی نارحهته و دهگری بۆ نهوهی له بیبری بهریتهوه خوڤهکهی بۆ نامادهکرد و گوتی:

- نارحهته مه به پله و مه قامی دهچیتته سه و دهبیتته هۆی شانازی ئیمه.

بهو دلخوڤشی دانهوه ماله که بریک نههون بووه و ولاتیکی کش و مات، کهس سربوهی نهدههات. چونکه کهسیکی وا نه مابوو بیته هۆی نارحهته. له لایهکی دیکه شهوه بوو که کهی شاری له سه مانگ و رۆژی خووی بوو.

وهنگ لانگ له لایهکی بیبری لهوه ده کردهوه که نهوه کهی نزیکه له دایک دهبن، له لایهکیش بیبری لهوه ده کردهوه که رۆژیک بنه ماله یهکی وهک ماله هوانگ لهو ماله دا ژیاون و ئیستا جینگای وی گرتوه تهوه. زۆر خوڤشحال بوو، به ئیشتیا پوولی خهرج دهکرد، به تۆپ پارچهی ئاوریشمی دهکری، چونکه جوان نه بوو به لیباسی په شمییهوه له دهوری نهو میژ و سهنده لیبیه جوانانه دانیشن؛ ته نانهت بۆ دهست و پتوهنده کانیشی پارچهی زۆر چاکی دهکری. هه موو نهو کارانهی زۆر به دلخوڤشی نه نجام دهدا به میوانهکانی کوره کهی له شاری را دهیهینان و چاویان به شتهکانیان دهکوت هیندهی دیکه خوڤشحال دهبوو. قولی نهو قولی نه مابوو! نهو وهنگ لانگی که رۆژی به له تیک نان و کهمیک سیر و پیواز پازی بوو ئیستا شام و نههار و بهرچایه کهی یهک له یهک چاکتر بوون و به تهواوی لاسای دهوله مه ند و نه شرافهکانی ده کردهوه. کوو کوو کاتیک نهو ئالوگۆرهی چاوپنیکهوت گوتی:

- رابردوی نهو ماله م بۆ زیندوو بووه تهوه بهو توفیره که ئیستا پیر بووم و به کاری خانی پیریش نایه!

به دم نهو قسانهوه به ناز و نهدا ته ماشای وهنگ لانگی دهکرد. وهنگ لانگیش هیچ سل نه ده بوو خووی واپیشان دهدا که نهو جلفیتیهی وی نه دیوه و نه بیستوهه. بهلام خوڤشحال بوو له وهی که کوو کوو وهک خانی پیری حیساب دهکا؛ به کورتی به سه ر ژیاونیکه خوڤشدا کهوتبوو. به کهیفی خووی ده بخوارد و دهخهوت و هه رچی ئاره زووی لی با دهیکرد. له لایهکی دیکه شهوه چاوه پروانی له دایک بوونی نهوه کهی بوو و رۆژ بژیبری دهکرد. سه ره نجام بوو که کهه وته ژانان و کوره کهی گوتی:

- کوو کوو پیتی وایه زۆری پتوه دهبن چونکه کزه و بن تاقهت.

وهنگ لانگ که زانی چی له دهست نایه، گهراوه هه وشه کهی خووی و دانیشته. دوا ی

گوتی لی بوون له ناله نالی ژنه که ههستی بهوه کرد که پتوبستی به یارمهتی یه کتیک له خوداکان ههیه. ههستا چوووه دوکانیک و دوو سی لقی عوود کری. چوووه په رستگه یهک له شار که خودای رهحمته به لیباسیکی زهرد له سووچیک داندرابوو، بریکی پوول دا به مالیک و گوتی:

- نهو عوودانه م بۆ بسووتینه به لکو خودا به زهیی پیمان دا بن و نهوه کهم به سلامهتی له دایک بن.

وهنگ لانگ له حالیکدا ماله که خه ریک بوو عوودهکانی له بهر اهر خودای رهحمته دا دهسووتاند، به دلتهنگی گوتی:

- نهوه هاتوه کور نه بوو کچ بوو؟!

به شوین نهوه وهدا گوتی:

- نهگه کورین به رمالیکی سووری جوان بۆ خودا دهکرم، بهلام نهگه کچ بن چاوی به هیچ ناکهوی.

له پاشان به نارحهتهی وهدهر کهوت له بهر نهوهی له پیشدا بیبری لهو مهسه له نه کرد بووهوه که نهگه منداله که کور نه بوو کچ بوو چ بکا. ناچار بریکی دیکه ی عوود کری، بهلام نهو جار چوووه لای نهو دوو خودایه ی که ئاگایان له مووچهکانی بوو، لهوی عوودهکانی سووتاند و به ملکه چی گوتی:

- ئیمه تا کو ئیستا خزمه تیکی زۆرمان به ئیوه کردوه و ئاگامان له ئیوه بووه. ئیستاش نزیکه بيمه با پیره گهوره و نهگه نهوه کهم کور نهبن له مه وه بهدوا به هیندتان ناگربن و پروتان تن ناکه بن.

دوا ی نهو کارانه ماندوو و مردوو گهراوه، چوو له پشت میزیک دانیشته و چاوه پروان بوو کلفه تیک چای بۆ بینتی و یه کیش تۆزی ریگای له سه ر و چاوی کاته وه. بهم هویه یهک دوو جار دهستی لیک دا تا بهم جوژه حالیان کا که هاتوه تهوه، بهلام له بهر نهوهی زۆر قه ره با لئ بوو کهس ئاوری وی نه دا! له خوڤشی رانه ده دیت پیرسی منداله که له دایک بووه یان نا. هه روا به سه ر و چاوی خوڤلوی دانیشته و کهس خووی تن نهگه یاند. سه ره نجام نهیلوفه ر خووی هاویشته سه ر شانی کوو کوو و به پیکه نین هات و گوتی:

- مزگینیم دهیه نهوه کهت کوره و زۆریش جوان و خه په توله یه.

وهنگ لانگ به بیستنی ئه و خه به ره زۆر خوشحال بوو، له قاقای پیکه نینی دا و گوتی:
- چاک بوو له کۆل ئه و خه مهش بوومه وه، به راستی پێوهی نارحهت بووم.

دوای ئه وهی نهیلووفره گهراوه وه تاغه کهی خۆی وهنگ لانگ گوتی: «زۆرم پێ سهیره
خۆ کاتیک کوره کهی خۆم له دایک ده بوو ئه وه نده نه دترسام». پاش ماوه یهک بیر کردنه وه
ئۆلانی وه بیهی که وه ته وه که له کاتی مندال بوون ده چووه وه تاغیکی تاریک و تنووک و بێ
ئه وهی که سیک مامانی بێ دوا به دوای یهک کوری ده بوو. سه ره رای ئه و هه موو زگ کردنه
به زه بیستانی هه لده ستا ده چووه مووچه و کاری ده کرد، که چی بوو که کهی بێجگه له و هه موو
ده ست و پێوه ند و کلفه ته ی که له بهر دهستی دایه، مه تر ده که شی دهسته ونه زه ری پراوه ستاوه!
به لێ رابردوی وه بیهی که وه ته وه به تابهت ئه و وه ختانه ی که ئۆلان له مووچه دهستی له
کار کردن ده کیشاوه و شیر ی ددها به منداله که ی. ئه وانه بو وهنگ لانگ وهک خه ون و
خه یال و ابوون. له حالیکدا بیهی له و شتانه ده کرده وه کوره که ی به پیکه نین وه ژوور که وت
و گوتی:

- بابه گیان! کوره کهم له دایک بوو! ده بێ دایه نیک ی بو پهدا که یین، با خه یزانم
مه مه که کانی نه شه مزین و ناحه ز نه بێ. جگه له وهش مۆد نییه ژنه ده وله مه ند شیر ی بدا به
مندالی خۆی.

وهنگ لانگ به بێ ئه وهی بزانی له بهر چی نارحهته، گوتی:

- زۆر چاکه کورم بو خۆت چۆنت پێ مه سله حه ته و ابکه.

دوای ئه وهی منداله که بوو به مانگیک، کوره که ی ته داره کی جیه ئنی له دایک بوونی
منداله که ی گرت و میوانیکی زۆری له شار و که سوکاری خه یزانی بانگ کرد. بو ئه و
میوانییه سه د هیلکه ی سوور کرد و دای به میوانه کان. له پاشان به زم و شادی دهستی
پیکرد. دوای ئه وهی گو یزه بانه که ته و او بوو کوره که هاته لای وهنگ لانگ و گوتی:

- ئیستا که بوینه سی پشت، و اچاکه شه جه ره نامه یهک بو خۆمان دروست که یین و
بنه چه که ی خۆمان دیاری که یین. هه ره ها کاتیک له وه که ان ئاماده کران له جیه گیاهه کی
تابیه تی بیان داده نین و له رۆژانی جیه ئندا ریزیان لێ ده گرین چونکه تازه له ریزی چینی
ده وله مه ند و پیاوی ماقوولین و نیو به ده ره وه.

وهنگ لانگ خۆشی له و قسه هات و خه یرا ده ستووری دا له وه که یان دروست کرد و

دایاننان. پاش ئه وهی با پیره گه وره و با پیهی له سه ره له وه که نووسرا، جیه گیای نیوی
وهنگ لانگ و کوره کانیشیان هه شته وه تا دوای مردنیان بنووسی، کوره گه وره که ی
مه نقلیکیشی بو عوود سووتاندن کری و داینا.

دوای ئه و کارانه وهنگ لانگ به لینی خۆی که کرینی به رمال بو خودا که ی بو برده سه ر
و به رماله که ی کری. چونکه پیهی و ابوو ئه و خودایانه به خۆرایی کار ناکه ن و نه گه ر
بیشیکه ن، که لینیکی هه ر دیلنه وه که له لایه کی دیکه وه پێوه ده ن! له حالیکدا بیهی له و
مه سه له ده کرده وه یه کییک به هه لات هه لات هاته لای و گوتی:

- چینگ له گیانه لالا دایه و داوای تو ده کا.

وهنگ لانگ به بیستنی ئه و قسه تووره بوو و گوتی:

- خه ریکم باوه ر ده کهم که ئه و دوو خودا له عنه تیانه ی مووچه له بهر به خه یلایه تی چاویان
به ئیمه هه لئایه و له حه یفان له وانه یه له بهر یهک بلاو بن. له لایه کی دیکه شه وه له بهر
ئه وهی به رمالیکم بو خودای په رستگه ی شار کریوه، له حه یبه تان له وانه یه خۆ به ئاو و ئاور
داده ن. به لام ده بێ ئه وهی بزانی که ئه وان ته نیا خودای خاکن و چیدیکه یان له ده ست نایه.

وهنگ لانگ له نارحه تیانه نه هاریشی نه خوارد، ته نانه ت به قسه ی نه یلووفریش
دانه نیشت و به په له وه ده رکه وت. نه یلووفره به غاردان کلفه تیکی وه دوا خست، به لام وا
رۆیشت کلفه تی بیه چاره توژیشی نه شکاند. وهنگ لانگ خۆی گه یانده وه تاغی چینگ و
پرسی:

- نازانن بو وای لیهاتووه؟

وه تاغه که ی پر بوو له کریکار و هه ره که ی قسه یه کیان ده کرد، یه کیان هه لیدایه و گوتی:

- ده یویست جه نه ره که ی بوخۆی بکا.

ژماره یه کی دیکه گوتیان:

- زۆرمان پیه گوت ئه و کاره به تو ناکرێ و تازه پیه بووی.

یه کی دیکه له و لاوه گوتی:

- ده یویست ئه و کریکاره تازه فیه بکا.

وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- دا ئه و کرێکاره م بۆ بێن بزانم.

کرێکاره کانی دیکه به پالاستۆ هینایانه پیتش، کابرای بێچاره له ترسان وهک شهق شهقه دهله رزی و ههردووکه ئهژنۆکانی نووشتابوووه. وهنگ لانگ ورده ورده لیتی نزیك بووهوه به هیز و قهوهتی خۆی زلیکی لیتدا؛ کهس نهیده ویترا تکای لێ بکا. کابرای فهقیریش له ترسان ههست و خوستی له خۆی پرېبوو. له حالیکدا چینگ ناله نالی دههات وهنگ لانگ گوتی:

- ته ماشای ئه و سهودایه ی کهن ئه و هه خه ریکه ده مرئ و منیش له وه دهدهم.

له پاشان له په نا چینگ دانیشته دهستی له نیو دهستی خۆی نا، به لام چینگ دهسته کانی سارد ببوونه وه و به حال نه فهسی دههات، وهنگ لانگ ملی خوار کرده وه و گوتی:

- چینگ من ئه وه لیرهم نارچهته مه به تابووتیکت بۆ ده کرم له تابووتی بام چاکترین.

به لام چینگ له وهی ده رچوو بوو که گوتی له دهنگی وهنگ لانگ بێ و له زمان که وتبوو، سه ره نجام کهس قسه ی لێ نه زانی و مرد. دوا ئه وهی چینگ مرد، وهنگ لانگ سه ری له سه ر سینگ دانا و دهستی کرد به گریان؛ گریانیکى وا که بۆ بابیشی ئه وهنده نه گریبوو. له پاشان ناردی تابووتی بۆ کړی و بۆ به خاک سپاردنه که ی چه ند پیاوی ئایینی بانگ کرد. ههروه ها بۆ خۆشی لیباسی ره شی له بهر کرد و له گه ل جه نازه که ی رۆیشته بۆ قه بران. هه رچه ند کوره که ی گوتی ئه وه خزمه تکاریکى ئاساییه و شیاوی ئه وه هه موو ریز و حورمه ته نییه، وهنگ لانگ وهک مردوو یه کی بنه ماله ی خۆبانی ته ماشا کرد و سێ رۆژی پرسه بۆ دانا. نه یانه یشت ده نا پتی خۆش بوو له لای بابی و ئۆلان بینه ئیژی. کوره کانی کردیانه پرته و بوله و گوتیان:

- چۆن ده بی دایک و بابی ئیمه له گه ل خزمه تکاریک له گۆرستانیک بن، ئه گه ر بێتوو ئه و کاره ی بکه ن ده بیته داب بۆ ئیمه ش.

به کورتی قسه ی وهنگ لانگیان له عه رزی دا و جوا بیا ن نه داوه. وهنگ لانگ له بهر ئه وهی نه یده ویست له سه ر مه سه له یه کی وا ساده شه ر و هه للا ساز کا، دوا ئه وهی چینگیان له سوو چیک ته سلیم به خاک کرد گوتی:

- ئه گه ر مردم له لای چینگم بنیژن.

دوا ی مه رگی چینگ، وهنگ لانگ که متر ده چوو مووچه، چونکه هه وسه له ی کار کردنی نه مابوو. به م هۆبه زۆربه ی زه ویبه کانی دان به ئیجاره، خه لکه کهش ئه وه یان زۆر پیتخۆش بوو، چونکه زه ویبه کانی زه وی چاک بوون. وهنگ لانگ سه ره رای ئه وهی له کار که وتبوو، حازر نه بوو زه ویبه کانی بفرۆشی. خانووبه ره که ی ئاوا بیهی دا به یه کیک له کرێکاره کان و گوتی:

- ئاگایه کیشته له و دوو تریاک کیشته پیره بێ.

ته ماشای کرد کوره چکۆله که ی به جۆریکى ته ماشا ده کا، بریک راوه ستا و گوتی:

- نارچهته مه به به جیت نه یتم. کچه کهش له گه ل خۆم ده به م بۆ شار، جاران له بهر دلنیا بوون له چینگ به جیم ده هیشتن. ئیستا که چینگ نه ماوه، بۆ کیتان به جی بێتم؟ به لێ دوا ئه وهی چو بۆ شار، زۆر که م پتی راده گه یی بگه ریته وه ئاوا بی و سه ر له مووچه و مه زرا و مامی و ئامۆژنی بدا

بوو، خهريک بوو له خهيفان بکشیتتهوه و خۆی پیدادا! وهنگ لانگ ترسا و پتی و ابوو به لایهک به سهر خۆی دینتی، چونکه به مندالیش ههر قهلس و تووره بوو، ناچار بۆ ئهوی شتییک له خۆی نهکا گوتی:

- ههر کاریک پیت خۆشه بیکه و دهست له من هه لگره.

کورکه کاتییک ئهوی بیست گوتی هه تا په شیمان نه بووه تهوه با برۆم. به په له، تا ئه و جیگایه ی بۆی کرا، ژماره یه کی مییز و سه نده لی به دروست کردن دا. هیندیکی په رده ی سووری ئاوریشمی بۆ ده رگا کان له بهر چاو گرت و بریکیشی گولدان و چینی کری. ههروه ها به ردی مه رمه ری له دیواره کان دا و ته پۆلکه یه کی ده سکردی له نیو حه وشه کاندای دروست کرد. له و ماوه دا که خه ریکی ئه و کارانه بوو رۆژی دوو سی جارن ده چووه ده ر و ده ها ته وه. ئه وه شی زۆر پین ناخۆش بوو، چونکه بیزی له خه لکه که ده کرد. وه ختییک به لایاندا ده رۆیشته به ده سرۆکه به ک لووتی ده گرت و چاوی ده قووچاند. خه لکه که ش دوا ی ئه وه ی له وان تیده په ری له قاقای پیکه نینیان ده دا و ده یانگوت:

- ته ماشای ئه و پۆز و ئیفاده ی! بۆگه نی ماله بابی له بیر چووه ته وه!

به لام هیج کهس نهیده و تیرا روویه روو ئه و قسانه بکا، له بهر ئه وه ی پوولدار بوو هیچی پیتوه دیار نه بوو.

سه ره نجام رۆژی جهژن له باره ی نرخ ی ئیجاره ی زهوییه کان ته میان گرت و خه لکه هه ژاره که له بهر ئه وه ی ئیجاره که یان بۆ نه ده درا به ناچار ی رۆیشتن. خه لکه که له پاشان بۆیان ده رکه وت که ئه و کاره به یارمه تی کوری هوانگ کراوه. به م چه شنه ئه و خه لکه هه ژاره یان به فییل و ته له که وه ده رنا و زهوییه کان یان پین به جتی هیشتن، به لام له کاتی پینچانه وه ی شتومه که کان یاندا هه موو تف و له عنه تیان ده کرد و ده یانگوت:

- تاکه ی ژیر دهستی پوولدار بین و زۆریان لی بکه ن!؟

خه لکه که له وی رۆیشتن، به لام ئه وه نده ی بلتی دل پر و تووره بوون و ده یانگوت:

- بلتی رۆژییک تۆله ی خۆمان بکه ینه وه؟ له لایه کی دیکه شه وه پتیمان و ابوو پوولدار له وه چاکتر نابی و هه رکه گیرفانیان پر بوو سوالکه ر و چه ته لییان وه خۆ ده که ون. وهنگ لانگ له و شتانه پین خه بهر بوو، چونکه پیر و بی تا قهت بسوو. بپنجگه له خواردن و خه وتن کاری به شتی دیکه نه بوو؛ له لایه کی دیکه شه وه کاروباری ماله که ی و ده سه لاتی هه موو شتیکی دابوو به کوره گه وه که ی.

وهنگ لانگ له بهر ئه وه ی زهوییه کان ی به ئیجار دابوو و مانگه و مانگیش پوولکه یان ده دا به پتی و ابوو به ئاواتی خۆی گه بشتوو! ده توانی له په نا کچه شیتته که ی سه نده لیک دانی و به ئاسووده یی سیغاری خۆی بکیشی. ئه گه ر کوره گه وه که ی لییان گه رابا، کاریان زۆر چاک بوو. به لام به داخه وه ئه و کوره ی له وانه نه بوو به هه موو شتییک رازی بی، هه میشه له بیری رازاننده وه ی ولات دابوو، به م هۆیه رۆژییک هاته لای بابی و گوتی:

- ئیمه پتیوستیمان به زۆر شت هه یه و ده بی ههر له ئیستاوه ئاماده یان که یین. شه ش مانگی ماوه بۆ زه ماوه ندی برا چو که که م، نه سه نده لییمان به ئه ندازه ی میوانه کان هه یه، نه قاپ و که وچک. جگه له وه ش پیاو خه جاله تی ده کیشی به و میوانه ماقوولانه بلتی به نیو ئه و ره ش و پرووت و سوالکه رانه دا بینه دیوی میوانان. ههروه ها ده بی دوا ی زه ماوه نده که له بیری حه وشه یه کی دیکه شدا بین؛ چونکه مندالی دیکه مان ده بی و جیگامان ناییتته وه.

وهنگ لانگ دوا ی ئه وه ی ته ماشای کوره که ی کرد چاوی له سه ر یه ک دانا، مژتیکی له سیغاره که دا و گوتی:

- بلتی بزائم چیت ده وی، قسه ی حیسابیت چییه؟

کوره که که زانی بابی به و پیتشیاره رازی نییه، به ده نگتیکی به رز گوتی:

- ده لیم ده بی حه وشه ی ده ره وه شمان هه بی، ئه و شتانه بۆ مالتیکی گه وره ی وه ک ماله ئیمه زۆر شتیکی ئاسایی و ساده یه.

وهنگ لانگ مژتیکی دیکه ی له سیغاره که ی دا و گوتی:

- زه وی ئی خۆمه و تۆ ده ستت لی نه داوه.

کوره که که به بیستنی ئه و قسه تووره بوو و گوتی:

- بابه گیان! تۆ بۆ خۆت له بهر خویتندن نام و گوتت خویتنده واری باشه. ئیستا که ده مه وه وی له بهر خاتری تۆ لیتها تووی خۆم پیتشان دم ته شه ر و لاتاوم پین داده دی و خه ریکی به زۆرمله ی به سه رماندا بسه پیتی که من و خیزانم وه ک دیهاتیان بژین!!

کوره که دوا ی ئه و قسانه خۆی سوور هه لگییرا و ناره حهت بوو. کاجیکیان له حه وشه که دا

ئەو كۆرە گەورەى وەنگ لانگ ھەرۆك گوقمان زۆر لە خۆرازی و بە پۆز بوو؛ پاش ئەوئەى ئەو خەلكە ھەزارەیان وەدەرنا، بۆ خاوتین كۆرئەوئەى ئەو وەتاغەى كە خەلكە فەقىرەكە چلكن و خراپیان كۆرئەوئەى، ژمارەبەكەى بەننا و دارتاش ھیتنا و ولاتى پىن خاوتینكۆرئەوئەى، ھەرۆھا ھەوزى نیتو ھەوشەكانیشى دروست كۆرئەوئەى و پرى كۆرئەوئەى لە ماسى. لە دەوران دەورى ھەوزەكانیش گولئى دانا.

رۆژتیک خیزانى بە ئیشتیا ھاتە دەر تاكو بزانی مێردەكەى چ دەستە گولئىكى بە ئاو داداوە و چى كۆرئەوئەى. چاوتىكى بە ولاتى دا خشاند و سەرى پاوەشاند، دیار بوو وەبەر دلئى نەكەوت. كەموكۆرئەوئەى بە مێردەكەى گوت و گەراوە. سەرەنجام خەلك ھەموو لە مەبەستى كۆرە گەورەكەى وەنگ لانگ ھالى بوون و پىكتریان دەگوت:

- ئەو مائە وەك پىشووئى لىھاتوئەتەوئەى و دەربەگایەتى ژباوەتەوئەى! ھەر ئەو خەلكە كە رۆژتیک بە نیتوى وەرژتەر وەنگ لانگیان بانگ دەكۆرئەوئەى، ئەورۆ بوو بە وەنگ لانگی ئەشرف و خان.

وەنگ لانگ لەو ھەموو خەرچەى كە بە فیرۆ كرابوو پىن خەبەر بوو! ھەموو رۆژئى كۆرئەكەى دوو سىن جار دەھات و دەبگوت:

- بۆ فلان كار پىتوئەستەم بە سەد سەكەى زىو ھەبە، فلان دەرگا خراپ بوو دەبى چاك كرتتەوئەى، جىنگاى مێرەكان دەبى بگۆرین.

وەنگ لانگ لەبەر ئەوئەى پىتى و ابوو پوولەكەى بە فیرۆ دەروا، چكە چكە پوولەكەى دەداپە. چونكە زەوئەبەكەى بە ئىجارە دابوون زۆرى دل بە پوولەكەبەوئەى بوو. پوولئىكى مەفتى وەگبەر دەكەوت و مەفتیش لە دەستى دەچوو دەر. ھەرۆھا ئەگەر ئەو كۆرئەوئەى دووئەمى پىتى نەگوتبا لەوانەبوو ھەر نەزانى كە ئەو پوولە چلۆن خەرچ دەكۆرئەوئەى! رۆژتیک ھاتە لای بابى و گوتى:

- بابە گىيان! ئەو ھەموو خەرچە پىن جىتیبە كەى تەواو دەبى؟! بۆ ئىمە ھەتەن دەبى لە كۆشك دا بژین؟ ئەگەر ئەو پوولانەمان بە سەدى بىست بە سوود دابا ئىستە زباتر لە وەزنى خۆى پوول دىناوئەى. ھەرۆھا ئەو ھەوز و دار و گولانە خۆ بەریان نابى چ سوودئىكى ھەبە؟ ناخر گولئى سۆسن و نەیلووئەى چ دەردتیک لەسەر ئىمە سووك دەكا؟

وەنگ لانگ كاتىك زانى كە ئەو دوو براپە نزىكە لە گىيانى بەكتر بەر بن، بە پەلە و لە ترسى ئەوئەى مائەكەیان نەشپوئى گوتى:

- رۆلە گىيان! ئەو كارانە لەبەر خاترى زەماوئەندەكەى تۆبە. كۆرئەكەى لە ھەبەگان پىكەنى و گوتى:

- وەللا بەزمىتىكى چاكە، خۆ خەرچى زەماوئەندەكە دە بەرابەرى خەرچى بووكەكە ھەلئەگرتى، خۆ بابە گىيان! وانابى، ئەو پوولانە ئىرسن كە دەبى دواى تۆ لە بەبىنى ئىمەدا دابەش كۆرئەوئەى؛ كەچى ئىستا كاكە لەبەر پۆز و ئىفادەى خۆى بە فیرۆ خەرچى دەكا!

وەنگ لانگ دەبزانى كە ئەو كۆرئەوئەى زۆر لەسەر شت دەروا و دەست ھەلئەگرتى گوتى:

- زۆر چاكە سەبارەت بەو مەسەلە لەگەل كاكە قەسە دەكەم و ھەرۆا پىشى بەرەللا ناكەم، ھەق بە تۆبە؛ راست دەكەى.

كۆرئەوئەى پازى نەبوو، دەستى دا قەلەم و قاقەز و ھەموو ئەو خەرچانەى كە كاكى كۆرئەوئەى نووسى و لە پىش بابى دانا. وەنگ لانگ كاتىك چاوى بە سوورەت ھىساب كەوت گوتى:

- رۆلە گىيان! ھىشتا ھىچم نەخواردوئەى. داىبىنى دواپە تەمانشای دەكەم. پاش ئەوئەى لە كۆل خۆى كۆرئەوئەى، لەگەل كۆرئەوئەى قەسەى كۆرئەوئەى و گوتى:

- رۆلە گىيان! پوول خەرچ كۆرئەوئەى بەس نىبە؟ بۆ لەبىرت چووئەتەوئەى كە ئىمە دىھاتىن، كوا ئەو كارانە لە ئىمە دەوئەشپتتەوئەى؟

كۆرئەكە نىچاوانى تىك نا و گوتى:

- نەخپەر وانىبە! خەلكى ناو شار بە ئىمە دەلئىن بنەمائەى وەنگ. ئىمە دەبى جۆرتىك بژین كە لەگەل نىتوئەكەمان بىتەوئەى. ئەگەر براكەم ئەوئەى نازانى من و خىزانم ئەوئەى تىدەگەبن كە شەرەف و گەورەبى بنەمائەى خۆمان بپارئىزىن.

وەنگ لانگ تازە دەبزانى كە خەلكى ناو شار بەو نىتوئەیان دەناسن، چونكە ھەتا پىرتەر دەبوو كەمتر وەدەر دەكەوت. نەدەچوو گەزىتۆ و، قاوئەخانەش. كاروبارى بازپىشى بۆخۆى نەدەكۆرئەوئەى، چونكە كۆرئەكەى دىكەى بەو كارانە رادەگەبى. وەنگ لانگ لە ھالىكدا بەو خەبەرە خۆشچال بوو گوتى:

- كۆرئەوئەى بزانی كە بنەمائەى گەورەكانیش لە ساپەى پىت و بەرەكەتى زەوئەبوزار ماقول بوون.

كۆرئەكە زۆر زىرەكانە وەلامى داوئە و گوتى:

- قسه كهت دروسته، به لّام نه توش نه وهی ده زانی که ریشه لك و پویی زور لئ ده بیته وه و هیندیک له وان ده بنه گولیش.

وهنگ لانگ پیتی وانه بوو کوره کهی وا حازر جوابه، برپیک راوه ستا و گوتی:

- نابج چیدیکه نهو زیوانه به فیرۆ برۆن، نه گهر به قسهی تو نهو ریشانه گولّ ده رکه ن یان میوه یان پیوه بئ، ده بی له و خاکه دا ریشه داکوتن.

پاش نهو قسانه شهو به سهر داهات و وهنگ لانگ پیتی خوش بوو به تنیا برپیک بیر بکاته وه. به لّام کوره کهی سهره رای نه وهی به تاره زووی خوئی ولاتی رازاند بووه وه و قسهی خوئی کردبوو بابی به جئ نه هیتشت و گوتی:

- جارئ به سه، به لّام شتیکی دیکه ماوه.

وهنگ لانگ کیسه و قه ننه کهی فرئ دا و گوتی:

- که و ابوو من نابج قهت نانپکی به تاسو ده بی بخوم؟

کوره که دهستی هه لنگرت و گوتی:

- نهو مه سه له پیوه نندی به کوره کهی تووه زیاتره تا من و کوره کهم، به لّام دیسانیش پیتم خوش نییه برا چکولّه کهم نه فام و نه خوینده وار بئ، ده بی دهرس بخوینتی و شت فیر بئ.

وهنگ لانگ بهو قسه یه زور نارچهت بوو، چونکه نهوه هه وه لئین جار بوو که نهو قسهی ده بیست! له لایه کی دیکه شه وه له پیشدا له باره ی کوره چکولّه کهی دا بیبری کردبووه وه که ده بی چ بکا و چ کاره بئ. ههر بویه گوتی:

- خوینده واری دیکه مان ناوئ، دوو که سمان به سه، ده بی دوا ی مه رگی من یه کینک بئ به سهر مووچه و مه زراکه رابگا.

کوره که له وه لّامدا گوتی:

- نهوه بویه شه وانه ژیر نابیته وه، کز و لاوازیه که بیه که شی ههر له بهر نه وه یه.

وهنگ لانگ بیبری له وه ده کرده وه که چلۆن تا کو ئیستا لهو کوره ی خوئی نه پرسپوه چ کارتکت پیخوشه و بوخوئی کاری بو دیاری کرده وه. به لّام نه وهی کوره گه وره کهی ده بیگوت شتیکی دیکه بوو، ههر بویه نهو قسه کاری لیکرد و هانی دا له باره ی کوری سییه می دا زیاتر بیر بکاته وه. نهو کوره ی وهک هیچ کام له براکانی دیکه ی نه ده چوو، وهک دایکی بیته دنگ بوو! له بهر نه وهی هیچی نه ده گوت کهس رووی نه ده دایه. وهنگ لانگ به دوو

دلی له کوره کهی پرسئ:

- تو بوخوت نه وهت لئ بیست؟

کوره که له وه لّامدا گوتی:

- ده توانی بوخوشت قسه ی له گه لّ بکه ی و لئی بیرسی.

وهنگ لانگ وهک نهوه ده چوو دلی نه رم بووی! برپیک مات بوو و گوتی:

- نه من نه وانه نازانم ده بی یه کتان تاگاتان له مووچه و مه زراکه بئ.

کوره که رازی نه بوو و گوتی:

- ناخر له بهر چی بابه گیان؟ تو ده ولّه مه نندی و تازه پیوستیت به وه نییه که کوره کهت وهک دپهاتییه که له مووچه کار بکا. کهس چی چاکمان بئ نالی، ههروه ها پیمان ده لئین له چهر و پیس.

سهره نجام قسه ی کوره کهی وه راست گه را و خه لک به ده ست وهنگ لانگیان ده ست نیشان ده کرد و ده یانگوت نهو پیواوه له سهر نهو هه موو سه روه ته را وهک کرئیکاریتک له مووچه کار به کوره کهی ده کا؛ به لّام بوخوئی وهک خانزادان ده ئی! کوره کهی له بهر نه وهی ده یزانی بابی حیساب له سهر خه لک ده کا له درئیه ی قسه کانیدا گوتی:

- نهوه دهردی بئ دهرمان نییه و ده ست نییه له گوزه ی دا مابئ، زوریش ساده یه ده نیرین ماموستایه ک بئ و له مائی دهرسی بئ بلئ. دوا ی نه وهی که میک چاو و گوتی کراوه ده نیرین بو یه کینک له قوتا بخانه کانی جنووب. من بوخوم له لای توّم، براکه ی دیکه شم خه ریکی کار و کاسپییه و جیگای نیگه رانی نییه، ئیجازه بده با نه وهش به دلی خوئی کارتکی بکا.

وهنگ لانگ گوتی:

- پیتی بلئ با بئ بزائم.

کوری سییه م هاته لای بابی و راوه ستا، به لّام ههر ده تگوت لهو تایفه نییه! هه تا ده ست هه لئینی بالا بهرز و شوخ و شه ننگ بوو. هیچ کوئی وهک دایک و بابی نه ده چوو، ته نییا له بیته دنگی و له له سه ره خوئی دا وهک دایکی ده چوو، وهنگ لانگ ده تگوت قه تی نه دیوه، دوا ی نه وهی ماوه یه کی زور ته ماشای کرد گوتی:

- کاکت راست ده کا ده لئ پیته خوشه خوینده وار بی؟

کورده که له وهلامدا گوتی:

- بۆ پێم ناخۆشه، خۆ شیت نه بووم پیم ناخۆش بێ!

وهنگ لانگ سیغاریکی پیتچاوه و گوتی:

- حالی بووم دهلیتی چی. ئەتۆش ههز ناکهی به سههر مووچه کان رابگهی، چۆن دهبی له وهموو کورده یهکیان هازر نه بن ناگاتان له مووچه و مهزراکه بێ؟

وهنگ لانگ دیار بوو ئەو قسانه به قهلسی دهکا، بهلام کورده که هیچی نهگوت. سههره نجام خۆی بۆ رانهگیرا و به توورهدیی گوتی:

- بۆ مرتهقت له خۆت برپوه و هیچ نالیی؟ راست دهکهن دهلین پیت خۆش نییه به سههر مووچه کان رابگهی؟

کورده که دیسانیش به وشه ی به لێ وهلامی داوه، وهنگ لانگ له بهر خۆیه وه گوتی: «خۆ به پیری سههریش له دهستیان ئاسووده نیم، چیان له گهڵ بکهیم؟». دوا ی ماوه یهک گوتی:

- به من چی چ ده که ی چ ناکه ی! برۆ له پیت چاوم ون به!

دوا ی ئەوه ی کورده که رویش وهنگ لانگ دانیشته و گوتی: «ههرچی بێ کچه کانم له کورده کانم چاکترن! یهکیان شیتته و کاره که ی ئەوه یه پارووه نانیک بخوا و به کوته په رو یهک کایه بکا، ئەوه ی دووه میش میردی کرد و کاری به ئیمه نه ماوه». زۆر زوو له کورده کانی جارز ده بوو، بهلام دوا ی ئەوه ی رقه که ی ده نیشتته وه ده یگوت: «ههرچی پیتیان خۆشه با بیکه ن». له پاشان کورده گه وره که ی بانگ کرد و گوتی:

- وا دیاره برا چکۆله که ت پیتی خۆشه ده رس بخوینێ، برۆ مامۆستایه کی بۆ بینه با دهرسی پێ بلێ. ئەمن نار هه حه ت مه که ن چ ده که ن بکه ن.

له پاشان کورده که ی دووه می بانگ کرد و پیتی گوت:

- ئەگه ر پریاره هیچ کام له ئیوه به سههر مووچه و مهزراکه رانه گه ن ئەتۆ ناگات له پوولی ئیجاره کان بێ با فیلمان لێ نه که ن

کورده که ی ئەو پیتشیاره ی زۆر پیتخۆش بوو، چونکه پووله کانی بابی به ی ده گه یشت و له ژیر چاودیری وی خه رج ده بوو. وهنگ لانگ ئەو کورده ی دووه می خۆی زۆر پێ سههر بوو، چونکه له روژی زه ماوه نده که شدا هه ر له بیری ئەوه دا بوو که پوولی زیادی خه رج نه که ن له حالیکدا ده بی زاوا له روژی وادا گیرفانی بکاته وه و ئەو شتانه ی وه بهرچاو نه یه .

فه قیری و ده وله مه ندی له هه موو وه خت و کات و ساتیک خۆ ده نوینێ و دیاره، لهو زه ماوه نده ش خه لکی شار و دیتیان لیک جیا کردبو نه وه! بۆ وینه سفره ی میوانه کانی شار به نان و چیتشتیکی چاک و مه شرووب رازابووه وه، به لام نان و چیتشتی دیهاتیه که کان که میک له ئی روژانه ی خۆیان چاکتر بوو.

هه ر وه ک گوتمان کورده نیونجیه که زۆر به مشوور بوو، نه یده هیتشت هیچ شتیک به فیرو پروا، ته نانه ت ناگای له و شتانه ش بوو که میوانه کان هیتنا بوویان بۆ سههر زه ماوه نده که ی. ههروه ها سه باره ت به خزه تکار و کلفه ته کانیش زۆر توندی گرتبوو له سهه جارن جاریک شتیک ده دانێ! روژتیک دوو سکه ی زیوی دا به کوو کوو به لام کوو کوو به دهنگیک بهرز گوتی:

- دیاره ئەوانه زۆر سووالکه رن، ئەگه ر بنه ماله یه کی ده وله مه نده و نیو به ده ره وه بان ئەوه نده پیس و چنۆک نه ده بوون، ئەو ده م و ده زگایه بۆ ئەو بنه ماله یه نابێ.

کورده گه وره که ی وهنگ لانگ به بیستنی ئەو قسه زۆر نار هه حه ت بوو، به دزی چه ند سکه ی زیوی له ده ست کوو کوو هاویشته و به م چه شنه رق و توورهدیی خۆی سه باره ت به برا چووه که ی ده بری. ئەوه نده نار هه حه ت بوو خۆی پێ رانه گیرا و له و کاته ی دا بوو که که بان له که ژاوه نا ته نیا دوو سێ که س له دۆسته کانی خۆی بانگ کرد، چونکه پیتی وابوو بهر چاوته نگه برا که ی ده بیسته هۆی ئابوو چوونی وی له لای دۆسته کانی. له لایه کی دیکه شه وه چونکه کچه که دیهاتی بوو زۆری پیتوه ماندوو نه بوو، کاتیک بووکیان داده بزاند له سووچیک راوه ستا و به ته شه ر گوتی:

- ته ماشای ئەو برابیه ی من له سههر ئەو هه موو سه ره ته ی بابم را چ ژنیکه ناچه زی هیتناوه، خۆ فه قیریک نییه نه توانێ و دهستی نه روا، دهیتوانی ژنیکه زۆر جوان بیتی.

- کاتیک زاوا و بووک ئیحه ترامیان بۆ برا گه وره که ی و براژنی دانا، برا که ی به هیتدی نه گرتن و ژنه که شی زۆر به پۆز و ئیفاده له گه لیان روو به روو بوو، له و کاته دا ئەوه ی له و حه وشه دا ده ژیان که س به ته و او ی ئاسووده نه بوو جگه له نه وه چکۆله که ی وهنگ لانگ؛ ته نانه ت وهنگ لانگ بۆ خۆشی به نه یلوو فه ریش دلێ نه ده کراوه، هه ر تا و نا تا و تیک له خه و راده پری و هه لده ستا داده نیشت. زۆر به ئاواته وه بوو بگه ریتته وه خانو به ره که ی ئاوی و به ئیشتیا قونچه که سیغار و تلته چای فری دا و ترسی ئەوه ی نه بی که جیگاوبان و ته خته که ی پیس ده بی.

کوردهکانیش وهک بابیان نارپهحهت بوون و نیگه‌ران؛ کورپه گه‌وره‌که‌ی له‌بهر ئه‌وه‌ی نیگه‌ران بوو که له‌و زه‌ماوه‌نده‌دا له‌چهری بکه‌ن و له‌بهر چاوی خه‌لک چکۆله‌ بیتته‌وه یان میوانه‌کانی دپهاتی به‌ده‌رگای میوانه‌کانی شاردا بیته‌ ژوور و ئابرووی بچن. کوری دووم له‌بیری ئه‌وه‌دا بوو پووله‌کان به‌ فیرو خه‌رج نه‌که‌ن و ته‌واو نه‌بن، هه‌روه‌ها کوری سیپه‌میش هه‌ولتی ده‌دا تو‌له‌ی ئه‌و چهند ساله‌ی بکاته‌وه که وه‌ک مندالیکی دپهاتی له‌بهر تاو سووتاووه و کاری کردووه، هه‌روه‌ها وه‌ک براکه‌ی خوینده‌وار بی.

هه‌ر وه‌ک گوتمان ته‌نیا نه‌وه‌که‌ی وه‌نگ لانگ شاد و به‌ که‌یف بوو، ئه‌ویش له‌بهر ئه‌وه‌ی بوو نه‌یده‌فامی، وه‌نگ لانگ به‌ چاوپیکه‌وتنی ئه‌و منداله‌ ژور خو‌ش‌حال ده‌بوو، وه‌ک سیپه‌ر لیتی جیا نه‌ده‌بووه‌وه، هه‌میشه‌ چاوی به‌ سه‌ره‌بیه‌وه بوو، نه‌کا بکه‌وی و جیگایه‌کی بریندار بی، له‌ پیکه‌نین و هه‌لبه‌ز دا‌به‌ز و قومار کردنه‌که‌ی تیر نه‌ده‌بوو. به‌ کورتی وه‌نگ لانگ له‌و ماله‌دا ته‌نیا به‌و مندالانه‌ دل‌ی ده‌کراوه، مندالیش رۆژبه‌رۆژ ژماره‌یان زیاد ده‌بوو. پیتیان ده‌گوت بوو که گه‌وره‌که‌ت دیسانیش زگی پره‌. وه‌نگ لانگ به‌ پیکه‌نینه‌وه ده‌یگوت:

- به‌ل‌ی زگی پره‌، جا چ بوو تا خاوه‌نی ئه‌و زه‌ویوزاره‌ بین نان خۆر با هه‌ر زیاد بی.

دوای ئه‌وه‌ بووکی دوومه‌یش مندالی بوو هینده‌ی دیکه‌ خو‌ش‌حال بوو، له‌بهر ئه‌وه‌ی نۆبه‌ره‌ی بووکی دووم کچ بوو زیاتر ئیحه‌ترامیان له‌ بووکی گه‌وره‌ ده‌گرت. وه‌نگ لانگ دوای پینج ساله‌ حه‌وت نه‌وه، چوار کور و سێ کچ ده‌وریان دا و حه‌وشه‌ پر بوو له‌ زاق و زووق و پیکه‌نینه‌ی مندالان. سه‌ره‌نجام مامیسی مرد، به‌لام له‌و سالانه‌ی دوایی دا هینده‌ی پیتوه‌ نارپه‌حه‌ت نه‌بوو، چونکه‌ چیان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات و بی‌ تریاکیشی نه‌ده‌کردن. زستانی ئه‌و ساله‌ ژور سارد و سه‌هۆلبه‌ندان بوو. بایه‌کی ده‌هات که‌ پیاو له‌بهر سه‌وه‌ش گه‌رم نه‌ده‌بووه‌وه! وه‌نگ لانگ بیستی که‌ مامی و مامۆزنی حالیان چاک نییه‌، به‌تایبه‌ت مامی خۆی بۆ راناگیرئ و هه‌ر که‌ ده‌جوولیتته‌وه‌ خوین ده‌رپشیتته‌وه، گوتی با بچم سه‌ریکیان ل‌ی بده‌م، که‌ چوو ته‌ماشای کرد به‌ حال ماوه، له‌ پیشدا دوو تابووتی بۆ دروست کردبوون گوتی:

- مامه‌ ئه‌وه‌ش تابووت نیگه‌ران مه‌به‌.

مامی به‌ ده‌نگیکی له‌رزۆک و ئارام گوتی:

- تو بۆمن وه‌ک کور وای... ژور له‌و کورپه‌ به‌رله‌لایه‌ی خۆم بۆ من چاکتر بووی.

نامۆزنی که‌میک له‌ مامی سه‌ر زیندووتر بوو گوتی:

- ئه‌گه‌ر هاتو مردم و چاوم به‌ کورپه‌که‌م نه‌که‌وت به‌ل‌ینیم پیتته‌ده‌ی کچیتکی چاکی بۆ په‌یدا که‌ی که‌ کوری بی؟

وه‌نگ لانگ دل‌نیای کرد که‌ ئه‌و کاره‌ش ده‌کا، به‌لام ئاگای له‌ گیاندانی مامی نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی بیست کاتیک خزمه‌تکاره‌که‌ شپوی بۆ ده‌با ته‌ماشای ده‌کا له‌ حه‌وت سالان راست بووه‌ته‌وه. وه‌نگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی له‌ گۆرستانی بنه‌ماله‌ی خۆیان له‌ خواره‌وه‌ی بابی ته‌سلیم به‌ خاکی کرد ده‌ستووری دا تا سالیکی ره‌ش پووش بن، ئه‌وه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ به‌راستی بۆی په‌رۆشن، چونکه‌ مامی هه‌میشه‌ کۆسپیک بوو له‌سه‌ر ریگای وه‌نگ لانگ، به‌لام نه‌بده‌ویست ره‌سمی بنه‌ماله‌ی خۆیان پ‌ شیل کا.

له‌ پاشان نامۆزنی برده‌ شار و به‌ کووکوی گوت به‌ کل‌فه‌تیک بل‌ی ئاگای ل‌یبی و خزمه‌تی بکا. پیریژن شه‌و و رۆژ کاری ئه‌وه‌بوو تریاک بکیشی و بخه‌وی. تابووته‌که‌شی له‌ لای خۆی دانا‌بوو و جار جار ته‌ماشای ده‌کرد. وه‌نگ لانگ بییری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ زه‌مانیک له‌ ده‌ست ئه‌و ژنه‌ له‌ هیچ کو‌ی خۆی نه‌ده‌گرت و زۆری ل‌ی ده‌ترسا، به‌لام ئیستا له‌ کار که‌وتوووه‌ و وه‌ک خاتوونی پیری ماله‌ هوانگ تووشی به‌دبه‌ختی و تریاک کیشان بووه‌.

وهنگ لانگ سه بارهت به شهر شتی زۆری بیستبوو، به لام بوخۆی تووشی نه هاتبوو، له سهردهمی جهوانی دا جاریکی دیوو، ههروهها بابیشی قسهی بو کردبوو، خه لکیش دهیانگوت کهس نازانی ئه و سال شه ره له کوئی دهست پیدهکا. شه ره بو وهنگ لانگ ببوو مهسه له یه کی وهک مهسه له ی لافاو و ئاسمان و زهوی، زۆری پتوه ماندوو بوو، نه شیده زانی له بهر چی به شه ره دین به لام ئه وهندهی ده زانی که شه ره هه یه. ههروهها له م و لهوی ده بیست که دهیانگوت ئیمه ده چین بو شه ره.

ئه و خه لکه ی ئه وهیان دهگوت له برسان دهستیان وهه یچ جیگایه ک رانه دهگه یی له لایه کی دیکه شه وه پێیان خو ش بو به سه ربازی برن چاکتره له وهی سوال بکه ن و له برسان برن، هیندیک جاریش له بهر بیکاری دهچوو بو شه ره که کوری مامی یه کیک بو له وه که سانه. شه ره و به لای ئاسمان و لافاو وهک توفانی تووره هه ره دههات و لێیان نزیک ده بو وه. وهنگ لانگ بو هه وه لێن جار هه والی شه ره ی له کوری دو وه می خو ی بیست. دوا ی نان خو اردن کوره که ی پتی گوت:

- ده غلودان گران بو وه چونکه له جنووب شه ره و رۆژبه رۆژ له ئیمه نزیک ده بیته وه، هه لی چاکه با حه مباره کان خالی نه که ی، هه تا له شکر له ئیمه نزیک بیته وه شت گرانتتر ده بێ، ئه و وهخته به که یفی خو مان ده یفرۆشین.

وهنگ لانگ راره ستا تا قسه کانی ته واو بوو، له پاشان گوتی:

- پیم خو شه بزانه شه ره چۆنه؟ چونکه هه ره بیستومه بو خو م هه یچم نه دیوه!

له پاشان ئه و رۆژه ی که وه ته وه بیه که ده یانویست به زۆر بینیرن بو شه ره، ئه و ترسه ی هه ره له دلدا مابوو، به لام ئیستا پیه ببوو و به که لکی سه ربازی نه دههات، جگه له وه ش تازه ده وله مه ند ببوو و پوولدار له شتی وا نه ده ترسا، له پاشان به کوره که ی گوت:

- بو ده غلودان به من مه لێ، بو خو ت چیت پێ چاکه وا بکه.

وهنگ لانگ دوا ی ئه وهی له خه وتن و خو اردن و سیغار کێشان ماندوو ده بوو، یان ده گه ل نه وه کانی کایه ی ده کرد یان وه دوا ی که چه شیته که ی ده که وت. سه ره نجام رۆژتیک له لای

شیمالی رۆژتاوا تا قمیتکی زۆر پیاو به لیباسی بو، وهک کولله به نیو شاری وه ربوو. نه وه چکۆله که ی کاتیک چاوی به و پیاوانه که وت به غار دان هاته لای بابی و گوتی:

- بابه گه وه! بابه گه وه! زوکه وه ره بزانه ئه وانه کێن دین؟

وهنگ لانگ له بهر خاتری نه وه که ی تا بهر ده رگا هات، ته ماشای کرد هه موو ولاتیان داگرتوه، زۆریش تووره بوون و پیاو پتی و ابو هه رچی وه بهر دهستیان که وی له ت و په تی ده که ن! وهنگ لانگ له ترسان منداله که ی بو لای خو ی کیشا و له به رخۆیه وه گوتی:

- بابه گیان! بابچینه وه ژوو، ئه وانه بو ته ماشا کردن نابن.

به لام پتیش ئه وه ی ده رگا که پتیه ده ن یه کیک له سه ربازه کان هاواری کرد و گوتی:

- توه ی برازاکه ی باو کم.

وهنگ لانگ کاتیک ئاوری داوه ته ماشای کرد برازاکه یه تی هه رای لێ ده کا. له پاشان به سه ربازه کانی دیکه ی گوت:

- دۆستان ده توانین لیره بمینینه وه. ئه و پیاوه زۆر ده وله مه نده و خزمی ئیمه یه.

وهنگ لانگ له ترسان قه له می ده ست و پتی شکا، پتیش ئه وه ی وه لام بداته وه، ژماره یه ک له سه ربازه کان به بی ئه وه ی خو لقیان بکه ن چونه ژوو و به نیو مالتی وه ربوو! وهنگ لانگ ته ماشای کرد به هه موو شتیک دۆژمان، بو وینه به سه ر نێزه کانیان له میز و سه نده لی و دار و دیواریان ده دا! سه ره رای هات و هاوار و بگره و به رده یه کی زۆر، پیس و پۆخلیبیش بوون! به لۆچان له حه وزه کان ئاویان ده خو ارده وه، به لغه م و چلم و تفیان فری ده دا سه ر ولاتی.

وهنگ لانگ زۆر به ناره حه تی و په رتیشانی ده ستی نه وه که ی گرت و چوو رووداوه که ی بو کوره گه وه که ی گپراوه. کوره که ی هه ستا وه ده رکه وت که بزانی چ خه به ره. کاتیک چاوی به ئامۆزاکه ی خو ی که وت زۆر په شوکا و تیک چوو، دوو دلێش بو له وه ی که چ بکا، جنیوی بداتی؟ ئیحترامی بگری؟ به خیری بیتی یان له گه لی به شه ره بی؟ هه روا ته ماشای سه ربازه کانی ده کرد و پتیشی ده خو ارده وه، له پاشان به بابی گوت:

- هه ره یه که ی کێردیکیان پتیه.

سه ره نجام له ترسان هاته سه ر ئه و باوهره که خو ی تووشی گپره و کیشه نه کا، به م هۆیه گوتی:

- نامۆزا گیان! به خیر هاتیه وه، خوشحالتین له وهی که جاریکی دیکهش به دیدارت شاد بووینه وه.

کوری مامی بزه به کی هاته سه لیبو و گوتی:

- چند که سیشم میوان له گهل خو هینا وه.

کوره که ی وهنگ لانگ گوتی:

- نه و قسانه چن دهیانکه ی؟! ماله خوته، پیتان له سه چاومان. له وهی گه ری پیتم بلتی بزائم هه تا نه ریشتوون نان و چیشنتان بو دروست که یین؟

کوری مامی به گالته پیکه نی و گوتی:

- به لئی نان و چیشنتان بو دروست که و باسی ریشتان مه که، هیچ په له یه کمان نییه. رهنگه چند ریژ یان چند مانگ و یا یه که دوو سال بمینینه وه. تا دووباره ده گه ریینه وه بو شهر نیگابانی نه و شاره یین.

کاتیک وهنگ لانگ و کوره که ی نه و قسه یان بیست زور نارچه ت بوون، به لام له ترسی بریقه بریقی سه رنیزه ی تفهنگان ناشکرایان نه کرد و گوتیان:

- زورمان پیخوشه، ماله خوته.

له حالیکدا وهنگ لانگ و کوره گه وره که ی زور نارچه ت بوون و نه یانده زانی چ بکه ن کوره که ی دووه می به غاردان و هانکه هانگ له ده رگای دا و گوتی:

- هه موو ماله کان ته نانه ت که پرۆ که ی هه ژاره کانیش پر بوون له سه ربازا! ویستم پیتان بلتیم جگه له وهی ریگیان بدن هیچی دیکه تان بو ناکری! نه که ن شتیک بلتین و نارچه تیان که ن. یه کیک له هاوکاره کانی من ده چته وه و ته ماشا ده کا وه تاغی ژنه که شی پره، کاتیک ره خنه ده گری له جوابدا کیردیکی له زگی ده دن، له پشتی وه ده ره که وهی! کوره له درتیه ی قسه کانیدا گوتی:

- نه وه م بویه بو گیترا نه وه که حیسابتان بیته ده ست و هه رچی گوتیان، نه لیتن نا. تووشی ریژیکی رهش بووین ته نیا ده بی دو عا بکه یین هه رچی زووتر شهر لیتره ته او بی و نه وانیش پرۆن.

له پاشان هه رسیکیان له بیری نه وه دا بوون که چ بکه ن و چلۆن ژنه کانیان له ده ست نه و چاو برسییانه نه جات دن؟ کوره گه وره که ی ژنه جوانه که ی خو ی هینا به رچاو و گوتی:

- نیمه ده بی ژنه کائمان له جیگایه ک دانیتین که هاتوچوی به سه ره وه نه بی، هه ره ها شه و

و ریژیکی لیبان خافل نه یین و ده رگایان له سه ر گاله ده یین. ده رگای پشته وهش که نیوی ده رگای ناشتیبه بکه یینه وه نه گه ر هیرشیان بو هینان له ویتوه بو ی ده رچین.

سه ره نجام نه و کاره یان کرد، ژن و منداله کانیان برده نه و وه تاغی که نه یلوو فهر و کوکو و قه ره واشه کانی لی بو، له پاشان هه رسیک کوره کان به نویه سه ریان لی ده دان و کیشکیان ده کیشا. به لام سه ره رای نه و هه موو خو ماندوو کردنه له ده ست کوری مامیان خه و و خو راکیان نه بو، چونکه خو ی به خزم و تایفه ده زانی و پیتشیان بو نه ده گیرا. نه ویش گوتی له و شتانه نه بو و به پشت نه ستووری سه رنیزه که ی به که یفی خو ی ده خولا وه. کوره گه وره که بو هه ر کوئیه ک ریشتبا، وه دوای ده که وت؛ به لام نه یه ویترا قسه بکا و له کیرده که ی ده ترسا. هه تیوی مامیشی په ریژینی له به ر نه بو! به ئیشتیا خه ریکی چاو له وه راندنی خو ی بو، شوخی له گهل ژنه کان ده کرد و قسه ی پییده گوتن. جاریک تووشی خیزانی کوره گه وره که ی بو، به پیکه نینه وه گوتی:

- به به به، نامۆزا گیان شتیکی جوانت بو پیتوه بووه! له چاوی پیس به دوور بی چنده جوانه! به ژنی کوری دووه میشی گوت:

- به به به، نه وهش ده لیبی تووری فه رهنگیه! دیهاتی و وا خر خو ل و نه رم ونۆل! راستی ده کرد ژنی کوری دووه سه ره رای قه له و بیبه که ی، زوری له به ردلان بو. هه ره ها زور حازر جواب و به غیره ت بو، قسه ی له هیچ که س نه ده پیچا وه. له حالیکدا کوره گه وره که ی وهنگ لانگ له ترسان ژنه که ی وه پشت خو ی ده دا، له وه لامی قسه ی نه و کوره دا گوتی:

- به لئی هیندیک پیوا مه زه ی توور و گوشتی سوور و سپیان پیخوشه.

نامۆزای میرده که ی وه لامی داوه:

- منیش پیتم خو شه.

له پاشان دهستی درتیه کرد که دهستی بگری، کوره گه وره که ی به شوخی کردنی نه و دوو که سه زور نارچه ت بو، چونکه له گهل داب و ده ستووری وان نه ده هاته وه و به تاییه ت له به ر ژنه که ی خو ی که شارستانی بوو زور خه جاله ت بووه وه. نامۆزاکه ی کاتیک نه وه ی زانی له به ر به ده فیری گوتی:

- به لئی من هه میشه خواردنی گوشتی سوورم پی له ماسییه کی سارد و بی مه زه چاکتره، هه ر وه که نه مه یانم پی جوانتره.

کاتییک ئه‌وه‌ی گوت بووکه گه‌وره‌که‌ی وه‌نگ لانگ وه‌ک ژنیکی سه‌نگین و به‌حه‌یا هه‌ستا چوو وه‌تاغیکی دیکه. له‌ پاشان کوره‌ مامه‌که‌ی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ به‌ نه‌یلووفه‌ری گوت:

- به‌لێ خانم ئه‌و کچانه‌ی شار زۆر به‌ پۆز و ئیفا‌ده‌ن، له‌و باره‌دا بروای ئیوه‌ چیه‌؟

دوای ئه‌وه‌ی به‌ وردی ته‌ماشای نه‌یلووفه‌ری کرد له‌ درێزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- دیاره‌ مامم ده‌وله‌مه‌نده‌ و چاکتان پێ راده‌گا، له‌ خۆرا ئه‌و هه‌موو گۆشته‌ت وه‌سه‌ر یه‌ک نه‌ناوه‌! هه‌ستان و دانیشته‌نه‌که‌شت هه‌ر وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندان ده‌چی! به‌راستی ئیوه‌ خاتونن؟

نه‌یلووفه‌ر به‌ وشه‌ی خاتون زۆر خۆش‌حال بوو و قاقایه‌کی لێدا، چونکه‌ ئه‌و شو‌ره‌ته‌ ته‌نیا تایبه‌تی بنه‌ماله‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوو. له‌ پاشان ده‌ستووری دا ئاوری قه‌نه‌که‌ی بۆ بگه‌شینه‌وه‌ و به‌ کووکوی گوت:

- چ پیاویکی قسه‌ خۆشه‌.

له‌ بنه‌وه‌ش زۆر به‌ ناز و ئه‌دا ته‌ماشای ده‌کرد. کوره‌که‌ش له‌ قاقای پیکه‌نینه‌ی دا و گوتی:

- ئیستاش وه‌ک دیله‌سه‌گی پیر ده‌ستت له‌و ئه‌دا و ئه‌تواره‌ هه‌لنه‌گرتوه‌؟

کوره‌ گه‌وره‌که‌ له‌ تاوان هه‌جمینه‌ی لێ هه‌لگیرابوو و هیچی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. کوره‌ دوای ئه‌وه‌ی له‌ گه‌پ و گه‌مه‌ تیر بوو، ویستی سه‌ر له‌ دایکی بدا. وه‌نگ لانگ بردی وه‌تاغی ئامۆژنی پێشاندا. به‌لام ته‌ماشایان کرد خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه‌. کوره‌که‌ی به‌ قۆنداغه‌ تفه‌نگ وه‌خه‌به‌ری هیئا، پیریزن دوای ئه‌وه‌ی چاوه‌کانی هه‌لگلۆفی و سه‌ری هه‌لئینا پیتی وابوو خه‌ون ده‌بینی. کوره‌که‌ی گوتی:

- نابینی کوره‌که‌ت لێره‌ راوه‌ستاوه‌؟! بۆ هه‌لناستی!؟

پیریزن تا نبوقه‌دی خۆی له‌ نیو جیگاوبانه‌که‌ هیئا دهر و به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه‌ گوتی:

- رۆله‌ گیان! ئه‌تۆ کورپی منی؟

دوای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی چاک تییه‌وه‌روانی، له‌ پاشان خۆقه‌که‌ی خۆی دایه‌ چونکه‌ بۆ به‌خیره‌یتانی له‌وه‌ چاکتری شک نه‌ده‌برد. به‌ قه‌ره‌واشه‌که‌یشی گوت:

- وه‌ره‌ خۆقه‌که‌ی بۆ داگره‌.

کوره‌که‌ ته‌ماشایه‌کی کرد و گوتی:

- نه‌خیر خۆقه‌م ناوی.

وه‌نگ لانگ که‌ له‌ په‌نا ته‌خته‌که‌ی راوه‌ستابوو و ته‌ماشای ده‌کردن له‌ نا‌کاو ترس دایگرت و گوتی کوره‌که‌ی نه‌لێ ئه‌وه‌ بۆ وات له‌ دایکم کردوه‌ و فیری تریاک بووه‌. به‌م هۆیه‌ پێش ده‌ستی کرد و گوتی:

- زۆرم پێخۆش بوو تریاکه‌که‌ی که‌م کاته‌وه‌، چونکه‌ رۆژی مستیتیکی پوولی زیو ده‌ویست. خۆ له‌و ته‌مه‌نه‌شدا نه‌مانده‌توانی به‌ قسه‌ی نه‌که‌ین، ئه‌ویش رۆژه‌رۆژ زیادی ده‌کرد.

کوره‌که‌ هیچی نه‌گوت دوای ئه‌وه‌ی بریکی بیر له‌ چاره‌نووسی دایکی کرده‌وه‌ وه‌ده‌ر که‌وت. بۆ ناره‌حه‌ت کردنی بنه‌ماله‌ی وه‌نگ لانگ سه‌ربازه‌کان هه‌موو لایه‌ک بوون و ئه‌و کوره‌ش لایه‌ک. به‌م هۆیه‌ پێشان خۆش نه‌بوو چاویان پێ بکه‌وی. دیاره‌ سه‌ربازه‌کانی دیکه‌ش له‌ چاوی وی شیخ نه‌بوون، ئه‌وانیش به‌ سه‌رنیزه‌ هیچ دار و دیواریان نه‌هیشتیوو! لق و پۆیی داره‌کانیان ده‌شکاند و به‌ شه‌ق له‌ مێز و سه‌نده‌لییان هه‌لده‌دا و له‌ نیو حه‌وزه‌کانیان داویشتن، به‌لام ئامۆزاکه‌ی خۆیان ده‌چوو له‌ی کلفه‌ته‌کان و گالته‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن. وه‌نگ لانگ و کوره‌کانیشی له‌ به‌راه‌ردا جگه‌ له‌وه‌ی دان به‌ جه‌رگی خۆیاندا دا‌بگرن هیچی دیکه‌یان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات، کووکوو که‌ ئه‌وه‌ی زانی گوتی:

- ئیوه‌ ته‌نیا به‌ شتییک ده‌توانن ده‌ستی له‌و جو‌ره‌ کارانه‌ کورت که‌نه‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ کلفه‌تیکی بۆ دیاری که‌ن و کاری به‌ که‌سی دیکه‌ نه‌بێ؛ ده‌نا زۆر له‌وه‌ خراپتر ده‌بینن.

وه‌نگ لانگ ئه‌و پێشنیاره‌ی زۆر پێخۆش بوو، چونکه‌ شه‌و و رۆژ بییری له‌و مه‌سه‌له‌ ده‌کرده‌وه‌ و خه‌و و خۆراکی نه‌بوو، که‌میک راوه‌ستا و گوتی:

- پێشنیاریکی زۆر به‌جیه‌.

له‌ پاشان به‌ کووکوی گوت:

- برۆ کام کلفه‌تی ده‌وی؟

کووکوو دوای ئه‌وه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، گه‌راوه‌ و گوتی:

- کچه‌که‌ی لای خانمی ده‌وی.

کاتییک کلفه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست زیراندی و ده‌ستی کرد به‌ گریان و له‌ خۆدان. له‌ حه‌یه‌تان چادانیکی چا له‌ ده‌ست به‌ریوه‌وه‌، له‌ پاشان خۆی به‌ سه‌ر که‌وشه‌کانی خانم دادا و گوتی:

- قورم بهسه ر خانم گيان چم لي دهكهي؟ له كول من بنهوه لتي دهترسم و دهترسم بكموژي.

نهيلووفر بهو قسهي كلفه تهكه نارحههت بوو و گوتي:

- ياني چي؟ خو ناتخوا، نهویش بوخوي پياويکه، خو نهژديها نبييه، جگه له وهش پياو هممو وهک يهک وان، که واپوو نهو نهدا و نهتواري ناوي.

له پاشان به کووکوي گوت:

- پرؤ نهو کلفه تهكهي بديه.

کاتتيک کلفه تهكهي نهوهي بيست دهستي کرد به هاوار و له خوډان و شين و واوهيلا؛ دهتگوت دهيبهه له داري دهدهن! له ترسان هممو گياني دهلهرزي. وهک جوگه ناوي به چاويدا دههاته خوار! ههر جارهي رووي له يهکتيک دهکرد و دهپاراوه، بهلام هيچي بو نهکرا و کهس جوابي نهداوه. له ترسي نهيلووفر کهس نهيدهوپرا قسان بکا. سهرهنجام وهنگ لانگيش نارحههت بوو، بهزهبي به کچهکهدا دههات و نهشيدهويست نهيلووفر وهخو خا، لهو بهينهدا تي مابوو چ بکا؟ زوري زگ به کچهکه دهسوتا، ورده ورده لتي نزیک بووهوه و له ناميزي گرت، تهماشاي کرد وهک ميژوکه دهلهرزي! وهنگ لانگ دواي نهوهي پيکهوه هلي سهنگانن حالي بوو که بو يهکتر نابن، چونکه کچهکه زور چکوله و ناسک و جوان بوو، ناموزاکهشي ههتا بلتي نالهبار و قهلهو و پان و پور بوو! له بهر نهوهي بهو کاره رازي نهبوو به کووکوي گوت:

- چاک نبييه نهو کچه جحيله بهم چهشنه نارحههت کهين.

وهنگ لانگ زور به لهسه رهخوبي نهو قسهي کرد، بهلام نهيلووفر به توندي وهلامي داوه و گوتي:

- نهوه دهستوره و دهبي بيکا. گريان ياني چي؟ من پيم وايه هممو ژنيک نهو ريگايهي له پيشه و ئينساني نهفام دهگري.

بهلام وهنگ لانگ ديسانيش گوتي:

- ئيجازه بده بزانيه هيچ ريگاچارهيهک ههيه يان نا؟ کاري وا بو پهله کردن نابي ههرچند من بي دلتي تو ناکهه بهلام کهميک ههسه لهت بي بزانيه چ دهکهين؟

نهيلووفر له ميژبوو به هيوو بوو سهعاتيکي خارجي و نهنگوستيليکي ياقووت بکري.

پتي هليکي چاک بوو و بيدهنگي له مهسه لهکه کرد. وهنگ لانگ به کووکوي گوت:

- پرؤ به کوري مامم بلتي نهوکچه نهخوشه، بو وي نابي. نهگه هات و رازي نهبوو بلتي له پاشان نهمه به خهتابار نهزاني، وهبالي خوئي به نهستوي خوئي. ههروهه پيشي بلتي کلفه تي ديکهمان زورن.

له پاشان تهماشاي کلفه تهكاني دهروبهري خوئي کرد له حاليکدا هممو رووي خويان گرتبوو به نهدا و نهتوار پيدهکهنين يهکيان به پيکه نينهوه گوتي:

- نهگه پهسندم کا من رازيم، رهنکه وهک دهلئين هيندهه خراپ نهبي.

وهنگ لانگ خهيايي ناسوده بوو و گوتي:

- زور چاکه پرؤ.

کووکوو به کچهکهي گوت:

- به دواي من دا وهره، دهزانم نهو جوهره پياوانه حازري به قهرز نادهن.

کچهکه به قسهکاني کووکوو پريک هاتهوه سهرحال بهلام نهيلووفر ههروا به قهلسي چوهوه وهتاغهکهي خوئي. وهنگ لانگ به کچهکهي گوت:

- دوو سي رورژان مهچوهه لاي خانمکت تا خاو دهبيتهوه. ههروهه کاتيک چاوت به ناموزاکهه کهوت خوئت بشارهوه با ديسان تهماحت تي نهکا.

کچهکه به قسهي وهنگ لانگي کرد و رويشت. ناموزاکهي وهنگ لانگ ماوهي مانگ و نيويک ماوه و ههر وهختيک پتي خوئش با دهچوهه لاي کچه قهلهوهکه و لهگهلي دهخهوت، سهرهنجام زگي پر بوو و زور به شانازيبهوه له لاي نهو و نهو باسي دهکرد! هيندهي پي نهچوو که سهريازهکانيان بو شهر بانگ کردهوه. ناموزاکهي وهنگ لانگيش يهکتيک بوو لهو سهريازانه که تفهنگهکهي به سه شاني دادا و به گالته گوتي:

- نهگه پرخوشم نهگه رامهوه يادگارتيکي چاکم بو ئيوه و دايکم بهجي هيشتووه. يهکتيک له چاکيبهکاني ژباني سهريازي نهويه، که توو دهچيني و دهروا، نهوهش کاري هممو رهش و رووتنيک نبييه که بتواني له ماوهي يهک دوو مانگ دا يادگارتيکي نهو تو بهجي بيئي، ههروهه خزمهت و گهوره کردنهکهي له كول دهبيتهوه.

ههتيوي قوشمه و دوومور له حاليکدا پييان پيدهکني رهگهله سهريازهکاني ديکه کهوت و رويشت.

کاتییک سه‌ریازه‌کان رۆیشتن وه‌نگ لانگ و دوو کورپه گه‌وره‌کانی بۆ هه‌وه‌لین جار له سهر نه‌نجام دانی کارتییک پتیکه‌وه هاوده‌نگ بوون، نه‌ویش نه‌وه بوو که ویرانییه‌کانی ماوه‌ی دوو مانگ چاک که‌نه‌وه. له سه‌ره‌تاوه دارتاش ده‌ستی کرد به میژ و سه‌نده‌لی چاک کردنه‌وه و برتیکی رتییک و پتیک کردن، ره‌نجبه‌ره‌کانیش سه‌وشه و ده‌رک و بان و سه‌وزه‌کانیان خاویین کرده‌وه و ناوی تازه‌یان تی کردن. له لایه‌کی دیکه‌وه کورپه گه‌وره‌که‌ی ماسی و گول‌دانی جوان جوانی کری و لق و پۆیی شکاوی داره‌کانی بری، به کورتی پیش نه‌وه‌ی سال‌ تازه‌ بیه‌ته‌وه، باغچه‌کان پر بوونه‌وه له گول و ولاته‌که‌یان وه‌ک رابردوو خاویین بووه‌وه. هه‌روه‌ها هه‌موو که‌س چوه‌وه سه‌ر جیگای خۆی و بۆ جارتیکی دیکه‌ش به ناسووده‌یی لتییک کۆ بوونه‌وه.

وه‌نگ لانگ نه‌و کلفه‌ته‌ی که له کورپی مامی زگی پر بوو، کرده قه‌ره‌واشی نامۆژنی و پیتی گوت تا ده‌مری ناگات لیبی بێ و نه‌گه‌ر مردیش له نیو تابووته‌که‌ی خۆی بنی. هینده‌ی بێ نه‌چوو کلفه‌ته‌که‌ کچیکی بوو، وه‌نگ لانگ زۆری پتبخۆش بوو، چونکه‌ نه‌گه‌ر منداله‌که‌ی کورپه‌ با، دایکی شانازی پیوه‌ ده‌کرد و خۆی لی ده‌کردنه شه‌ریک و براه‌ش. به‌لام له‌بهر نه‌وه‌ی منداله‌که‌ی کچ بوو ده‌تگوت هیچ نه‌قه‌وماوه، له راستیشدا وابوو چونکه‌ کلفه‌تییک کلفه‌تیکی ببوو! وه‌نگ لانگ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش دل‌خۆشی داوه و پیتی گوت:

- دوا‌ی مه‌رگی نامۆژنی‌شم نه‌گه‌ر پیت خۆش بوو هه‌ر له‌وه‌تاغه‌ بمینه‌وه و جیگا‌وبانه‌که‌شی بۆ تۆ.

بیتجگه‌ له‌وه‌ی به‌لینی وه‌تاغه‌که‌ی پیدا برتیکیشی پوول دایه. کلفه‌ته‌که‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی پووله‌که‌ی له وه‌نگ لانگ وه‌رگرت گوتی:

- نه‌ریاب تکات لیده‌که‌م نه‌و پوولانه‌م بۆ جیبا‌ز بۆ راگره، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بێ بده‌ به‌ پیاوتیکی دیهاتی فه‌قیر و هاوشانی خۆم. هیوادارم خودا پاداشتی نه‌و چاکانه‌ت بداته‌وه، ئیستاش بۆخۆتان ده‌زانن چه‌تونه‌ تازه‌ بتوانم به‌ ته‌نیا دانیشم، حافره‌تم که‌س چی چاکم بێ نالی.

وه‌نگ لانگ به‌لینی بێ دا و گوتی:

- هیچ نا‌رحه‌ت مه‌به‌ میتیدیکت بۆ ده‌بینمه‌وه به‌ دلی خۆت بێ.

له‌ حالیکدا بیبری له‌وه‌ مه‌سه‌له‌ ده‌کرده‌وه نه‌و رۆژ‌ه‌ی وه‌بیر که‌وته‌وه که‌ بۆ خۆی وه‌ک نه‌و کلفه‌ته‌ بۆ ژن هینان هاتبوو نه‌و ماله! به‌ قسه‌ ئۆلانی وه‌بیر هاته‌وه و بیروه‌ری ناخۆشی رابردوو؛ به‌لام ئۆلان له‌ کوی و بۆخۆی له‌ کوی؟ دلی پر بوو و گوتی:

- کاتییک نه‌وپیریژنه‌ مه‌سته‌ مرد پیاوتیکت بۆ په‌یدا ده‌که‌م.

سه‌ره‌نجام وه‌نگ لانگ به‌لینی خۆی برده‌ سه‌ر، به‌یانتییک کلفه‌ته‌که‌ هات و گوتی:

- نه‌ریاب بۆم له‌ سه‌ول دابه‌، نه‌ورۆ به‌یانی پیریژن خه‌وه‌که‌ی بوو به‌ خه‌وی یه‌کجاری و له‌ تابووته‌که‌شم ناوه.

وه‌نگ لانگ دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بی‌کردنه‌وه به‌کیکی نارد له‌ دوا‌ی نه‌و لاوه‌ی که‌ ببوو هۆی مه‌رگی چینگ و گوتی: «نه‌وه‌ بابته‌ی نه‌و کلفه‌ته‌یه». پاش نه‌وه‌ی هه‌ردووکی بانگ کرده‌ لای خۆی و گوتی:

- کورپه‌ پیم خۆشه‌ نه‌و بی‌هه‌ژنه‌ی بده‌م به‌ تۆ جگه‌ له‌ نامۆزاکه‌شم هیچ که‌سی دیکه‌ تخوونی نه‌که‌وتوه‌وه.

پیاوه‌که‌ له‌بهر نه‌وه‌ی هیچی نه‌بوو ژنی دیکه‌شی بۆ نه‌ده‌هات، سه‌ری به‌رداوه‌ و هیچی نه‌گوت.

وه‌نگ لانگ وه‌ک رۆژ له‌ ئاوابوون نزیک ببوووه‌ و ته‌مه‌نی شیست و پینج سال‌ بوو. نه‌وه‌ش وه‌ک خیز و خۆل ده‌ور و به‌ریان گرتبوو! سی کورپی له‌ کورپه‌ گه‌وره‌که‌ و دوو کورپی له‌ کورپی دووه‌می بوو، کورپی سیبیه‌می له‌سه‌ر مراد بوو که‌ به‌ ژن هینانی نه‌و کورپه‌ی نه‌رکیکی نه‌ده‌ما و ده‌یتوانی به‌ خه‌یالیکی ناسووده‌ سه‌ر له‌سه‌ر عه‌رزنی دانی و بخه‌وی. به‌لام ده‌تگوت خوداکان ناسووده‌بیان له‌ چاره‌نووسی وه‌نگ لانگ ره‌ش کردووته‌وه! هه‌ر جاره‌ی تووشی که‌ند و کۆسپ و نا‌رحه‌تیکی تازه‌تر ده‌بوو! هیشتا به‌ ته‌واوی غه‌م و نا‌رحه‌تی سه‌ریازه‌کانی له‌ دل نه‌چوو بووه‌ ده‌ر ته‌ماشای کرد بووکه‌کانی له‌سه‌ر شتی هیچوپوچ لیبیان ده‌بووه‌ شه‌ر و نامبازی یه‌ک ده‌بوون! بناغه‌ی نه‌و شه‌ر و هه‌ل‌لایه‌ش نامۆزاکه‌ی خۆی بوو، چونکه‌ له‌و رۆژ‌ه‌وه‌ که‌ تاریفی ژنه‌ دیهاتییه‌که‌ی کرد و به‌ ژنی کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی پتیکه‌نی، نه‌و دوو ژنه‌ رقیان لتییک هه‌ل‌گرت و ئیدی نه‌پراوه! ژنی کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی کاتییک به‌ په‌نا

هیتوهرژنه که پیدا دهرۆښت جگه له وهی به چاوی سووک ته ماشای دهکرد، به دهنگیکی بهرز به میرده که شی دهگوت:

- ئه وه ئه وه پهری بی شه رمیبه که پیاویک به ژنیک بلتی کوله گوشتی سوور، ئه ویش به ده میتوه پی بکه نی! ته ماشای که ئیمه له گهل کتی له مالتیک داین؟
ژنی کوری دوو همیشه له وه لامدا دهیگوت:

- ده زانم بۆ ئاوری گرتوه، چونکه ئه وه پیاوه پیتی گوتوه ماسی سارد و بۆگه نیو!
ئه وه که نده و کوژی و نیسو و نرکه لیک هه لدا نه رۆژبه رۆژ به خبیلایه تی ئه وه دوو ژنه ی سه بارهت به یه ک قولتر دهکرد. ژنی برا گه وره که که خۆی به شارستانی ده زانی پیتی که سه ری شان بو له گهل ها و اجه که ی (هیتوهرژن) دم به دمه بکا. به قهستی پیده که نی و تیده کوژا وه سه ره خۆی نه هینتی که ئه وه ژنه له گه لیشی له مالتیک دایه. ههروه ها کاتییک منداله کانی له هه وشه ی ماله خۆیان ده چونه دهر هه رای دهکرد و دهیگوت:

- رۆله گیان! خۆ له وه منداله بی سه روبه رانه مهدهن.
هیتوهر ژنه که شی به منداله کانی خۆی دهگوت:
- له گهل ئه وه بیتچوه مارانه کایه مه کهن! پیتانه وه دهدهن.

به م چه شنه رۆژبه رۆژ نیوانیان ناخۆشتر ده بوو. یه کیکی دیکه له وه هۆبانه که ئه وه دوو ژنانه پیکه وه نه ده حاوانه وه ئه وه بوو که براکانیش دانی به خیریان پیک دانه دینا!
برا گه وره که له بهر ئه وه ی خۆی و ژنه که ی به خۆینده وار و شارستانی ده زانی پیتی وابوو ده بنه هۆی ئابروو چوونی وان و به هاوشانی خۆیان نه ده زانین. برا چوکه که ش له وه ده ترسا که برا گه وره که ی به رقی دا بچی و ویلخه رچی بکا. برا گه وره که به شتیکی دیکه شه وه ناره حهت بوو، ئه ویش ئه وه بوو که سه روه تی بابی له ژیر چاودیری برا چوکه که ی دابوو. وهنگ لانگیش له وه بهینه دا بی تاوان نه بوو، چونکه هه ر پوولیکی وه دهستی که وتبا، کوره چوکه که ی بی خه بهر نه ده کرد و ئه ویش له برا گه وره که ی ده شارده وه. کوره گه وره که زۆر ناره حهت بوو، چونکه به وه سه ر و سیما یه وه ده بوو وه ک منالان بجیتته لای بابی و داوی پوولی لی بکا!

دوژمنایه تی و نیوان ناخۆشی ئه وه دوو برایه بووه هۆی ئه وه که ژنه کانیان به خۆینی سه ری یه کتر توونی بن! له لایه کی دیکه شه وه وهنگ لانگ به وه مه سه له وه زۆر ناره حهت بوو، هه موو جار ی دهیگوت:

- هیچ نه ماوه ئه و جار نۆیه ی دم به دمه ی ژنانه! ناخر بۆ ده بی سه عاتییک ئاسوده نه بین؟
وهنگ لانگ له و رۆژه وه که لایه نگری له کلفه ته که ی نه یلوو فهر کردبوو له گهل نه یلوو فهر نیوانیکی وایان نه بوو، سه ره رای ئه وه ی کلفه تی بیتچاره شه و رۆژ به دهری نه یلوو فهر دا ده هات و ده چوو هه ر لیبی لا لوت بوو! ههروه ها ئه گه ر وهنگ لانگ ده هاته وه تاغه که ی کلفه ته که ی وه دهر دهن و به وهنگ لانگی دهگوت:

- ده زانم چیت له بن سه ری دایه و له خۆرا لایه نگیری لی ناکه ی؟
به لام وهنگ لانگ بیتجگه له وه ی به زه یی به منداله که دا ده هات هیچ مه به ستیکی دیکه ی نه بوو؛ هیچیشی له باراندا نه ما بوو. هه رپیتی وابوو یه کیکه وه ک چه شیته که ی خۆی. کاتییک نه یلوو فهر ئه وه بوختانه ی پتوه هه لبه ست وهنگ لانگ گوتی: «خۆ شه ر و نیوه شه ر هه ر یه که، با بزانه بۆ ئه وه ی ده بی خۆمی له سه ر پیاو خراب که م؟». خودا هه لئاگر ی ده تگوت خونچه یه، نیوی خۆی به خۆیه وه بوو "گوله هه رمی". وهنگ لانگ به وه چاویلکردنه مووی سه ری گرژ بوون به پیری سه ری ئیشتیای سه رده می لاوه تی لی زیندوو بووه وه! به لام بۆ ئه وه ی سو ری ئاشکرا نه بی به پیکه نینه وه به نه یلوو فهر ی گوت:

- زۆر سهیره تو پیت وایه من به و ته مه نه وه کوره جحیل به کم و ده بی هه میشه کچیکم له ئامبیز دابی، هیچ کهس نه زانی ئه تو ده زانی که من سالی س جاره سه رجیتی تو م پی ده کری.

وهنگ لانگ ته ماشایه کی که شه که ی کرد و سه ری داخست. نه یلوو فهر سه ره رای ئه وه هه موو نه فامیبه ی خۆی ته نیا شتیکی چاک ده زانی، ئه ویش ئه وه بوو که په یوه ندی نیوان ژن و پیاوی زۆر زوو هه ست پیده کرد و ده یزانی چ ده کهن. ههروه ها ده شیزانی که پیاو له کاتی پیری دا چاو چنوک ده بن و عیشقی جه وانی له سه ریان ددا و تووشی به دناوی و ئابروو چوون ده بن. به م هۆیه خۆشی له کلفه ته که نه ده هات، له پاشان بۆ ئه وه ی له کۆل خۆی کاته وه گوتی: وچاکه به یه کییک له گازینۆکانی بفرۆشم، له لایه کی دیکه شه وه، بی کلفهت نه ده حاواوه چونکه کوکوو پیر ببوو و له کار که وتبوو، زۆر له کاری کلفه ته رازی بوو، به لام رۆژ نه بوو بیانوی پی نه گری.

وهنگ لانگ دوا ی ئه وه حالی بوو که نه یلوو فهر زوو تووره ده بی و قه لسه، هینده ی قسه له گهل نه ده کرد. هه رچی ده یکرد دلیشی له که شه که نه ده بووه وه. له نیوه دا مه سه له ی کوره چوکه که ش هاته گۆری، چونکه له پیتشدا ئه وه نده سه رگه رمی کتیب و دهرس خۆیندن

بوو له کټوونو نه وه کانی نیو خوښیاندنا به شداری نه ده کرد، ههروهه ماموستاکه شی وهک سیبهر لپی جیا نه ده بووه وه. نهو کوردهیان له بهر نه وهی له نیو سهریازان ژیا بوو و گوټی دابوو نهو چیرۆکانهی که باسی شهر و تالان و برۆ و کوشت و کوشتاریان ده کرد داوای له ماموستاکه ی کرد کتیبی چیرۆکی بۆ بکړی به تایبته نهو چیرۆکانهی که باسی سې پادشا و تاقمی چه ته و تالانچی دهک، بۆ نه وهی بزانی که قه دیم چلۆن له غار و نه شکوه تاندا ژیاون. دواي خویندنه وهی نهو کتیبانه فکری گورا، رۆژنیک چوو له لای بابی و گوټی:

- ئیستا که شارهزا بووم ده بئ چ بکه م ده به سهریاز و ده چم بۆ شه ر.

وهنگ لانگ به بیستنی نهو قسه زور نارحمت بوو، له بهر خو به وه گوټی: «نه وهش نه هاتی و به دبه ختیکی دیکه!». له پاشان به دهنگیکی بهرز گوټی:

- کورم بۆ شیت بووی، ده ته هوئ چ بکه ی؟! بۆخوم ده زانم من سه عاتیکی له ده ست ئیوه نابئ ئاسووده بم.

زور تیکو شا کورده که ی به نسحت کردن رازی کا هیچی بۆ نه کرا! له پاشان گوټی:

- رۆله گیان! له قه دیم وه گوټو یانه سهرتیک که نایه شی نابئ له پرتسکه یه وه بپتچی، ناخر که سیکی تیگه یشتن و عه قلیکی بئ له خوړا ده بیته سهریاز؟ نه تو هیچ بیر له وه ده که یه وه که تو پاشه به ره ی منی و دلّم زور پیتته وه؟ ناتوانم نه تو به کیو و به نده نانه وه بی و من به ئاسووده یی دانیشم.

کورده که له حالیکدا له سهر ته مای خو ی سوور بوو برۆکانی تیک نا و گوټی:

- قسه ی لی مه که. تازه من ته مای خوم گرتووه، ده روم.

وهنگ لانگ دهستی کرد به پارانه وه و گوټی:

- بئ له که ری شه ی تان بینه خوړا! چ کارت به شه رداوه! هه ر قوتابخانه یه کی پیت خو شه بچوو، چ قوتابخانه یه کی گه وره ی جنوب بئ، چ قوتابخانه یه کی خاربیجی. ههروهه نه گه ر ده ست له سهریازی هه لگری بئ دلّیت ناکه م، بۆ منیکی ده وله مه ند که کورده که ی بچیتته سهریازی که س چی چاکی بئ نالی.

وهنگ لانگ له درپشه ی قسه کانیدا گوټی:

- رۆله گیان! چاو بکه وه بزانه من کیم، ناخر نابئ بزانه بۆ ده چی بۆ سهریازی؟

کورده که گوټی:

- شه رتیک ده بی که ته نانه ت پیاو به خه ونیش نه ییدی، شوړشیکی بئ وینه ده کری که له و شوړشه دا ولاتی ئیمه ش نازاد ده بی.

وهنگ لانگ به په شوکاوی و سهر سورمانه وه گوټی:

- سهرم له و قسه نه ی تو ده رناچی، ولاتی ئیمه نازاده و نهو هه موو زهویوزاره چاکه ش ئی خو مانه و هه رکه سیس پیم خو ش بئ به ئیجاره ده یده می و بۆ من وهک خه زینه وایه، ئیوه شم به پوول و به ره می نه و ئاو و خاکه گه یان دووه تی، به راستی نازانم نازادیت له وه زیاتر بۆ چیه؟

کورده که له حالیکدا زور مات بوو گوټی:

- بابه گیان! تو نازانی من ده لیم چی، به داخه وه زور له وه ی پیرتر بووی که له و قسه نه حالی بی.

وهنگ لانگ دیسانیش به سهر سورمانه وه ته ماشای کرد و گوټی: «بۆ ده بی نه زانی من به و رۆژم گه یان دووه بۆ هیچ شتیکیس ده ستم وه بهر نه هیتاوه؟! به راستی زورم بئ بئ نه مه گه! بۆ ده بی به قسه ی من نه کا؟!». بریکی ته ماشا کرد و گوټی: «رهنگه پتوبستی به شتیکی دیکه هه بی و من نه زانم». سینگی خاوین کرده وه و گوټی:

- رۆله گیان به م زوانه خه یالی ژن هیتانت نیبه؟

کورده که گوټی:

- باسی ژنم بۆ مه که هه لدم، من وهک براکانم پیم وانیه ژن هیتان ده بیته هو ی له ناو بردنی تنگ و چه له مه ی ژیان.

وهنگ لانگ زانی که به هه له چوو، بۆ نه وه ی قسه ی پینه کا گوټی:

- نه خیر، نه خیر خو ئیستا ژنت بۆ ناهینم، مه به ستم نه وه بوو نه گه ر پیت خو ش بئ ده توانی له گه ل کلفه تیک...

کورده که گوټی:

- من له و لاوه ساکارانه نیم و ئاوات و ئاره زوم زوره، پیم وایه ده بی به پله و پایه ی گوره بگه م و شانازیم پتوه بکه ن؛ ژن هه ر ده بی.

بریک راما و گوټی:

- جا ئەكەر كارى وابكەم بۆ لەگەڵ ئەو كلفەتە ناحەزانەى دەكەم، خۆ شىت نەبووم،
رەنگە ئەوەى دیوہ خانى شتىك بى، بەلام من لەوانە نىم.

وہنگ لانگ سەرى زمانى خۆى گەست و زانى مەبەستى گولەھەرمىيە. زۆرى پى
ناپەحت بوو، هىچىشى بۆ نەدەكرا، چونكە زۆر پىر بىو، كورەكەشى تازە ھەرەتى
جەوانى بوو، وەنگ لانگ بە قەلسى گوتى:

- بە هىچ جۆر نابى تخوون كلفەتەكان كەوى، پىم خۆش نىيە ئەو رەسمە گلاوہى
بەچكە دەولەمەندەكان رەچاو كەن. ئىمە دىھاتى سادە و ساكارىن و ئىجازە نادەم ئەو كارە
ناحەزانە پەرە بستىنى.

كورەكە شانى ھەلتەكاند و گوتى:

- من بى تاوانم، بۆخۆتان ئەو مەسەلەتان ھىنا گۆرى.

ئەو قسەى كرد و دەرگای لەسەر بابى پىوہدا و رۆىشت. وەنگ لانگ ھەروا لەبەر
خۆبەوہ دەبۆلاندى و دەىگوت: «تازە خۆ لە مالىە خۆشم ناحەسىمەوہ! جا تەماشای ئەو
شانس و بەختەى! ئەو كورە لە نىو ئەو ھەموو كلفەتە تانە تەماحى لە كى كردوہ؟».

۳۳

وہنگ لانگ قسەى كورەكەى سەبارەت بە گولەھەرمىى لە دل نەدەچووہ دەر. ھەروہا
كاتىك كچەكە دەھاتە وەتاغەكەى چاوى لى نەدەترووكاند، بى ئەوەى بە خۆى بزانى بە
تووندى سەوداسەر و گىرۆدەى بوو، بەلام نەیدەویرا لە لای كەس پرىسكەى دلى بكاتەوہ
و قسە بكا. بە كورتى بە پىرى سەرى تووشى عىشقى بى وادە بوو.

شەوتىك لە بن دارىك دانىشتبىو و بۆنى بە گولانەوہ دەكرد، لە پى دەورانى لاوہتى
ھاتەوہ بىر و پىى خۆش بوو گۆرەوى و پىلاو فرى بدا و بە پىى پىخواسى بچتە مووچە و
مەزراكەى بە سەر كاتەوہ، بەلام لەبەر لۆمەى خەلك پەشىمان بووہوہ چونكە تازە لەو
شارە نىوى دەركردبوو و دەیانناسى. ھەروہا وەرزی و تاجرىكى سادە نەبوو، خەلك
حىسابىيان لەسەر دەكرد و پىاوئىكى دەولەمەند بوو.

وہنگ لانگ لە ناحەتە تىيان نەیدەزانى چ دەكا، جارى وابوو لە حەوشە قەدەمى لى دەدا
و دەھات و دەچوو، بەلام خۆى لە حەوشەى نەیلوفەر نەدەدا، نەیلوفەریش لەبەر قولتە
قولتەى قەلىانەكەى زۆر بەو شتانەوہ ماندوو نەبوو! ھەروہا حەوسەلەى ئەوەى نەبوو
لەگەڵ بووك و كلفەتان گىرە و كىشە بكا.

وہنگ لانگ لە لایەك گىرۆدەى ئەو كچە بىوو، لە لایەكى دىكەشەوہ لە بىرى
كورەكەیدا بوو، برىك مات بوو و گوتى: «پىم وایە ھەر لە تەمەنىك دان، كورەكەم ھەژدە
سالە و كچەكەش ھەر ئەوہندە دەبى». پاش ئەوەى بىرى لە تەمەنى حەفتا سالەى خۆى
كردوہ پىى لە ھەلەى خۆى نا و گوتى: «وا چاكە ئەو كچە بدەم بەو كورەى. زۆر جار ئەو
فكرەى كردبووہوہ، بەلام ھەر جارىكى كە ئەوى بە دلیدا دەھات برىنى لى تازە
دەبووہوہ!».

رۆژەكانى زۆر تال لى دەگوزەرا، شەوانەش تەنیا بوو كەس نەبوو وەك دۆست دەرگای
لى بكاتەوہ. شەوتىك یەكەى بە پەنایدا رابرد و تىپەرى، كە ئاوپى داوہ تەماشای كرد
گولەھەرمىيە. بە دەنگىكى بارىك بانگى كرد و گوتى:

- گولەھەرمى!

کچه که به ترسه وه ملی خوار کرده بزانن کیه، وهنگ لانگ دیسانیش بانگی کرد و گوتی:

- بۆ کوئی دهچی وهره لای خۆم.

کچه که دواي ئه وهی دهنگی ناسییه وه، ورده ورده لیبی نزیک بووه وه و زۆر به شهرم و هیا دهسته ونه زهر راوه ستا، وهنگ لانگ دهستی درپژ کرد و داوینی گرت و گوتی:

- خانم گیان!

به شوین ئه و قسه دا بیده نگ بوو و هیچی دیکه ی نه گوت، پاش ماوه یه ک گوتی: «ئه وه به و سهر و سیمایه وه ئه و کاره سووکه چ بوو کردم؟ خو ئه وه به کچی من ده شی!» کچه که له حالیکدا مرته قی له خوئی پریسو به و قسانه ی وهنگ لانگ ته واو دلئ نه رم بسوو، پریک له په نای دانیش و دهستیان کرد به قسه ی خویش، له پاشان وهنگ لانگ کوتی:

- خانمه گیان من پیرم زۆریش پیرم.

کچه که کوتی:

- من تووم خوش دهوی، چونکه پیاوی پیر زۆر به روو حمترن.

وهنگ لانگ گوتی:

- کچیککی چووککی وهک تو ده بی ژنی لاویتی جحیل و بالا به رز بی، نهک پیریکی وهک من.

له پاشان گوتی:

- ده بی ژنی پیاویکی وهک کوری من بی.

به لام نه یوترا ئه و قسه دووبات کاته وه، له وه ده ترسا که کچه که به و قسه فریو بخوا، ئه گهر ئه و فریهش وه راست گه رابا، وهنگ لانگ خوئی بۆ رانه ده گیرا، کچه که گوتی:

- جحیله کان زۆر بی روو حمن.

گوله ههرمئ کچیککی جلف و سووک نه بوو، به قسه و جه فهنگ و دهست بازی و گالتته ی ناشقانه رازی بوو، چونکه بۆ وهنگ لانگ کچۆله یه ک بوو نهک خیزان، له لایه کی دیکه شه وه پیتی مه سلله حهت نه بوو کهس به سوپی بزانی، ئاخیر به گیانی ناخیری پیتیان دهگوت به گ و خان.

به لام کووکوو زۆر زوو له کهینه و بهینه ی وهنگ لانگ حالی بوو، له و کاته دا که کچه که دهیوست به بیده نگی له حه وشه ی وهنگ لانگ بیتته دهر جومگه ی گرت و گوتی:

- به ه به ه دیسانیش عیشقی پیری گوتی کرده وه!!

وهنگ لانگ کاتیک دهنگی کووکوو بیست به په له که وایه کی به سهر شانی دادا و به بی په رده گوتی:

- باشه بیده نگ به، من پیم پیشنیار کردوه بۆ خوئی کورپکی جحیل په یدا کا، به لام خوئی له منی پیر دی.

کووکوو له حالیکدا دوو زمانی و شهیتانی له نیوچاوان دهباری گوتی:

- بیانویه کی چاکم بۆ خاتوون وه گیر کهوت.

وهنگ لانگ وه لامی داوه و گوتی:

- من بۆ خویشم نازانم بۆ وای لیها ههچ به هیوا نه بووم ژنیکی دیکه ش به ماله کهم زیاد کهم، باوه رکه به خۆم نه بوو.

دواي ئه وهی کووکوو گوتی ده بی خاتوون بزانی؛ وهنگ لانگ له بهر وهی له زمانی نه یلوو فهر ده ترسا له بهر کووکوو پاراوه و گوتی:

- ئه گهر له دهست پرته و بۆله ی نه یلوو فهر نه جاتم ده ی مستیکت پوولی زبو ده ده می.

کووکوو گوتی نیگه ران مه به. وهنگ لانگ راوه ستا و تا کووکوو هات و گوتی:

- مه سه له کهم باس کرد زۆر تووره بوو، به هینانه گۆزی ئه و سه عاته ی که بریار بوو بۆی بکری سهرم گهرم کردوه. له جیاتی گوله ههرمئ کلفه تیکی دیکه ی دهوی، ده بی کاریکی وا بکه ین که چاوی به گوله ههرمئ نه که وی. ئه تویش نه که ی بهم زووانه خوئی پیشان ده ی.

وهنگ لانگ له خویشیان گوتی:

- بی دلئ مه که، چی دهوی بۆی بکریه.

وهنگ لانگ به وهی زۆر خویش حال بوو که بهم زووانه چاوی به نه یلوو فهر ناکه وی. سهره نجام به کرینی هیندیک شت چاوی نه یلوو فهر یان نووساند و رقه که ی نیشته وه، به لام کورپه کانی ههر به داوه ی بوون بۆ ئه وهی بزانی چ دهکا. وهنگ لانگیش سهره رای ئه وهی له رووی هه لئه ده هات ته ماشایان کا له بهر خویه وه گوتی: «مه گهر من خانی ئه و بنه ماله گهره

نیم؟ کلفه ته و پوولی خۆم پێداوه و دهیکه مه ئی خۆم، خۆ بهردم به گومبه زیدا نه داوه؟!». سهره پرای هه موو ئه و قسانه ش خه جاله تی ده کیشا، به لّام به دل له و کاره ی خۆی رازی بوو و ده یگوت: «پیاو که پیر بوو له بهر چاوی خه لکی سووک ده بی و به هیندی ناگرن!». له لایه کی دیکه شه وه چونکه ئه و کچه ی به ئی خۆ ده زانی پیتی وابوو جحیل بووه ته وه.

چاوه پروان بوو کوره کانی بینه لای و قسه ی بۆ بکه ن. کورپی دووه می هات و باسی زه ویوزار و به ره هم و وشکه سالی بۆ کرد و گوتی به ره همی ئه و سالمان هه ر نیوه ی پار ده بی. به لّام وه نگ لانگ ئه و رۆژانه بیسی له شتی وا نه ده کرده وه، له بهر ئه وه ی سالی پیشوو پوولتیکی زۆری پاشه که وت کردبوو و قه رز و قۆله شی زۆر بوو، ههروه ها بریکیشی پوول به سوود داوو. کاری کوره گه و ره که شی ئه وه بوو که ئه و پوولانه کۆ کاته وه. کورپی دووه له حالیکدا قسه ی بۆ باسی ده کرد له بنه وه چاوی له که لین و قوربینی وه تاغه که ده گپرا، وه نگ لانگ حالی بوو که له چی ده گه ری. کوره که پیتی خۆش بوو بزانی مه سه له ی ئه و کچه راسته یان درۆیه؟ وه نگ لانگ گوله هه رمیتی بانگ کرد و گوتی:

- خانم گیان وه ره چامان بۆ بینه.

کچه خیرا هات و دهسته ونه زه ر پاره ستا، به لّام کچ چ کچ! کولمه ی ده تگوت سیوی لاسوره! کوره که زۆری ته ماشا کرد. له وانه بوو باوه ر نه کا به وه ی که بیستوو به تی، خۆی له و مه سه له گیل کرد و باسی کرئ گرتنه و زه ویوزار و شتی له و با به تانه ی کرد. وه نگ لانگ باسی منداله کانی له کوره که ی پرسی، کوره که وه لّامی داوه:

- هه موو کۆخه ره شه یان گرتوو.

سه ره نجام کوره که ی شتیکی هاته ده ست و حالی بوو؛ هه ستا رۆیشت. وه نگ لانگ له باره ی ئه و کوره ی دووه میدا فکری ئاسوده بوو. له پاشان کوره گه و ره که شی هات و له لای دانیششت. وه نگ لانگ شه رمی له قه لافه تی پیاوانه ی کوره که ی کرد و نه وپرا له لای وی گوله هه رمی بانگ بکا. وه نگ لانگ له وه لّامدا گوتی:

- بۆ وانه بی؟ مالّ مالّه خۆمه.

کوره که هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی:

- به لّی راسته وایه ده ولّه مه ندی و هه موو کاریکت له ده ست دئ...

له پاشان به هه ناسه ساردی درپژیه ی به قسه کانیدا و گوتی:

- پیم وایه ئه گه ر پیاو چا وچنۆک نه بی ژنیکی به سه و لیتی سه روزیاده...

قسه که ی بۆ ته واو نه بوو، به لّام قه لّسی و تووره بی له نیوچاوانی ده باری. وه نگ لانگ ته ماشای کرد و پیکه نی، چونکه ده یزانی بۆخۆی به ژنیکی دانا که وی ته نانه ت به و ژنه ناسکه ی خۆشی دا بین نه ده بوو. کوره که به بیده نگه ی هه ستا وه ده ر که وت. وه نگ لانگ دانیششت و دهستی کرد به قه ننه کیشان، زۆر خۆش حال بوو له وه ی که له و ته مه نه دا به ئاواتی خۆی گه یشبوو.

کوره چکۆله که له وه ختی کدا له باسی وه ژوو رکه وت که له گه ل گوله هه رمی بی خه به ر دانیشتی بوون و خه ریکی گالته و جه فه نگه ی خۆیان بوون. کاتی ک چاوی به و دیه نه که وت نیوچاوانی تیک نا و گوتی:

- من ئه وه رۆیشتم بۆ سه ربازی.

وه نگ لانگ له حالیکدا ده یویست وه لّامی بداته وه، کوره که مه ودای نه دا و گوتی:

- هه ر ئیستا ده رۆم، به لّی ده رۆم.

برپیک رۆیشت و گه راره ته ماشای کچه که ی کرد، کچه که له بنه وه چاویکی لی کرد و سه ری خۆی به رداوه. کوره که رووی لی وه رگپرا و به په له وه ده رکه وت.

وه نگ لانگ له حالیکدا ته می له سه ر نیشتی بوو په رۆش و نارپه حه ت بوو گوتی:

- کچی چاک من بۆ تو پیرم، ئه وه ش بزانه که من ئه وه چاکتر ده زانم.

کچه که دهستی له چاوی کرده وه و به ناز و ئه دایه کی که بۆ وه نگ لانگ بی وینه بوو گوتی:

- جحیلّه کان زۆر بی روو حمن، من تازه له پیره کان خۆشیم دئ.

به یانی رۆژی دوا یی کوره چکۆله که ی وه نگ لانگ رۆیشت و که س نه یزانی بۆ کوی چوو.

عیشقی سهردهمی پیری وهنگ لانگ له گهل گولئه ههرمی وهک تاوی سهرمابردوو وابوو، ههروهها وهک شه میتیک دهچوو که له بهر با و گیتزه لئوکه ههلکرابی، بهم هویه ورده ورده دامرکا و کوژاوه. گولئه ههرمی خۆش دهویست بهلام وهک بابینک؛ به دامرکانی ئه و عیشقه سهرمای پیری له میتشکی گهرا و چرای ته مهنی وهپته پت کهوت، بهو حالهش گولئه ههرمی ههر خۆش دهویست چونکه لهو دواپانه دلئی پیتی دهکراوه؛ به تایبته بهوه زۆر خۆشحال بوو که ئه و کچه جوان و جحیلله له گهل پیاویکی واپیر و کهوتوو و تیکچرماو به سهر و روویهکی خۆش ههلدهستی و دادهنیشی. له لایهکی دیکه شهوه وهک خزمه تکاریکی چاک خزمه تی دهکرد، خزمه تیکی واکه مندال به بابی خۆی دهکا.

گولئه ههرمی له بهر خاتری وهنگ لانگ خزمه تی کچه شیتته کهشی دهکرد. وهک دایکی چاک له هه موو بابه تیکه وه پیتی راده گهیی، وهنگ لانگ لهو بابه ته شهوه نیگه رانی نه بوو، سهره نجام رۆژتیک وهنگ لانگ پرتسکهی دلئی کردهوه و به گولئه ههرمی گوت:

- زۆر جارن بیرم لهوه ده کردهوه که دواي مهرگی خۆم چاره نووسی ئه و کچه بهسته زمانه به کوئی دهگا؟ چونکه جگه له خۆی کهسی نه بوو پتیهی ماندوو بی.

وهنگ لانگ له بهر ئه وهی نهیده زانی چاره نووسی ئه و کچه به کوئی دهگا. رۆژتیک چوو شووشه یهکی ژهر کری و به گولئه ههرمی گوت:

- له کاتی سهرمه رگی خۆمدا هیندیکی لهو ژهره دهدهمی.

بهلام بهو کاره شهوه زۆر ناره حته بوو، کاتیک گولئه ههرمی واپه ممهگ و سهر و روو خۆش بهر چاو کهوت بانگی کرد و پیتی گوت:

- پاش خۆم لهو دنیا پان و بهرینه دا جگه له تو هیچ کهس شک نابهم بهو کچه بهسته زمانه رابگا، دهزانم بهم زوانه نامری چونکه بییر له شت ناکاتهوه و نه خوشیش نییه؛ به نه خوشیبه کهی بمری. ئه وهش دهزانم که دواي من تووشی ناره حته تی دهبی، ته نیا ریگای نه جات دواي مهرگی من بووی ئه و بهسته یه، پیم خۆشه دواي خۆم بووی له برینج کهی، با ئه ویش له گهل من بمری و غه مم نه مینیی. ئه گهر ئه و کارم له گهل بکهی پیاوه تیکی زۆر گه وره یه.

بهلام گولئه ههرمی شته کهی لی وهرنه گرت و گوتی:

- من دلیم بروا نادا میرووله یهک بکوژم چ دهگا بهو کچه بهسته زمانه! نه خیر ئه رباب ئه وه کاری من نییه، بهلام به لئینی دهدهم به تۆلهی چاکه کانی تو منیش دهرهق بهو کچه وهک دایک واپم و نه هیلیم که مایه سی بکیشی، خاترجه م به له تو زیاتر ناگا لیتی دهبی.

وهنگ لانگ به بیستنی ئه و قسانه چاوی پر بوو له ناو، چونکه کهسی واپه ممهگ نه دیوو! زیاتری خۆش ویست و گوتی:

- ئه و قسانه به جیگای خۆی؛ وهره وهک کچی چاک لیم وهرگره؛ چونکه جگه له تو باوهر به کهسی دیکه ناکه م، ههرچه ند زۆرم پت ناخۆشه و ئه و قسهی دهکه م بهلام تۆش رۆژتیک دهمری. من ژن و کوپ و بووکه کانی خۆم چاک ده ناسم و دهزانم ژنه کان له بهر شه ره دندووکهی خۆیان فریای شتی دیکه ناکه ون، کوپه کانیش وده رده کهون و خۆیان بهو جۆره شتانه ماندوو ناکه ن.

دواي ئه وهی گولئه ههرمی بهسته کهی له وهنگ لانگ وهرگرت، وهنگ لانگ له بابته ئه و کچه شهوه خاترجه م بوو. باری پیری رۆژبه رۆژ زیاتر قورسایی دهخسته سهر شانی وهنگ لانگ، له لایهکی دیکه شهوه جگه لهو ژن و کچه فه قیره هاوده میتیکی دیکه ی نه بوو! هیندیکی جار به زۆری سهری ههلدینا و ته ماشایه کی کچه کهی ده کرد و دهیگوت:

- ئه و ژیا نه بو تو زۆر جیگای داخه و ناخۆشه.

بهلام کچه که له وهلامی ئه و قسهی وهنگ لانگ دا به سهر و روویهکی خۆش دهیگوت:

- ژیا نیکی بیده نگه، بهلام سلامه ته.

جاری وابوو وهنگ لانگیش ناره حته ده بوو و دهیگوت:

- ناخر من بو تو زۆر پیرم جگه له وهی که هیچم لی ههلناوه ری مندالبشم لیت نابی.

کچه که به سپاس و ریتیکی زۆر گوتی:

- ئه وه چ قسه یه که دهیکه ی؟ تو بو من پیاویکی روو سووک و له سه ر دلانی؛ منیش ئه وه ندهم به سه.

وهنگ لانگ کاتیک ئه وهی بیست لیتی پرسی:

- خانم گیان چ شتیکی بوته هوی ئه وه که تو هینده له پیاوان ده ترسی؟

وهنگ لانگ له حالیکدا چاوه روانی ئه وه بوو کچه که وهلامی بداته وه ههستی به وه کرد،

کچه زۆر نارپهحه ته. پاش ماوه بهک کچه که دهستی به سهر و چاوی گرت و گوتی:

- من جگه له تو له هه موو پیاویک بیتزارم، له هه موو پیاویک ته نانهت له بابیشم که منی فرۆشت. چونکه بیجگه له تو؛ له خراپه زیاتر چیدیکه م له وانه نه دیوه و پیم خووش نییه چاوم پیتیان بکهوی.

وهنگ لانگ به سهر سورمانه وه پرسی:

- من پیم وانه بوو له ژبان له گه ل من رازی و ئاسووده بی.

کچه که گوتی:

- دلّم پره له کینه و له هه موو پیاویک بیتزارم به تاییهت له جحیلّه کان.

ئه وهندهی گوت و بیدهنگ بوو.

وهنگ لانگ بیرى له وه ده کرده وه که نه یلووفهر چاو و گوپی به ستووه و به قسه ی هیچ و پوچ فریوی داوه! یان کووکوو به زۆربلّیسی و هه رزه یی خوئی ترساندوویه تی! یان ئه وه شتیک پرووی داوه شهرم دهکا باسی بکا، سهری لئ شیتو بوو و نه ییده زانی چ دهکا. هه ناسیکی هه لکیشا و هیچی دیکه ی له کچه که ی نه پرسی، چونکه ماندوو ببوو و پتویستی به حه سانه وه هه بوو.

وهنگ لانگ له پاشان وهک بابی ده چوو خوئی له بهر تاو هه لده خست و ده بگوت: «پیتیه کم له سهر لیبوی قه بره و هیتدهم نه ماوه». جاروباره سهریکیشی له نه یلووفهر ده دا، نه یلووفهریش له باره ی کلفه ته که دا هیچی نه ده گوت، چونکه تازه پیر ببوو و خوئی به و جوّره شتانه وه ماندوو نه ده کرد. زیاتر به وه خووشحالّ بوو که شه راب و پوولّیکی ده یاندا یه لیبی نه برن و سهرگه رم بی.

دوای تپه ر بوونی چه ند سالّ کووکوو و نه یلووفهر پتیکه وه ببوونه دۆست و مه سه له ی خاتوون و خزمه تکار له گۆرپدا نه ما بوو. وهک دهسته خوشکان داده نیشتن و باسی رابردوویان ده کرد، یان جحیلّه کانی گازینۆکانیان وه بیر ده هاته وه و ده ردی دلّیان ده کرد. جگه له خه و و خواردن و پتیکه نین و لیباسی چاک له بهر کردن کاریکی دیکه یان نه بوو. ههروه ها له کاتی بیتکاریدا له پشت سهری ئه م و ئه و قسه یان ده کرد و وهخت گوزهرانیان ده کرد

کاتییک وهنگ لانگ ده چوو هه وشه ی کوره کانی زۆریان رپیز ده گرت و به ده وریدا

دههاتن و ده چوون و خزمه تیان ده کرد، ئه ویش ده یگوت:

- مندالی دیکه تان چ بووه بیتان چاوم پی بکهوی.

له بهر ئه وه ی شتی زۆر زوو له بیر ده چوو وه هه ر تاوانا توویک ده یگوت:

- بلّین چه ند نه وه م هه یه ؟

یه کتیک له کوره کانی گوتی:

- نه وه کانت بوونه یازده کوپ و هه شت کچ.

وهنگ لانگ به پتیکه نینه وه گوتی:

- له بیرتان نه چئ هه موو سالّ دووان زیاد کهن، حیسابم له ده ست دایه فریوم نه دن.

دوای ئه وه ی له ده وری خوئی کوّ ده کردنه وه و ته ماشای ده کردن ده یگوت: «ئه مه یان وهک بابی ده چئ، ئه وه ش شتیه ی لی یۆی تاجر ده دا، به لّام ئه وه ی دیکه یان وهک سه رده می جهوانی من ده چئ». له پاشان له منداله کانی ده پرسی:

- ده ی جو جیلّه کان ده چنه قوتا بخانه ؟

ئه وانیش وپرای یهک یان تا ق و لوق ده بانگوت:

- به لّی با به گه وه.

له پاشان وهنگ لانگ لیبی ده پر سین.

- بلّین بزانه چوار کتیب ده خوینن؟

کوره کان ده یانگوت:

- نه خیر با به گه وه. دوای ئه وه ی خه لک راپه رین و شوړش کرا ئیدی هیچ کهس ئه و چوارکتیبه ی نه خویند.

وهنگ لانگ له بهر خوئی وه گوتی:

- به لّی به لّی وه بیرم هاته وه، من له باره ی شوړش دا شتم زۆر بیستووه، به لّام له بهر گیروگرتی ژبان نه پرژاوم بیرى لی بکه مه وه. هه میشه له بیرى زهویوزاردا بووم.

به شوین ئه و قسه دا مندالّ ده ستیان کرد به پتیکه نین. وهنگ لانگ دوای ئه وه ی هه ستی کرد وهک میوان ده چئ هه ستا رۆیشت و ماوه یه کی زۆر سهری لئ نه ده دان، به لّام جاریک له کووکوی پرسی:

- بلّی بووکه کانم پیکهوه ناشت بووبنه وه، یان وهک پیکهاتنه وهی سهگ و پشیلله له دووره وه قه پال لیک دهگرن؟

کووکو تفتیکی له عهرزی کرد و گوتی:

- تازه ئه دووانه پیکهوه ناشت نابنه وه، بهلام کوره گه وره کهت له دهست ئه و شهر و هه لالا و پرته و بولانه وه گیان هاتوو و هه وسه له ی به سه رچوو! ژنه که ی زور به پوز و نیفاده یه و هه میسه له به رخویه وه بولّه بولیبه تی و ده لئی من له ماله بابم و ابووم و وام کرد، لیباسم و ابو و واده خه وتم! به کورتی به و زوریلّییانه ی خوی، میرده که ی کونده جهرگ کردوو. هه روه ها ئه و روظانه له م لا و ئه ولا قسه له ژن هینانی کوره گه وره کهت دهکرا.

وهنگ لانگ گوتی:

- جا چۆن شتی وا ده بی؟

دوای ئه وه ی زوری بیر له و مه سه له کرده وه له کووکوی پرسی:

- کهس هه والی کوره چکوله که ی منی هه یه؟ پیتم وایه کهس نازانی له و ماوه دا چۆته کوئی و چ کاریکی کردوو؟

کووکو له حالیکدا له سیر هه تا پیواز له شتی ئه و ماله باخه بهر بوو، له وه لامدا گوتی:

- کاغه ز نانوسین، بهلام جاروبار به کییک له جنوب را دی و ده لئی بۆته پیاویکی گه وره ی نیزامی و له و شته ی که نازانم... شوژی پی ده لئین پله و مه قامیکی گه وره ی هه یه، بهلام نازانم بۆ ئه و پله و مه قامه یان داوه تی. رهنگه ئه وه ش چه شنیک کاسپی بی، وه للاهی تیی ناگم خودا ده زانی.

وهنگ لانگ دیسانیش گوتی:

- به لئی به لئی.

کاتییک ده بیوست بیر له و مه سه له بکاته وه شه و به سه ر داده هات و تاوتوی دایده گرت و ده خه وت. گوله هه رمی شه وانه ئیسکی سارد و سړی بۆ گه رم دادینا و به ده وریدا ده هات و ده چوو. وهنگ لانگیش له و ته مه نه دا ئه وه ی پی ناخوش نه بوو.

چهند به هار هات و رۆیشته له عومری وهنگ لانگ کهم ده بووه وه و کهم زهین ده بوو،

به لام شتیکی له زهین نه ده چوو ده ر، ئه ویش مووچه و مه زراکه ی بوو. سه ره رای ئه وه ی مالی له شار بوو و سه روه تیکی زوری وه سه ر یهک نابوو دلّی له زهوی و مووچه و مه زراکه ی نه ده بووه وه. هه ر که بۆنی به هاری بۆ ده هات هه لده ستا، هه لته ک هه لته ک ده رۆیشته بۆ مووچه؛ هه رچه ند دهستی پاشباره ی نه ده گرت و پیتمه ره ی بۆ هه لته ده سوورا، به لام به چا و پیکه وتنی ئه و شتانه دلّی روون ده بووه وه. هیندیک جاریش جیگا و بانه که ی به یه کییک له ره نجبه ره کان هه لده گرت و ده بیرد و له خانوبه ره که ی قورماوی پیشووی راده خست و ده خه وت. ئه و خانوبه ره ی که منداله کانی له وی له دایک بوون و ئولانیش هه ر له وی مرد. هه موو به یانان که له خه و هه لده ستا ده رۆیشته بۆ مووچه، هیندیک جاریش به له رزه له رزه گه لایه کی هولوی لی ده کرده وه تا ئیواری به ده ستیه وه ده گرت.

رۆژیک به قه ده م لیدان رۆیشته تاگه یشته قه برستانی بنه ماله ی خوی. خوی هاویشته سه ر گۆچانه که ی و ته ماشای قه بره کانی کرد. ژبانی یهک یه کی وانی هینا به رچا و و له گه ل ژبانی کوره کانی هه لده سه نگاند. ته ماشای کرد چاره نووسی وان جگه له کچه شیتته که و گوله هه رمی له هه مووان روونتره. له پاشان که وته بیری کچی دووه می که له میتزبوو لی پی بی خه بهر بوو، بریک مات بوو و گوتی: «ئه و جار نۆبه ی منه».

دوای ئه و قسانه چوو ئه و شوینه ی که له خواره وه ی قه بری بابی و مامی و چینگ و ئولان بۆخوی دیاری کردبوو، له به رخویه وه بریکی قسه کرد و گوتی: «وا چاکه بلّیم تابوته کهم بۆ دروست کهن».

هه رچه ند زور ناره حته بوو، به لام بۆ ئه وه ی مه سه له که ی له بیر نه چیتته وه، چوو شار، له دوای کوره گه وره که ی نارد و پی گوت:

- ده بی شتیکت پی بلّیم.

کوره که وه لامی داوه:

- ناماده م بۆ بیستنی، فه رموو.

وهنگ لانگ هه ر چی کردی قسه که ی وه بیر نه هاته وه، له حه بیه تان فرمیسک به رچاوی گرت، ناچار په نای بۆ گوله هه رمی برد و گوتی:

- خانم گیان! نازانی ده مگوت چی؟

گوله هه رمی به سه ر و روویه کی خوش پرسی:

- ئەو پۆلە كۆيى بووى؟

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- چووبووم سەر لە زەببەكان بەدم.

گولەھەرمى پەرسى:

- كام زەوى؟

ۋەنگ لانگ بەو پەرسىيارە ھۆشى ھاتەۋە بەرخۆيى و بە پىكەنەين و چاۋى پەر لە ئاۋ گوتى:

- بەللى بەللى ۋەبىرم ھاتەۋە، پۆلە گىيان! من جىڭگاي خۆم دىيارى كەردوۋە، لە پەنا داىكت مەنپەتە، پىم خۆشە بەر لەۋەي بىرم چاۋم بە تابووتەكەم بىكەۋى.

كۆرەكە گوتى:

- خودا نەكا بابە گىيان ئەو قىسانە مەكە، بەلام بە سەر چاۋان ھەر كارىكى بىفەرموۋى بە دل و بە گىيان ئەنجامى دەدەم.

سەرەنجام كۆرەكەي تابووتىكى وىنە لى ھەللكەندراۋى بۆنخۆشى جوانى بۆ كرى. ۋەنگ لانگ بە چاۋ پىكەۋتنى ئەو تابووتە زۆر خۆشچال بوو. دەستوورى دا بردىان لە ۋەتاغەكەيان دانا، لە پاشان گوتى:

- ئەو تابووتەم بۆ بەرنە ئاۋايى، پىم خۆشە ئەۋەندەي ماوم لەۋى بژىم و لەۋىش بىرم.

بى دلپان نەكرد و تابووتەكەيان بۆ بردە ئاۋايى. ۋەنگ لانگ دەستى گولەھەرمى و كچە شىتەكەي گرت و دوو سى رەنجبەر و قەرەۋاشىشى بۆ خزمەتكەردن لەگەل خۆي برد و رۆيشت. سەرەنجام نەمرد و جارىكى دىكەش گەراۋە سەر موۋچە و مەززاكەي و خانووبەرەكەي شارى بۆ بنەمالەكەي بەجى ھىشت.

بەھار ھات و رۆيشت. ھاۋىن و فەسلى درۋىنەش تەۋاۋ بوو و پايز بەسەرداھات ۋەنگ لانگ ۋەك بابى لە بن دارىك دادەنىشت و خۆي ۋەبەر بەرپەرۋچكە دەدا، زىاتر لە بىرى ئەۋە دابوۋ زگى تىر بى، ۋەك رابردوۋ بە تۆۋ چاندن و شىۋەرد پىن و ئەۋ جۆرە شتانەۋە خۆي ماندوۋ نەدەكرد، لە زەوى زىاتر بىرى لە ھىچ شتىكى دىكە نەدەكردەۋە. جارى ۋابوۋ مستىكى گل ھەلدەگرت و ۋەك دەسحىب لە دەستىدا دەبھىنا و دەبىرد. پىيى ۋابوۋ ئەۋ گلە قامكەكانى بەھىز دەكا. لە لايەكى دىكەشەۋە زۆر خۆشچال بوو بەۋەي كە موۋچەكەي دەستى لى نەدراۋە.

ھەرۋەھا كۆرەكانىشى زۆرىان رىز لى دەگرت، ھەموو رۆژى يان رۆژ نا رۆژتىك سەربان لى دەدا و چىشتىيان بۆ دىنا، ۋەنگ لانگ ۋەك بابى پىيى خۆش بوو ئەۋ چىشتانە لەگەل ئاۋى گەرم تىكەل كا و بە پىنخور بىخوۋا؛ ئەگەر كۆرەكانى يەك دوو رۆژ دىيار نەبان گلەيى دەكرد و بە گولەھەرمى دەگوت:

- چ كارىكيان ھەيە، بۆ سەرىك لىرە نادەن؟

گولەھەرمى دلخۆشى دەداۋە و دەيگوت:

- ھەموو كەس لە سەرەتاي ژيانىدا كارى زۆرە، كۆرە گەۋرەكەت لە نىتو شار ناسراۋە و كارى زۆرە. ھەرۋەھا خەلك رىزى بۆ دادەنەين، ماۋەيەكىشە ژنىكى دىكەشى ھىناۋە كۆرى دوۋەمىشت خەرىكە بازارىكى دەغلىۋدان بۆ خۆي دروست دەكا. ۋەنگ لانگ لەبەر ئەۋەي ھۆشى ھەر لەلای موۋچە و مەززاكەي بوو ھىچى لى حالى نەبوو. بەلام رۆژتىك بەرلەۋەي كۆرەكانى پىن و سەرى لى بەدن، بىرىك خۆشچالتر بەرچاۋ دەكەوت و بۆ ئەۋەي دەبوو شتى گوى لىيى و حالى بى؛ كۆرەكان دواي سلاۋ و چاك و خۆشى و رىزدانان بۆ بابيان بە پىاسە كەردن رۆيشتن بۆ سەر زەببەكان. ۋەنگ لانگ لە حالىكىدا بە كوتە كوتى گۆچان ۋەدوايان كەۋتوبوۋ گوتى لە قسەكانىيان بوو و كۆرى دوۋەمى گوتى:

- ئەم زەوى و ئەۋ زەوى دەفرۆشەين پەۋلەكەي لە نىتوۋراست دا بەش دەكەين؛ ئەگەر پىيت خۆش بى پەۋلەكەي تۆشم بە سوۋد دەۋى چونكە رىڭكاي قەتار تا سەر دەريا دەروا ھەللىكى چاكە بىرنجەكەم بەرم بۆ بەندەر، ئەۋكاتە منىش...

بەلام پىاۋە پىرە كاتىك ۋشەي فرۆشتنى زەببەكانى بىست بە توۋرەيى و لەرزە لەرز گوتى:

- نامەردانە تەماحتان لە زەببەكان كەردوۋە بىانفرۆشەن!؟

لە حەيفان قسەي بۆ نەدەكرا و لەۋانەبوۋ بىكەۋى، بەلام كۆرەكان چوونە بن پىلى و نەيانھىشت بىكەۋى. پىرە پىاۋ دەستى كەرد بە گرىبان، كۆرەكان دلخۆشيان داۋە و گوتىيان:

- نا نا، خاترجەم بە ئىمە ھىچ ۋەختىك زەببەكان نافرۆشەين.

ۋەنگ لانگ بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى:

- سەرەتاي بەدبەختى بنەمالەيەك ئەۋ ۋەختەيە كە دەست دەكا بە زەوى فرۆشتەن. ئىمە لە خاك... دروست كراۋىن... و تەسلىم بە خاك... دەكرىين، ئەۋ خاكە مەفرۆشەن. ژيانتان

بهو خاکه‌وه‌یه، نه‌که‌ن له ده‌ست خۆتانی بکه‌نه‌وه... که‌س ناتوانی زه‌وی له ئیوه‌ بدزی. پیره‌ پی‌او له حالیکدا فرمی‌سکی چاوی نه‌ستری و هه‌روا هاته‌ خوار و له قاپیلکی چاویدا وشک بوو، داهاته‌وه و مستیکی خاک له زه‌وییه‌که هه‌لگرت و به هه‌زار ئه‌للا و وه‌للا گوتی:

- ئه‌گه‌ر... ئه‌و زه‌ویبانه‌ بفرۆشن ته‌مه‌نی بنه‌ماله‌ی ئیجه‌ش ته‌واو ده‌بی. به شوتین ئه‌و قسانه‌دا ده‌ستی کرد به له‌رزین. دوو کورچوونه‌ بن پیللی نه‌یانهیشت بکه‌وی. پیره‌ پی‌اویش خاکه‌که‌ی وه‌ک ده‌سحیب له ده‌ستیدا دینا و ده‌برد، کوره‌کان دلخۆشیان داوه‌ و گوتیان:

- نا با‌به‌ گیان دلنیابه‌ هیچ که‌س زه‌وی نافرۆشی. به‌لام کوره‌کان به‌دزی با‌بیان چاویان لیک ده‌کرد و پیک پیده‌که‌نین.